

## II.2 Kritischer Text

## Ψαλμοί

## I

- 1 Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν  
καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη  
καὶ ἐπὶ καθέδραν λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν,
- 2 ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ,  
καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.
- 3 καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων,  
ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ  
καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται·  
καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.
- 4 οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως,  
ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χνοῦς, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
- 5 διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει  
οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων·
- 6 ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων,  
καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

## II

- 1 Ἵνα τί ἐφρύαζαν ἔθνη  
καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
- 2 παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, /<sup>2</sup>καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ [...]
- 3 [διάψαλμα] Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν  
καὶ ἀπορρήψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.
- 4 ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς,  
καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.
- 5 τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ  
καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς

---

2: 2.3 om. Philes, fort. pudoris causa? cfr. infra 2: 7.2–9.2

**Ψαλτήριον τερπνὸν εἰς θεὸν μέλος· μετεφράσθη δὲ διὰ στίχων μέτρου πολιτικοῦ παρὰ τοῦ σοφωτάτου Φιλῆ κϋρ Μανουήλ ἐκείνου**

## 1 – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ἀνεπίγραφος παρ’ Ἑβραίοις

Μάκαρ ἀνὴρ ὁ τὴν βουλὴν τῶν ἀσεβῶν ἐκκλίνας,  
 ὃς ταῖς ὁδοῖς τῶν πονηρῶν οὐκ ἔστησε τοὺς πόδας  
 καὶ τὴν καθέδραν τῶν λοιμῶν παρῆλθε μὴ καθίσας.  
 ἄγει δ’ αὐτοῦ τὴν θέλησιν, ὁ τοῦ κυρίου νόμος,  
 ἐν ᾧ τὸν ἅπαντα καιρὸν ἐμφρόνως μελετήσῃ· 5  
 ἔσται δ’ ὡς ξύλον φυτευθὲν εἰς ὄχετοὺς ὑδάτων,  
 ὃ δὴ κατὰ τὸν πρέποντα καρποφορήσῃ χρόνον,  
 φέρον τὸ φύλλον εὐθαλὲς καὶ μηδαμῶς ἐκρέον·  
 οἷς δ’ ἂν καὶ πράττοι, σφαλερὸν οὐκ ἀπαντήσῃ πέρας.  
 οὐχ οὕτω δ’ οὖν οἱ δυσσεβεῖς, οὐδὲ τὸν ἴσον τρόπον· 10  
 εἰσὶ δὲ χνοῦς ἀπὸ τῆς γῆς ἐκτρέχων ὑπ’ ἀνέμου,  
 λοιπὸν οὐκ ἀναστήσεται πᾶς ἀσεβῆς ἐν κρίσει,  
 οὐδέ τις ὅλως ἐν βουλαῖς ἀμαρτωλὸς δικαίων·  
 ὅτι γινώσκει κύριος τὴν τῶν δικαίων τρίβον  
 καὶ πᾶσα τρίβος ἀσεβῶν εἰς τέλος ἀπολεῖται. 15

## 2 – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ἀνεπίγραφος παρ’ Ἑβραίοις

«Πολλὰ μὲν ἔθνη καὶ λαοὶ κατεφρυάξαντό μου,  
 κενά δε μελετήσαντες ἠλέγχθησαν ἀθρόοι·  
 παρέστησαν οἱ βασιλεῖς, συνῆλθον οἱ σατράπαι  
 λέγοντες· “ῥήξωμεν αὐτοῦ τὰς βασιλείους πέδας  
 καὶ τῆς δουλείας τῷ ζυγῷ μὴ κλίνωμεν ἀυχένας.” 5  
 σύ δ’ ἐξεγέλασας αὐτούς, ὁ κατοικῶν τὸν πόλον,  
 καὶ μυκτηρίσας ἔδειξας ἀνήνυτον τὸ θράσος·  
 ἐβλεπες γὰρ καὶ μετ’ ὀργῆς ἔτι σιγῶν ἐλάλεις  
 καὶ τούτους ἐξετάραττεν ὁ τοῦ θυμοῦ σου βρόμος·

1 V (f. 104r) L (ff. 166rv) 2 V (f. 104r) L (ff. 166v–167r)

tit. μέτρου πολιτικοῦ] πολιτικοῦ μέτρου L 1 tit. ψαλμὸς α’ τό, μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐ: add. L  
 2 tit. ψαλμὸς β’ ἵνα τί ἐφρίαξαν (sic) ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμέ add. L

- 6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ  
ἐπὶ Σιών ὁρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ  
7 διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου  
[...]  
8 καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε·  
παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.  
9 δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ / <sup>2</sup>καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.  
10 δράξασθε παιδείας, |  
μήποτε ὀργισθῇ κύριος / <sup>3</sup>καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας.  
ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ,  
μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

### III – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλωμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ

- 2 Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;  
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·  
3 πολλοὶ λέγουσιν τῇ ψυχῇ μου  
Οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.  
4 [διάψαλμα] σὺ δέ, κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ,  
δόξα μου καὶ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν μου.  
5 φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, / <sup>2</sup>καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.  
6 [διάψαλμα] ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα·  
ἐξηγέρθην, ὅτι κύριος ἀντιλήμψεταιί μου.  
7 οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ  
τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.  
8 ἀνάστα, κύριε, σῶσόν με, ὁ θεός μου,  
ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,  
ὁδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.  
9 τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία, / <sup>2</sup>καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

2: 7.2–9.2 om. Philes pudoris causa 3: 4.2 ἀντιλήπτωρ] H.–P. necnon 267 : ἀντιλήμπτωρ Rahlfs  
3: 9.1–2 unus stichus in universis codd., praeter Sy (ergo Rahlfs)

ἐγὼ δ' ὑπῆρξα βασιλεὺς καὶ κατεστάθην μόνος 10  
 ἐπὶ Σιών, τὸ θαυμαστὸν τῆς ἐκκλησίας ὁρος.  
 ἀγγέλλων σου τὸ πρόσταγμα τοῖς ὑποταταγμένοις.  
 τὰ δὲ λοιπὰ μοι τοῦ ψαλμοῦ τὸ πνεῦμα προλεγέτω·  
 δέδοικα γὰρ καὶ φείδομαι τῆς γλώσσης, μὴ κομπάσω.  
 σύνετε γοῦν, οἱ βασιλεῖς – πρὸς γὰρ ὑμᾶς ὁ λόγος –, 15  
 οἱ δέ γε κρίνοντες τὴν γῆν, παιδεύθητε σωφρόνως  
 καὶ τῷ θεῷ δουλεύσατε μετὰ χαρᾶς καὶ τρόμου  
 καὶ γνῶτε καὶ πιστεύσατε καὶ δράξασθε παιδείας,  
 μὴ πάλιν οὗτος ὀργισθῇ καὶ πάντας ἀπολέσῃ,  
 μᾶλλον καυθέντος τοῦ θυμοῦ καὶ ζέσαντος ἐν τάχει.» 20  
 ὥς φησι γὰρ ὁ ψαλμωδὸς τῆς πείρας διδαξάσης·  
 οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν μακαριστοὶ καθάπαξ.

### 3 – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλώμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ

Πόθεν καὶ πῶς, παμβασιλεῦ, τὸ τῶν θλιβόντων σμήνος;  
 πολλοὶ γὰρ ἐπανεστήσαν ἐπὶ τὸν σὸν ἰκέτην,  
 πολλοὶ δὲ λελαλήκασιν πολλάκις τῇ ψυχῇ μου·  
 «προσδόκιμος οὐκ ἔστι τις εἰς τοῦτον σωτηρία.»  
 σύ δ' ἀντιλήπτωρ καὶ φρουρός· ἐξ ὕψους γὰρ φοιτήσας, 5  
 περιδοξὸν ἐπέθηκας τῇ κεφαλῇ μου κράτος·  
 τὴν γὰρ φωνήν μου τὴν κρυπτὴν ἐξ ὅρους ἤνωτίσω.  
 καὶ παρευθὺς ἀφύπνισας κοιμώμενον τὸν δοῦλον  
 καὶ μόνος ἀντελάβου μου θᾶπτον ἐξεγερθέντος.  
 καὶ νῦν οὐ δέδοικα συχνὰς βαρβάρων μυριάδας ||<sup>104v</sup> 10  
 τῶν κύκλῳ μοι, φιλάνθρωπε, συνεπιτιθεμένων.  
 ἀνάστα τοίνυν, σῶσον με τὸν σεσωσμένον πάλιν·  
 σύ γὰρ ἐπάταξας τοὺς πρὶν μεμισηκότας μάτην  
 καὶ τοὺς ἀλήθοντας αὐτῶν συνέτριψας ὁδόντας·  
 καὶ τὴν ἀρχὴν εὐλόγησον ἐν τῇ χρηστότητί σου. 15

3 V (ff. 104rv) L (f. 167r) Vat (f. 35v)

**3 tit.** ψαλμὸς γ'· κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με add. L : κύριε τί ἐπληθύνθησιν add. Vat **3.1** τό]  
 τῷ Vat **3.2** ἰκέτην] οἰκέτην L **3.7** ἤνωτίσω] ἰνωτίσω Vat **3.11** κύκλῳ] κύκλων Vat **3.12** σε-  
 σωσμένον] σεσωσασμένον L **3.15** εὐλόγησον] εὐλόγησας L Vat

## IV – Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

- 2 Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με ἰ  
<sup>1</sup>εἰσήκουσέν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·  
ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· / <sup>3</sup>οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
- 3 υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι;  
<...>  
ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα ἰ  
<sup>2</sup>καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;
- 4 [διάψαλμα] καὶ γνῶτε ἰ  
<sup>1</sup>ὅτι ἐθαυμάστωσεν κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ·  
κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.
- 5 ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε·  
λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν / <sup>3</sup>[καὶ] ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν ἰ  
<sup>3</sup>κατανύγητε.
- 6 [διάψαλμα] θύσατε ἰ  
<sup>1</sup>θυσίαν δικαιοσύνης / καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον.
- 7 πολλοὶ λέγουσιν ἰ  
<sup>1</sup>Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;  
ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς ἰ  
<sup>2</sup>τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, κύριε.
- 8 ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·  
ἀπὸ καιροῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.
- 9 <...>  
ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω,  
ὅτι σύ, κύριε, κατὰ μόνας ἰ  
<sup>2</sup>ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

4 tit. ἐν ... ψαλμός] L<sup>d</sup> He, ἐν ψαλμοῖς ψδὴ B' (Bo?) 1220, ergo Rahlfs  
4: 5.3 καί] om. B" Sa GaAug L' A'

4: 2.2 με] La<sup>G</sup> L<sup>d</sup>, μοι rel. codd.

## 4 – Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Ἦνίκα σε πρὸς ἄρωγὴν ἐπεκαλούμην, σῶτερ,  
 εἰσήκουές μου τῆς κραυγῆς ἐπὶ δικαιοσύνῃ,  
 ἐπλάτυνας ἐν θλίψει με τῆς προσευχῆς ἀκούσας.  
 πλὴν μέχρι τίνος δυσμενεῖς – πρὸς γὰρ ὑμᾶς ὁ λόγος –  
 βαρεῖς τε καὶ δυσάγωγοι καὶ φαῦλοι τὰς καρδίας;  
 5 πῶς ἀγαπᾶτε τοὺς κενοὺς τῶν ἀπαιδευτῶν λήρους,  
 πῶς δὲ ζητεῖτε παρ' αὐτῶν προρρήσεις ἐψευσμένας;  
 καὶ ταῦτα θαυμαστώσαντος τοῦ κτίστου μοι τὸ κράτος.  
 γινῶτε γοῦν τοῦτο συνετῶς καὶ μὴ βασκαίνετε με·  
 ἐν γὰρ τῷ κεκραγέναι με, πάλιν ἀκούσεται μου.  
 10 καὶ μὴδ' ἐξαμαρτάνετε κἂν μετ' ὀργῆς ἡ μῆνις,  
 ἀλλὰ τοὺς δεῦρο λογισμοὺς λιπόντες ἐν ταῖς κοίταις,  
 τῷ νόμῳ κατανύγητε τῆς ἀκραιφνοῦς εὐνοίας·  
 καὶ μεταγνόντες θύσατε τῷ δόντι μοι τὸ κράτος  
 δικαιοσύνην καὶ στοργὴν ὡς τούτῳ πεποιθότες,  
 15 ἀλλὰ μὴ πάλιν φάσκοντες ὑπὸ μικροψυχίας·  
 «τίς ἄρα δείξει τῷ κοινῷ τῶν ἀγαθῶν τὴν χύσιν;»  
 τὸ φῶς γὰρ τοῦ προσώπου σου, δέσποτα παντοκράτορ,  
 ἐσημειώθη μοι λαμπρῶς καὶ πρὸ τῆς μοναρχίας  
 καὶ πᾶσαν τῇ καρδίᾳ μου δέδωκας εὐφροσύνην  
 20 οἴνου καὶ σίτου πληθυσμὸν καὶ σὺν αὐτοῖς ἐλαίου  
 καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρχικὴν τέρψιν ἐμοὶ πηγάσας.  
 ὁμοῦ γοῦν κοιμηθήσομαι καὶ τακτικῶς ὑπνώσω,  
 ὅτι με σὺ κατώκισας τῷ κράτει καταμόνας,  
 25 μεγάλας ὑποτείνας μοι καὶ τὰς ἐξῆς ἐλπίδας.

---

4 V (f. 104v) L (ff. 167r–167v) D (tantum vv. 22–25, f. 198r)

---

4 tit. ψαλμὸς δ'· ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· add. L : om. D

## V – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς κληρονομουσης· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

- 2 Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, κύριε, / <sup>2</sup>σύνες τῆς κραυγῆς μου·  
 3 πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, / <sup>2</sup>ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου.  
 ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, κύριε· / 4 τὸ πρῶνι εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου,  
 τὸ πρῶνι παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι.  
 5 ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ,  
 <...>  
 οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος·  
 6 οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου,  
 ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.  
 7 ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος·  
 ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος.  
 8 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου,  
 προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου |  
<sup>2</sup>ἐν φόβῳ σου.  
 9 κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου |  
<sup>1</sup>ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου,  
 κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.  
 10 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια,  
 ἡ καρδία αὐτῶν ματαία·  
 τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν,  
 ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.  
 11 κρῖνον αὐτοὺς, ὁ θεός·  
 ἀποπεσέτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν·  
 κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς,  
 ὅτι παρεπίκρανάν σε, κύριε.  
 12 καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ·  
 εἰς αἰῶνα ἀγαλλιᾶσονται, |  
<sup>2</sup>καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς,  
 καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.  
 13 ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον·  
 κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

5: 9.1 ἐνεκα ... μου] stichus singularis in A (cfr. Rahlfs apparatus) 5: 9.2 ἐνώπιον ... μου] B' R'  
 Vulg L' Su A' : Rahlfs ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου 5: 11.2 ἀποπεσέτωσαν] L<sup>d</sup>He<sup>c</sup> 55 : ἀποπεσάτωσαν  
 rel. codd.

## 5 – Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομουσης· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Πάλιν αὐτὸς ἐνώτισαι καὶ σύνες τῆς κραυγῆς μου,  
 ὁ βασιλεὺς μου καὶ θεός, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ μου·  
 πρὸς σὲ γὰρ δὴ προσεύχομαι καὶ θάττον εἰσακούσῃ,  
 καὶ θάττον παραστήσομαι, θάττον με γὰρ ἐπόψει,  
 ἐπεὶ περ σὺ καθέστηκας καὶ πρὸ τῶν σῶν κτισμάτων, 5  
 παμβασιλεύς τε καὶ θεὸς οὐ θέλων ἀνομίαν·  
 οὐδὲ γὰρ παροικήσει σοι πονηρευόμενός τις,  
 οὐδὲ πρὸ τῶν βλεφάρων σου παράνομοι φανοῦνται.  
 πάντας ἀπλῶς ἐμίσησας τοὺς τῶν κακῶν ἐργάτας  
 καὶ πάντας ἀπολώλεκας τοὺς λέγοντας τὸ ψεῦδος 10  
 καὶ πάντας βδελυζάμενος τοὺς ἄνδρας τῶν αἱμάτων.  
 εἰσήγαγές με συμπαθῶς τῷ τῶν προγόνων δόμῳ·  
 καὶ προσκυνήσας πρὸς ναὸν τὸν τῆς ἐκ σοῦ σοφίας  
 ἐν φόβῳ σοι προσπέπτωκα καὶ τάδε προσηυξάμην·  
 ὁδήγησόν με, κύριε, τῇ σῇ δικαιοσύνῃ, 15  
 ἔνεκα δέ μου τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν ἀρρήτων δόλων,  
 ἐνώπιόν σου τὰς ἐμὰς δεῖξον ἀπταιστους τρίβους·  
 οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἀψευδὲς τῶν πονηρῶν τὸ στόμα,  
 ματαία δέ τις ἀτεχνῶς ἢ κατ' αὐτοὺς καρδία  
 καὶ τάφος ἀκατάκλειστος ὁ λάρυγξ τῶν βαρβάρων· 20  
 καὶ γλώσσαν ἔχουσι μεστήν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀπάτης,  
 οὓς κρῖνον μόνος ἄνωθεν, ὁ τοῦ παντὸς δεσπότης,  
 καὶ πάντων ἐκπεσέτωσαν τῶν μεμηχανημένων  
 καὶ πάντες ἐξωσθήτωσαν ἀσχέτως ἀνομοῦντες,  
 ἐπεὶ περ οὐ δεδοίκασι παραπικραίνοντές σε. 25  
 ἐγὼ δ' ἐλπίζων ἐπὶ σὲ τὸν χορηγὸν τοῦ κράτους <sup>105r</sup>  
 ἐν εὐφροσύνῃ μέλποιμι τὴν ἀγαθότητά σου,  
 κὰν τῇ ψυχῇ μου φέρων μου τὸν φόβον καὶ τὸν πόθον  
 κατὰ παντὸς τῇ κλήσει σου δυστρόπου καυχησαίμην·  
 σύ γαρ τὸ κράτος ἐν ἐμοὶ κρατύνας ἐπαυξήσεις, 30  
 ὁ καὶ τῆς εὐδοκίας σου τοῖς ὅπλοις περιφράξας.

5 V (ff. 104v–105r) L (ff. 167v–168v) D (f. 198r)

5 tit. ψαλμὸς ε'. τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, κύριε· σύνες add. LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.28–31 (ed. Westerink) in marg. ext. D (vid. app. 1) 5.13 ναὸν τόν] ναὸν τὸν in textu, τὸν ναὸν (contra metrum) in marg. ext. V : ναὸν τὸν LD 5.19 ματαία] ματαῖα D

## VI – Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

- 2 Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με  
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
- 3 ἐλέησόν με, κύριε, ὅτι ἀσθενὴς εἰμι·  
ἴασαί με, κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου,
- 4 καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· / <sup>2</sup>καὶ σύ, κύριε, ἕως πότε;  
ἐπίστρεψον, κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, / <sup>2</sup>σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.
- 6 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου·  
ἐν δὲ τῷ ᾄδει τίς ἐξομολογήσεται σοι;
- 7 ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου,  
λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου,  
ἐν δάκρυσίν μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.
- 8 ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου,  
ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς μου.
- 9 ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ, |  
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,  
ὅτι εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου·
- 10 ἤκουσεν κύριος τῆς δεήσεώς μου,  
κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.
- 11 αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα |  
<sup>1</sup>πάντες οἱ ἐχθροί μου, / <sup>2</sup>ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τῆς ὀργῆς σου.

## VII – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὃν ᾄδεν τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσί υἱοῦ Ἰεμεν&lt;ε&gt;ί

- 2 Κύριε ὁ θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα· / <sup>2</sup>σῶσόν με |  
<sup>2</sup>ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με,
- 3 μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου  
μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σώζοντος.
- <...>

## 6 – Ὑπὲρ τῆς ὀγδόης· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Μὴ τὸν θυμὸν ἐξενεγκῶν ἐλέγξης με τὸν δοῦλον,  
 μὴ δὲ παιδεύσης ἐν ὀργῇ τὸν παροργίσαντά σε·  
 ἀλλ' οἴκτειρον ὡς ἀσθενῇ τὸν παροξύνοντά σε,  
 ἴασαι δὲ τὴν ταραχὴν εὐσπλάγχχνως τῶν ὀστέων,  
 ὅτι κυεῖ μου τὴν ψυχὴν πολλάκις ἀθυμία. 5  
 σύ δ' ἐπιστρέψας ῥῦσαι με καὶ σῶσον παραυτίκα.  
 τίς γὰρ ἐστὶ σου, δέσποτα, κὰν τῷ θανάτῳ μνήμη  
 ἢ τίς ἐξομολόγησις ἐν ἄδου παρ' ἀνθρώποις;  
 οἶδας τὸν κόπον τῆς ψυχῆς τὸν ἐν τοῖς στεναγμοῖς μου,  
 πῶς καθ' ἐκάστην ἔλουον νύκτα μικροῦ τὴν κλίνην 10  
 καὶ τὴν στρωμνὴν κατέβρεχον τοῖς ρείθροις τῶν δακρύων  
 ἀπὸ θυμοῦ τὸν ὀφθαλμὸν τεταραγμένον φέρων,  
 ὡς παρακμάσαι νομισθεῖς ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.  
 πλὴν ἀλλὰ νῦν ἀπόστητε – πρὸς γὰρ ὑμᾶς ὁ λόγος –  
 οἱ μάτην ἐργαζόμενοι τήνδε τὴν ἀνομίαν· 15  
 καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ κύριος ἤκουσε τοῦ κλαυθμοῦ μου,  
 ἤκουσε πάντως τῆς φωνῆς καὶ τῆς δεήσεώς μου  
 καὶ προσεδέξατο λαμπρῶς τῆς προσευχῆς τοὺς λόγους.  
 πλὴν ἀλλὰ ταραχθεῖσαν ἐπὶ κοινῆς αἰσχύνης  
 ἐν τάχει πάντες οἱ δεινοὶ τοῦ κράτους ἀντιστάται. 20

## 7 – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ὃν ἤσεν κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσί υἱοῦ Ἱεμέinei

Ἐπήλπισά σοι, κύριε, καὶ σῶσον με, θεέ μου,  
 καὶ ῥῦσαι με, φιλόανθρωπε, τῶν ἐπιτιθεμένων,  
 μήπως λαθὼν μου τὴν ψυχὴν ἀρπάσει τις ὡς λέων,  
 οὐκ ὄντος μοι τοῦ σώζοντος οὐδὲ τοῦ λυτρουμένου.  
 πλὴν ἔχω τι καὶ τολμηρὸν ἐπαγαγεῖν τοῖς λόγοις· 5

6 V (f. 105r) L (ff. 168v–169r) D (f. 198r) 7 V (ff. 105rv) L (ff. 169r–170r) D (ff. 198rv)

6 tit. κύριε, μὴ τὸν θυμὸν σου ἐλέγξης με μηδέ add. L : κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδέ et in marg. inf. Mi.Ps. *Poem.* 1.32–36 (ed. Westerink) D (vid. app. 1) 7 tit. κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα σῶσον με add. LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.37–48 (ed. Westerink) in marg. inf. f. 198r et marg. sup. f. 198v D (vid. app. 1)

- 4 κύριε ὁ θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο,  
εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου,  
5 εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσιν μοι |  
ἡ κακά,  
ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός,  
6 καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι  
καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου  
καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.  
7 [διάψαλμα] ἀνάστηθι, κύριε, ἐν ὀργῇ σου,  
ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν μου·  
καὶ ἐξεγέρθητι, κύριε ὁ θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω,  
8 καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε,  
καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.  
9 κύριος κρινεῖ λαούς·  
κρίνόν με, κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου  
καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ’ ἐμοί.  
10 συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν,  
καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον·  
ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ θεὸς δικαίως.  
<...>  
11 ἡ βοήθειά μου |  
ἡ παρὰ τοῦ θεοῦ / <sup>2</sup>τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.  
12 ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος  
μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ’ ἐκάστην ἡμέραν.  
13 ἐὰν μὴ ἐπιστραφῇτε, τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει·  
τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινεν καὶ ἡτοίμασεν αὐτὸ  
14 καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασεν σκεύη θανάτου,  
τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.  
15 ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν,  
συνέλαβεν πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν·  
16 λάκκον ὥρυξεν καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν  
καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο·  
17 ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ,  
καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

7: 5.2 ἀποπέσοιμι] R L' (ergo 267) : ἀποπέσιν B\*(vid.)' A, ergo Rahlfs 7: 7.2 μου] B' Sa La<sup>G</sup> Aug Ga  
Tht A\*<sup>(vid.)</sup> : σου R' L<sup>a</sup>' (ergo 267) Ch A<sup>c</sup>(vid.)' 7: 7.3 καὶ] R' Aug Ga L' (etiam 267) A' 7: 10.1 δὴ]  
δέ pro δὴ Rahlfs non obtestatur, sed cfr. autem in La<sup>R</sup>Aug, vero in La<sup>G</sup> 7: 11.1 δικάως ... μου] sic  
praebeant L (etiam 267) He, qui 10.3–11.1+2 dividit

εἰ γὰρ αὐτὸς ἐπευδοκεῖς ὁ τὰ κρυπτὰ μου βλέπων,  
 οὐκ ἔστιν ἀδικία τις ἐν ταῖσδε ταῖς χερσὶ μου.  
 εἴπερ οὐκ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσι  
 μᾶλλον κακὰ τῶν ἀγαθῶν, ἵνα τι παροργίσω;  
 εἰ δ' οὖν ἐκπέσοιμι κενὸς ἀπὸ τῶν ἄλλοτρίων 10  
 καὶ καταλάβοι τὴν ψυχὴν διώξας ὁ μισήσας  
 καὶ τὴν ζωὴν μου δυσμενῶς εἰς γῆν καταπατήσας,  
 εἰς χοῦν κατασκηνώσαι μου τὴν δόξαν, παντοκράτορ,  
 οὐκοῦν αὐτὸς ἀνάστηθι μετὰ θυμοῦ ῥαγδαίου  
 καὶ πάντων γίνου τῶν ἐχθρῶν ὑπέρτερος ἐν τούτῳ 15  
 καὶ πάλιν ἐξεγέρθητι, καθάπερ ἐνετείλω,  
 καὶ δήμου σε τὸν ἄπειρον συναγωγὴ κυκλώσει  
 καὶ ταύτης ὅσον ταπεινὸν ἐπίστρεψον εἰς ὕψος·  
 ὅτι κρινεῖς ἐπὶ τῆς γῆς τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν,  
 ἐμέ δε κρῖνον, κύριε, πρὸς τὴν δικαιοσύνην 20  
 καὶ πρὸς τὴν ἀκακίαν μου τὸν ἐφικτόν μοι τρόπον.  
 ὁ δὲ τῶν νῦν ἁμαρτωλῶν συντελεσθήτω τρόπος,  
 ἐπὶ τοὺς ὄντας ἐν ἡμῖν κατευθυνεῖς δικαίως  
 πάντας νεφροὺς δικαστικῶς ἐτάζων καὶ καρδίας.  
 ἀλλ' ὦ τὴν φύσιν δυσμενεῖς – πρὸς γὰρ ὑμᾶς ὁ λόγος – 25  
 ἐμοῦ μὲν ἢ βοήθεια καὶ τὸ πρὸς πάντας θάρσος  
 παρὰ τοῦ σώζοντος θεοῦ τοὺς ἰσους τὴν καρδίαν·  
 ὅτι κριτὴς ἐστὶ σοφὸς καὶ δυνατὸς καὶ πρᾶος  
 ὀργὴν ἐπάγων μηδαμῶς τοῖς φαύλοις καθημέραν.  
 ἂν γοῦν οὐκ ἐπιστρέψῃτε, στιλβώσει τὴν ῥομφαίαν· 30  
 τὸ τόξον γὰρ ἐνέτεινε καὶ πρὸς τὸ πληῖξαι βλέπει ||<sup>105v</sup>  
 καὶ τακτικῶς ἡντρέπισε τὰ τοῦ θανάτου σκευὴ  
 καὶ τοῖς θερμοῖς εἰς τὸ κακὸν ἐξείργασται τὰ βέλη.  
 πλὴν ἀδικίαν καθ' ἡμῶν ὠδίνησεν ὁ φθόνος  
 καὶ φθόρον πόνον συλλαβῶν ἔτεκεν ἀνομίαν 35  
 καὶ λάκκον ὥρυξε δεινὸν καὶ τοῦτον ἀνασκάψας  
 ἐνέπεσεν εἰς τὸν μυχὸν τὸν τῆς αὐτοχειρίας,  
 εἰς δὲ τὴν τούτων κεφαλὴν ἐπέστρεψεν ὁ πόνος  
 τῆς ἀδικίας ἐπ' αὐτῆς τῆς κορυφῆς ἐλθούσης.

- 18 ἔξομολογήσομαι κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ  
καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

### VIII – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

- 2 Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ,  
ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.  
3 ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον  
ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν σου  
τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν.  
4 ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς, ἔργα τῶν δακτύλων σου,  
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.  
5 τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμηήσκη αὐτοῦ,  
ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν;  
6 ἡλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους,  
δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν·  
7 καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου,  
πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,  
8 πρόβατα καὶ βόας πάσας, / <sup>2</sup>ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου,  
9 τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης,  
τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.  
10 κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

### IX – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

- 2 Ἐξομολογήσομαί σοι, κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,  
διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου·  
3 εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, / <sup>2</sup>ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε.  
4 ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω

ἀλλ' ἐξομολογήσομαι τὸν ὕψιστον δοξάζων 40  
καὶ τούτου ψάλλων μυστικῶς οὐ παύσομαι τῇ κλήσει.

## 8 – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Ὡς θαυμαστόν σου τοῦνομα πάση τῇ γῇ, παντάναξ·  
ἐπήρθη γὰρ τῶν οὐρανῶν μάλλον ἢ σὴ λαμπρότης,  
ἐκ δὲ νηπίων στόματος τὸν αἶνον κατηρτίσω  
ἐνεκα πάντως τῶν ἐχθρῶν τῆς αὐτοκρατορίας,  
τοῦ καταλῦσαι τὸν ἐχθρὸν ἐκδικητὴν ὀφθέντα· 5  
εἶδομεν γὰρ τοὺς οὐρανοὺς, ἔργα τῶν σῶν δακτύλων,  
καὶ τὴν σελήνην μετ' αὐτῶν κτισθεῖσαν τῶν ἀστέρων.  
τί δ' ἔστι, σῶτερ, ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη τούτου;  
τίς δ' ἔστι τόκος γηγενοῦς, ὃν ἐπισκέπτῃ πράως;  
ὅμως ἡλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους 10  
καὶ τοῦτον ἐστεφάνωσας ὑπὸ τιμῇ καὶ δόξῃ  
καὶ τοῦτον ἔθου τῶν τῆς σῆς πρῶτον χειρὸς κτισμάτων  
καὶ πάντα καθυπέταξας ὑπὸ τοὺς τούτου πόδας,  
πρόβατα, βόας καὶ κτηνῶν παντοδαπῶν ἀγέλας  
καὶ τὰς γονὰς τῶν πετεινῶν καὶ τοὺς ὕγρους ἰχθύας 15  
καὶ τὰ προσπορευόμενα ταῖς τῆς θαλάσσης τρίβοις.  
ὥς θαυμαστόν σου τοῦνομα πάση τῇ γῇ, παντάναξ.

Δόξα. Κάθισμα α'

## 9 – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ. ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Ἐν ὅλῃ σε, παμβασιλεῦ, δοξάσω τῇ καρδίᾳ  
καὶ τὰ θαυμάσια τὰ σὰ πάντα πρὸς πάντας φράσω.  
ἐγὼ δ' ἐν σοὶ τερφθήσομαι, σοῦ δὲ ψαλῶ τῇ κλήσει.  
ἐν τῷ στραφῆναι τοὺς ἐχθροὺς ὀπίσω μετ' αἰσχύνης

8 V (f. 105v) L (f. 170r) D (f. 198v) 9 V (ff. 105v–106v) L (ff. 170r–172r) D (ff. 198v–199r)

8 tit. κύριε, ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστόν add. LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.49–51 (ed. Westerink) in marg. ext. D (vid. app. 1) 8.4 πάντως] πᾶν ως D 8.10 ἀγγέλους] ἀγγέλοις D 8.14 παντοδαπῶν] in marg. ext. post corr., παντοδαπᾶς in textu ante corr. : παντοδαπᾶς LD 9 tit. ψαλμὸς τῷ Δαυίδ om. D : ψαλμὸς θ' ἐξομολογήσομαί σοι, κύριε, ἐν ὅλῃ add. LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.52–60 (ed. Westerink) in marg. inf. ff. 198v–199r D (vid. app. 1)

- 5 ἀσθενήσουσιν καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου,  
 ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου,  
 ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου, ὁ κρίνων δικαιοσύνην.  
 6 ἐπετίμησας ἔθνεσιν, ἰ  
 ἵκαὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής,  
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·  
 7 τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, ἰ  
 ἵκαὶ πόλεις καθεῖλες,  
 ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἤχου.  
 8 καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει,  
 ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ,  
 9 καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,  
 κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.  
 10 καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι,  
 βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσιν·  
 11 καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σέ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου,  
 ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, κύριε.  
 12 ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών,  
 ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ,  
 13 ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη,  
 οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων.  
 14 ἐλέησόν με, κύριε, ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου,  
 ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου,  
 15 ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου  
 ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών·  
 ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.  
 16 ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ἣ ἐποίησαν,  
 ἐν παγίδι ταύτῃ, ἣ ἐκρυψαν, συνελήμφθη ὁ ποὺς αὐτῶν·  
 17 γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν,  
 ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήμφθη ὁ ἁμαρτωλός.  
 <...>  
 18 [ὥδῃ διαψάλματος] ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην,  
 πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ·  
 19 ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός,  
 ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα.

9: 6.2 αὐτοῦ] *L*<sup>o</sup> (etiam 267) 55 : αὐτῶν *B*<sup>o</sup> *Sa* *R*<sup>o</sup>      9: 7.1 καὶ ... καθεῖλες] duo stichi in *Sa*<sup>B</sup> *R*<sup>o</sup> *Ga*  
*Sy* *necnon* 267      9: 7.2 μετ' ἤχου] *L*<sup>o</sup> (etiam 267) : μετ' ἤχους *B*<sup>o</sup> *R* *L*<sup>pau</sup> *A*<sup>o</sup>, ergo Rahlfs      9: 10.2 ἐν  
 θλίψεσιν] *S R L*<sup>o</sup> (etiam 267) 55 : ἐν θλίψει, *B*<sup>o</sup> *Sa*<sup>(vid.)</sup> *La* *Ga* *A*<sup>o</sup>, ergo Rahlfs

καὶ γὰρ ἐκ τοῦ προσώπου σου νοσοῦντες ἀπολοῦνται, 5  
τὴν κρίσιν μου καὶ δίκην μου σοῦ πεπραχότος μόνου·  
ὥς γὰρ δικάζων μυστικῶς ἐκάθισας ἐν θρόνῳ.  
ὥς ἔθνεσι τοῖς πονηροῖς ἀνθρώποις ἐπετίμας  
καὶ παρευθὺς ὁ τῶν κακῶν ἀπώλλυτο γεννήτωρ,  
οὗ καὶ τὴν κλῆσιν τὴν αἰσχρὰν ἐξήλειψας εἰς τέλος· 10  
καὶ τῶν ἐχθρῶν ἐξέλιπον ἐντεῦθεν αἱ ῥομφαῖαι,  
πᾶσαν δὲ πόλιν δυσμενῶν καθεῖλες βουλευμάτων  
καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἀπώλετο μετ' ἡχου·  
μόνος γὰρ ἄφθαρτος αὐτὸς ὑπῆρξας, παντοκράτορ,  
ὃς καὶ τὸν θρόνον τῆς ἀρχῆς ἡτοίμασας ἐν κρίσει, 15  
κρινεῖς δὲ σύμπασαν τὴν γῆν μετὰ δικαιοσύνης  
καὶ τὰς φυλὰς εὐθύτητι μεμοχλευκῶς ἐτάσεις.  
ἐμοὶ δε σὺ καταφυγὴ τῷ πένητι τὸν τρόπον  
καὶ βοηθὸς κὰν τοῖς δεινοῖς κὰν ταῖς εὐημερίαις,  
ὥς ἂν ἐν σοὶ θαρσήσωσιν οἱ γνόντες σου τὴν κλῆσιν· 20  
οὐδὲ γὰρ ἐγκατέλιπες τὸν ἐκζητήσαντά σε.  
καὶ διατοῦτο σοι ψαλῷ τῷ τὴν Σιών οἰκοῦντι  
καὶ πᾶσι σε τοῖς ἔθνεσιν ἀναγγελῷ σωτῆρα·  
καὶ γὰρ οὐ συνεχώρησας χύσιν ἐλθεῖν αἱμάτων,  
οὐδ' ἐπελάθου τῆς κραυγῆς τῶν τοῦ κοινοῦ πενήτων, 25  
ἀλλ' εὐμενῶς ἐπέβλεψας εἰς τὴν ταπείνωσίν μου  
καὶ τῶν ἀδελῶν με πυλῶν ἐρρύσω τοῦ θανάτου,  
ὥς ἂν ἀπάσας σου λαμπρῶς κηρύξω τὰς αἰνέσεις ||<sup>106r</sup>  
καὶ τῆς Σιών τῆς θυγατρὸς ταῖς πύλαις μουσουργήσω·  
ἐπὶ τῷ σῶ γὰρ εὐφρανθεῖς φανοῦμαι σωτηρίῳ 30  
τοῖς εἰργασμένοις τῶν κακῶν βαράθροις ἐμπαγέντων  
καὶ τῇ κρυβείῃ παρ' αὐτῶν σφραγίδι συλληφθέντων·  
ὅτι σὺ μόνος ὑπὲρ νοῦν κρίματα δρῶν ἐγνώσθης,  
ἐν δὲ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὁ φαῦλος τῶν ιδίων  
ὥσπερ ἐν βρόχοις πετεινὸν ἡρέμα κατεσχέθη. 35  
οὐκοῦν ἀποστραφήτωσαν οἱ δυσμενεῖς εἰς ἄδην  
μετὰ τῶν οὐκ ἐχόντων σου τὴν μνήμην ἀλλοτρίων·  
καὶ γὰρ οὐκ ἐπιλέλησμαι παρὰ τῆς σῆς ἰσχύος,  
ἐπεὶ καὶ πᾶσα βάσιμος ὑπομονὴ πενήτων.

- 20 ἀνάστηθι, κύριε, |  
 ἵμῃ κραταιούσθω ἄνθρωπος,  
 κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου·
- 21 κατὰστησον, κύριε, νομοθέτην ἐπ' αὐτοῦς,  
 γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν.
- 22 [διάψαλμα] ἵνα τί, κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν,  
 ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει;
- 23 ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἄσεβῃ |  
 ἵεμυρίζεται ὁ πτωχός,  
 συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίαις, οἷς διαλογίζονται.
- 24 ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ,  
 καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται·
- 25 παρώξυνεν τὸν κύριον ὁ ἁμαρτωλός  
 Κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει·  
 οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.
- 26 βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ,  
 ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,  
 πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει·
- 27 εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ Οὐ μὴ σαλευθῶ,  
 ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ.
- 28 οὗ ἄρᾳς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου,  
 ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.
- 29 ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων  
 ἐν ἀποκρύφοις ἀποκτεῖναι ἄθῳον,  
 οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν·
- 30 ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ,  
 <...>  
 ἐνεδρεύει τοῦ ἄρπάσαι πτωχόν,  
 ἄρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἐλκύσαι αὐτόν·
- 31 ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινῶσει αὐτόν,  
 κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτόν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων.
- 32 εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ Ἐπιλέλησται ὁ θεός,  
 ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.
- 33 ἀνάστηθι, κύριε ὁ θεός, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου,  
 μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων·
- 34 ἔνεκεν τίνος παρώξυνεν |

9: 20.1 *domine* La<sup>G</sup>, sed nulla mentio de divisione in duo stichis in Rahlfs  
 plurimi codices, sed cfr. ἐπιβλέπουσιν in L<sup>Paul</sup> et 55

9: 29.3 ἀποβλέπουσιν]

|                                                                                                                                                                                                                                                                                            |    |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| πλὴν ἀλλ' ἀνάστηθι λαμπρῶς ὁ παντοκράτωρ πάλιν<br>καὶ πᾶς τῷ κράτει δυσμενῆς μὴ κραταιούσθω πλέον,<br>τὰ δ' ἔθνη πρὸ προσώπου σου κριθήτωσαν ἐνδίκως·<br>ἐπεὶ με σὺ κατέστησας ἐν τούτοις νομοθέτην,<br>γνώτωσαν ἔθνη πρακτικῶς ὅτι θνητοὶ τὴν φύσιν.                                      | 40 |
| σύ δ' οὐκ ἀφέστηκας μακρὰν τῶν ἐπικαλουμένων,<br>ἀλλ' οὐδὲ λύπης καὶ χαρᾶς ὑπεριδὼν εὐρέθης·<br>ἂν γὰρ τὸν ὑπερήφανον μήδ' ὑπαντῶντα βλέπη,<br>ὁ πένης ἐμπυρίζεται τοῖς ἀνθραξι τοῦ ζήλου.<br>πολλοὶ δε συλλαμβάνονται τοῖς οἴκοθεν πρακτέοις,<br>ὅτι καὶ πᾶς ἁμαρτωλὸς αὐτόθεν ἐπαινεῖται | 45 |
| καὶ πᾶς ὁ μάτην ἀδικῶν ἐνευλογεῖται πάλιν·<br>ἀλλ' οὖν τὸν ἀναμάρτητον ὁ φαῦλος παροξύνει,<br>ὥς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν κακῶν καὶ τῆς ὀργῆς τὸ πλῆθος·<br>οὐδὲ γὰρ οἶδε σε θεὸν τὸν τοῦ παντός ἐργάτην,<br>ἀλλὰ μολύνει τὰς ὁδοὺς ἐπὶ παντός τοῦ χρόνου.                                       | 50 |
| σύ δ' ἐπ' αὐτὸν ἀνταναιρεῖς πάντα τὰ κρίματά σου.<br>δοκεῖ γὰρ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὀφθήσεσθαι βελτίων<br>ὥς μὴ σαλευθισόμενος ἐπὶ παντὶ τῷ χρόνῳ<br>παρ' οὐδενὸς τῶν δυσχερῶν τῶν εἰς τὸν μάτην βίον.<br>ἀρᾶς γε μὴν ἔστι μεστός καὶ δόλου καὶ πικρίας                                       | 55 |
| κόπον καὶ πόνον δολερῶς ὑπὸ τὴν γλῶσσαν φέρων,<br>ὃς ἐνεδρεύων κάθηται μετὰ τῶν βαθυπλούτων<br>ἐν ἀποκρύφοις μελετῶν ἀθῶον ἀποκτεῖναι.<br>κἂν ἔχῃς σὺ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τὸν πένητά σου,<br>ὃδ' ἐνεδρεύει χαλεπῶς τῇ μάνδρᾳ τῶν ἀνθρώπων,                                                  | 60 |
| καθάπερ τις ἀπρόσμαχος ἐν ἀποκρύφῳ λέων,<br>καὶ κρύπτει τὴν ἐπιβουλήν, ἵνα πτωχὸν ἀρπάσῃ<br>καὶ τοῦτον εἰς τὸ βάραθρον ἐλκύσῃ τοῦ θανάτου<br>καὶ ταπεινώσῃ δυστυχῇ τῇ παρ' αὐτοῦ παγίδι.<br>ἀλλ' ὅταν ταῦτα γένηται, κάκεῖνος ὀλισθαίνει,                                                  | 65 |
| ἐπεὶ σε τὸν ἀλάθητον ἡγήσατο λανθάνειν<br>καὶ στρέφειν σου τὸ πρόσωπον ὥστε μὴ ταῦτα βλέπειν.<br>πλὴν ἀλλ' ἀνάστηθι καὶ νῦν, ὑψώσας μου τὴν χεῖρα,<br>καὶ λήθην τῶν πενήτων σου μὴ λάβοις, εὐεργέτα.<br>ὥστε σε τίνος ἔνεκα παροξυνεῖ τολμῆσας,                                            | 70 |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                            | 75 |

- <sup>1</sup>ὁ ἀσεβῆς τὸν θεόν;  
 εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ Οὐκ ἐκζητήσῃ.  
 35 βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς  
 τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς σου·  
 σοὶ οὖν ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός,  
 ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθῶν.  
 36 σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ,  
 ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὗρεθῇ δι' αὐτήν·  
 37 κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,  
 ἀπολείσθε, ἔθνη, ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.  
 38 τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσας κύριε,  
 τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχεν τὸ οὖς σου  
 39 κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ,  
 ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

#### XLVI (1) – Εἰς τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ψαλμός

- 2 Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας,  
 ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως,  
 3 ὅτι κύριος ὑψιστος φοβερός,  
 βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.  
 4 ὑπέταξεν λαοὺς ἡμῖν / <sup>2</sup>καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν·  
 5 ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ,  
 τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν.  
 6 [διάψαλμα] ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ,  
 κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.  
 7 ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν, ψάλατε,  
 ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε,  
 8 ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός, / <sup>2</sup>ψάλατε συνετῶς.  
 9 ἐβασίλευσεν ὁ θεός ἐπὶ τὰ ἔθνη,  
 ὁ θεός κάθεται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

9: 37.1 κύριος βασιλεύς] L (etiam 267) : βασιλεύσει κύριος B R' Th't'Ch A' 9: 38.1 εἰσήκουσας  
 κύριε] L' (etiam 267) : εἰσήκουσεν κύριος La<sup>G</sup> 9: 38.2 προσέσχεν] προσέσχε 267, sed vid. προσέ-  
 σχες, πρόσχε et πρόσχες in apparatu H.-P. 46 (1): 4.1–2 unus stichus B 2013' R' TSy A' necnon 267  
 46 (1): 5.1 ἑαυτοῦ] S R L<sup>d</sup> (etiam 267) T A' : αὐτοῦ B 2013, ergo Rahlfs 46 (1): 8.1–2 sic dividunt  
 Sa<sup>B</sup> R' The necnon 267

εἴπερ ἐμοί τις δυσμενὴς καὶ τὸν αὐτίκα χρόνον  
 νομίζων εἰς ἐκδίκησιν οὐκ ἀναστήσεσθαι σε·  
 καὶ μὴν ὀρᾷς περιφανῶς πάντα θυμὸν καὶ πόνον  
 τοῦ κατασχεῖν σου ταῖς χερσὶ τοὺς τῶν κακῶν ἐργάτας.  
 ἐγὼ δε σὸς εἰμι πτωχὸς καὶ καταλέλειμμαί σοι,  
 καὶ σύ μοι πάλιν ἄρωγός ὡς ἀπωρφανισμένῳ  
 καὶ σύντριψον τὴν δύναμιν τῶν ἐπανισταμένων,  
 ὡς μήδ' εὐρίσκειν τοὺς κακοὺς τοὺς ἐπιζητουμένους·  
 ὅτι σὺ μόνος βασιλεὺς ἐπ' ἀθανάτου κράτους, ||<sup>106v</sup>  
 ὃς καθελεῖς καὶ τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τῆς γῆς τὸ θράσος  
 κάμοῦ τοῦ πένητος τοῦ σοῦ τὴν ἔφεσιν συστήσεις  
 καὶ τὴν ἐτοιμασίαν μοι πληρώσεις τῆς καρδίας  
 ὥστε με κρίνειν ὀρφανῶ καὶ τεταπεινωμένῳ,  
 ἵνα μηκέτι γηγενῆς μεγαλαυχῇ κομπάζων.

80

85

Δόξα. Κάθισμα ζ'

#### 46 I – Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ ψαλμός

Ἡ πανσπερμία τῶν ἐθνῶν, δεῦτε, κροτεῖτε χεῖρας,  
 ἐν δὲ φωνῇ φαιδρότητος ὑμνήσατε τὸν κτίστην·  
 ὕψιστος γὰρ ὁ κύριος καὶ παντοκράτωρ μέγας  
 καὶ φοβερός ἀπαξαπλῶς εἰς ἅπασαν τὴν κτίσιν.  
 λαοὺς ὑπέταξεν ἡμῖν ἔθνη τιθεὶς εἰς πόδας,  
 κληῖρον ἡμῖν ἐβράβευσεν, ὃς ἐκλεκτὸς ἦν τούτῳ,  
 καὶ καλλονὴν τὴν Ἰακώβ ἦν περ αὐτὸς ἐπόθει.  
 ἐν ἄσμασιν ἀλαλαγμῶν ὁ πλαστουργὸς ἀνέβη,  
 ὁ κύριος ἐν σάλπιγγι φωνοῦση κατακράτος.  
 ψάλατε δὴ τῷ πλαστουργῷ, ψάλατε δὴ τῷ κτίστη,  
 ψάλατε δὴ τῷ βασιλεῖ, ψάλατε τῷ δεσπότῃ,  
 ψάλατε δὴ καὶ συνετῶς πάσης τῆς γῆς κρατοῦντι·  
 εἰς πᾶν γὰρ ἐβασίλευσεν ἔθνος ὁ παντοκράτωρ,  
 ὃς κάθηται περιφανῶς ἐπὶ σφετέρου θρόνου.

5

10

46 I V (f. 106v) L (ff. 172rv) D (f. 217r)

9.89 μεγαλαυχῇ] μεγαλαυχεῖ D 46 I tit. ψαλμός τῷ Δαυίδ ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ ψαλμός μς' πάντα  
 τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας add. LD : ψαλμός μς' πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. ἔστι καὶ ἕτερος ψαλμός  
 ὁμοῖος τούτου οὗ ἀρχὴ πάντα τὰ φύλα τῶν ἐθνῶν ζητεῖ ἔμπροσθεν φύλλον μβ' add. L

- 10 ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβραάμ,  
ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

**XLVII (1) – Ψαλμός ὥδης τοῖς υἱοῖς Κορέ· δευτέρα σαββάτου**

- 2 Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα  
ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὅρει ἀγίῳ αὐτοῦ,  
3 εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς.  
ὅρη Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ,  
ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου,  
4 ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται,  
ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.  
5 ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν,  
διήλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό·  
6 αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν,

**L – Εἰς τὸ τέλος· ψαλμός τῷ Δαυίδ 2 ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφή-  
την, ἡνίκα εἰσηλθεν πρὸς Βηρσαβέε τὴν γυναῖκα τοῦ Οὐρίου**

- 3 Ἐλέησόν με, ὁ θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου  
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου·  
4 ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου / <sup>2</sup>καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.  
5 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,  
καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός.  
6 σοὶ μόνῳ ἤμαρτον / <sup>2</sup>καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα,  
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου / <sup>4</sup>καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.  
7 ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήμφομαι,  
καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου.  
8 ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας,  
τὰ ἄδελγα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.  
9 ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι·

47 (1): 3.1 εὐρίζῳ] 267 et alii codd., vid. apparatus H.-P. et Rahlfs : L<sup>d</sup>B<sup>c</sup>He<sup>c</sup> 47 (1): 5.2 διήλθοσαν] S R L<sup>v</sup> (etiam 267) 1219 : ἤλθοσαν B A', ergo Rahlfs 50 tit. τὴν ... Οὐρίου] L<sup>a</sup>Tht<sup>p</sup> (etiam 267, sed non THe et L<sup>pau</sup>) 50: 6.1-4 sic dividunt 2013' R' necnon 267, fort. Ga

συνῆλθον ἄρχοντες λαῶν Ἀβραὰμ τῷ δεσπότη· 15  
 παῖς κραταιός γαρ τοῦ θεοῦ τῆς γῆς ὑπερυσώθη.

#### 47 I – Ψαλμός ὥδῃς τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρᾳ σαββάτου

Μέγας αὐτὸς ὁ κύριος, ἐπαινετός δε σφόδρα,  
 ἐν πόλει τοῦ δεσπύζοντος, ἐν ὄρει τῷ σφετέρῳ  
 ὡς ἐν ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς εὐροίζω.  
 ὄρη Σιών τὰ τοῦ βορρᾶ πάντα πλευρὰ τυγχάνει,  
 ἡ πόλις δὲ τοῦ πανταχοῦ μεγάλου βασιλέως· 5  
 θεὸς ἐν βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται δεσπότης,  
 ὅταν ἀντιλαμβάνηται μετ’ εὐσπλαγχνίας ταύτης,  
 ὅτι τῆς γῆς οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν ἄθροοι·  
 διῆλθον δὲ μετὰ κοινῶν οἱ πάντες βουλευμάτων,  
 αὐτοὶ δὲ τεθαυμάκασιν οὕτως ἰδόντες τάδε. 10

#### 50 – Εἰς τὸ τέλος ψαλμός τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφῆτην, ἡνίκα εἰσῆλθεν πρὸς Βηρσαβέε τὴν γυναῖκα Οὐρίου

Ἐλέησόν με, κύριε, κατὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς σου  
 τῷ πλήθει τῆς χρηστότητος ἐκτρίψας μου τὸ πταῖσμα,  
 τῆς ἀνομίας πλῦνον με, τοῦ σφάλματος ἀγνίσας·  
 ἐγὼ γὰρ οἶδα πεπραχὼς τὴν ἑμαυτοῦ κακίαν  
 τὸ συνειδὸς ἐλέγχον μου τὴν ἁμαρτίαν ἔχων. 5  
 σοὶ μόνῳ πάντως ἥμαρτον καὶ πρὸ τῶν σῶν ὁμμάτων,  
 ὅπως ἂν σὺ δικαιωθῇς νικήσας ἐν τῇ κρίσει·  
 ἰδοὺ γὰρ ἐν ἐγκλήμασιν ὁ τλήμων συνελήφθην,  
 ἐν δὲ πολλοῖς με σφάλμασιν ἐκίσσησεν ἡ μήτηρ·  
 ἰδοὺ γὰρ τὴν ἀλήθειαν ἠγάπησας ἐκτόπως, 10  
 τὰ τῆς σοφίας σου κρυπτὰ πάντα δεδήλωκάς μοι.  
 ὕσσωπῳ σύ με ῥαντιεῖς καὶ καθαρὸν ἐργάσῃ,

47 I V (f. 106v) L (f. 172v) D (f. 217r) 50 V (ff. 106v–107r) L (ff. 172v–173v) D (ff. 210rv) Vat (ff. 38r–39v)

47 I tit. μέγας κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα add. LD 50 tit. ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μεγά add.  
 LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.128–131 (ed. Westerink) in marg. ext f. 210r add. D (vid. app. 1) : Mi.Ps. 54.613–642  
 (ed. Westerink) add. Vat, f. 38r (vid. app. 2) 50.9 ἐν] om. Vat 50.12 μοι] μου Vat

- 10 πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.  
 ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·  
 ἀγαλλιᾶσονται ὅστᾱ τεταπεινωμένα.  
 11 ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου  
 καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.  
 12 καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ θεός,  
 καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.  
 13 μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου  
 καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.  
 14 ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου  
 καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήρισόν με.  
 15 διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου,  
 καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.  
 16 ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου·  
 ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τῇ δικαιοσύνῃ σου.  
 17 κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις,  
 καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.  
 18 ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·  
 ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.  
 19 θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,  
 καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.  
 20 ἀγάθυνον, κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών,  
 καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·  
 21 τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, / <sup>2</sup>ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·  
 τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

### LXIX – Εἰς τὸ τέλος· τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν, 2 εἰς τὸ σῶσαί με κύριον

<sup>2a</sup> Ὁ θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

<sup>2b</sup> <κύριε εἰς τὸ βοήθησαι μοι σπεῦσον>

- 3 αἰσχυρθεῖσαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντές μου τὴν ψυχὴν,  
 ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω |

**50: 16.2** τῇ δικαιοσύνῃ] *L*<sup>pau</sup> (etiam 267) : τὴν δικαιοσύνην Rahlfs **50: 19.2** ἐξουδενώσει] codd.  
 (etiam 267) : ἐξουθενώσει B, ergo Rahlfs **50: 21.1–2** unus stichus Sa<sup>L</sup> **69: 2.2b** add. S' R' Ga L'  
 (etiam 267) 1219'

πλυνεῖς με καὶ λευκότερος ὀφθήσομαι χιόνος.  
 ἀκουτιεῖς μοι χαρμονὴν τὴν ἀπὸ τῆς συγγνώμης  
 καὶ πᾶν ὅστουν ταπεινωθὲν τέρψιν εὐρήσει ξένην. 15  
 ἀπόστρεψόν σου τὴν μορφὴν τῶν ἐν ἐμοὶ σφαλμάτων  
 καὶ πάσας ἐξαφάνισον τὰς πονηράς μου πράξεις.  
 καρδίαν κτίσον ἐν ἐμοὶ κηλίδων ὑπερτέραν,  
 εὐθὲς δε πνεῦμα τοῖς ἐμοῖς ἐγκαίνισον ἐγκάτοις.  
 μὴ ῥίψης πόρρω με τοῦ σοῦ προσώπου, παντοκράτορ, 20  
 τὸ πνεῦμα δέ σου τὸ σεπτὸν μὴ μου λοιπὸν ἐξέλῃς.  
 τοῦ σωτηρίου σου λαμπρῶς ἀπόδος μοι τὴν τέρψιν  
 καὶ πνεύματί με στηρίζον ἡγεμονεύοντί μου. <sup>107r</sup>  
 διδάξω πάσας καθαρῶς ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου  
 καὶ πάντες ὅσοι δυσσεβεῖς ἀνθυποστρέψουσί σοι. 25  
 αἱμάτων ῥῦσαι με, θεέ καὶ μόνε παντοκράτορ·  
 ἢ γλῶσσα μου τερφθήσεται σοῦ τῇ δικαιοσύνῃ,  
 ἀνοίξεις δὴ τὰ χεῖλη μου σιγῶντα φιλανθρωπῶς  
 καὶ σοῦ τὴν αἴνεσιν εὐθὺς λαλήσει μου τὸ στόμα.  
 δέδωκα δ' ἄν, εἰ παρ' ἐμοῦ τεθέληκας θυσίαν, 30  
 ἀλλ' ἐν ὀλοκαυτώμασι δυσαρεστεῖς ἐμπύχων.  
 θυσία δὲ τῷ παντουργῷ πνεῦμα συντετριμμένον,  
 συντετριμμένην δὲ ψυχὴν ἐξουδενοῦν οὐ θέλει.  
 σὺ τὴν Σιών ἀγάθυνον ὁ κτίστης εὐδοκίῃσας,  
 τῆς δὲ Σαλήμ τῆς ἱερᾶς τὰ τεῖχη στηριχθήτω· 35  
 θέμιδος δὲ προσαγωγὴν θῦμα κρινεῖς οὐ φαῦλον  
 καὶ τότε προσκομίσουσι μόσχους ἐν τῷ ναῷ σου.

## 69 – Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαι με, κύριε

Εἰς τὴν ἐμὴν βοήθειαν ὁ παντοκράτωρ πρόσχες  
 καὶ σπεῦσον βοηθῆσαι μοι τῷ καταπονουμένῳ.  
 οἱ τὴν ψυχὴν ζητοῦντες μου πληρούσθωσαν αἰσχύνης,  
 ἀποστραφήτωσαν οἰκτρῶς εἰς τὴν κατόπιν τρίβον

69 V (f. 107r) L (f. 173v) D (f. 215r)

50.14 χιόνος] χιόνας Vat 50.18 κηλίδων] κυλίδων Vat 50.23 ἡγεμονεύοντί μου] ἡγεμονέ-  
 βοντι Vat 50.29 λαλήσει] λαλείσει Vat 50.31 ὀλοκαυτώμασι] ὀλοκαυτώμασι Vat 50.34–35  
 invertit, sed in marg. correxit D 50.34 κτίστης] κτήστης Vat 69 tit. ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν  
 μου add. LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.205–207 (ed. Westerink) in marg. ext. D (vid. app. 1)

- <sup>2</sup>καὶ καταισχυνθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά,  
 4 ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι Εὖγε εὖγε.  
 5 ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε,  
 καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός Μεγαλυνθήτω ὁ θεός, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.  
 6 ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πέννης·<sup>1</sup>  
<sup>1</sup>ὁ θεός, βοήθησόν μοι.  
 βοηθός μου καὶ ρύστης μου εἶ σύ· κύριε, μὴ χρονίσῃς.

#### LXVI – Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· ψαλμός ᾠδῆς <τῷ Δαυίδ>

- 2 Ὁ θεός οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς,  
 ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς <καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς>  
 3 [διάψαλμα] τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου,  
 ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου.  
 4 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ θεός,  
 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.  
 5 εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη,  
 ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι  
 καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.  
 6 [διάψαλμα] ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ θεός, [...]  
 7 γῇ ἔδωκεν τὸν καρπὸν αὐτῆς·  
 εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν.  
 8 εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός,  
 καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

#### CXLIV – Τῷ Δαυίδ ψαλμός

Ὑψώσω σε, ὁ θεός μου ὁ βασιλεὺς μου,

69: 6.1 sic dividunt Sa Sy 66 tit. τῷ Δαυίδ] add. L<sup>d</sup> (etiam 267) Tht<sup>p</sup> Vulg 66: 2.2 καὶ ... ἡμᾶς]  
 add. Bo R<sup>s</sup> Ga L<sup>r</sup> (etiam 267) 55 66: 6.2 om. Sa et Philes, sed vid. apparatus H.–P.

καὶ πάντες ἐντραπήτωσαν, οἱ βούλονται κακά μοι. 5  
οἱ δ' εὖγε δὶς μοι λέγοντες στραφήτωσαν εὐθέως  
οἱ δὲ ζητοῦντες πάντες σε τερφθήτωσαν ἀρρήτως,  
«μεγαλυνθήτω δ' ἐσαεὶ» λεγέτωσαν «ὁ κτίστης.»  
ἐγὼ δὲ καὶ πτωχὸς εἰμὶ καὶ πένης χρηματίζω,  
ὁ δὲ θεὸς μοι βοηθὸς ὡς ἀντιλήπτωρ γίνου, 10  
ἐπεὶ δὲ σύ μοι βοηθὸς καὶ ρύστης μὴ χρονίσης.

## 66 – Εἰς τέλος ἐν ὕμνοις. ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυίδ

Πάντας ἡμᾶς ὁ πλαστουργὸς οἰκτείρας εὐλογῆσαι,  
δείξαι τὸ πρόσωπον ἡμῖν πάντων φειδῶ λαμβάνων,  
τοῦ γνῶναι καὶ κηρῦξαι σου πάση τῇ γῇ τὴν τρίβον  
καὶ πᾶσι τὸ σωτήριον τοῖς ἔθνεσι δηλῶσαι.  
ἐξομολογησάσθωσαν, παντάναξ, οἱ λαοὶ σοι, 5  
ἐξομολογησάσθωσαν, σῶτερ, λαοὶ σοι πάντες,  
ἔθνη σκιρτάτω πανταχοῦ καὶ πανηγυρίζετω·  
κρινεῖς γὰρ ἐν εὐθύτητι τοὺς πολυσπόρους δήμους,  
ἐν δὲ τῇ γῇ τὰς τῶν ἔθνων προσχύσεις ὁδηγήσεις.  
ἐξομολογησάσθωσαν λαοὶ σοι τῷ δεσπότη, 10  
γῇ τὸν καρπὸν τὸν ἑαυτῆς ἀνέδωκεν ἀφθόνως.  
ἡμᾶς ὁ κτίστης καὶ σωτὴρ ἐξ ὕψους εὐλογῆσαι  
πάντας ἡμᾶς ἐν οἰκτιρμοῖς εὐσπλάγχχνως εὐλογῆσαι,  
τὰ μέντοι πέρατα τῆς γῆς τὸν κτίστην φοβηθήτω.

## 144 – Αἵνεσις τοῦ Δαυὶδ αἵνεσις εἰς θεὸν κοινὸν καὶ πᾶσιν ἀρμόζουσιν

Ὁ βασιλεὺς μου καὶ θεός, ὑψώσω σε δοξάσας,

66 V (ff. 107r) L (ff. 173v–174r) D (ff. 213v–214r) 144 V (ff. 107rv) L (ff. 174r–175r) D (ff. 217rv)

69.5 οἷ] γρ. in textu et in marg. ext. γρ. ὄν, sed deinde secundam lectionem deleuit V 66 tit. ὁ θεὸς οἰκτειρῆσαι (sic) ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι (sic) ἡμᾶς add. LD 66.1 εὐλογῆσαι] εὐλογῆσαι LD 66.2 δεί-  
ξαι] δεῖξαι LD 66.12 εὐλογῆσαι] εὐλογῆσαι LD 66.13 s.l. V : om. LD 66.14 τά] τὸ LD 144 tit. Ps. 44 tit. εἰς τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν· ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀ-  
γαπητοῦ errate scripsit, deinde del. et in marg. corr. V : αἵνεσις τῷ Δαυίδ εἰς θεὸν κοινὸν καὶ πᾶσιν ἀρμόζουσιν et in marg. ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεὺς μου L : αἵνεσις τῷ Δαυίδ ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεὺς μου D

- καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.  
 2 καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε  
 καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.  
 3 μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα,  
 καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν πέρας.  
 4 γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου  
 καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσιν.  
 5 τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιοσύνης σου λαλήσουσιν  
 καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται.  
 6 καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἑροῦσιν  
 καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶνται.  
 7 μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύζονται  
 καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.  
 8 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος,  
 μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.  
 9 χρηστὸς κύριος τοῖς σύμπασι,  
 καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.  
 10 ἐξομολογησάσθωσάν σοι, κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου,  
 καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.  
 11 δόξαν τῆς βασιλείας σου ἑροῦσιν  
 καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσιν  
 12 τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου  
 καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.  
 13 ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων,  
 καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.  
 14 πιστὸς κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ  
 καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.  
 15 ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας  
 καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.  
 16 οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσιν,  
 καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.  
 17 ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου / <sup>2</sup>καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.  
 18 δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ  
 καὶ ὁσιος ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.  
 19 ἐγγὺς κύριος πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν,  
 πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.

κλῆσιν δὲ σὴν εἰς ἅπαντας αἰῶνας εὐλογήσω.  
 ἐκάστης ἀνυμνήσω σε τὸν πλαστοουργὸν ἡμέρας,  
 τοῦνομα δὲ κροτήσω σου μέχρι παντὸς αἰῶνος,  
 μέγας ἐστὶν ὁ κύριος ὡς αἰνετὸς ἐκτόπως· 5  
 οὐκ ἔστι γὰρ τῆς ἐν αὐτῷ μεγαλωσύνης πέρας.  
 γένος καὶ γένος ἐπὶ γῆς αἰνέσει σου τὰς πράξεις  
 καὶ πάντες σου τὴν δύναμιν ἐροῦσι πρὸς ἀλλήλους  
 καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν λαλήσουσι τῆς δόξης  
 καὶ πάντα τὰ θαυμάσια περικροτήσουσί σου, 10  
 καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν φοβερῶν κηρύξουσιν πρακτέων  
 καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου τρανώσουσι τῇ κτίσει  
 καὶ μνήμην ἐξερεῦξονται τοῦ τῶν καλῶν σου πλήθους  
 καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου τερφθήσονται καθάπαξ.  
 οἰκτίρμων σύ, φιλόανθρωπε, καὶ συμπαθὴς τὴν φύσιν, ||<sup>107v</sup> 15  
 ἀλλὰ καὶ πολυέλεος ἐπὶ μακροθυμία.  
 χρηστὸς ἐστὶν εἰς ἅπαντας ὁ παντοκράτωρ λόγος,  
 ὁ καὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν τοὺς οἰκτιρμοὺς συλλέγων.  
 ἐξομολογησάσθω σοι πάντα σου τὰ πρακτέα  
 καὶ τῶν ὁσίων ἡ πληθὺς εὐλογησάτωσάν σε· 20  
 ἐροῦσι μεγαλύνοντες τοῦ κράτους σου τὸ κλέος  
 καὶ τὸ τῆς δυναστείας σου λαλήσουσιν ἀκμαῖον,  
 ὥστε γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς καὶ τόδε τῶν ἀνθρώπων  
 καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ τοῦ κράτους κλέος.  
 ἡ βασιλεία σου παντὸς αἰῶνος βασιλεία, 25  
 εἰς γενεάν δε σύμπασαν τὴν βασιλείαν ἔχεις.  
 πιστὸς ἐστὶν ὁ κύριος πᾶσιν αὐτοῦ τοῖς λόγοις,  
 ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ὁσιος ὡς ἀψευδὴς τὴν φύσιν.  
 ὑποστηρίζει κύριος τοὺς πίπτοντας ἀθρόους,  
 θᾶπτον δὲ πάντας ἀνορθοῖ τοὺς καταβεβλημένους. 30  
 εἰς σὲ τοὺς πάντων ὀφθαλμοὺς ἐλπίζοντας ὀρῶμεν·  
 σύ γὰρ ἐκάστῳ τὴν τροφὴν προσφόρως πρυτανεύεις,  
 ἀνοίγεις δὲ τὴν χεῖρα σου πᾶν ἀγαθύνων ζῶν.  
 δίκαιος ἐστὶ κύριος πάσαις αὐτοῦ ταῖς τρίβοις,  
 ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ὁσιος, ὧν αὐτουργὸς τυγχάνει. 35  
 ἐγγὺς ὁ παντοδύναμος τοῖς ἐπικαλουμένοις,  
 πᾶσι τοῖς τοῦτο πράττουσι μετὰ τῆς ἀληθείας.

- 20 θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει  
καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται καὶ σώσει αὐτούς.  
21 φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν  
καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.  
22 αἶνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου,  
καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ  
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

### X – Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

- Ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα·<sup>1</sup>  
<sup>2</sup>πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου· / <sup>3</sup>μεταναστεύου·  
<sup>3</sup>ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;  
2 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον,  
ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν.  
τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομῇνι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.  
3 ὅτι ἃ κατηρτίσω, <αὐτοὶ> καθεῖλον·  
ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησεν;  
4 κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·  
κύριος, ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ.  
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέπουσιν,  
τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.  
5 κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ,  
<...>  
ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.  
6 ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας,  
πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερίς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.  
<...>  
7 ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν,  
εὐθύτητα εἶδεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

10: 3.1 αὐτοί] add. L' (etiam 267) A"  
10: 4.3 ἐπιβλέπουσιν] 1221-2018 L' (etiam 267) Ch 55 : ἀπο-  
βλέπουσιν B' R Z A, ergo Rahlfs

10: 4.3 ἐπιβλέπουσιν] 1221-2018 L' (etiam 267) Ch 55 : ἀπο-  
βλέπουσιν B' R Z A, ergo Rahlfs

ποιήσει δὲ τὸ θέλημα τῶν τοῦτον φοβουμένων  
καὶ ταύτων ἐπακούσεται σώζων αὐτοὺς ἐν τάχει.  
πάντας φυλάσσει κύριος τοὺς τοῦτον δεδαικότες  
καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὀλέσει κατακράτος.  
πλὴν αἰνεσιν τὸ στόμα μου λαλήσει τοῦ κυρίου·  
πᾶσα δὲ σὰρξ τοῦ πλαστουργοῦ τὴν κλῆσιν εὐλογεῖτω  
εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας τῶν ἐφεξῆς αἰώνων.

40

## 10 – Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Ἐπὶ τῷ κτίσῃ πέποιθα καὶ παντοκράτορί μου·  
πῶς, δυσμενεῖς, ἐρεῖτε μοι· «δεῦρο μεταναστεύου  
ὥσπερ ἀλγῆσαν πετεινὸν εἰς ἅπανθρώπους λόφους»;  
ἰδοὺ γὰρ οἱ βασκαίνοντες τόξον ἐντείνουσί σοι  
καὶ θήξαντες ἡτοίμασαν τὰ τῆς φαρέτρας βέλη  
ἐν σκοτομῇνι σε δεινῶν βουλόμενοι τοξεῦσαι·  
τὰ γὰρ καταρτισθέντα σοι πάλιν αὐτοὶ καθεῖλον.  
ἀλλ' ὁ τὴν φύσιν δίκαιος τί πεπραχῶς εὐρέθη;  
ὃς ἐν ναῷ τῷ κατ' αὐτὸν οἰκήσας ἡγνισμένῳ  
ἐν οὐρανῷ κατέπηξε τὸν θρόνον τὸν οἰκεῖον,  
εἶδεν αὐτοῦ τὸν πένητα συνήθως ἐπιβλέψας,  
τοὺς δυσμενεῖς ἐξήτασε τῇ τῶν βλεφάρων τάσει,  
ἐξήτασε τὸν δίκαιον καὶ τὸν ὑπεναντίον  
καὶ δέδειχε τοῖς πράγμασι τῆς κυρωθείσης πείρας,  
ὥς τὴν ψυχὴν ἀπόλλυσιν ὁ θέλων ἀδικίαν·  
ἐπὶ γὰρ τοὺς ἀγνώμονας παγίδας ἐπιβρέχει,  
ὣν πῦρ καὶ θεῖον ἢ μερίς καὶ πνεῦμα καταιγίδος,  
ὅταν τὸ κόνδυ τῆς ὀργῆς κεράσῃ τοῖς ἐκφύλοις·  
δίκαιος γὰρ ὁ κύριος δικαιοσύναις χαίρων,  
οὗ δέδορκε τὸ πρόσωπον εὐθύτητας ἀνθρώπων.

5

10

15

20

10 V (f. 107v) L (ff. 175rv) D (f. 199v)

10 tit. ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα πῶς ἐρεῖται τῇ add. LD 10.4 ἐντείνουσι] ἐκτείνουσι D 10.6 δει-  
νῶν] fort. recte δεινῶς V

**XI – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ**

- 2 Σῶσόν με, κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος,  
ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.
- 3 μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ,  
χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ |  
<sup>2</sup>καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησεν <κακά>.
- 4 ἐξολοθρεῦσαι κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια  
καὶ γλώσσαν μεγαλορήμονα
- 5 τοὺς εἰπόντας Τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν,  
τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστίν· / <sup>2</sup>τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν;
- 6 ἔνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν  
καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων  
νῦν ἀναστήσομαι, λέγει κύριος,  
θήσομαι ἐν σωτηρίᾳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.
- 7 τὰ λόγια κυρίου λόγια ἀγνά,  
ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ  
κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.
- 8 σύ, κύριε, φυλάξεις ἡμᾶς / <sup>2</sup>καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς |  
ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.
- 9 κύκλω οἱ ἄσεβεῖς περιπατοῦσιν·  
κατὰ τὸ ὕψος σου |  
<sup>2</sup>ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

**XII – Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ**

- 2 Ἔως πότε, κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος;  
ἔως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
- 3 ἔως τίνος θήσομαι βουλάς ἐν ψυχῇ μου,  
ὁδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός;  
ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;
- 4 ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, κύριε ὁ θεός μου·

**11: 3.1–2** καὶ ... ἐλάλησαν] sic dividit Sa<sup>L</sup> **11: 3.2** ἐλάλησεν] U<sup>o</sup>–1221–2018 L', ἐλάλησε 267 : ἐλάλησαν Sa La<sup>G</sup> Ga, ergo Rahlfs κακά] R<sup>o</sup> L<sup>o</sup> (etiam 267) **11: 4.1** ἐξολοθρεῦσαι] L' : ἐξολοθρεῦσαι Rahlfs **11: 5.2–3** sic Sy : 5.3+2, sed etiam 6.1+2 praebent Ga 267 **11: 6.1–2** ἔνεκεν τῆς ... καὶ τοῦ] U<sup>(vid.)</sup> R<sup>o</sup> Ga L<sup>o</sup> (etiam 267) : ἔνεκα 1221 : ἀπὸ τῆς ... καὶ ἀπὸ τοῦ B<sup>o</sup> A Clem.Alex., ergo Rahlfs **11: 8.1–2** sic dividunt R<sup>o</sup> Ga Sy A<sup>o</sup> necnon 267 **12: 3.2** καὶ νυκτός] L<sup>o</sup> (etiam 267) A<sup>o</sup>

## 11 – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Ἐκλελοιπότης τοῦ καλοῦ σῶζε με, παντοκράτορ·  
 τὸ γὰρ ἀδόλως ἀληθὲς ὀλίγον παρ' ἀνθρώποις,  
 ἐπεὶ λαλοῦσιν ἕκαστοι πρὸς τὸν πλησίον μάτην  
 καὶ ταῖς καρδίαις ἔχουσιν ἐπόμενα τὰ χεῖλη  
 τὰ μηδαμοῦ καθήκοντα λαλοῦντες ἐν καρδίαις. 5  
 ἀλλὰ τὰ χεῖλη τὰ ψευδῇ πάντα συγκόψας φθείρης  
 καὶ γλῶσσαν πᾶσαν δολερὰν μεγαλορρημονοῦσαν,  
 ὅτι φασί· «πλατύνωμεν τὸ στόμα καὶ τὴν γλῶσσαν,  
 ἐπεὶ τὰ χεῖλη παρ' ἡμῶν· τίς γὰρ ἡμῶν δεσπόζει;» <sup>108r</sup>  
 σύ δ' «ἀλλ' ἐξαναστήσομαι», δέσποτα πάντων, λέγεις, 10  
 «ἔνεκεν ταύτης τῶν πτωχῶν τῆς κακοδαιμονίας  
 καὶ τοῦ μεγάλου στεναγμοῦ τῶν παρ' ἐμοὶ πενήτων  
 καὶ σώσω τούτους τῇ πολλῇ τοῦ κράτους παρρησίᾳ.»  
 καὶ ταῦτα σου τὰ ῥήματα κεκαθαρμένοι λόγοι,  
 πεπυρωμένος ἄργυρος δοκιμασθεὶς ἐν χώνῃ 15  
 καὶ τιμαφῆς ἀναφανείς τῇ πολλαπλῇ πυρῶσει.  
 οὐκοῦν φυλάξαις μόνος με καὶ μόνος με τηρήσαις  
 ἐκ τῆς παρούσης γενεᾶς ἄχρι τῆς τελευταίας·  
 οἱ γὰρ τὸν τρόπον ἀσεβεῖς περιπατοῦσι κύκλῳ.  
 σύ δε κατὰ τὸ μέγεθος τῆς ἀγαθότητός σου 20  
 σοφῶς ἐπολυώρησας τοὺς τῶν ἀνθρώπων τόκους.

## 12 – Εἰς τὸ τέλος. ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

ᾧ μέχρι τίνος μου, σωτήρ, εἰς τέλος ἐπιλήση;  
 καὶ μέχρι τίνος ἀπ' ἐμοῦ τὰς ὀψεις ἀποστρέφεις;  
 ἕως δὲ τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν τῇ ψυχῇ μου,  
 ὁδύνας ἐν καρδίᾳ μου νύκτωρ καὶ μεθήμεραν;  
 μέχρι δὲ τίνος τὸν ἐχθρὸν ὑψούμενον ἀθρήσω; 5  
 ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον καὶ τούτων μου τῶν λόγων,

11 V (ff. 107v–108r) L (ff. 175v–176r) D (ff. 199v–200r) 12 V (f. 108r) L (f. 176r) D (f. 200r)

11 tit. σῶσον με κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσος add. L : σῶσον με κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν D 12 tit. ἕως  
 πότε κύριε ἐπιλήση μου εἰς τέλος add. LD

- φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον,  
 5 μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν·  
 οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ.  
 6 ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα,  
 ἀγαλλιάσεται ἡ καρδιά μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου·  
 ἄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με  
 καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

### XIII – Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

- Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ Οὐκ ἔστιν θεός·  
 διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν |  
<sup>3</sup>ἐν ἐπιτηδεύμασιν,  
 οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός.  
 2 κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων  
 τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστιν συνίων ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν.  
 3 πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν,  
 οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. [...]  
 4 οὐχὶ γνῶσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;  
 οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου |  
<sup>2</sup>τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.  
 5 ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ, οὗ οὐκ ἦν φόβος,  
 ὅτι ὁ θεὸς ἐν γενεᾷ δικαία.  
 6 βουλήν πτωχοῦ κατησχύνατε, / <sup>2</sup>ὁ δὲ κύριος ἐλπίς αὐτοῦ ἔστιν.  
 7 τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ;  
 ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ  
 ἀγαλλιάσθω Ἰακώβ καὶ εὐφρανθήτω Ἰσραήλ.

### XIV – Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου

13: 3.3–10 (ed. Rahlfs) ex Rom. 3: 13–18, ergo hic omissi 13: 4.2 τὸν ... ἐπεκαλέσαντο] R' Ga Sy A' (hic signum interrogationis post ἄρτου, non post ἀνομίαν est) 13: 6.2 ὁ δὲ κύριος] U' L' (etiam 267) 55 : ὅτι κύριος rel. codd. 14 tit. εἰς τὸ τέλος] add. La<sup>G</sup> L<sup>a</sup> (etiam 267)

φωτίσας μου τὰ βλέφαρα μὴ πρὸς φθορὰν ὑπνώσω,  
 μὴ κομπάσῃ κατ' ἐμοῦ τὸ δυσμενὲς ἰσχύσαν.  
 καὶ τοῦτο μέν, ἂν σαλευθῶ, χαίρήσῃ παραυτίκα,  
 ἐγὼ δ' ἀρρήτως ἐλπῶ καὶ πρότερον ἐλπίσας·  
 καὶ σύ μου τέρψεις τὴν ψυχὴν ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ  
 κάγῳ τὸν εὐεργέτην σε δοξάσω καὶ δεσπότην,  
 τὴν κλῆσιν, ὕψιστε, τὴν σὴν ὡς ἐφικτὸν σεμνύνων.

10

### 13 – Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Ἔφη τις ἄφρων καθ' αὐτὸν οὐκ εἶναι σε, παντάναξ·  
 οἱ γὰρ κακοὶ πρὸς τὴν φθορὰν ὡς μισητοὶ φοιτῶσι  
 ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ ταῖς ἀδολεσχίαις.  
 οὐκ ἔστιν ὁ χρηστότητος ἀναλαμβάνων τρόπους.  
 εἶδες αὐτὸς τοὺς γηγενεῖς ἐκκύψας οὐρανόθεν,  
 εἶπου τις ἔστι συνιῶν ζητῶν σε τὸν δεσπότην,  
 ἀλλ' ἅπαντες ἐξέκλιναν συλλήβδην φαυλισθέντες·  
 οὐκ ἔστιν ὅλως τις χρηστὸς ἄχρις ἐνὸς ἀνθρώπου.  
 ἄρ' οὖν οὐκ ἀνανήψουσιν οἱ τῶν κακῶν ἐργάται  
 καὶ γὰρ οἱ κατεσθίοντες ὡς ἄρτον μου τὸν κλῆρον  
 οὐδ' ὡς τὸν πάντων ἔφορον ἐπεκαλέσαντό σε;  
 ἀλλὰ δεδειλιάκασιν, οὐπὲρ οὐκ ἦν τις φόβος,  
 ὅτι σὺ πάντως ἀρωγὸς τοῦ τῶν δικαίων γένους.  
 βουλὴν αἰσχύνουσι πτωχοῦ, σὺ δὲ θαρρύνεις τοῦτον.  
 τίς ἐκ Σιών βραβεύσει μου τῷ κράτει σωτηρίαν;  
 ἡνίκα δ' ἐπιστρέψῃς μοι καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν,  
 σκιρτήσω σοι γηθόμενος τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν.

5

10

15

### 14 – Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Τίς ἐν τῷ σῶ σκηνώματι, παντάναξ, παροικήσει

13 V (f. 108r) L (ff. 176rv) D (f. 200r) 14 V (f. 108r) L (ff. 176v–177r) D (f. 200r)

12.8 una syllaba deest 13 tit. εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ add. L : εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ  
 οὐκ LD 13.3 τοῖς] ταῖς D 13.11 ὡς] ὦ LD 14 tit. κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί  
 σου add. LD 14.1 σῶ] om. V

- καὶ τίς κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου;  
 2 πορευόμενος ἁμῶμος |  
 ἡ καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην,  
 λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,  
 3 ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ  
 οὐδὲ ἐποίησεν τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν  
 καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἑγγιστα αὐτοῦ·  
 4 ἐξουδένωνται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος,  
 τοὺς δὲ φοβουμένους κύριον δοξάζει·  
 ὁ ὁμνῶν τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν·  
 5 τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ  
 καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν.  
 ὁ ποιῶν ταῦτα οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

### XV – Στηλογραφία τῷ Δαυίδ

- Φύλαξόν με, κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.  
 2 εἶπα τῷ κυρίῳ Κύριός μου εἴ σύ,  
 ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις.  
 3 τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ  
 ἔθαυμάστωσας πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.  
 4 ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν,  
 μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν·  
 οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων  
 οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.  
 5 κύριος ἡ μερίς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου·  
 σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.  
 <...>  
 6 σχοινία ἐπέπεσόν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου·  
 καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν.  
 7 εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με·  
 ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς |  
<sup>2</sup>ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροὶ μου.

15: 3.2 ἔθαυμάστωσας] Sy : ἔθαυμάστωσε(ν) rel. codd., ergo Rahlfs αὐτοῦ] cfr. σου Sy necnon μου in apparatu H.-P. 15: 4.1 αὐτοῦ] cfr. add. ἐν αὐτοῖς U 15: 6.1 ἐπέπεσόν μοι] L<sup>pau</sup>, ἐπέπεσάν μοι B U R A' (ergo Rahlfs) : ἐπέπεσεν L' (etiam 267) μου] L' (etiam 267)

ἢ τίς ἐν ὄρει καθαρῷ τῷ σῷ κατασκηνώσει;  
 πάντως ὁ πορευόμενος μώμου παντός βελτίων  
 καὶ πᾶσαν ἐργαζόμενος ἐν σοὶ δικαιοσύνην  
 καὶ τάληθῇ φθεγγόμενος ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ 5  
 καὶ ψεύδους ἀνεπίδεκτον τὴν γλῶσσαν περιφέρων,  
 ὃς οὐδ' εἰργάσατο κακὸν τῷ πέλας μετὰ δόλου  
 καὶ τόνδε τὸν ὄνειδισμὸν ὑπ' οὐδενὸς εἰλήφει.  
 ἀλλ' ἅπας ἐξουδένωται κακοῦργος παρὰ τούτου·  
 καὶ γὰρ τοὺς φοβουμένους σε δοξάζεις καὶ λαμπρύνεις 10  
 τὸν εὐορκοῦντα καθορών, τὸν δ' ἄλλον παραβλέπων,  
 ὃς ἐπαινεῖς τὸν δανειστήν, εἰ μὴ λαμβάνοι τόκους,  
 ὥς τὸν μὴ δὲ λαμβάνοντα πᾶν ἐπ' ἀθώοις δῶρον·  
 τὸν γὰρ ἐν τούτοις ἀγαθὸν οὐ περιτρέψει χρόνος.

### 15 – Στηλογραφία τῷ Δαυίδ <sup>108v</sup>

Φύλαξον δὴ με, δέσποτα, τὸν ἐπελπίσαντά σοι·  
 φημί γὰρ εἶναι σε θεόν, ὃν εὐεργέτην ἔχω,  
 καίπερ οὐδόλως ἔχοντα τῶν ἀγαθῶν μου χρεῖαν·  
 ὃς τοῖς ἀγίοις ἅπασι τοῖς ἐν τῇ γῇ, παντάναξ,  
 ἀπάσας ἐθαυμάστωσας τὰς παρὰ σοὶ θελήσεις. 5  
 τοῖς δὲ παραπικράνασιν ἦλθον αἱ νόσοι χύδην,  
 ὥς ὑπ' αὐτῶν καὶ παρελθεῖν μετὰ πολλοῦ τοῦ τάχους.  
 ὦν οὐδὲ τὰ συντάγματα συλλέξεις ἀφ' αἰμάτων,  
 οὐδὲ τοῖς χεῖλεσι τοῖς σοῖς ὀνομαστί μνησθήσῃ.  
 σὺ δὲ μερίς τοῦ κλήρου μου, σὺ καὶ τοῦ ποτηρίου, 10  
 ἐπέιπερ μοι κατέστησας καὶ τὴν κληρονομίαν  
 καὶ ταύτη δέδωκας ἐμέ τῷ θρόνῳ καθιδρύσας·  
 σχοινία γὰρ ἐπέπεσον ἐν τοῖς ἐμοῖς κρατίστοις,  
 κρατίστης βραβευθείσης μοι καὶ τῆς κληρονομίας.  
 οὐκοῦν ἐπευλογήσω σε τὸν συνετίσαντά με, 15  
 ὥς ἐν ἡμέραις καὶ νυξὶν ὀπλίζομαι πολλακίς  
 καὶ τακτικῶς μοι τοὺς νεφροὺς παιδεύουσιν οἱ πόνοι·

15 V (f. 108v) L (ff. 177rv) D (ff. 200rv)

15 tit. φύλαξόν με κύριε ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα add. LD : Mi.Ps. *Poem*. 1.61–65 (ed. Westerink) in marg. ext. f. 200r D (vid. app. 1) 15.5 παρὰ σοί] παρασοί L

- 8 προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου |  
<sup>1</sup>διὰ παντὸς / <sup>2</sup>ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.  
 9 διὰ τοῦτο ἠὐφράνθη ἡ καρδία μου,  
 καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου,  
 ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι,  
 10 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην  
 οὐδὲ δώσεις τὸν ὁσίον σου ἰδεῖν διαφθοράν.  
 11 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς·  
 πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου,  
 τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

### XVI – Προσευχὴ τῷ Δαυίδ. ψαλμός

- Εἰσάκουσον, κύριε, τῆς δικαιοσύνης μου, / πρόσχες τῇ δεήσει μου,  
 ἐνώτισαι τῆς προσευχῆς μου οὐκ ἐν χεῖλεσιν δολίοις.  
 2 ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι,  
 οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.  
 3 ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός·  
 ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.  
 4 ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων,  
 διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου |  
<sup>2</sup>ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. / 5 κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου |  
<sup>1</sup>ἐν ταῖς τρίβοις σου, / <sup>2</sup>ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβήματά μου.  
 6 ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, ὁ θεός·  
 κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.  
 7 θαυμάστωσον τὰ ἑλέη σου,  
 ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ  
 ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου.  
 8 φύλαξόν με κύριε |  
<sup>1</sup>ὥς κόρην ὀφθαλμοῦ·  
 ἐν σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με  
 9 ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταιπρωρησάντων με.  
 οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον·

**16: 3.1** ἐπεσκέψω] praemittunt καὶ U R<sup>9</sup> Vulg. **16: 3.2** οὐχ εὐρέθη ... ἀδικία] οὐχ εὔρες ... ἀδικίαν  
 U (Bo Sa?) et in apparatu H.–P. **16: 8.1** κύριε] add. Bo La<sup>G</sup> Aug L<sup>9</sup> (etiam 267) Su **16: 8.1** κόρην]  
 U R L' A' : κόραν B', ergo Rahlfs

ἔχω σε γὰρ ὑπέρμαχον πρὸ τῶν ἐμῶν ὀμμάτων,  
 διαπαντὸς ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα μὴ προσπταίσω.  
 καὶ τούτου χάριν ἐξαρχῆς ἠὺφράνθην τὴν καρδίαν 20  
 καὶ τούτου χάριν ὕμνησεν ἡ γλῶσσα μου τερφθεῖσα  
 ἐπὶ μεγάλας τῆς σαρκὸς ἐλπίσι φρουρουμένης·  
 οὐ γὰρ ἐγκαταλείψεις με καταπεσεῖν εἰς ἄδην,  
 ἀλλ' οὐδὲ δώσεις με τὸν σὸν εἰς συντριβὴν ἐσχάτην.  
 τίς τὰς ὁδοὺς μου τῆς ζωῆς ἰθύνων πολυτρόπως; 25  
 ὁ μετὰ τοῦ προσώπου σου πληρώσας εὐφροσύνης·  
 ἀλήκτου γὰρ τερπνότητος ἡ δεξιὰ σου πλήρης.

### 16 – Προσευχὴ τῷ Δαυίδ. ψαλμός

Εἰσάκουσον τῆς δίκης μου καὶ πρόσχες τῇ δεήσει,  
 ἐνώτισαι τῆς προσευχῆς οὐκ ἐν χειλέων δόλῳ,  
 ἐξέλθοι τοῦ προσώπου σου τὰ παραπτώματά μου,  
 ἰδέτωσαν εὐθύτητα πᾶσαν τὰ βλέφαρά μου.  
 νυκτός γαρ ἐπεσκέψω με πειράσας τὴν καρδίαν, 5  
 ἐπύρωςας καὶ μολυσμὸν οὐχ εὔρες ἀδικίας.  
 πλὴν οὐ λαλεῖ τὸ στόμα μου τὰς πράξεις τῶν ἀνθρώπων·  
 οἱ σοί γαρ λόγοι τὴν σιγὴν ἐνταῦθα προτιμῶσιν.  
 ὁδοὺς ἐφύλαξα σκληρὰς καὶ σύ με κατηρτίσω,  
 δείξας τὰς τρίβους μοι τὰς σὰς μὴ σαλευθῶ τὰς βάσεις. 10  
 ἐγὼ καὶ πρὶν ἐκέκραξα καὶ πρὶν ἐπήκουσάς μου,  
 καὶ πάλιν οὗς μοι κεκλικώς εἰσάκουσον τῶν λόγων  
 καὶ πάλιν σου θαυμάστωσον τοὺς οἰκτιρμοὺς τῷ κράτει  
 ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὴν χρηστότητά σου  
 ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων σου τῇ τῆς χειρὸς ἰσχύι. 15  
 ναί, φύλαξον τὸν δοῦλον σου, ναί, σῶτερ παντοκράτορ,  
 καθάπερ κόρην ὀφθαλμοῦ τὴν πίστιν μὴ φαυλίσας  
 καὶ σκέπασον ταῖς πτέρυξι τῆς ἀγαθότητός σου  
 ἀπὸ προσώπου δυσμενῶν τῶν ταιλαιπωρησάντων.  
 οἱ γὰρ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν ταῖς μάχαις περισχόντες 20

16 V (ff. 108v–109r) L (ff. 177v–178r) D (f. 200v)

15.24 ἀλλ' ] delevit L    15.25 τίς ] τίς D    15.27 γάρ ] δὲ D    16 tit. εἰσάκουσον κύριε  
 δικαιουσύνης μου add. LD

- 10 τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν,  
τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.  
11 ἐκβάλλοντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με,  
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.  
12 ὑπέλαβόν με ὡς λέων ἔτοιμος εἰς θήραν  
καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.  
13 ἀνάστηθι, κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς,  
ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς / <sup>3</sup> ῥομφαίας |  
<sup>3</sup> ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου.  
14 κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς / <sup>2</sup> διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζῳῇ αὐτῶν.  
καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν,  
ἐχορτάσθησαν υἱῶν  
καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.  
15 ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου,  
χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

**XVII – Εἰς τὸ τέλος· τῷ παιδί κυρίου τῷ Δαυίδ, ᾧ ἐλάλησεν τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους  
τῆς ὥδης ταύτης ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ἐρρύσατο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν  
αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ, 2 καὶ εἶπεν**

- Ἀγαπήσω σε, κύριε ἡ ἰσχὺς μου.  
3 κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγὴ μου καὶ ῥύστης μου,  
ὁ θεὸς μου βοηθός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ’ αὐτόν,  
ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου, ἀντιλήπτωρ μου.  
4 αἰνῶν ἐπικαλέσομαι κύριον  
καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.  
5 περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου,  
καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραζάν με  
6 ὠδῖνες ᾄδου περιεκύκλωσάν με,  
προέφθασάν με παγίδες θανάτου.  
7 καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον

**16: 12.1** ὡς] S, ὡσεὶ rel. codd., ergo Rahlfs **16: 13.2** ῥομφαίας] *L*<sup>b vel d</sup> *S*<sup>c</sup>, ῥομφαίαν ἐχθρῶν ἀπὸ τῆς  
χειρὸς σου *U*<sup>t</sup> et *Psalt. Rom.* : ῥομφαία *L*<sup>d</sup> *R*<sup>c</sup> : rel. codd. ῥομφαίαν, ergo Rahlfs **16: 14.1–2** unus  
stichus *R*<sup>t</sup> *Ga Sy* **17: 3.3** ἀντιλήπτωρ] fort., ut in *H.–P.* et 267 : ἀντιλήμπτωρ Rahlfs

τὸ παρ' αὐτοῖς συνέκλεισαν ἐννηνεγμένον στέαρ,  
 τὸ σφῶν δε στόμα δυσηχεῖς ἐλάλησε καυχήσεις.  
 οἱ τῆς ἀρχῆς ἐκβάλλοντες ἐκύκλουν με συστάδην  
 καὶ πᾶσαν ἔθεντο σπουδὴν εἰς γῆν με κατασπάσαι.  
 ὑπέλαβον ὡς λέων με τεθαρρηκῶς εἰς θήραν 25  
 καὶ σκύμνος ὑπερχόμενος τοὺς ἀποκρύφους τόπους.  
 ἀνέστης δ' οὖν καὶ προύφθασας ὑποσκελίσας τούτους  
 καὶ τὴν ψυχὴν μου παρευθὺς ἐρρύσω τῆς ῥομφαίας ||<sup>109r</sup>  
 καὶ τῆς χειρὸς σου τῶν ἐχθρῶν ὑπέρτερον εἰργάσω·  
 σκόρπισον οὖν τοὺς πονηροὺς εἰς τὸν ἐνταῦθα βίον· 30  
 καὶ γὰρ τῶν κεκρυμμένων σου πλήρης γαστήρ ἢ τούτων  
 καὶ χορτασθέντες τῶν υἱῶν τῶν τῆς αἰσχροκερδείας,  
 ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς ὡς αὐτοὶ νηπίοις.  
 ἐγὼ δε τῷ προσώπῳ σου πάλιν ὄφθεις ὑμνήσω  
 καὶ χορτασθήσομαι τῆς σῆς τετυχηκῶς εὐκλείας. 35

Δόξα. Κάθισμα β'

**17 – Εἰς τὸ τέλος· τῷ παιδί κυρίου τῷ Δαυίδ, ᾧ ἐλάλησεν τῷ κυρίῳ τῆς ᾠδῆς ταύτης ἐν ἡμέρᾳ, ἧ ἔρρύσατο αὐτὸν ὁ κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ χειρὸς Σαοὺλ καὶ εἶπεν·**

Σὲ τὸν σωτήρα τὸν ἐμὸν ἐκθύμως ἀγαπήσω,  
 ὅτι κρηπὶς μοι καὶ φρουρὸς καὶ ῥύστης ἐγεγόνεις  
 καὶ βοηθὸς τετελεκῶς τὰς τῆς ψυχῆς ἐλπίδας  
 ὑπερασπίζων μου λαμπρῶς ὡς κέρας σωτηρίας.  
 καὶ νῦν ἐπικαλέσομαι τὸν παντοκράτορά μου, 5  
 καὶ τῶν ἐχθρῶν σωθήσομαι τῶν ἐπιτιθεμένων·  
 ἡνίκα γὰρ ὠδῖνες με θανάτου περιέσχον  
 καὶ βασκανίας χεῖμαρροι ταρασσόντες ἐκύκων  
 καὶ πάλιν ᾄδου καὶ φθορᾶς ἐκύκλουν περιστάσεις  
 καὶ προύφθασαν παραβραχὺ θανάτου με παγίδες. 10  
 ἐγὼ δ' ἐπεκαλούμην σε τὸν ἀντιλήπτορά μου

17 V (ff. 109r–110r) L (ff. 178r–180v) D (ff. 200r–201v)

16.25 τῆς ἀρχῆς] τὴν ἀρχὴν D 16.26 σκύμνος] σκῆμνος D 16.32 υἱῶν] recte corr. LD, ὑῶν  
 V 17 tit. add. in marg. sup. V : Mi.Ps. *Poem.* 1.66–68 (ed. Westerink) in marg. inf. f. 200v add. D  
 (vid. app. 1) 17 tit. τῷ κυρίῳ] τοὺς λόγους post κυρίῳ add. LD tit. καὶ εἶπεν] V : om. LD et add.  
 ἀγαπήσω σε κύριε ἢ ἰσχύς μου

- καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα·  
 ἤκουσεν [...] φωνῆς μου, / <sup>4</sup>καὶ ἡ κραυγὴ μου [...] εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.  
 8 καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ,  
 καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν  
 καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός.  
 9 ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ,  
 καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγισεν,  
 ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.  
 10 καὶ ἐκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη,  
 καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.  
 11 καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβὶν καὶ ἐπετάσθη,  
 ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.  
 12 καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ·  
 κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ,  
 σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.  
 13 ἀπὸ τῆς τηλαυγέσεως |  
<sup>1</sup>ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον,  
 χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.  
 14 καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος, / <sup>2</sup>καὶ ὁ ὑψιστος ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ·  
 15 καὶ ἐξαπέστειλεν βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτοὺς  
 καὶ ἀστραπαὶς ἐπλήθυνεν καὶ συνετάραξεν αὐτούς.  
 16 καὶ ὠφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων,  
 καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης  
 ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, κύριε,  
 ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.  
 17 ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέν με,  
 προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.  
 18 ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν  
 καὶ ἐκ τῶνμισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.  
 19 προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου,  
 καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιστήριγμά μου  
 20 καὶ ἐξήγαγέν με εἰς πλατυσμόν, / <sup>2</sup>ῥύσεται με., |  
<sup>2</sup>ὅτι ἠθέλησέν με.  
 [...]
 21 καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου  
 καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι,

17: 7.3–4 7.3 ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ et 4 ἐνώπιον αὐτοῦ om. Philes brevitatis causa  
 Rahlfs) om., in Rahlfs ex B' U' R'

17: 20.3–4 (ed.

καὶ πρὸς τὸν ὄντως μου θεὸν ἀρρήτως ὑπεφώνουν·  
 ἤκουσες σύ μου τῆς κραυγῆς οὗς εὐμενὲς ὑπέχων  
 ὡς σαλευθῆναι καὶ τὴν γῆν καὶ κλονηθῆναι τρόμῳ  
 καὶ ταραχθῆναι παρὰ σοῦ τὰς τῶν ὀρέων βάσεις 15  
 καὶ μεταβῆναι τοῦ σταθμοῦ· σύ γὰρ αὐτοῖς ὠργίσθης.  
 ἀνέβη δέ τις καὶ καπνὸς τῇ τοῦ θυμοῦ σου βίᾳ  
 καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου σου πάντα μικροῦ συμφλέγον,  
 ἀφ' οὗ καὶ πλήθη σωρηδὸν ἀνήφθησαν ἀνθράκων.  
 ἔκλινας γὰρ τοὺς οὐρανούς ἀρρήτως καὶ κατέβης 20  
 γνόφον τινὰ δυστέκμαρτον ὑπὸ τοὺς πόδας φέρων.  
 ἐπέβης δὲ τῶν Χερουβὶμ καὶ πετασθεὶς ὑψώθης  
 ὡς καὶ πτερῶν ταχύτερος ἀνέμων ὀξυδρόμων.  
 ἀποκρυφὴν δε ζοφεράν ὑπέθου τῇ καθόδῳ  
 καὶ τὴν σκηνὴν σου κύκλῳ σου πανσόφως ἔτεκτίνω 25  
 καὶ ταῖς συχναῖς καὶ γνωστικαῖς νεφέλαις τῶν ἀέρων.  
 ἀπὸ τῆς τηλαυγίσεως ἔκρυψας ὕδωρ ξένον  
 καὶ πρὸ τῆς ὄψεως τῆς σῆς διήλθον αἱ νεφέλαι,  
 μετὰ χαλάζης καὶ πυρὸς ἀνθράκων, παντοκράτορ,  
 ἐξ οὐρανοῦ δ' ἐβρόντησας πεφωνηκῶς ὑψόθεν· 30  
 καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐσκόρπισας ἐξαπαστείλας βέλη  
 καὶ συνετάραξας αὐτοὺς τὰς ἀστραπὰς πληθύνας.  
 καὶ παρευθὺς ἐφάνησαν αἱ φλέβες τῶν ὑδάτων  
 καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς ἀνεκαλύφθη τότε  
 ἐκ τῆς ἐπιτιμίσεως καὶ τῆς πολλῆς ἰσχύος 35  
 καὶ τῆς φρικτῆς ἐμπνεύσεως τῆς τοῦ θυμοῦ σου βίας.  
 ἐξαποστείλας ἔλαβες ἀφ' ὕψους με τὸν δοῦλον,  
 ἐκ δὲ πολλῶν με συμπαθῶς ὑδάτων προσελάβου,  
 καὶ τῶν ἐχθρῶν τῶν δυνατῶν ἐρρύσω φιλανθρώπως,  
 καὶ πάντων ὡς μισούντων με τῶν ἐπικρατεστέρων, 40  
 οἳ δὴ με προκατέλαβον ἐν τῷ καιρῷ τῆς λύπης.  
 σὺ δέ με σέσωκας εὐθὺς ὡς ἀντιστήριγμά μου  
 πρὸς πλατυσμὸν ἐξαγαγὼν καὶ λύσας μοι τὸ θλίβον,  
 ἐπεὶ με τὸν ἰκέτην σου τεθεληκῶς ἐφάνης.  
 γένοιτο δέ μοι τοῦ ψαλμοῦ καὶ τὰ λοιπὰ σοι λέγειν· 45  
 ὡς πρὸς τὴν δίκην τὴν ἐμὴν αὐτὸς ἀνταποδώσεις ||<sup>109v</sup>  
 καὶ τὴν καθαριότητα τὴν ἀπὸ τῶν χειρῶν μου,

- 22 ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου  
καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου,  
23 ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου,  
καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησα ἀπ' ἐμοῦ.  
24 καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ  
καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.  
25 καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου  
καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα· τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.  
26 μετὰ ὁσίου ὀσιωθήσῃ / <sup>2</sup>καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθῶου ἀθῶος ἔσῃ  
27 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ  
καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.  
28 ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις  
καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.  
29 ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου, κύριε·  
ὁ θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου.  
30 ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου  
καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.  
31 ὁ θεός μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ,  
τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα,  
ὑπερασπιστὴς ἐστὶν πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν.  
32 ὅτι τίς θεὸς πλην τοῦ κυρίου; / <sup>2</sup>καὶ τίς θεὸς πλην τοῦ θεοῦ ἡμῶν;  
33 ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν  
καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου,  
34 καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφου  
καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστῶν με,  
35 διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον  
καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου·  
36 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας,  
καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου,  
καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέν με εἰς τέλος,  
καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει.  
37 ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου,  
καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἵχνη μου.  
38 καταδιώξω τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ καταλήμψομαι αὐτούς  
καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἄν ἐκλίπωσιν·  
39 ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι, / <sup>2</sup>πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

17: 34.1 καταρτιζόμενος] S 1098 L' (etiam 267) : ὁ καταρτιζόμενος B U R A'  
L (etiam 267) Tht<sup>p</sup> : σωτηρίας μου 1° B" R" : σωτηρίας σου GaHi 55

17: 36.1 σωτηρίας] U'

ἐπεὶ καὶ προτεθύμημαι φυλάξαι σου τὰς τρίβους,  
 οὐκ ἀσεβήσας ἀπὸ σοῦ τοῦ θαυμαστοῦ δεσπότου·  
 50 πρὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ὀφθαλμῶν πάντα τὰ κρίματά σου,  
 ἐπεὶ περ οὐκ ἀπέστη μου τὰ δικαιώματά σου.  
 ναί, καὶ γενοίμην ἄμωμος, σῶτερ, ἐνώπιόν σου  
 καὶ φυλαχθεῖν καθαρὸς τῶν πονηρῶν πρακτέων  
 καὶ τότε σὺ πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνταποδώσεις δίκην  
 55 καὶ τὴν καθαριότητα τὴν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.  
 τοῖς γὰρ ὁσίοις ὁσίοις, ἄθῳ τοῖς ἄθῳις  
 καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῖς ἐκλεκτοῖς ἐκλεγεγμένος ἔφους,  
 πρὸς δὲ τοὺς φαύλους καὶ στρεβλοὺς ἀμείψεις σου τὴν φύσιν.  
 καὶ σώσεις μόνον τὰς φυλάς τὰς τεταπεινωμένας  
 καὶ ταπεινώσεις ὀφθαλμοὺς ἀνθρώπων ἀλαζόνων.  
 60 ἐμοὶ δε πάλιν φωτιεῖς τὸν λύχνον τῆς καρδίας  
 καὶ φωτιεῖς τὸ σκότος μου φῶς χρηματίζων θεῖον.  
 καὶ παρὰ σοῦ ῥυσθήσομαι παντὸς πειρατηρίου  
 καὶ τεῖχος ὑπερβήσομαι σοὶ πεποιθώς ἐκ βρέφους.  
 65 σύ γὰρ ὡς μόνος ἄμωμος ἄμωμον ἔχεις τρίβον,  
 ὁ λόγος δέ σου φοβερὸς, ὅτι πεπυρωμένος,  
 καὶ σὺ τῶν ἐλπίζόντων σοὶ θᾶττον ὑπερασπίζεις.  
 τίς γὰρ θεὸς ἀπανταχοῦ σοῦ πάρεξ τοῦ κυρίου,  
 τοῦ τῆς ἀρχῆς τὴν δύναμιν εὖ περιζώσαντός με;  
 70 σύ μοι γὰρ ἔθου τὰς ὁδοὺς ἐν ὅπλοις ἀπροσκόπως  
 καὶ σὺ καταρτισάμενος τοὺς πόδας ὡς ἐλάφου  
 εἰς τὴν ἀρχὴν με τοῦ πατρὸς τετήρηκας ἐστῶτα·  
 καὶ τὰς μὲν χεῖρας τὰς ἐμὰς ἐδίδαξας εἰς μάχην  
 καὶ τόξον τοὺς βραχίονας χαλκοῦν μοι κατεστήσω.  
 75 εἰς σωτηρίαν δεδωκώς τὸν ὑπερασπισμόν σου  
 ἢ δεξιὰ σου μυστικῶς χεῖρ ἀντελάβετό μου,  
 ἢ σωστική δ' ἀνῶρθωσεν εἰς τέλος με παιδεία  
 καὶ πάλιν ἡ παιδεία σου διδάξει τὸ συμφέρον.  
 ἐπλάτυνας μοι τῶν ποδῶν τὰς ὑποκάτω βάσεις  
 80 καὶ τῶν ἰχνῶν ἡ δύναμις οὐκ ἐξησθένησέ μοι.  
 διώξας οὖν τοὺς δυσμενεῖς ζωγρήσω τῇ χειρὶ μου,  
 ἕως γὰρ ἂν ἐκλίπωσιν οὐκ ἀναστρέψω τρέχων  
 ὥστε πεσόντας τοὺς κακοὺς μὴ δυνηθῆναι στῆναι.

17.50 γὰρ ὀφθαλμῶν] om. LD

17.58 καὶ στρεβλοὺς] om. D

17.64 τεῖχος] τοῖχος D

- 40 καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον,  
 συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανιστανομένους |  
<sup>2</sup>ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου
- 41 καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου ἔδωκάς μοι νῶτον  
 καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλέθρευσας.
- 42 ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων,  
 πρὸς κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν.
- 43 καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡς χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου,  
 ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.
- 44 ῥύσῃ με ἐξ ἀντιλογιῶν λαοῦ,  
 καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν·
- 45 λαός, ὃν οὐκ ἔγνω, ἐδοῦλευσέν μοι,  
 εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέν μοι·
- 46 υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι,  
 υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν / <sup>2</sup>καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν.
- 47 ζῇ κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός μου,  
 καὶ ὑψωθῆτω ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
- 48 ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ  
 καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ
- 49 ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων,  
 ἀπὸ τῶν ἐπανιστανομένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με,  
 ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με.
- 50 διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσιν, κύριε,  
 καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ,
- 51 μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ  
 καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ,  
 τῷ Δαυίδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

### XXXII (1) – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις

- Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν τῷ κυρίῳ·  
 τοῖς εὐθέσι πρέπει αἵνεσις.
- 2 ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ,  
 ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.

17: 46.1–2 sic praebebat 267 32 (1) tit. nonnulli codd. (etiam 267), vid. apparatus H.–P. : ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις apud Tht et L' sed sine ψαλμός ... Δαυίδ

|                                                                                                                                                                                                                                                               |     |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| σὺ γάρ με περιέζωσας ἐν συμπλοκαῖς τὸ κράτος<br>καὶ πάντας συνεπόδισας τοὺς ἐπανισταμένους                                                                                                                                                                    | 85  |
| ὑπὸ τοὺς πόδας τοὺς ἐμοὺς εἰς συντριβὴν ἐσχάτην<br>καὶ νῶτον δέδωκας ἐμοὶ τὰς ἀγερώχους φύσεις<br>καὶ τοὺς μεμνηκότας με συλλήβδην κατειργάσω.<br>τῶν δὲ κραζόντων οὐ παρῆν ὁ σῶζων ἐκ τῶν πόνων<br>καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν λυτρωτὴν αὐτός δ' οὐκ ἐνηχεῖτο·        | 90  |
| καὶ λεπτυνῶ τοὺς πονηροὺς ὡς φυσηθεῖσαν κόνιν<br>καὶ λεανῶ τοῖς αἵμασιν ὡς τέλμα παρ' ἀμφοδοῖς·<br>ἐκ φιλονείκου με λαοῦ καὶ δυσαγώγου ῥύσῃ,<br>εἰς κεφαλὴν δε τῶν ἐθνῶν αὐτός με καταστήσεις.<br>καὶ δῆμος δὲ δεδούλευκεν, οὐπὲρ αὐτὸς ἠγνόουν,              | 95  |
| καὶ ταῖς τῶν ὥτων ἀκοαῖς οὗτος ὑπῆκουσέ μου<br>καὶ δυσμενῶν ἀλλογενῶν παῖδες ἐψεύσαντό μοι,<br>οἱ δὴ καὶ πεπαλαίωνται χωλάναντες ἐν τρίβοις.<br>σύ δ' ἀλλὰ ζῶν εὐλογητὸς ὁ παντοκράτωρ μένεις<br>καὶ συντηρεῖς με καὶ φρουρεῖς ὑψούμενος ἀρρήτως.             | 100 |
| αὐτὸς ὁ σῶζων καὶ διδούς ἐμοὶ τὰς ἐκδικήσεις<br>καὶ τοὺς λαοὺς τοὺς ὑπ' ἐμὲ κρειττόνως ὑποτάξας.    <sup>110r</sup><br>ὁ ῥύστης μου καὶ σκεπαστὴς καὶ δυσμενῶν ὀργίλων,<br>ὁ καὶ βελτίω δείξας με τῶν ἐπανισταμένων<br>καὶ τῶν ἡδίκηκότων με ῥυσάμενος ὀξέως. | 105 |
| τούτου γοῦν χάριν σε πολλοῖς ἐν ἔθνεσι δοξάσω<br>καὶ πανταχοῦ μεγαλυνῶ τὴν θαυμαστήν σου κλῆσιν.<br>ἐπεὶ καὶ σὺ μεγαλωστὶ τὰς σωτηρίας δίδως<br>ὡς τῷ προπάτορι Δαυὶδ καὶ τοῖς ἐκείνου τόκοις<br>ἕως αἰῶνος ἐξαρχῆς τοὺς οἰκτιρμούς ἐκτείνων.                 | 110 |

### 32 I – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις

Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, σκιρτῶντες ἐν κυρίῳ·  
τοῖς γὰρ εὐθέσι καὶ χρηστοῖς αἰνεσις πᾶσι πρέπει,  
ἐν δὲ κιθάρᾳ μουσικῇ τοῦτον ὕμνολογεῖτε  
καὶ δεκαχόρδῳ ψάλατε πρὸς τοῦτον ψαλτηρίῳ·

32 I V (f. 110r) L (ff. 180v–181v)

17.102 τοὺς λαοὺς] s.l. add. L 32 I tit. μακάριον ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι add. L

- 3 ἄσατε αὐτῷ ἄσμα καινόν,  
καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ.  
4 ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ κυρίου,  
καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει·  
5 ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν <ὁ κύριος,>  
τοῦ ἐλέους κυρίου πλήρης ἡ γῆ.  
6 τῷ λόγῳ τοῦ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν  
καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν·  
7 συνάγων ὡς ἄσκον ὕδατα θαλάσσης,  
τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.  
8 φοβηθήτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ,  
ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην·  
9 ὅτι αὐτὸς εἶπεν, καὶ ἐγενήθησαν,  
αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.  
10 κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν,  
ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν  
καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων·  
11 ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει,  
λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.  
12 μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἐστὶν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ,  
λαός, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτοῦ.  
13 ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κύριος,  
εἶδεν πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·  
14 ἐξ ἐτοιμοῦ κατοικητηρίου αὐτοῦ  
ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν,  
15 ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν,  
ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.  
16 οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν,  
καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ·  
17 ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν,  
ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.  
18 ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν  
τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ  
19 ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν  
καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.  
20 ἢ <δέ> ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ κυρίῳ,

32 (1): 5.1 ὁ κύριος] add. *L'* (etiam 267) *A'* (1219 dub.) 32 (1): 20.1 δέ] add. *L'* (etiam 267) 55 ὑπομενεῖ] *Sa* 267 et vid. apparatus H.–P., *erit* *La*<sup>R</sup>Aug : ὑπομένει *Bo Sy* et alii codd. (vid. apparatus H.–P.), ergo *Rahlfs*

ᾄσατε τούτῳ μετ' ὥδῃς καὶ κρότων ἀντιφθόγγων 5  
 καὶ ψάλατε χορεῦσαντες ἀλαλαγμῶ παγκάλως·  
 εὐρυθμος γάρ τις καὶ τερπνὸς ὁ τοῦ κυρίου λόγος  
 καὶ πάντα τούτου βέβηκεν ἐν πίστει τὰ πρακτέα.  
 οἶκτον καὶ κρίσιν ἀγαπᾷ καθάπαξ ὁ δεσπότης 10  
 καὶ τῆς χρηστότητος αὐτοῦ πλήρης ἀπλῶς ἡ κτίσις.  
 ἡδράσθη τὸ στερέωμα τῷ λόγῳ τοῦ δεσπότης  
 καὶ τῇ πνοῇ τοῦ στόματος ἅπαν αὐτοῦ τὸ κράτος,  
 συνάγων ὥσπερ ἐν ἀσκῶ τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ,  
 τιθεὶς ἀβύσσους ἀφανεῖς ἐν θησαυροῖς ἀδήλοις.  
 ἅπανα γῆ τὸν πλαστοργὸν καὶ κτίστην φοβηθήτω· 15  
 ἀπὸ δε τούτου τὸ θνητὸν πᾶν σαλευθήτω γένος·  
 καὶ γὰρ αὐτὸς προστέταχε καὶ γένονεν ὁ κόσμος  
 καὶ πάλιν ἐντείλατο καὶ παρευθὺς ἡ κτίσις.  
 βουλὰς ἐθνῶν ὁ κύριος ἐλέγχει καὶ συγχέει,  
 λαῶν δε νόθους λογισμοὺς ἀκύρους ἀποφαίνει 20  
 σκέψεις ἀρρήτους ἀθετῶν ἀρχόντων ἀσυνέτων.  
 ἡ δὲ βουλή τοῦ παντοουργοῦ μέχρι αἰῶνος μένει,  
 οἱ λογισμοὶ δε τῆς αὐτοῦ καρδίας βεβηκότες.  
 ἔθνος δὲ πᾶν μακαριστόν, οὐπὲρ αὐτὸς δεσπότης,  
 καὶ δῆμος, ὃν ἀπόλεκτον οὗτος εἰς κληρὸν ἔχει. 25  
 ἐπέβλεψεν ὁ κύριος ἐξ ὕψους οὐρανοῦ  
 καὶ πάντας εἶδε τοὺς υἱοὺς τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων·  
 ὡς ἐξ ἐτοίμου καὶ σαφοῦς τοῦ κατοικητηρίου  
 ἐπέβλεψεν εἰς ἅπαντας τοὺς εἰς τὴν γῆν οἰκοῦντας  
 ὁ καταμόνας τὰς αὐτῶν παραγαγὼν καρδίας 30  
 καὶ συνιείς εἰς ἅπαντα τὰ κατ' αὐτοὺς πρακτέα.  
 οὐ σώζεται που βασιλεὺς ἐπὶ πολλῇ δυνάμει  
 καὶ γίγας οὐ σωθήσεται τῇ κατ' αὐτὸν ἰσχύϊ,  
 ἵππος ψευδῆς εἰς ὑπαρξιν ἵπποτου σωτηρίας,  
 ἐπεὶπερ οὐ σωθήσεται τῇ παρ' αὐτοῦ δυνάμει. 35  
 ἰδοὺ θεὸς ἐπισκοπεῖ τοὺς τοῦτον φοβουμένους  
 καὶ τοὺς ἐλπίζοντας αὐτοῦ τοῖς οἰκτιρμοῖς ἀνθρώπους  
 ῥύσασθαι τούτων τὰς ψυχὰς ἐκ πονηροῦ θανάτου  
 καὶ θρέψαι τούτους ἐν λιμῶ καὶ συνοχῇ πραγμάτων.  
 ἡμεῖς δε πάντως ἐκ ψυχῆς ὑπομενοῦμεν τούτῳ· 40

- ὅτι βοηθός καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν·  
 21 ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν,  
 καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.  
 22 γένοιτο τὸ ἔλεός σου, κύριε, ἐφ' ἡμᾶς,  
 καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

### XXVIII – Ψαλμός τῷ Δαυίδ· ἐξοδίου σκηνῆς

- Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ, υἱοὶ θεοῦ,  
 ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν,  
 ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν,  
 2 [...] /<sup>1</sup>προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.  
 3 φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων,  
 ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν, / <sup>2</sup>κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.  
 4 φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύϊ,  
 φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.  
 5 φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους,  
 καὶ συντρίψει κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου  
 6 καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον,  
 καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.  
 7 φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός,  
 8 φωνὴ κυρίου συσσείοντος ἔρημον,  
 καὶ συσσεῖσει κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.  
 9 φωνὴ κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους, / <sup>2</sup>καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς·  
 καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.  
 10 κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ,  
 καὶ καθίεται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.  
 11 κύριος ἰσχύϊ τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει,  
 κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

28: 2.1 om. U', sed probabiliter Philes omisit iterationis causa  
 sic dividit 267

28: 3.2–3 sic dividit 267 28: 9.1–2

ἡμῶν γὰρ ἔστι βοηθὸς ὑπερασπίζων μόνος  
 κὰν τούτῳ τερφθῇσόμεθα τῷ ῥύσῃ τὴν καρδίαν.  
 τῇ τούτου γὰρ ἡλπίσαμεν ἡγιασμένη κλήσει,  
 ἀλλ' ἔφ' ἡμᾶς σου γένοιτο τοὺς δούλους ἡ χρηστότης,  
 καθάπερ ἔσχομεν εἰς σέ, παντάναξ, τὰς ἐλπίδας.

45

## 28 – Ψαλμός τῷ Δαυίδ ἐξοδίου σκηνῆς

Υἱοὶ θεοῦ προσάξατε τῷ θαυμαστῷ κυρίῳ, <sup>110v</sup>  
 προσάξατε τῷ παντουργῷ κριοὺς ἀρτιγεννήτους,  
 ἐνέγκατε τιμὴν τινα καὶ δόξαν τῷ κυρίῳ,  
 εἰς τὴν αὐλὴν δὲ τὴν αὐτοῦ κλίνατε τούτῳ γόνυ.  
 φωνὴ κυρίου κατ' αὐτῶν ἠκούσθη τῶν ὑδάτων·  
 ὁ γὰρ θεὸς ἐβρόντησεν ἐπὶ πολλῶν ὑδάτων.  
 φωνὴ κυρίου πανταχοῦ πλήρης ἐστὶν ἰσχύος,  
 φωνὴ κυρίου καθαρῶς ἐν μεγαλοπρεπείᾳ,  
 φωνὴ κυρίου φοβερὰ κέδρων συγκλῶντος φύσιν.  
 συντρίψει γὰρ ὁ κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου  
 καὶ ταύτας ὡς τὸν Λίβανον τὸν μόσχον καθαιρήσει,  
 ὁ δὲ τὸ πρὶν ἀγαπηθεὶς ὡς παῖς μονοκερώτων.  
 φωνὴ κυρίου τέμνοντος φλόγα πυρὸς ἀκμαίαν,  
 φωνὴ κυρίου συσσεισμῷ κλονοῦντος τὰς ἐρήμους  
 ἢ καὶ τὴν ἔρημον αὐτὴν ἐπισυσσεῖσει Κάδδης  
 καὶ καταρτίζουσα νεβροὺς, δρυμοὺς ἀποκαλύψει  
 κὰν τῷ ναῷ τοῦ παντουργοῦ δόξαν τις ἅπας λέγει.  
 κατοικιεῖ δὲ τὸν βαρὺν κατακλυσμὸν ὁ πλάστης  
 καὶ καθιεῖται βασιλεὺς ἐπὶ παντὸς αἰῶνος.  
 κύριος δώσει τῷ λαῷ κατ' ἐναντίων σθένος,  
 ὃν εὐλογήσας μυστικῶς εἰρήνην πρυτανεύσει.

5

10

15

20

28 V (f. 110rv) L (ff. 181v–182r) D (ff. 204rv)

28 tit. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ ψαλμός add. LD : Mi.Ps. *Poem*. 1.86–89 (ed. Westerink) in marg.  
 ext. f. 204r D (vid. app. 1) 28 tit. ἐξοδίου] ἐξόδου LD 28.1 υἱοί] υἱόν V, postea in υἱοί recte corr.  
 LD

## CIII – Ψαλμός τῷ Δαυίδ ὑπὲρ τῆς τοῦ κοσμοῦ συστάσεως

- Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν κύριον.  
 κύριε ὁ θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,  
 ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω  
 2 ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,  
 ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν·  
 3 ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ,  
 ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ,  
 ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·  
 4 ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα  
 καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.  
 5 ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς,  
 οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.  
 6 ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,  
 ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·  
 7 ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύζονται,  
 ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.  
 8 ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία  
 εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς·  
 9 ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,  
 οὐδὲ ἐπιστρέψουσιν καλύψαι τὴν γῆν.

103 tit. sic *L*<sup>pau</sup> 103: 1.3 μεγαλοπρέπειαν] *L'* (etiam 267) A : εὐπρέπειαν B<sup>o</sup> 1093 R<sup>o</sup> GaHi Sy 55  
 103: 4.2 πυρὸς φλόγα] Bo Sa *L*<sup>b</sup> (etiam 267) A<sup>c</sup> (φλέγα) : πῦρ φλέγον Rahlfs 103: 5.1 ὁ θεμελιῶν]  
 Bo *L*<sup>o</sup> (etiam 267) A<sup>o</sup>, qui fundasti GaHi : ἐθεμελίωσεν B<sup>o</sup>-2044 Sa R<sup>o</sup>, ergo Rahlfs

## 103 – Ψαλμός τῷ Δαυίδ ὑπὲρ τῆς τοῦ κοσμοῦ συστάσεως

Εὐλόγει μεγαλύνουσα, ψυχὴ μου, τὸν δεσπότην.  
 ὁ κύριός μου καὶ θεὸς ἔμεγαλύνθη σφόδρα  
 καὶ γὰρ ἔξομολόγησιν καὶ κράτος ἐνεδύσω,  
 ὁ φῶς ἀναβαλλόμενος ἀντὶ λαμπρᾶς ἐσθῆτος,  
 ὁ δέρριν ὥσπερ τῇ χειρὶ τὸν οὐρανὸν ἐκτείνων, 5  
 αὐτοῦ δε τὰ μετέωρα στεγάζων ἐφ' ὑδάτων,  
 ὁ τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ καταπηγνύς εἰς νέφη,  
 ἐπὶ πτερύγων δὲ λεπτῶν περιπατῶν πνευμάτων,  
 ὁ τοὺς ἀγγέλους ἑαυτοῦ πνεύματα δρῶν ὀξέα,  
 πυρός δε φλόγα δραστικὴν τοὺς λειτουργοὺς δεικνύων. 10  
 ὁ γῆς ἐρείσματα πηγνύς ἐπὶ τὴν ταύτης βάσιν,  
 ἢ πάντως οὐ κλιθήσεται μέχρι παντὸς τοῦ χρόνου.  
 ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον ἢ τούτου καλινδήθρα,  
 χύσις ὑδάτων στήσεται κὰν τοῖς ὀρείοις λόφοις·  
 ἀπὸ δ' ἐπιτιμῆσεως φεύζεται σῆς ἢ κτίσις 15  
 καὶ πάντα δειλιάσουσι τῷ τῆς βροντῆς σου κτύπῳ,  
 ἀνάβασις ἐν ὄρεσι, κατάβασις ἐν πέδοις  
 καὶ τόπῳ τῷ τοῖς κρίμασι τοῖς σοῖς ἐστηριγμένῳ.  
 ὄριον ἔθου πεπηγός, ὃ παρελθεῖν οὐκ ἔνι,  
 οὐδ' ἐπιστρέψουσι τὴν γῆν καλύψαι παραυτίκα. 20

103 V (ff. 110v–111r) L (ff. 182r–183v) D (f. 219rv) Vat (ff. 34r–35r) M (f. 303v) P (f. 3r) E (ff. 155v–156v)

**103 tit.** ψαλμός τῷ Δαυίδ ἐπὶ τῆς τοῦ κοσμοῦ γενέσεως, ψαλμός γρ' εὐλόγει ἡ ψυχὴ τὸν κύριον L : ψαλ-  
 μὸς τῷ Δαυίδ ἐπὶ τῆς τοῦ κοσμοῦ γενέσεως, ψαλμός γρ' εὐλόγει ἡ ψυχὴ τὸν κύριον κύριε ὁ θεός μου ἐ  
 D : ψαλμός ὡδῆς ὑπὲρ τοῦ κοσμοῦ συστάσεως· et Mi.Ps. *Poem.* 54.1048–2049 (ed. Westerink) Vat (vid.  
 app. 2) : ὁ προημακὸς διὰ στίχου E : μετεφράσθη παρὰ κυροῦ Γεωργίου τοῦ Φιλῆ add. M : om. P  
**103.2** ἔμεγαλύνθη] ἔμεγαλύνθη Vat **103.4** ὁ φῶς] τὸ ὡς D : τὸ φῶς E ἐσθῆτος] αἰσθήτος  
 MEP **103.5** ὁ δέρριν] ὡ δερρει P ἐκτείνων] κρατεῖνας PM **103.6** μετέωρα] μεταίωρα P  
**103.7** καταπηγνύς ... νέφη] καταπαγνῆς νεφέλης P : καταπηγνῆς νεφέλαις E **103.8** ἐπὶ πτερύ-  
 γων] ὑποπετρύγων P περιπατῶν πνευμάτων] πνευματικῶν ἀνέμων E **103.9** ἑαυτοῦ] ἑαυτῶν  
 P **103.10** δεικνύων] δυκνύων P : δεικνύι Vat **103.11** γῆς ... πηγνύς] γῆς ἐρείσματα πηγνῆς  
 P : γῆς ἐρείσματα πηγῆς Vat : ὁ εἰς τὴν γῆν μετὰ πυνύς E **103.12** ἢ ... κλιθήσεται] οἱ πάντες οὐ  
 κληθήσονται P τοῦ χρόνου] αἰῶνος ME **103.13–15** om. P **103.13** καλινδήθρα] ἡλὶν δίθρα  
 M : κολυμβήθρα E **103.14** χύσις] φύσις M στήσεται] στήσονται E κὰν] καὶ E ὀρείοις]  
 ὀρίοις E λόφοις] λόφοις E **103.15** σῆς] σου EM **103.16** καὶ ... κτύπῳ] καὶ πάντες διυλιάσωσι  
 τὸν τῆς βρόντης σου κτύπον P : δειλιάσουσι τῷ βροντῇ σου Vat πάντα] πάντες EM τῷ] τόν E  
 κτύπῳ] κτήπον E **103.17** ὄρεσι] πόλεσι M πέδοις] παίδες PM : πεδίους E **103.18** καὶ ...  
 τῷ] εἰς τόπον τόν E τῷ ... ἐστηριγμένῳ] τὸ τοῖς κρίμασι τοῖς σοῖς ἐστηριγμένους P : τὸ τοῖς κρίμασι  
 τοῖς σοῖς ἐστηριγμένῳ M : στηριγμένοις E ἐστηριγμένῳ] ἐστηριγμένοις D **103.19** πεπηγός]  
 πεποιθός P : πεπηγός M : πεπηγός D **103.20** οὐδ'] οὐδὲ γάρ PM γῆν] γῆν P παραυτίκα]  
 πάλιν M

- 10 ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν,  
 ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·  
 11 ποτιοῦσιν πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,  
 προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·  
 12 ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει,  
 ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσιν φωνήν.  
 13 ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ,  
 ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.  
 14 <ὁ> ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσιν  
 καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων  
 τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·  
 15 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου  
 τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ,  
 καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.  
 16 χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου,  
 αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσεν·  
 17 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσιν,  
 τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.  
 18 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις,  
 πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.  
 19 ἐποίησεν σελήνην εἰς καιροὺς,  
 ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

103: 14.1 ὁ] add. RL' (etiam 267) A'  
 Sa R' GaHi 1219, ergo Rahlfs

103: 18.2 λαγωοῖς] L' (etiam 267) Su A' : χοιρογρυλλίοις B"-2044

ὁ καὶ πηγὰς ταῖς φάραγξιν ἐξαποστέλλων χύδην  
 ὕδατα διελεύσεται καὶ μέσον τῶν ὁρέων  
 καὶ ποτιοῦσι δαψιλῶς τοὺς ἀγρονόμους θήρας,  
 ὄναγροι δὲ προσδέξονται διψῶντες τὰς ἐκχύσεις,  
 τοῦ δ' οὐρανοῦ τὰ πετεινὰ κατασκηνώσει τούτοις 25  
 δώσουσι δὲ τινα φωνὴν καὶ μεταξὺ τῶν λίθων.  
 ὄρη ποτίζων ἐν αὐχμοῖς ἀπὸ τῶν ὑπερώων,  
 ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου κόρου τὴν γῆν ἐμπλήσεις,  
 ὁ πᾶσι τοῖς βοσκήμασιν ἐξανατέλλων χόρτον  
 καὶ χλόην τῇ καθ' ἕκαστον δουλεία τῶν ἀνθρώπων, 30  
 τοῦ γῆθεν ἄρτον ἐνεγκεῖν εἰς ἐδωδὴν ἀνθρώπων.  
 οἶνος δὲ τέρπει φυσικῶς τὴν ἐν αὐτοῖς καρδίαν,  
 ὥς ἱλαρῦναι πρόσωπον μετάληψιν ἐλαίου,  
 ἄρτου δὲ βρώσις γηγενοῦς στηρικτικὴ καρδίας.  
 τὰ ξύλα χορτασθήσεται τῆς δρόσου τοῦ πεδίου 35  
 καὶ κέδροι λιβανότροφοι πρὸς σοῦ πεφυτευμένοι, ||<sup>111r</sup>  
 ἐκεῖ στρουθία νεοττοὺς ἐκλέψουσιν ὠραίους,  
 ἡγεῖται δ' οὖν ἐρωδιοῦ τούτων ἡ κατοικία.  
 ὄρη τὰ πάμπαν ὑψηλὰ ταῖς δρομικαῖς ἐλάφοις,  
 ἡ πέτρα δὲ καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς ἀνέιται 40  
 καὶ τοῖς προσήκουσι καιροῖς εἰργάσω τὴν σελήνην,  
 ὁ δὲ φωσφόρος ἀνασχὼν ἔγνω σαφῶς τὴν δύσιν.

**103.21** πηγὰς] πιγὰς P ἐξαποστέλλων] ἐξαποστέλων P : ἐξανατέλων M : post χύδην et in marg. αὐτοῦ E **103.22** διελεύσεται ... ὁρέων] διελεύσονται μέχρι τῶν ὁραίων P διελεύσεται] διελεύσονται D Vat : δ' ἐλεύσονται E καὶ μέσον] ἐκ μέσου M : ἐκ μέσων E **103.24** διψῶντες] διψόντες P ἐκχύσεις] ἐκρήσεις E : ἐκχύσις P **103.25** τοῦ ... τούτοις] τοῦ δ' οὐρανοῦ δὲ πετεινὰ, κατασκηνώσις τούτων P : τοῦ οὐρανοῦ δὲ πετεινὰ, κατασκηνώσις τούτοις E κατασκηνώσει] κατασκηνούσι M **103.26** καὶ μεταξύ] ἐκ μεταξύ E λίθων] λίθον P **103.27–29** om. P **103.27** ὄρη] ὄρα LD αὐχμοῖς] αὐχμῆς E : αὐχμαῖς M ὑπερώων] ὑπερόων E **103.28** κόρου] κόρον Vat **103.29** πᾶσι] πάσοις M ἐξανατέλλων] ἐξανατέλων Vat χόρτον] χόρτων E **103.30** τῇ ... δουλεία] τὴν καθ' ἕκαστον δουλείαν P τῇ] τὴν E **103.31** add. in marg. in V : τοῦ δῆθεν ἄρτον ἐνεγκεῖν εἰς δίδωσιν ἀνθρώπων M : τοῦ δεῖθεν ἄρτον ἐν τῇ γῇ εἰς ἐδωδὴν ἀνθρώπων E : L, P, Vat, D om. **103.32** φυσικῶς] φυσικός M ἐν αὐτοῖς] ἑαυτοῦ PME καρδίαν] καρδίας Vat **103.33** ὥς] om. PE : τοῦ M ἱλαρῦναι] ἱλαρύνει EP ἐλαίου] ἐνθέου P **103.34–36** om. P **103.34** ἄρτου ... καρδίας] ἄρτος δὲ βρώσις γηγενῶν στηρίζει τὴν καρδίαν E : καρδία M : καρδίαν Vat **103.35** χορτασθήσεται] χορτασθήσονται E τῆς δρόσου] ταῖς δρόσοις E **103.36** πεφυτευμένοι] πεφυτευμένοι ME **103.37** στρουθία νεοττοὺς] στρουθεῖα νεοσσῶν P : νεοσσεῖς E : νεοττοῖς M ἐκλέψουσιν ὠραίους] ἐκλείψουσιν ὀρνέοις M : ἐκλέψονται ὠραίους E **103.38** ἡγεῖται δ' οὖν] ἡ γῇ τοῦ δούναι P : ἡ γῇ τὲ δ' αὖ M : γῇ οὖν E ἐρωδιοῦ τούτων] ἐρωδιοῦ τούτοις PM : ἐρωδιωτῶν in textu praebet et ἡγεῖται οὖν ἐρωδίου αὐτῶν in marg. add. E ἡ κατοικία] κατοικοῖα P : ἐστὶν ἡ κατοικία E **103.39** ἡγεῖται δ' οὖν] ὄρα D τὰ πάμπαν] πάντα τὰ M : πάντα E : πᾶμπαν P ὑψηλὰ] ὑψιλὰ EP : post ὑψιλὰ praebet τοῖς λαγωοῖς ἀνέιται E **103.40** καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς] invertit D **103.41** om. P

- 20 ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ,  
ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ,  
21 σκύμνοι ὠρυόμενοι ἀρπάσαι  
καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.  
22 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἰ  
ἵκαὶ συνήχθησαν / <sup>2</sup>καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται·  
23 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ  
καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας,  
24 ὥς ἐμεγαλύνθῃ τὰ ἔργα σου, κύριε·  
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας,  
ἐπληρώθῃ ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.  
25 αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος,  
ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός,  
ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·  
26 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται,  
δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.  
27 πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσιν  
δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτοῖς εὐκαιρον. / 28 δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,  
ἀνοίξαντος δέ σου τὴν χεῖρα τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.  
29 ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται·  
ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσιν  
καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.  
30 ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται,  
καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.  
31 ἦτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα,

103: 22.2 εἰς τὰς μάνδρας] *L'* (etiam 267) *A* : ἐπὶ τὰς μάνδρας *S*, ἐν ταῖς μάνδραις *B R* 1219, ergo Rahlfs

103: 27.2 αὐτοῖς] *B'' Sa He* 1219 : αὐτῶν *L''* (etiam 267) *A'*

ἔθου δὲ σκότος ἀλαμπές καὶ νύκτα κατεστήσω,  
 ἐν ταύτῃ διελεύσονται τὰ τοῦ δρυμοῦ θηρία,  
 σκύμνοι συχνοὶ μετ' ἐρυγῆς ἀρπάσαι τι ποθοῦντες 45  
 καὶ βρῶσιν ἐξαιτήσασθαι παρὰ τοῦ σφῶν δεσπότου.  
 ἀνέτειλεν ὁ χαροπὸς φωσφόρος τῆς ἡμέρας  
 καὶ παρευθὺς συνήχθησαν ταῖς μάνδραις κοιτασθέντες.  
 ἄνθρωπος ἐξελεύσεται πρὸς τὸν τῶν ἔργων πόνον,  
 πράξει δὲ καὶ τι σύνηθες ἄχρις αὐτῆς ἐσπέρας. 50  
 ὡς ὑπερήρθη, κύριε, τὰ κατὰ σὲ πρακτέα·  
 ἐν γὰρ σοφίᾳ σύμπαντα καὶ τέχνη συνεστήσω,  
 ἡ γῆ μὲν οὖν πεπλήρωται τῶν ὑπὸ σοῦ κτισμάτων.  
 οὗτος ὁ πόντος ὁ πολὺς ἐν τῷ προμήκει πλάτει,  
 ἐκεῖ τι πλήθος ἐρπετῶν ζύμπαντος μέτρου πλέον, 55  
 ἐκεῖ μικρὰ παντοδαπὰ μετὰ μεγάλων ζῶα,  
 ἐκεῖ διαπορεύονται συναγωγίμοις πλοῖα  
 καὶ δράκων οὗτος ὁ πλασθεὶς ἐμπαίζειν ταῖς ἀβύσσοις.  
 πάντα πρὸς σὲ τὸν πλαστουργὸν καὶ κτίστην προσδοκῶσι  
 δοῦναι τροφήν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου γὰρ συλλέξει, 60  
 ἀνοίξαντος τὴν χεῖρα σου, χεθήσεται χρηστότης.  
 εἰ δ' ἀποστρέψεις τὴν μορφήν, ἡ ταραχὴ μεγάλη,  
 ἀντανελεῖς τὰ πνεύματα, καὶ παρευθὺς ἐκλείψει  
 καὶ πρὸς τὸν χοῦν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ γένους ἐπιστρέψει.  
 ἀποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου καὶ πάλιν ἀνακτίσεις, 65  
 καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς αὐθις καινὸν ἐργάσει.  
 ἦτω λοιπὸν ἀκήρατος ἡ δόξα τοῦ κυρίου,

103.43 om. P δέ] om. M ἀλαμπές] ἀναμπές E 103.44–50 om. E 103.44 ἐν ταύτῃ  
 ... θηρία] ἐν ἥπερ ἐξελεύσεται, πᾶν ἀπ' ἀγροῦ θηρίον P : ἐν ἥπερ ἐξελεύσεται πᾶν ἀπ' ἀγροῦ θηρίον  
 M 103.45 μετ' ἐρυγῆς] μετ' ὠρυγῆς Vat M τι ποθοῦντες] πιποθοῦντων P 103.47 ἀνέτειλεν]  
 ἐνέτειλεν Vat χαροπὸς φωσφόρος] χαρροπὸς φωσφόρος P 103.48 συνήχθησαν] ἠνοίγησαν P  
 κοιτασθέντες] ἡτασθέντες P : κοιταθῆνε Vat 103.49 ἄνθρωπος] post ἄνθρωπος praebebet δέ P τὸν  
 ... πόνον] τὸ τῶν πόνων ἔργον PM 103.50 πράξει] πράξιν P τι ... ἄχρις] τὸ σύνηθες μέχρι P : συ-  
 νήθησι ἄχρις M τι] om. M 103.51 ὑπερήρθη] περέχθη P πρακτέα] πρακταῖα P 103.52 ἐν]  
 ἦν P σύμπαντα] σύμπασα P 103.53 om. P ὑπὸ σοῦ] νοητῶν M 103.54 προμήκει πλάτει]  
 πρὸς μήκει πλάττει P προμήκει] πρὸς μήκει E 103.55 ἐκεῖ] ἐκοί P τι πλήθος] τῷ πλήθει P :  
 τὸ M μέτρου] μέρους M 103.56 om. PE 103.57 ἐκεῖ διαπορεύονται] ἐκοί διαπορεύεται P :  
 διαπορέβονται Vat συναγωγίμοις] σὺν ἀγωγίμοις Vat : συναγωγῆς μοι πλεῖα M 103.58 ἐμπαί-  
 ζειν ταῖς ἀβύσσοις] ἐμπέζει τὰς ἀβύσσους E 103.59 προσδοκῶσι] προσδοκοῦσι D 103.60 σου]  
 σοι P συλλέξει] συλέγει P 103.61 τὴν χεῖρα] τοὺς λόγους M χεθήσεται] σχεθήσεται P :  
 πλησθήσεται M 103.62 εἰ] ἡ P 103.63–65 ἀντανελεῖς ... ἀνακτίσεις] post ἀντανελεῖς praebebet  
 τὸ πνεῦμα σου καὶ πάλιν ἀνακτίσης et om. τὰ πνεύματα ... ἀνακτίσεις M 103.63 ἐκλείψει] ἐκλήψει E  
 103.64 τὸν] om. E ἐπιστρέψει] ἀποστρέψει Vat 103.65 ἀποστελεῖς] ἀποστελλεῖς D 103.66  
 om. P ἐργάσει] ἐργάσει D 103.67 ἦτω ... κυρίου] ἦτω ἡ δόξα τὸν λοιπὸν ἀκήρατος κυρίου M

- εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·  
 32 ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν,  
 ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.  
 33 ἄσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, / <sup>2</sup>ψαλῶ τῷ θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω·  
 34 [ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου,] / <sup>2</sup>ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ.  
 35 ἐκλίποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς  
 καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.  
 [εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν κύριον.]

### XIX – Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

- 2 Ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,  
 ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰακώβ.  
 3 ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου  
 καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.  
 4 μνησθεὶς πάσης θυσίας σου / <sup>2</sup>καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.  
 5 [διάψαλμα] δώη σοι κατὰ τὴν καρδίαν σου  
 καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρώσαι.  
 6 ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου  
 καὶ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.  
 πληρώσαι κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.  
 7 νῦν ἔγνωμεν ὅτι ἔσωσεν κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ·  
 ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ·

103: 35.1 ἐκλίποιεν] *L*<sup>a</sup> (etiam 267, non THe) 1219 : ἐκλίποισαν Rahlfs  
 R' A' 19: 6.1 ἐπί] *Sa*<sup>L</sup> *L'* (etiam 267) A' : ἐν rel. codd., ergo Rahlfs

19: 4.1–2 unus stichus B'

τερφθήσεται δ' οἷς τέτευχεν ὁ παντουργὸς δεσπότης,  
 ὃς ἐπιβλέπων εἰς τὴν γῆν πείθει τὰς βάσεις τρέμον,  
 ὃς τῶν ὀρέων ἤψατο καὶ θάπτον ἐκαπνίσθη.  
 ἄσω τῷ κτίστη περιών, ἔτι ψαλῶ δε πνέων,  
 ἐγὼ δε πάλιν ἐπ' αὐτῷ χαίρῃσω καὶ σκιρτήσω.  
 ἐκλίποιν ἀμαρτωλοὶ τῆσδε τῆς γῆς ἀθρόοι  
 καὶ πάντες ἄνομοι κοινῇ μὴ πάλιν ὑποστῶσιν.

70

## 19 – Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Ἐν θλίψεως ἡμέρα σου κύριος ἐπακούσαι,  
 ὑπερασπίσαι σου λαμπρῶς ἢ τοῦ δεσπότη κληῖσις,  
 ἐκπέμψαι σοι τὴν ἄνωθεν ἐπικουρίαν κάτω·  
 ἐκ δὲ Σιών τῆς θαυμαστῆς νῦν ἀντιλάβοιτό σου,  
 μνησθεῖν τῆς θυσίας σου λιπάνας σου τὸ θυμα,  
 τὴν ἀμοιβὴν παράσχοι σοι κατὰ τὴν σὴν καρδίαν  
 καὶ πᾶσαν ὁ φιλόδωρος πληρώσαι τὴν βουλὴν σου.  
 ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου χαίρήσομεν αὐτίκα  
 καὶ μεγαλυνθησόμεθα τῇ τοῦ δεσπότη κλήσει.  
 ἃ δ' ἂν αἰτήσῃς παρ' αὐτοῦ πληρώσαι παραντίκα.  
 νῦν ἔγνωμεν ὅτι τὸν χριστὸν σέσωκεν ὁ δεσπότης,  
 ὃς οὐρανόθεν τῆς φωνῆς ἀκούσεται τῆς τούτου·

5

10

19 V (f. 111r) L (ff. 183v–184r) D (f. 202r)

**103.68** τερφθήσεται ... τέτευχεν] τερφθεῖς δὲ τέτευχος M : χαρήσεται δ' οἷς τέτευχεν E δ' οἷς] δὺς  
 P τέτευχεν] τέτευχεν L **103.69** ὃς] ὡς E εἰς τὴν γῆν] ἐπὶ γῆς P : ἐπὶ γῆν ME πείθει]  
 ποίθι P τρέμον] τρέμει P **103.70** ὃς] ὡς E ὀρέων] ὀραίων P **103.71** περιών] περθών  
 Vat ψαλῶ] ψαλλῶ M πνέων] πλέων PE **103.72** ἐγὼ ... σκιρτήσω] post 71 versum καὶ τού-  
 τοις μὲν τοῖς ῥήμασιν ἐκοίνος (sic) ἡδυνθείην add. P : καὶ τὸ καθ' ἑν τοῖς ῥήμασιν ἐκεῖνος ἡδυνθείη  
 M : καὶ τούτοις μὲν τοῖς ῥήμασιν ἐκεῖνος ἡδυνθείη E **103.73** ἐκλίποιν ... ἀθρόοι] πρὸς ἐπ' αὐτῷ  
 χαρήσομ' ἐπισκιρτήσω M τῆσδε ... ἀθρόοι] ἀπὸ τῆς γῆς ἀθρόος P ἀθρόοι] ἀθρόον M : ἀθρῶοι  
 D **74 103.74** καὶ ... ὑποστῶσιν καὶ ἄνομοι παντοδαπῶς καθόλου μὴ ὑπάρχειν P : ἄνεμοι καιροὶ M  
 κοινῇ μὴ] καὶ μὴ E ὑποστῶσιν] ὑποπιστῶσιν E post v. 74 iterum vv. 1–2 et δόξα πατρὶ καὶ  
 υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων ἀμήν; ἀλλελοῦα ἀλλελοῦα  
 δόξα πατρὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ τοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων ἀμήν add. P  
 : iterum vv. 1, 42, 43, 51, 52, et δόξα πατρὶ καὶ πνεύματι νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀλληλουῖα, δόξα σοι ὁ  
 θεός add. M : iterum vv. 1, 43, 51, 52 et ἀλληλουῖα εἵπωμεν, ἀλληλουῖα πάλιν καὶ πάλιν ἀλληλουῖα, δόξα  
 σοι ὁ θεός μου. καὶ τὸ αὐτὸ τρεισεῖς ἄνωμεν, τῇ ἁγίᾳ τριάδι, τὸ δὲ ἀμήν πληρώσωμεν εἰς αἰῶνα αἰῶνος  
 καὶ ἰδοὺ τέλος πέφθαμεν, ὁ ψαλμὸς διὰ στίχου καὶ δότε καὶ συγχώρησιν τοῖς ἔχουσιν καὶ γράψας add. E  
**19 tit.** ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου add. LD **19.8** χαίρήσομεν] χαίρήσωμεν LD  
**19.11** ἔγνωμεν] ἔγνω LD χριστόν] χρηστόν D

- ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.  
 8 οὗτοι ἐν ἄρμασιν καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις,  
 ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.  
 9 αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεναν,  
 ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.  
 10 κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα σου  
 καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

## XX – Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

- 2 Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς  
 καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.  
 3 τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ  
 καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.  
 4 [διάψαλμα] ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος,  
 ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.  
 5 ζωὴν ἡτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ,  
 μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.  
 6 μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου,  
 δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν·  
 7 ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος,  
 εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.  
 8 ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον  
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.  
 9 εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς σου,  
 ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.  
 10 ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου·  
 κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς,  
 καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.  
 11 τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς  
 καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων,  
 12 ὅτι ἐκλιναν εἰς σὲ κακά, / <sup>2</sup>διελογίσαντο βουλήν, ἣν οὐ μὴ δύνωνται στῆσαι.  
 13 <ὅτι> θήσεις αὐτοὺς νῶτον / <sup>2</sup>ἐν τοῖς περιλοίοις σου |

20: 3.1 τῆς καρδίας] Sa La<sup>c</sup> Vulg L' (etiam 267) 1219' : τῆς ψυχῆς B' R' Aug Ga A, ergo Rahlfs  
 τι] add. S\* L' (etiam 267) 55

οὗτος γὰρ σώζειν δεξιᾶς ἐν δυναστείαις οἶδεν.  
οὗτοι τοῖς ἄρμασιν αὐτοῖς, οὗτοι τοῖς ἵπποις πάλιν,  
ἡμεῖς δε τοῦ δεσπόζοντος καλέσομεν τὴν κλῆσιν· 15  
αὐτοὶ συνεποδίσθησαν εἰς πτώσιν ὀλεθρίαν,  
ἡμεῖς δ' ἀνέστημεν εὐθύς ἀνορθωθέντες πάλιν.  
κύριε, σῶσον τὸν ἐν σοὶ τοῦ γένους βασιλέα,  
ἡμῶν δ' ἐπάκουσον εὐθύς, ᾧ σε καλοῦμεν χρόνῳ. ||<sup>111v</sup>

## 20 – Εἰς τὸ τέλος, ψαλμός τῷ Δαυίδ

Ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ σῇ τερφθήσεται δυνάμει,  
ἐν δὲ τῷ σωτηρίῳ σου χαίρησιν κατακράτος·  
σὺ γὰρ τὴν ἔφεσιν αὐτῷ παρέσχες τῆς καρδίας  
τὴν τῶν χειλέων θέλησιν εἰς ἔργον περατώσας.  
προϋφθασας γὰρ χρηστότητος ἐν εὐλογίαις τοῦτον 5  
στέψας αὐτοῦ τὴν κορυφὴν λιθοκολλήτῳ στέφει  
καὶ τὴν ζωὴν ἐβράβευσας, ἥνπερ ἠτήσατό σε,  
πρὸς ἡμερῶν μακρότητα μέχρι παντὸς αἰῶνος.  
ἐν δὲ τῷ σωτηρίῳ σου μέγα τὸ τοῦτου κλέος  
καὶ δόξαν θήσεις ἐπ' αὐτὸν ἐν μεγαλοπρεπείᾳ 10  
καὶ τὴν ἀκήρατον αὐτῷ σὺ πρυτανεύσεις χάριν  
τῇ τοῦ προσώπου σου χαρᾷ τοῦτον ἀβρῶς εὐφράνας·  
καὶ γὰρ ἐπὶ τὸν κύριον ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει  
καὶ τοῦτου ζῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς οὐκ ἔχει σαλευθῆναι.  
ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ἀπρόσμαχος δειχθείη, 15  
εὖροι δὲ τοὺς μισοῦντας σε πάντας ἢ δεξιὰ σου·  
ὥς πῦρ γὰρ τούτους ἐν καιρῷ φλέξει τὸ πρόσωπόν σου,  
κύριος τούτους ἐν ὀργῇ συνταραχθέντας λύσει  
καὶ κατεωχηθήσεται τούσδε τὸ πῦρ ἀθρόους.  
σύ δ' ἀπολεῖς καὶ τὸν καρπὸν γῆθεν αὐτῶν εἰς τέλος 20  
καὶ τὴν γονὴν τὴν κατ' αὐτοὺς ἐξ ἀνθρωπίνων τόκων·  
κακά γὰρ ἔκλιναν εἰς σέ βεβουλευμένοι μάτην.  
ἐν δὲ τοῖς περιλοίποις σου νῶτον αὐτοὺς ἐργάσῃ

20 V (f. 111v) L (ff. 184rv) D (f. 202r)

19.13 δεξιᾶς] δεξιᾶς V 20 tit. κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς add. LD  
20.5 προϋφθασας] fort. προϋφθασας scripsit V 20.12 ἀβρῶς] ἀγρῶς D 20.19 ἀθρόους]  
ἀθρόως (s.l. corr. –ους) V

- <sup>2</sup>ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.  
 14 ὑψώθητι, κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου·  
 ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

### XXI – Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἐωθινῆς. ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

- 2 Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;  
 μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.  
 3 ὁ θεός μου, κεκραξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ,  
 καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.  
 4 σὺ δὲ ἐν ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος Ἰσραὴλ.  
 5 ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν,  
 ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς·  
 6 πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν,  
 ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν.  
 7 ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος,  
 ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουδένημα λαοῦ.  
 8 πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με,  
 ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν  
 9 Ἥλπισεν ἐπὶ κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν·  
 σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν.  
 10 ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστροῦ,  
 ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου·  
 11 ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας,  
 ἀπὸ γαστροῦ μητρός μου θεός μου εἶ σύ.  
 12 μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλίψις ἐγγύς,  
 ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθὸς μου.  
 13 περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί,  
 ταῦροι πίονες περιέσχον με·  
 14 ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν

20: 13.2 ἐτοιμάσεις ... αὐτῶν] ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον, αὐτῶν sic praebebet 267 21: 4.1 ἐν ἀγίῳ] Bo<sup>d</sup>  
 La Ga L' (etiam 267) 55 : ἐν ἀγίοις B<sup>d</sup> Bo<sup>d</sup> U'-1221 R A 21: 7.2 ἀνθρώπων] S' U'-1221 R' Ga L' (etiam  
 267) 55 : ἀνθρώπου B A Tert. et Cyp., ergo Rahlfs 21: 11.2 ἀπὸ γαστροῦ] L' (etiam 267) : ἐκ κοιλίας  
 rel. codd. 21: 11.2 μοι] add. L' (etiam 267) 1219 21: 14.1-2 invertit Philes

καὶ θήσεις τούτων εὐτρεπεῖς τὰς ὄψεις πρὸς αἰσχύνην.  
 ἐν τῇ δυνάμει σου λαμπρῶς ὑψώθητι, παντάναξ,  
 ἡμεῖς δε τὸ φρικῶδες σου μεγαλυνοῦμεν κράτος.

25

## 21 – Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἐωθινῆς. ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Ὁ κτίστης καὶ δεσπότης μου, πῶς ἄρα με παρήκας;  
 τῆς σωτηρίας μου μακράν· οἱ λόγοι τῶν παισμάτων.  
 ἡμέρας σοι κεκράξομαι, σὺ δ' ἄλλ' οὐκ εἰσακούσῃ,  
 νυκτὸς ἄλλ' οὐκ εἰς ἄνοιαν ἔσται μοι τὸ πρακτέον.  
 σὺ δ' ἐν ἀγίῳ κατοικεῖς ὡς Ἰσραὴλ τις κρότος.  
 εἰς σὲ γὰρ ἅπαντες ἡμῶν ἤλπισαν οἱ πατέρες,  
 παντός δε τούτους δυσχεροῦς ἐλπίσαντας ἐρρύσω  
 καὶ κράξαντες ἐσώθησαν πρὸς τὸν οἰκτεῖροντά σε,  
 οὐδὲ γὰρ κατησχύθησαν ἐλπίσαντες ἐκθύμῳς.  
 ἐγὼ δε σκώληξ εὐτελής, οὐκ ἄνθρωπος τυγχάνω  
 ἀνθρώπων ὕβρις πονηρῶν καὶ παροينوῦντος δήμου.  
 οἱ δὲ κακῶς με βλέποντες ἐξεμυκτήρισάν με,  
 ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσι κεκνηκότες κάραν·  
 ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, ῥυσάσθω τὸν ἰκέτην,  
 σωσάτω τοῦτον ἐπιστάς, εἶπερ αὐτὸν ἐθέλοι.  
 σὺ γαρ εἰ πάντως ὁ γαστρὸς ἐκσπάσας με μητρώας,  
 ἐκ δὲ σπαργάνων καὶ θηλῆς ἐλπίς μου, παντοκράτορ·  
 εἰς σὲ δε τὸν ἀθάνατον ἐκ μήτρας ἐπερρίφην,  
 σὺ μου θεὸς ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου καὶ δεσπότης.  
 μὴ μακρυνθῆς οὖν ἀπ' ἐμοῦ· τὸ γὰρ λυποῦν ἐγγύθεν  
 καὶ βοηθὸν ἐν τοῖς δεινοῖς ἄλλον οὐκ ἔχω πλὴν σου.  
 μόσχοι πολλοὶ με καὶ δεινοὶ κυκλόθεν περιέσχον,  
 εὐμήκεις δὲ καὶ πίονες ταῦροι με περιέσχον,  
 ὡς λέων ὠρυόμενος καὶ θήραν ἀφαρπάζων.

5

10

15

20

21 V (ff. 111v–112r) L (ff. 184v–189r) D (ff. 202rv)

21 tit. ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχεῖς μοι ἵνα τί ἐ add. L : ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχεῖς μοι ἵνα τί ἐκγ add.  
 D : Mi.Ps. *Poem.* 1.69–74 in marg. ext. et 75–76 + 77–78 (ed. Westerink, vid. apparatus) in marg. inf. f.  
 202r D (vid. app. 1) 21.3 οὐκ] οὐχ D 21.15 αὐτόν] αὐτός D 21.16 ἐκσπάσας] ἐκπάσας  
 D 21.22–25 μόσχοι ... ἀφαρπάζων] rescripsit D in marg. ext. μόσχοι πολλοὶ με καὶ δεινοὶ κυκλόθεν  
 περιέσχον, | εὐμήκεις δὲ καὶ πίονες ταῦροι με περιέσχον, | ἥνοιξαν πάντες ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα λοιδοροῦντες,  
 | ὡς ὕδωρ ἐξεχύθη μοι τὰ κῶλα σκορπισθέντα | ὡς λέων ὠρυόμενος καὶ θήραν ἀφαρπάζων 21.23–24  
 invertit D et corr. litteris

- ὥς λέων ὁ ἀρπάζων καὶ ὠρυόμενος.  
 15 ὥσει ὕδωρ ἐξεχύθη, / <sup>2</sup>καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστέα μου,  
 ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὥσει κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου·  
 16 ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου,  
 καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου,  
 καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγέ με.  
 17 ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί,  
 συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με,  
 ὥρυσαν χεῖράς μου καὶ πόδας.  
 18 ἐξηρίθμησα πάντα τὰ ὀστέα μου,  
 αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.  
 19 διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς  
 καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.  
 20 σὺ δέ, κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ,  
 εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχε. / <sup>21</sup> ῥῦσαι ἀπὸ ρομφαίας τὴν ψυχὴν μου  
 καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου·  
 22 σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος  
 καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου.  
 23 διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου,  
 ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε  
 24 Οἱ φοβούμενοι κύριον, αἰνέσατε αὐτόν,  
 ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ, δοξάσατε αὐτόν,  
 φοβηθῆτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ,  
 25 ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισεν τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ  
 οὐδὲ ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ  
 καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν εἰσήκουσέν μου.  
 26 παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ,  
 τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.  
 27 φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται,  
 καὶ αἰνέσουσιν κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν·  
 ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.  
 28 μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς  
 καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν,  
 29 ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία, / <sup>2</sup>καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.

21: 15.1–2 unus stichus in R<sup>o</sup> SyHe A<sup>o</sup> necnon 267 21: 20.1 σου ἀπ' ἐμοῦ] U<sup>o</sup> R<sup>o</sup> L<sup>o</sup> (etiam 267) 1219' Aug. 21: 20.2 ἀντίλημψιν] fort., ut in H.–P. et 267 : ἀντίλημψιν Rahlfs 21: 24.3 φοβηθῆτω ... αὐτοῦ] L<sup>o</sup> (etiam 267) 1219' 21: 28.2 αὐτοῦ] codd. : La<sup>o</sup> et Cyp. σου praebent, ergo Rahlfs 21: 29.1–2 unus stichus in S Sa<sup>B</sup> R<sup>o</sup> Sy A<sup>o</sup> necnon 267

ἤνοιξαν πάντες ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα λοιδοροῦντες 25  
 ὡς ὕδωρ ἐξεχύθη μοι τὰ κῶλα σκορπισθέντα,  
 ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκη μοι γαστρόθεν ἡ καρδία,  
 ὡς ὄστρακον ἐξέλιπεν, ἐφρύγη μοι τὸ σθένος, ||<sup>112r</sup>  
 ἢ γλῶσσα μου κεκόλληται παρὰ τῷ λάρυγγί μου,  
 εἰς χοῦν με δὲ κατήγαγες θανάτου κοσμοφθόρου. 30  
 πολλοὶ με γὰρ ἐκύκλωσαν καὶ ψυχοφθόροι κύνες  
 καὶ πονηρευομένων με σύστημα περιέσχε,  
 ὥρυξαν ἅμα χεῖρας μου καὶ πόδας ἐπιστάντες  
 καὶ πᾶσαν ἐξερύθμισαν τὴν τῶν ὀστέων μου πλάσιν.  
 αὐτοὶ δε κατενόησαν καὶ με σαφῶς ἐπέιδον, 35  
 ἐμέρισαν εἰς ἑαυτοὺς τὰ περιβλήματά μου,  
 ἔβαλον δέ μοι τυχερὸν εἰς τὸν χιτῶνα κληῖρον.  
 σύ δ' ἀπ' ἐμοῦ τὴν ἀρωγὴν, ὦ σῶτερ, μὴ μακρύνῃς,  
 ἀλλὰ προσχὼν ἀντιλαβοῦ καὶ ῥῦσαι με ῥομφαίας  
 καὶ τὴν ἐμὴν μονογενῆ τῶν κυνικῶν δηγμάτων, 40  
 ἐκ λεοντείου στόματος σώσον με σὺ καὶ θράσους  
 καὶ τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν ἀπὸ μονοκερώτων.  
 ἀπαγγελῶ τὴν κλησιν σου τοῖς ἑμαυτοῦ συγγόνοις,  
 ὑμνήσω δέ σε μεταξὺ συναγωγῆς ἀνθρώπων.  
 οἱ δεδοικότες τὸν θεὸν τοῦτον ὑμνεῖτε μόνον, 45  
 ἅπαν τὸ γένος Ἰακώβ τοῦτον δοξάσατέ μοι,  
 πᾶν δε τὸ γένος Ἰσραὴλ ἐκ τούτου φοβηθήτω,  
 ἐπεὶ περ οὐ προσώχθισε τῇ τοῦ πτωχοῦ δεήσει·  
 οὐδ' ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρόσωπον ἀπέστρεψε τὸ πρᾶον,  
 ἐν δὲ τῷ κεκραγέναι με θᾶττον εἰσήκουσέ μου. 50  
 ὁ δ' ἔπαινός μου παρὰ σοῦ καὶ ταύτη σε δοξάσω,  
 ἐκτίσω δέ μου τὰς εὐχὰς πρὸς τῶν φρισσόντων τοῦτον.  
 φάγωνται πένητες πολλοὶ μετὰ πολλοῦ τοῦ κόρου,  
 αἰνέσουσι δὲ κύριον οἱ τοῦτον ἐκζητοῦντες·  
 αἱ σφῶν καρδίαι ζήσονται μέχρι παντὸς αἰῶνος. 55  
 μνησθεῖσα δὲ στραφήσεται πᾶσα πρὸς τοῦτον κτίσις  
 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντων ἐθνῶν τὸ σμῆνος·  
 αὐτοῦ γὰρ ἔστι τὸ κρατεῖν καὶ τῶν ἐθνῶν δεσπόζειν.

- 30 ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς,  
 ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν.  
 καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῇ, / 31 καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ·  
 [...] / <sup>3</sup>ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη,  
 32 καὶ ἀναγγελοῦσιν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ  
 [λαῷ τῷ τεχνησομένῳ, ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριος.]

### LXXVII – Συνέσεως τῷ Ἀσάφ

- Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου,  
 κλίνετε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου·  
 2 ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου,  
 φθέγγομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.  
 3 ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ  
 καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν,  
 4 οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν  
 ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου  
 καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ / <sup>4</sup>καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησεν.  
 5 καὶ ἀνέστησεν μαρτύριον ἐν Ἰακώβ  
 καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ,  
 ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν  
 τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, / 6 ὅπως ἂν γνῶ γενεὰ ἑτέρα, / <sup>6</sup>υἱοὶ οἱ τεχνησόμενοι,  
 καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,  
 7 ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν  
 καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ  
 καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσουσιν,  
 8 ἵνα μὴ γένωνται ὥς οἱ πατέρες αὐτῶν  
 γενεὰ σκολιά καὶ παραπικραίνουσα,  
 γενεὰ, ἣτις οὐ κατηύθυνεν τὴν καρδίαν ἐαυτῆς  
 καὶ οὐκ ἐπιστῶθη μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.  
 9 υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις  
 ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.  
 10 οὐκ ἐφυλάξαντο τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ

21: 30.3–31.1 unus stichus in S Sy 55 necnon 267 21: 31.2 om. 267 et non invenitur in MPs.  
 21: 32.2 non invenitur in MPs. 77: 1.1 τῷ νόμῳ] *L*<sup>a</sup> (non THe\*) : τὸν νόμον Rahlfs 77: 4.3–4  
 unus stichus in TSyHe 1219' 77: 5.2–6.2 6.1 et 6.2 unus stichus in Sa He 55 necnon 267, sed nullum  
 testimonium de coniunctione cum 5.2 : fort. 6.1 om. Philes 77: 8.3 ἐαυτῆς] *L*Tht<sup>p</sup> 2054 : αὐτῆς B'  
 R *L*<sup>pau</sup>T-Tht<sup>p</sup> 1219', ergo Rahlfs 77: 10.1 ἐφυλάξαντο] B 1219 2016 : ἐφύλαξαν Rahlfs

φαγόντες προσεκύνησαν οἱ λιπαροὶ τὸν βίον,  
οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν πρόσθεν αὐτοῦ πεσοῦνται. 60  
ζῶ δ' ὥπερ ὡς δεσπότη μου τὸ σπέρμα μου δουλεύσει.  
γνωσθήσεται τῷ κτίσαντι τὸ μετὰ ταῦτα γένος  
καὶ φράσουσι τοῖς μεθ' ἡμᾶς τὴν κατὰ τοῦτον θέμιν.

## 77 – Συνέσεως τῷ Δαυίδ

Τῷ νόμῳ καὶ τοῖς λόγοις μου προσέχετε, λαός μου,  
καὶ κλίνετε τὴν ἀκοὴν τοῖσδε τοῖς ῥήμασί μου·  
ἐν γὰρ σοφαῖς παραβολαῖς ἀνοίξω μου τὸ στόμα  
καὶ φθέγξομαι προβλήματα καὶ τὰς ἀρχῆθεν πράξεις·  
ὁπόσας ἐδιδάχθημεν ἰδόντες εἰργασμένας, 5  
ἃς οἱ πατέρες πρὸς ἡμᾶς εἰρήκασιν τοὺς παῖδας,  
ἐπεὶ περ οὐκ ἐκρύβησαν εἰς γενεὰν ἑτέραν,  
ἀλλ' ἀπηγγέλησαν εὐθύς πρὸς δόξαν τοῦ δεσπότου,  
ὡς ἔργα καὶ θαυμάσια τῆς τούτου δυναστείας.  
ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακώβ τὸ πρῶτον, 10  
ἐν Ἰσραὴλ δε παρευθὺς ἔθετο νόμον θεῖον,  
ὃν τοῖς ἡμῶν περιφανῶς ἐξέδοτο πατράσιν,  
ὅπως ἂν οὗτος γνωρισθῇ καὶ τοῖς τεχθησομένοις  
κάκεῖνοι πάλιν τοῖς αὐτῶν δηλώσωσι φιλτάτοις  
καὶ θῶνται πρὸς τὸν ὑψιστον τὴν τῆς ψυχῆς ἐλπίδα 15  
καὶ λήθην μὴ λαμβάνωσι τῶν ἔργων τοῦ δεσπότου,  
ἀλλ' ἐκζητήσωσιν αὐτοῦ τὰς ἐντολὰς ἐμφορόνως.  
ἵνα μὴ γένωνται τοῖς σφῶν παρεμφερεῖς πατράσι·  
γένος δεινὸν καὶ σκολιὸν καὶ παροξύνον τοῦτον, ||<sup>112v</sup>  
γένος μηδόλως βελτιοῦν τὴν ἑαυτοῦ καρδίαν, 20  
ἐπεὶ τὸ τούτου πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐπιστώθη πνεῦμα.  
παῖδες Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες ἐν τόξοις,  
ὅτε παρὴν ὁ πόλεμος, ἐστράφησαν ἀθρόοι  
καὶ γὰρ οὐκ ἐφυλάξαντο τὸν τοῦ δεσπότου νόμον

77 V (ff. 112r–113v) L (ff. 185v–189r)

77 tit. ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ· προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ· κλίνετε L 77.11 ἔθετο] ἔθετον L

- καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον πορεύεσθαι  
 11 καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ  
 καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς,  
 12 ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησεν θαυμάσια  
 ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως.  
 13 διέρρηξεν θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐτούς,  
 παρέστησεν ὕδατα ὥσεί ἀσκὸν  
 14 καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας  
 καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.  
 15 διέρρηξεν πέτραν ἐν ἐρήμῳ  
 καὶ ἐπότισεν αὐτούς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ  
 16 καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας  
 καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.  
 17 καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἀμαρτάνειν αὐτῷ,  
 παρεπίκραναν τὸν ὑψιστον ἐν ἀνύδρῳ  
 18 καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν  
 τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν  
 19 καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπαν  
 Μὴ δυνήσεται ὁ θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;  
 20 ἐπεὶ ἐπάταξεν πέτραν καὶ ἐρρύησαν ὕδατα  
 καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν,  
 μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι  
 ἢ ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;  
 21 διὰ τοῦτο ἤκουσεν κύριος καὶ ἀνεβάλετο,  
 καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ,  
 καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ,  
 22 ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ  
 οὐδὲ ἠλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.  
 23 καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν  
 καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέωξεν  
 24 καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν  
 καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς·  
 25 ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος,  
 ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.  
 26 ἀπῆρεν νότον ἐξ οὐρανοῦ  
 καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ λίβα

77: 10.2 ἤθελον] B' R He 1219 2016, sed cfr. ἐβουλήθησαν L' 55 2054  
 ἔστησεν Rahlfs

77: 13.2 παρέστησεν] L' 2054 :

|                                                      |    |
|------------------------------------------------------|----|
| κατόπιν πορευόμενοι τῶν τούτου προσταγμάτων,         | 25 |
| ἀλλ' ἐπελάθοντο σαφῶς τῶν φιланθρωπευμάτων           |    |
| καὶ τῶν δειχθέντων πρὸς αὐτοὺς ἀπείρων τεραστίων.    |    |
| ἐκ τῶν πατέρων εἰς αὐτοὺς ἐκ τούτου γεγονότων,       |    |
| ἐν χέρσῳ τῇ κατ' Αἴγυπτον καὶ Τάνεως πεδίῳ           |    |
| ῥήξας τὴν θάλασσαν αὐτοὺς ἐξήγαγεν εὐθέως,           | 30 |
| ὥσπερ ἄσκὸν παρέστησε τὴν τῶν ὑδάτων χύσιν,          |    |
| καὶ τούτους καθωδήγησεν ἡμέρας ἐν νεφέλῃ,            |    |
| νυκτός δε πάσης ἐν φωτὶ καὶ πυριμόρφῳ στύλῳ.         |    |
| ἔρρηξε πέτραν ἀνικμον ὁ ῥύστης ἐν ἐρήμῳ              |    |
| καὶ σύμπαντας ἐπότισεν ὡς ἐν ἀβύσσοις τούτους,       | 35 |
| ὑδῶρ ἐξήγαγεν αὐτοῖς ἐξ ἀκροτόμου χύδην              |    |
| καὶ ρείθρων πάλιν ὄχετοὺς ὡς ποταμοὺς ὑδάτων.        |    |
| οἱ δὲ προσέθεντο δεινῶς πρὸς τοῦτον ἀμαρτάνειν       |    |
| καὶ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἀνίκμοις τόποις       |    |
| καὶ τοῦτον ἐξεπείρασαν ἐν ταῖς αὐτῶν καρδίαις,       | 40 |
| μετὰ δ' ἐκεῖνο τὸ ποτὸν ἠτήσαντο καὶ βρῶσιν          |    |
| καὶ τούτου κατελάλησαν εἰπόντες τοῦ δεσπότου·        |    |
| «μὴ δύναται καὶ τράπεζαν ἐρημικὴν ἀρτύσαι;»          |    |
| ἐπεὶπερ πέτραν ἔρρηξεν εἰς ποταμῶν ἐκχύσεις          |    |
| καὶ τούτων κατεκλύσθησαν οἱ χεῖμαρροι τῇ ῥύμῃ.       | 45 |
| «μὴ καὶ τὸν ἄρτον δύναται βραβεῦσαι τοῖς προσπείνοις |    |
| ἢ τράπεζαν ἀρκέσουσαν τοῖς δήμοις ἐτοιμάσαι;»        |    |
| τούτων ἀκούσας ὁ κοινὸς δεσπότης ὑπερεῖδε            |    |
| καὶ πῦρ ἀνήφθη παρευθὺς τὸν Ἰακώβ συμφλέγον          |    |
| καὶ τις ὀργὴ τὸν Ἰσραὴλ κατέσχε δαπανῶσα,            | 50 |
| ἐπεὶπερ οὐκ ἐπίστευσαν τῷ τοῦ δεσπότου κράτει,       |    |
| οὐδ' ἤλπισαν οἱ τάλανες ἐπὶ τὸν σεσωκότα.            |    |
| πλὴν αὐθις ἐνετείλατο νεφέλαις ὁ δεσπότης            |    |
| καὶ θύρας ἤνοιξεν εὐθὺς ἐκείνοις οὐρανίους           |    |
| καὶ μάννα πᾶσι ἔβρεξεν ὥστε φαγεῖν εἰς κόρον·        | 55 |
| ἄρτον δὲ τούτοις οὐρανοῦ τοῖς γογγυσταῖς ἀφῆκεν,     |    |
| ἄρτον δ' ἀγγέλων ἄνθρωπος εὐωχηθεὶς ἐφάνη            |    |
| καὶ πάλιν ἐπεσίτισεν εἰς πλησμονὴν καὶ θρύψιν.       |    |
| ἀπῆρε νότον ἰσχυρὸν ἐξ οὐρανοῦ προσφάτως             |    |
| καὶ μετ' αὐτὸν ἐπήγαγεν ὡς πανσθενὴς τὸν λίβα        | 60 |

- 27 καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὥσει χοῦν σάρκας  
καὶ ὥσει ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά,  
28 καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν  
κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν,  
29 καὶ ἐφάγosan καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα,  
καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς,  
30 οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν.  
ἔτι τῆς βρώσεως [αὐτῶν] οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν  
31 καὶ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς  
καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν  
καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.  
32 ἐν πᾶσιν τούτοις ἤμαρτον ἔτι  
καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ,  
33 καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν  
καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.  
34 ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, ἐξεζήτουν αὐτὸν  
καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὠρθιζον πρὸς τὸν θεόν  
35 καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστιν.  
καὶ ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστιν.  
36 καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν  
καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ,  
37 ἡ δὲ καρδίᾳ αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ,  
οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.  
38 αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων / <sup>2</sup>καὶ ἰλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν |  
<sup>2</sup>καὶ οὐ διαφθερεῖ  
καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ  
καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ·  
39 καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσιν,  
πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.  
40 ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ,  
παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ;  
41 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν  
καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.  
42 οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ,

77: 30.2 αὐτῶν] om. Sa La L' 1219' 77: 31.2 πλείοσιν] vid. apparatus H.—P. et Rahlfs : πίοσιν H.—P. et Rahlfs 77: 34.1 ἀπέκτεινεν] sive ἀπέκτειναν L' (etiam 267) : ἀπέκτενεν B' R The 55, ergo Rahlfs 77: 36.1 ἠγάπησαν] universi codd. : ἠπάτησαν em. Grabe et accepit Rahlfs 77: 38.1–2 unus stichus (una cum καὶ οὐ διαφθερεῖ) The 1219 necnon 267

καὶ σάρκας ἔβρεξεν αὐτοῖς, ὥσπερ τὸν χοῦν τὸν κάτω,  
καὶ κατὰ ψάμμον θαλασσῶν ἀγγέλας ὑποπτέρους  
καὶ τῆς αὐτῶν παρεμβολῆς πεπτώκασιν ἐν μέσῳ  
καὶ σωρηδὸν ἐπέθισαν κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων  
καὶ πάντες ἐνεπλήσθησαν τοῦ βρώματος ἐκείνου 65  
καὶ ταύτην ἤνεγκεν αὐτοῖς τὴν ἔφρσιν ὁ πλάσας  
καὶ γὰρ οὐκ ἐστερήθησαν τῶν ἐξεζητημένων.  
ἔτι δὲ ταύτην ἔχοντας τὴν βρώσιν εἰς τὸ στόμα  
ὀργή τις ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς εἰς ὕψος ὑπερβάσα  
καὶ τούτων ἐξηφάνισε τοὺς μείζους τὲ καὶ πλείους, 70  
τοῦ δ' Ἰσραὴλ τοὺς ἐκλεκτοὺς αἰσχύνασα καθεῖλεν.  
ἐν πᾶσι τούτοις ἡμαρτον οἱ παραβλῶπες ἔτι,  
οὐ γὰρ ἐπίστευσαν αὐτοῦ τοῖς ὑπὲρ νοῦν πρακτέοις.  
αἱ τούτων δὲ πρὸς τὸ μηδὲν ἐξέλιπον ἡμέραι  
καὶ σπεύσας ἀπογέγονεν ὁ κατ' ἐκείνους βίος. 75  
ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, τοῦτον ἐζήτουν τότε  
καὶ πρὸς αὐτὸν ὀρθρίζοντες ἐπέστρεφον τὸν ῥύστιν,  
ἐπεὶπερ ἀνεμνήσθησαν ὡς ἀρωγὸς ἐκεῖνος ||<sup>13r</sup>  
καὶ μόνος ὕψιστος ἐστὶ καὶ λυτρωτὴς ἐν πᾶσι,  
καὶ τοῦτο ἐν τοῖς στόμασιν ἡγαπηκότες μόνον 80  
ὡς γογγυσταὶ καὶ δυσμενεῖς ἐψεύσαντο τῇ γλώσσῃ,  
ἢ δὲ σφετέρᾳ πρὸς αὐτὸν οὐκ εὐσεβῆς καρδία  
καὶ γὰρ οὐδ' ἐπιστῶθησαν τῇ τούτου διαθήκῃ.  
αὐτός δε πάλιν εὐμενὴς πρὸς τοὺς ἡμαρτηκότας,  
οὐ γὰρ φθερεῖ τοὺς πονηροὺς, ἀλλ' ἀνεξικακήσει 85  
καὶ πληθυνεῖ μὲν τὸν θυμὸν εὐσπλάγχχνως ἀποστρέψαι,  
αὐτοῦ δε πᾶσαν τὴν ὀργὴν οὐ παρευθὺς ἐκκαύσει.  
ἐμνήσθη γὰρ ὡς σὰρξ εἰσι καὶ χαμερπεῖς τὸν τρόπον  
καὶ πνεῦμα πορευόμενον, οὐκ ἐπιστρέφον δ' ὅμως.  
ποσάκις παρεπύκρναν αὐτὸν ἐν ταῖς ἐρήμοις, 90  
ποσάκις δὲ παρώργισαν ἐν τοῖς ἀνύδροις τόποις  
καὶ πάλιν ἐπιστρέψαντες ἐπείρασαν τὸν κτίστην,  
τοῦ δ' Ἰσραὴλ τὸν ἅγιον παρώξυναν ἀφρόνως·  
οὐ γὰρ ἐμνήσθησαν αὐτοῦ τῆς φοβερῆς ἰσχύος,

- 43 ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος,  
 43 ὥς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ  
 καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως·  
 44 καὶ μετέστρεψεν εἰς αἶμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν  
 καὶ τὰ ὄμβρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν·  
 45 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυϊαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς,  
 καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς·  
 46 καὶ ἔδωκεν τῇ ἐρυσίβῃ τοὺς καρπούς αὐτῶν  
 καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι·  
 47 ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν  
 καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ·  
 48 καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν  
 καὶ τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί·  
 49 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὄργην θυμοῦ αὐτοῦ,  
 θυμὸν καὶ ὄργην καὶ θλίψιν, / <sup>3</sup>ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν·  
 50 ὥδοποίησεν τρίβον τῇ ὄργῃ αὐτοῦ,  
 οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν  
 καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισεν  
 51 καὶ ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν Αἰγύπτῳ,  
 ἀπαρχὴν τῶν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.  
 52 καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ  
 καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡς ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ  
 53 καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν,  
 καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψεν θάλασσα.  
 54 καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄριον ἀγιάσματος αὐτοῦ,  
 ὄρος τοῦτο, ὃ ἐκτίσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ,  
 55 καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη  
 καὶ ἐκκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας  
 καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραήλ.  
 56 καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπύκρναν τὸν θεὸν τὸν ὑψιστον  
 καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο  
 57 καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν  
 καὶ μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλὸν  
 58 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν  
 καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.

77: 46.1 τοὺς καρπούς] La<sup>R</sup> Ga L'' (etiam 267) : τὸν καρπὸν B'' Sa R'Aug He\* 1219', ergo Rahlfs 77: 49.2  
 sic praebebat 267 77: 53.1 ἐπ' ἐλπίδι] L'-1046 (etiam 267) : ἐν ἐλπίδι B' R 55, ergo Rahlfs 77: 57.1 ἡ-  
 θέτησαν] R L'' (etiam 267) Su-1046<sup>(vid.)</sup> 1219' : ἡσυνθέτησαν B', non servaverunt pactum GaHiAug, ergo  
 Rahlfs

ἡμέρας, ἥς ἐρρύσατο τῶν ἐνοχλούντων τούτους, 95  
 ὥς ἔθετο κατ' Αἴγυπτον ἐκεῖνα τὰ σημεῖα  
 καὶ τὰ πολλὰ τεράστια Τάνεως ἐν πεδίῳ·  
 καὶ δὴ μετέστρεψεν αὐτῶν τοὺς ποταμοὺς εἰς αἶμα  
 καὶ τοὺς ἐξ ὄμβρων ὄχετοὺς μήτις ἐντεῦθεν πῖον,  
 ἔπεμψε δὲ κυνόμυιαν καὶ βέβρωκεν ἐκείνους 100  
 καὶ βάτραχον εἰς ὄλεθρον ἐπήγαγεν ἐντεῦθεν  
 καὶ πᾶσαν τούτων τοῖς καρποῖς ἐνήκεν ἐρυσίβην  
 καὶ ταῖς ἀκρίσι προύθηκεν τοὺς ἐν ταῖς χώραις πόνους  
 καὶ τούτων ἐξελίκμησε χαλάζῃ τὰς ἀμπέλους  
 καὶ πάχνη κατεμάρανε τὰς τούτων συκαμίνους 105  
 καὶ πάλιν τὰ βοσκήματα συνέτριψε χαλάζῃ  
 καὶ πᾶσαν ἐπυρπόλησε τῶν γογγυστῶν τὴν κτῆσιν.  
 ἔπεμψε τούτοις ἐν θυμῷ τὰς τῆς ὀργῆς ἐκφάσεις,  
 ὀργὴν καὶ θλίψιν καὶ θυμὸν ἐκ πονηρῶν ἀγγέλων  
 καὶ τῇ προσχύσει τῆς ὀργῆς ἔτεμε ρύμης τρίβον 110  
 καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πονηρῶν παρέδωκε θανάτῳ,  
 ὀλέθρῳ τούτων παρευθὺς ἠφανικῶς τὰ κτήνη.  
 ἀπλῶς δε πᾶν πρωτότοκον ἐπάταξεν Αἰγύπτου  
 κᾶν τοῖς σκηνώμασι τοῦ Χάμ τὴν ἀπαρχὴν τῶν πόνων,  
 ἀπῆρε δ' οὖν ὥς πρόβατα τὸν δῆμον τὸν οἰκεῖον 115  
 καὶ συμπαθῶς ἀνήγαγεν ὥς ποίμνην ἐν ἐρήμῳ  
 καὶ τούτους καθωδήγησεν ἀφόβως ἐπ' ἐλπίδι  
 καὶ θάλασσα κατέκρυψε τοὺς δυσμενεῖς ἐκείνων  
 καὶ τούτους ἀγιάσματος εἰσήγαγεν εἰς ὄρος,  
 ὄρος κτηθὲν τῇ δεξιᾷ τῆς κατ' αὐτὸν ἰσχύος. 120  
 ἔθνη δ' ἐξέβαλεν εὐθὺς ἀπὸ τοῦ σφῶν προσώπου  
 καὶ κατεκληροδότησε τούτους ἐν σχοίνῳ κλήρων  
 καὶ τούτων κατεσκήνωσε τὸν Ἰσραὴλ τοῖς δόμοις,  
 καὶ πάλιν παρεπίκραναν πειράσαντες τὸν κτίστην  
 καὶ τούτου τὰ μαρτύρια τὰ σωστικά παρεῖδον, 125  
 καθάπερ οἱ γεννήτορες ἡθετηκότες τάδε  
 εἰς δὲ στρεβλὸν ἐστράφησαν μετατεθέντες τόξον.  
 ἐν τοῖς σφετέροις δὲ βουνοῖς παρώργισαν τὸν ρύστην  
 καὶ παρεζήλωσαν αὐτὸν ἐν τοῖς γλυπτοῖς ἀφρόνως.

- 59 ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερεΐδεν  
καὶ ἐξουδένωσεν σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ  
60 καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σηλῶμ,  
σκήνωμα αὐτοῦ, οὗ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.  
61 καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν  
καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν  
62 καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ  
καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεΐδεν.  
63 τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγεν πῦρ,  
καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν·  
64 <καὶ> οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσαν,  
καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται.  
65 καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος,  
ὡς δυνατὸς <καὶ> κεκραιπαλῶς ἐξ οἴνου,  
66 καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω  
ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.  
67 καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσήφ  
καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραΐμ οὐκ ἐξελέξατο·  
68 καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα,  
τὸ ὄρος τὸ Σιών, ὃ ἠγάπησεν,  
69 καὶ ὠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ,  
ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.  
70 καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ  
καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων,  
71 ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν  
ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν λαὸν αὐτοῦ  
καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ,  
72 καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ  
καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτούς.

### LXXVIII – Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ

Ὁ θεός, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου,

77: 61.2 ἐχθρῶν] Bo R L' (etiam 267) 1219' : ἐχθροῦ B' Sa La Ga TSy, ergo Rahlfs 77: 62.1 ἐν ῥομφαίᾳ] L<sup>a</sup> (non THe\*, dub. Sy, etiam 267), compares huic sticho et MPs. 77.136 ad Ps. 77: 64.1 et MPs. 77.140 : εἰς ῥομφαίαν Rahlfs 77: 63.2 ἐπενθήθησαν] L' 55 (ergo Rahlfs), sed cfr. etiam ἐπένθησαν B' Sa R Sy necnon 267 77: 64.1 καὶ] add. 267 77: 65.2 καὶ] add. L' (non T, etiam 267), ubi tamen κραιπαλῶς (sic) est 77: 69.1 μονοκέρωτος] Bo Sa-1093 L' (etiam 267) 1219 : μονοκερώτων B' He\* unicornuorum La<sup>G</sup> Aug unicornium Ga, ergo Rahlfs

ἤκουσε τοῖνυν ὁ θεὸς κάντεϋθεν ὑπερεῖδε 130  
καὶ τοῦτον δὴ τὸν Ἰσραὴλ ἐξουδενώσας μάλα  
τὴν τοῦ Σαλὼμ καταγωγὴν ἀπώσατο δικαίως  
καὶ τὴν ἐκ τούτων – ὡς εἶπεῖν – ἀνθρώπων οἰκουμένην  
καὶ τέθεικεν αἰχμάλωτον ἅπαν αὐτῶν τὸ κράτος ||<sup>113v</sup>  
καὶ τὴν προσοῦσαν καλλονὴν εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων 135  
καὶ παρευθὺς συνέκλεισε τοὺς γογγυστὰς ῥομφαία  
καὶ μετ' ὀργῆς περιφανοῦς τὸν κλῆρον ὑπερεῖδε.  
πῦρ δε κατέφαγεν αὐτῶν τοὺς νεανίσκους χύδην,  
οὐδεὶς δε τούτων ἔκλαυσε θανούσας τὰς παρθένους,  
ἀλλὰ καὶ τούτων μάχαιρα κατέθυσσε τοὺς θύτας, 140  
ἀκλαύστους δὲ παρέδραμον τὰς μονωθείσας χήρας.  
καὶ πάλιν ὥσπερ τις ὑπνῶν ὁ ῥύστης ἐξηγέρθη,  
ὡς δυνατὸς καὶ φοβερὸς ἐξ οἴνου κραιπαλήσας,  
καὶ πάντας τούτων τοὺς ἐχθροὺς ἐπάταξε κατόπιν,  
δοὺς ὄνειδος ἀθάνατον τοῖς ἐπιτιθεμένοις. 145  
τὴν δὲ σκηνὴν τὴν Ἰωσήφ παρῆκεν ἀπωσμένην  
καὶ τὴν φυλὴν τὴν ἐξ Ἐφραὶμ ἀφῆκεν ὑβρισμένην.  
μόνην Ἰούδα τὴν φυλὴν ἔσχεν ἐξειλεγμένην,  
ὡς ὁρος ἄντικρυς Σιών ἡγαπημένον τούτῳ  
καὶ μονοκέρωτος αὐτὸ δειμάμενος σεμνεῖον 150  
ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ἐπὶ παντὶ τῷ χρόνῳ,  
κάντεϋθεν ἐξελέξατο μόνον Δαυὶδ τὸν δούλον  
ἀναλαβὼν ἐκ τῆς νομῆς τῶν τοῦ πατρὸς ποιμνίων  
κατόπιν δ' ἔλαβεν αὐτὸν τῶν ἀπαλῶν ἀρνίων,  
ὥστε ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν ποθεινὸν οἰκέτην, 155  
καθάπερ καὶ τὸν Ἰσραὴλ τὸν τούτῳ κληρωθέντα.  
ὅς πάντας τούτους τῆς ψυχῆς ἐποίμανε τῷ πρῶῳ  
καὶ τῇ συνέσει τῶν χειρῶν ὠδήγησεν εὐσκόπως.

## 78 – Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ

Εἰς τὴν κληρονομίαν σου πλῆθος ἐθνῶν ἐρρῦή,

78 V (f. 113v) L (ff. 189rv)

78 tit. εἰς τὸ τέλος τῷ Ἀσάφ· ὁ θεὸς ἠλθωσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν L

- ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου,  
 ἔθεντο Ἱερουσαλήμ εἰς ὀπωροφυλάκιον.  
 2 ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου / <sup>2</sup>βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ,  
 τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς·  
 3 ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ  
 κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.  
 4 ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν,  
 μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.  
 5 ἕως πότε, κύριε, ὀργισθήσῃ εἰς τέλος,  
 ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;  
 6 ἔκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε  
 καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο,  
 7 ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ / <sup>2</sup>καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἡρήμωσαν.  
 8 μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων·  
 ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου,  
 ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. / 9 βοήθησον ἡμῖν, ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν·  
 ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς  
 καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου,  
 9 μήποτε εἰπωσιν τὰ ἔθνη Ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν;  
 καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν  
 ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.  
 10 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων,  
 κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου  
 περιποιήσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.  
 11 ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν  
 τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε, κύριε.  
 12 ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα [τῆς] νομῆς σου  
 ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα,  
 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἵνεσίν σου.

**LXXIX – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς  
 ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου**

- 2 Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ, πρόσχες,

78: 2.1–2 unus stichus B' Sa He 55 necnon 267 78: 7.1–2 duo stichi T, unus rel. codd. 78: 8.3–9.1  
 stichos iungit 267 78: 11.1 εἰσελθέτω] L' : εἰσελθάτω B' R T 1219', ergo Rahlfs 78: 13.1 τῆς] om.  
 R L' (etiam 267) 1219' : add. B' Sy, ergo Rahlfs

ἐμίανάν σου τὸν ναὸν τὸν ἡγνισμένον τόπον,  
 ὡς ὀπωροφυλάκιον ἔθεντο σοῦ τὴν πόλιν,  
 τὰ λείψανα τῶν δούλων σου τοῖς ὑποπτέροις βρῶσιν,  
 τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς ἐν τῇ γῇ θηρίοις, 5  
 τὸ δ' αἶμα τούτων οἱ σφαγεῖς ἐξέχεαν ὡς ὕδωρ  
 κύκλῳ Σιών τῆς ἀγαθῆς, οὐπερ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.  
 γεγόναμεν εἰς ὄνειδος τοῖς ἐκ γειτόνων μέγαν,  
 μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ προσοικοῦσιν.  
 πλὴν μέχρι τίνος, ὁ χρηστός, εἰς τέλος ὀργισθήσῃ, 10  
 ὡς πῦρ ὁ σὸς καυθήσεται πάντα συμφλέγων ζῆλος;  
 ἔκχεον δὴ σου τὴν ὀργὴν τοῖς μὴ γινώσκουσί σε  
 καὶ βασιλείαις ταῖς τὴν σὴν ἀθετησάσαις κλῆσιν,  
 φαγόντες γὰρ τὸν Ἰακώβ ἔθεντο χέρσον τοῦτον.  
 μὴ μνησθῆς τῶν καθ' ἡμᾶς ἀνομιῶν ἀρχαίων, 15  
 ἐν ταχυτήτι πρὸς ἡμᾶς τοὺς οἰκτιρμούς σου πρόες,  
 ὅτι πτωχοὶ γεγόναμεν, δὸς ἀρωγὴν τοῖς δούλοις.  
 σοῦ δὲ τῆς δόξης ἔνεκεν πάντας εὐσπλάγχυνος ῥῦσαι  
 τῆς σῆς δὲ χάριν κλήσεως δὸς ἰλασμόν πταισμάτων,  
 μήπου τις εἴποι δυσμενής· «ποῦ τούτων ὁ δεσπότης;» 20  
 γνωσθήτω δ' ἐν τοῖς ἔθνεσι πρὸ τῶν κοινῶν ὁμμάτων  
 ἢ τῶν αἱμάτων ἐκδικος τῶν δούλων σου σφοδρότης,  
 ὁ στεναγμὸς τῶν ἐν δεσμοῖς σοῦ πρόσθεν εἰσελθέτω.  
 πρὸς δὲ τὴν τοῦ βραχίονος τοῦ σοῦ μεγαλωσύνην  
 σῶσον, ὡς οἶδας, τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων, 25  
 ἐπταπλασίονα φθορὰν τοῖς γείτοσιν ἀπόδος  
 καὶ πάντα τὸν ὀνειδισμόν, ὃνπερ ὠνειδίσάν σε.  
 ἡμεῖς δε κληρὸς σός ἐσμεν καὶ πρόβατα νομῆς σου.  
 ἀνθομολογησόμεθα σοὶ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα,  
 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐροῦμεν σου τὸ κράτος. 30

**79 – Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου**

Ποιμαντικῶς τὸν Ἰσραὴλ ὁ διεξάγων, πρόσχες,

79 V (ff. 113v–114r) L (ff. 189v–190v)

79 tit. τῷ Ἀσάφ ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου· ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες L

- ὁ ὁδηγῶν ὥσει πρόβατον τὸν Ἰωσήφ,  
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶν, ἐμφάνηθι.  
3 ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσὴ  
ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου / <sup>3</sup>καὶ ἔλθῃ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.  
4 ὁ θεός, ἐπίστρεψον ἡμᾶς  
καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθῆσόμεθα.  
5 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων,  
ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου,  
6 ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων  
καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ;  
7 ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν,  
καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.  
8 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς  
καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθῆσόμεθα.  
9 [διάψαλμα] ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας,  
ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν·  
10 ὠδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς  
καὶ κατεφύτευσας τὰς ρίζας αὐτῆς, |  
<sup>2</sup>ἐπλήρωσεν τὴν γῆν  
11 ἐκάλυψεν ὄρη ἢ σκιὰ αὐτῆς  
καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ·  
12 ἐξέτεινεν τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης  
καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς.  
13 ἵνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς  
καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;  
14 ἐλυμήνατο αὐτὴν ὅς ἐκ δρυμοῦ, / <sup>2</sup>καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.  
15 ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον δὴ,  
ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε  
καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην  
16 καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου,  
καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.  
17 ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη·  
ἀπὸ ἐπιτιμῆσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται.  
18 γεννηθῆτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου

79: 2.2 πρόβατον] Vulg. L' (etiam 267) 55 : πρόβατα B' Sa-1093 La Ga, ergo Rahlfs 79: 5.2 τῶν  
δούλων] Sa L (etiam 267) 55 : τοῦ δούλου B' R' Ga Tht' 2004, ergo Rahlfs 79: 10.2 ἐπλήρωσεν ...  
γῆν] GaAug L' 1219 2004, necnon La<sup>G</sup> : ἐπλήσθη ἡ γῆ B' Sa R' He\* 55 79: 14.1 ὅς] R L' (etiam 267)  
A' 2004 : σὺς B', ergo Rahlfs 79: 15.2 ἴδε] H.-P. et 267 : ἰδὲ Rahlfs

ὁ ποδηγῶν τὸν Ἰωσήφ ὡς πρόβατον εἰς χλόην,  
 ὁ θρόνον σχῶν τὰ Χερουβίμ ἐμφάνηθι, παντάναξ,  
 Ἐφραίμ τε καὶ Βενιαμὴν καὶ Μανασσὴν ἐκτρίβων, ||<sup>114r</sup>  
 ἐξέγειρόν σου τὴν ἰσχὺν καὶ σῶσον τοὺς ἱκέτας, 5  
 ἐπίστρεψον ὁ πλαστοουργὸς πάντας ἡμᾶς, ὡς οἶδας,  
 καὶ δεῖξον σου τὸ πρόσωπον καὶ σωθησόμεθά σοι.  
 ὁ τῶν δυνάμεων θεός, οὗ θαυμαστὸν τὸ κράτος,  
 μέχρι σοι τίνος ἐπ' ὀργὴν ἢ προσευχὴ τῶν δούλων;  
 ἡμᾶς δακρύων ψωμιεῖς ἄρτον παιδεύων πράως 10  
 καὶ ποτιεῖς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ φιλανθρώπως,  
 ἔθου τοῖς γείτοσιν ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν,  
 ἡμᾶς γὰρ ἐμυκτήρισαν οἱ δυσμενεῖς ἀφρόνως.  
 ἐπίστρεψον, ὁ πλαστοουργὸς ὁ δυνατός, ἐν πᾶσι  
 καὶ δεῖξον σου τὸ πρόσωπον καὶ σωθησόμεθά σοι. 15  
 εὐκληματοῦσαν ἄμπελον μετήρας Αἰγυπτόθεν,  
 ρίζας ἐθνῶν ἐξέβαλες καὶ ταύτην κατηρτίσω,  
 ἔμπροσθεν ταύτης εὐμαρεῖς ἐπεσκευάσω τρίβους  
 καὶ κατεφύτευσας αὐτῆς τὰς ρίζας φιλοπόνως,  
 καὶ τῆς ἐκ βάθους προκοπῆς ἐπλήρωσε τὴν κτίσιν· 20  
 ὄρη δὲ ταύτης ἢ σκιά καλύπτειν ἠδυνήθη,  
 αἱ ταύτης δὲ τὰς τοῦ θεοῦ κέδρους ἀναδενδράδες.  
 ἐξέτεινε τὰ κλήματα καὶ τὰς παραφυάδας  
 ἕως θαλάσσης ἀλμυρᾶς καὶ ποταμῶν ἠδέων,  
 ἔνεκα τίνος τὸν φραγμὸν καθεῖλες τῆς ἀμπέλου, 25  
 ἦν καὶ τρυγῶσιν ἅπαντες οἱ πέλας ὁδοιπόροι;  
 ὅς ταύτην εἴλεν ἐκ δρυμοῦ καὶ μονιὸς ἐτράφη.  
 ὁ τῶν δυνάμεων θεός, ἐπίστρεψον, ὡς οἶδας,  
 ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἱκέτας ἴδε,  
 ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον τὴν περιφρονηθεῖσαν, 30  
 ἦν τῇ χειρὶ πεφύτευκας δεῖξον ἀπηρτισμένην,  
 εἰς ὃνπερ ἐκραταίωσας φίλον ἀνθρώπῳ τόκον.  
 καὶ γὰρ ἀνέσκαπται μικροῦ καταπεπυρισμέναι,  
 ἀπὸ δ' ἐπιτιμῆσεως ὀλοῦνται σου τῆς θέας.  
 ἐπ' ἄνδρα σοῦ τῆς δεξιᾶς ἡ χεὶρ σου γεννηθήτω, 35

- καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ·  
 19 καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ,  
 ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.  
 20 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς  
 καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

**LXXX – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ**

- 2 Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν,  
 ἀλαλάξατε τῷ θεῷ Ἰακώβ·  
 3 λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον,  
 ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας·  
 4 σαλπίσατε ἐν νεομηνία σάλπιγγι,  
 ἐν εὐσήμεναι ἡμέρᾳ ἐορτῆς ἡμῶν·  
 5 ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶν / <sup>2</sup>καὶ κρίμα τῷ θεῷ Ἰακώβ.  
 6 μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτὸν  
 ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου·  
 γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν·  
 7 ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ,  
 αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν.  
 8 Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρρυσάμην σε·  
 ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος,  
 ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας.  
 9 [διάψαλμα] ἄκουσον, λαὸς μου, καὶ διαμαρτύρομαί σοι·  
 Ἰσραὴλ, ἐὰν ἀκούσης μου,  
 10 οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος, / <sup>2</sup>οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἄλλοτρίῳ·  
 11 ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου  
 ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου·  
 πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό.  
 12 καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου,  
 καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχεν μοι·  
 13 καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν,  
 πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.  
 14 εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέν μου,

εἰς ὄνπερ ἐκραταίωσας φίλον ἀνθρώπῳ τόκον,  
 ἵνα μὴ δέ ποτε τῶν σῶν κριμάτων ἀποστῶμεν.  
 ἡμᾶς ζωώσεις καὶ τὴν σὴν μεγαλυνοῦμεν κλῆσιν,  
 ὁ τῶν δυνάμεων θεός, ἐπίστρεψον, ὡς οἶδας,  
 καὶ δεῖξον σου τὸ πρόσωπον καὶ σωθῇσόμεθά σοι.

40

## 80 – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλμός τῷ Ἀσάφ

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ, τῷ βοηθῷ τῶν δούλων,  
 ἀλαλαγμοῖς τὸν Ἰακώβ δοξάσατε δεσπότην,  
 λαβόντες εὐηχον ψαλμὸν τύμπανον θέλγον δότε  
 μετὰ κιθάρας ἐμμελοῦς ᾄσμα τερπούσης λύρας,  
 ἐν σάλπιγγι σαλπίσατε κατὰ νεομηνίαν 5  
 ἢ καὶ πανήγυριν ἡμῶν, ὡς εὖσημον ἡμέραν.  
 πρόσταγμα γὰρ ἐν Ἰσραὴλ, ἐν Ἰακώβ δὲ κρίμα,  
 τῷ δ' Ἰωσήφ μαρτύριον ἔθετο τοῦτο μέγα  
 ἐν τῷ καὶ τοῦτον ἐξελθεῖν τῆς Αἰγυπτίων χώρας.  
 ἤκουσε μάλα συνετῶς ἦνπερ οὐκ ἔγνω γλῶσσαν· 10  
 «ἀπέστησε τῶν ἄρσεων τὸν νῶτον τὸν οἰκεῖον,  
 αἱ τούτου δεδουλεύκασιν ἐν τῷ κοφίνῳ χεῖρες,  
 ἐπεκαλέσω με θλιβεῖς, ἐγὼ δε σέσωκά σε,  
 ἐν ἀποκρύφῳ λαίλαπος θᾶττον ἐπήκουσά σου,  
 ὡς ὕδωρ ἀντὶ φθέγματος εὖ δεδοκίμακά σε. 15  
 ἄκουσον, ἄπας μου λαός, καὶ φθέγξομαι βεβαίως·  
 ἐὰν ἀκούσης Ἰσραὴλ σέβας, οὐ κτήση νόθον,  
 οὐδὲ θεὸν ἀλλότριον προσφάτως προσκυνήσεις.  
 ἐγὼ γὰρ κύριος ὁ σὸς, ἐγὼ δε καὶ θεὸς σου, ||<sup>114v</sup>  
 ὅς σε τῆς γῆς ἐξήγαγον τῶν Αἰγυπτίων σῶον, 20  
 πλάτυνον δὴ τὸ στόμα σου, δείξω γὰρ τοῦτο πλήρες.  
 ὁ δὲ λαός μου τῆς φωνῆς ταύτης οὐκ ἤκουσέ μου,  
 οὐδ' Ἰσραὴλ ὁ ποθεὶνὸς προσέσχε μου τοῖς λόγοις  
 καὶ τούτοις ἐξαπέστειλε κατὰ τὰς σφῶν καρδίας,  
 οἱ τοῖς ἐπιτηδεύμασι πορεύονται τοῦ τρόπου. 25  
 ἂν ὁ λαός μου τῶν ἐμῶν εἰσήκουσε ῥημάτων,

80 V (ff. 114rv) L (ff. 190v–191r)

80 tit. εἰς τὸ τέλος ψαλμός τῷ Δαυίδ· ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ βοηθῷ ἡμῶν L  
 VL

80.12 κοφίνῳ] κωφίνῳ

- 15 Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη,  
 ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα  
 καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον <ἂν> τὴν χεῖρά μου.  
 16 οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ,  
 καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.  
 17 καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ  
 καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

### XXII – Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ

- Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.  
 2 εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκίηνωσεν,  
 ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέν με,  
 3 τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. / <sup>2</sup>ὠδήγησέν με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης  
 ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.  
 4 ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου,  
 οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ·  
 ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν.  
 5 ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με·  
 ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου,  
 καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον <με> ὡς κράτιστον.  
 6 καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεταί με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου,  
 καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

### XXIII – Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ· τῆς μιᾶς σαββάτων

- Τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς,  
 ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ·  
 2 αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν  
 καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.  
 3 τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου  
 ἢ καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

80: 15.2 ἂν] add. L' (etiam 267) A'  
 H.-P. (etiam 267) : καὶ Rahlfs

22: 5.3 με] add. L' (etiam 267)

23: 3.2 ἦ] vid. apparatus

ἄν Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμαῖς νῦν ἐπορεύθη τρίβοις,  
 πάντα ἄν ἐταπείνωσα τοὺς ἐναντίους τούτους  
 καὶ πᾶσιν ἄν ἐπέβαλον τοῖς θλίβουσι τὴν χεῖρα.  
 οἱ τῷ δεσπότῃ δυσμενεῖς ἐψεύσαντο σὺν δόλῳ, 30  
 ἔσται δ' οὖν τούτων ὁ καιρὸς μέχρι παντὸς αἰῶνος,  
 ἐψώμισεν ἐκ στέατος τούσδε πυροῦ προσκόρως  
 καὶ μέλι χαρακόβλυστον ἐχόρτασεν ἀφθόνως.»

## 22 – Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ πρὸς νέου λαοῦ εἰσαγωγὴν

Κύριος δὴ ποιμαίνει με καὶ τίνας με στερήσει;  
 ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν εἰς τινα χλόης τόπον  
 ἐφ' ὕδατος ἀνέσεως, οὐπερ ἐξέθρεψέ με·  
 ἐπέστρεψέ μου τὴν ψυχὴν εἰς τὰς τῆς δίκης τρίβους,  
 ὅπως ἡ τούτου δοξασθῇ παρὰ τοῖς ἔργοις κλησῖς. 5  
 ἄν γὰρ ἐν μέσῳ καὶ σκιᾷ ἐλεύσομαι θανάτου,  
 οὐ φοβηθήσομαι κακά· σὺ με γὰρ τούτων σώζεις.  
 ῥάβδῳ με παρεκάλεσας ἀλλὰ καὶ βακτηρίᾳ,  
 ἡτοίμασάς μοι τράπεζαν τοὺς δυσμενεῖς ἀλγύνων,  
 ἐλίπανας ἐλαίῳ μου τὴν κεφαλὴν ἀφθόνῳ 10  
 καὶ σοῦ με τὸ ποτήριον ὡς κράτιστον μεθύσκον  
 ἢ σὴ χρηστότης πάντα με καταδιώξει χρόνον  
 καὶ τὸ βιοῦν ἐπὶ μακρὸν ἐν οἴκῳ με κυρίου.

## 23 – Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ τῆς μίας σαββάτων

Ἡ γῆ τε καὶ τὸ πλήρωμα τῆσδε τοῦ παντεργάτου  
 καὶ πάντες οἱ τὴν σύμπασαν πληροῦντες οἰκουμένην·  
 αὐτὸς ἐστήριξεν αὐτὴν ἐπάνω τῶν ἀβύσσων  
 καὶ ταύτην ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν ἀπείρων.  
 τίς ἀναβήσεται γοργῶς εἰς ὄρος τοῦ κυρίου 5  
 ἢ τίς ἐν τόπῳ στήσεται τὸ καθ' αὐτὸν ἀγίῳ;

22 V (f. 114v) L (f. 191v) D (ff. 202v–203r) 23 V (f. 114v) L (ff. 191v–192r) D (f. 203r)

22 tit. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει add. LD 23 tit. τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς add. LD

- 4 ἀθῶος χερσὶν καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ,  
ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ  
καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.
- 5 οὗτος λήμψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου  
καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.
- 6 αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν κύριον,  
ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ.
- 7 ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,  
καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι,  
καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
- 8 τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;  
κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός,  
κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.
- 9 ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,  
καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι,  
καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
- 10 τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;  
κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

#### XXIV – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

- Πρὸς σέ, κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου, ὁ θεός μου.
- 2 ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνηθῆην,  
μηδὲ καταγελασάτωσάν μου οἱ ἐχθροί μου.
- 3 καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν·  
αἰσχυνηθήτωσαν πάντες οἱ ἀνομοῦντες διὰ κενῆς.
- 4 τὰς ὁδοὺς σου, κύριε, γνῶρισόν μοι / <sup>2</sup>καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
- 5 ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου  
καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου,  
καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
- 6 μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, κύριε, / <sup>2</sup>καὶ τὰ ἑλέη σου |  
<sup>2</sup>ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

ἀνεύθυνος μὲν ταῖς χερσίν, ἀγνός δε τὴν καρδίαν,  
 ὃς ἐν ματαίῳ τὴν ψυχὴν οὐκ ἔσχε τὴν ἰδίαν  
 καὶ τῷ πλησίον ὤμοσεν οὐδόλως ἐπὶ δόλῳ·  
 οὗτος ἂν λάβοι πρὸς θεοῦ τὴν ἐπὶ τούτοις χάριν 10  
 καὶ τῆς αὐτοῦ χρηστότητος τὰς ἀμοιβὰς ἀξίας.  
 τοῦτο τὸ γένος τῶν αὐτὸν ζητούντων τὸν δεσπότην  
 καὶ τῶν αἰτούντων Ἰακώβ τὴν ὄψιν τοῦ κυρίου.  
 ἄρατε πύλας ἄρχοντες τῷ παντοκράτορί μου,  
 ἄρθητε πύλαι πρὸ μακρῶν ἐσφηνωμέναι χρόνων 15  
 καὶ ταύταις εἰσελεύσεται τῆς δόξης ὁ δεσπότης.  
 τίς ἐστιν οὗτος ὁ φρικτὸς τῆς δόξης αὐτοκράτωρ;  
 κύριος μόνος κραταιὸς καὶ δυνατὸς ἐν μάχαις,  
 κύριος μόνος ἰσχυρὸς ἐν συμπλοκαῖς ἐκφύλων.  
 ἄρατε πύλας ἄρχοντες τῷ παντοκράτορί μου, 20  
 ἄρθητε πύλαι πρὸ μακρῶν ἡσφαλισμέναι χρόνων  
 καὶ ταύταις εἰσελεύσεται τῆς δόξης ὁ δεσπότης.  
 τίς ἐστιν οὗτος ὁ φρικτὸς τῆς δόξης αὐτοκράτωρ;  
 κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν, οὐκ ἄλλος.

Δόξα. Κάθισμα γ’

## 24 – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Ἦρα πρὸς σέ μου τὴν ψυχὴν τὸν παντοκράτορά μου,  
 εἰς σέ δε μόνον πέποιθα καὶ μὴ καταισχυνθεῖην, ||<sup>115r</sup>  
 μὴ δέ με γελασάτωσαν οἱ δυσμενεῖς ἀφρόνως.  
 οἱ σέ γὰρ ὑπομένοντες, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν,  
 οἱ δ’ ἀνομοῦντες ἐν κενοῖς ἐχέτωσαν αἰσχύνην. 5  
 τὰς σὰς μοι γνώρισον ὁδοὺς καὶ δίδαξον τὰς τρίβους  
 εὐσπλάγχχνως ὁδηγήσας με πρὸς τὴν ἀλήθειάν σου,  
 δίδαξον οὖν με γινῶναι σε θεόν τε καὶ σωτῆρα·  
 σέ γὰρ ὑπέμεινα μοχθῶν εἰς ὅλην τὴν ἡμέραν.  
 τῶν οἰκτιρμῶν σου μνήσθητι καὶ τῆς χρηστότητός σου, 10  
 ἔχουσι γὰρ τὴν ὑπαρξιν ἐκ τοῦ παντὸς αἰῶνος.

24 V (ff. 114v–115r) L (ff. 192r–193r) D (ff. 203rv)

24 tit. πρὸς σέ κύριε ἦρα ψυχὴν μου ὁ θεός μου ἐπὶ σοί add. L : πρὸς σέ κύριε ἦρα ψυχὴν μου ὁ θεός μου ἐπὶ σοί πέποιθα LD 24.4 οἱ σέ] εἰς σέ LD

- 7 ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς·  
κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ,  
ἔνεκα τῆς χρηστότητός σου, κύριε.
- 8 χρηστὸς καὶ εὐθὴς ὁ κύριος·  
διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.
- 9 ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει,  
διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.
- 10 πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια  
τοῖς ἐκζητοῦσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
- 11 ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, κύριε,  
καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου· πολλὴ γάρ ἐστιν.
- 12 τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον;  
νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἧ ἡρετίσατο.
- 13 ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται,  
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.
- 14 [...] κραταίωμα κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν,  
καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.
- 15 οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν κύριον,  
ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.
- 16 ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με,  
ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.
- 17 αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλατύνθησαν·  
ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
- 18 ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου  
καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
- 19 ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν  
καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
- 20 φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥῦσαί με·  
μὴ καταισχυνθεῖην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
- 21 ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι,  
ὅτι ὑπέμεινά σε, κύριε.
- 22 λύτρωσαι, ὁ θεός, τὸν Ἰσραὴλ / <sup>2</sup>ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

**24: 11.1** ἔνεκεν] U R L' (etiam 267) 55 : ἔνεκα B' and A      **24: 11.2** ἰλάσθητι] U R L'' (etiam 267) :  
ἰλάσθη B'' La Ga and A'      **24: 14.1** om. S Sa<sup>B\*</sup> La<sup>G</sup> Ga L'' 1219      **24: 14.2** δηλώσει Bo L' (etiam 267) :  
τοῦ δηλῶσαι rel. codd., ergo Rahlfs      **24: 22.1–2** unus stichus in B' Sa R'' He A'' necnon 267

ἀγνοίας δέ μου μὴ μνησθῆς καὶ τῶν ἐκ βρέφους ἔργων,  
 μνήσθητι δέ μου κατ' αὐτὴν τὴν ἀγαθότητά σου,  
 χάριν τῆς σῆς χρηστότητος καὶ τῆς κηδεμονίας.  
 χρηστός ἐστὶν ὁ κύριος, εὐθύς δε κατὰ φύσιν, 15  
 οὐκοῦν τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐν τρίβῳ καταρτίσει  
 καὶ τοὺς πραεῖς καὶ συνετοὺς εἰς κρίσιν ὁδηγήσει,  
 διδάξει τρίβους τοὺς πραεῖς, ἃς ἔδειξεν ἰδίας.  
 αἱ τρίβοι τοῦ δεσπόζοντος οἴκτος μετ' ἀληθείας  
 τοῖς διαθήκην τὴν αὐτοῦ ζητοῦσι καὶ τοὺς λόγους 20  
 ἔνεκεν σοῦ τῆς κλήσεως καὶ τῆς μακροθυμίας.  
 ἰλάσθητί μου τοῖς κακοῖς, ἅπειρα γὰρ τυγχάνει.  
 τίς ἐστὶν ὁ φοβούμενος ἄνθρωπος τὸν δεσπότην;  
 εἰς τρίβον, ἣν τεθέληκε, νομοθετήσῃ τούτῳ.  
 ἐνηυλισμένην τὴν ψυχὴν τοῖς ἀγαθοῖς εὐρήσει 25  
 καὶ γῆν τὸ τούτου καθαρὸν κληρονομήσει σπέρμα.  
 κραταίωσις ὁ κύριος τῶν φοβουμένων τοῦτον,  
 ἔσται δὲ τούτοις δῆλωσις ἢ τούτου διαθήκη.  
 τὰ βλέφαρά μου πρὸς θεὸν κατὰ τὸν πάντα χρόνον,  
 ὃς καὶ παγίδος πονηρᾶς ἐκσπάσει μου τοὺς πόδας. 30  
 ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ σῶσον με, παντάναξ,  
 ἐπεὶ μονογενὴς εἰμι καὶ κατακράτος πένης.  
 αἱ θλίψεις ἐπληθύνθησαν αἱ τῆς ἐμῆς καρδίας,  
 τῶν γούν τοσοῦτων ἀναγκῶν θάττον ἐξάγαγέ με.  
 ἶδε μου τὴν ταπείνωσιν καὶ γνῶθι μου τὸν πόνον 35  
 καὶ πάσας ἄφες τὰς ἐμὰς εὐσπλάγχως ἀμαρτίας.  
 ἶδε μου σὺ τοὺς δυσμενεῖς εἰς πληθος ποσομένους  
 καὶ μῖσος με μισήσαντας ἀδίκως εἰργασμένον.  
 φύλαξον δέ μου τὴν ψυχὴν καὶ ῥῦσαι με κινδύνων,  
 ἐπήλπισά σοι, παντουργέ, καὶ μὴ καταισχυνθεῖην, 40  
 ἄκακοι γάρ μοι καὶ πραεῖς τὸν τρόπον ἐκολλῶντο.  
 ἐγὼ δ' ὥς ἀνεξίκακον ὑπομεμένηκά σε,  
 τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν αὐτοῦ λύτρωσαι, σῶτερ, πόνων.

24.25 ἐνηυλισμένην] ἐνκυλισμένην L : ἐγκοιλυσμένην D

24.43 hinc litterae initiales omnis versus absunt in D

24.33 ἐπληθύνθησαν] ἐπλαθύνθησαν D

## XXVI – Τοῦ Δαυίδ· πρὸ τοῦ χρισθῆναι

- Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;  
κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;  
2 ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ’ ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου  
οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἡσθένησαν καὶ ἔπεσαν·  
3 ἐὰν παρατάξῃται ἐπ’ ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου·  
ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ’ ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.  
4 μίαν ἡττησάμην παρὰ κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω·  
τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου,  
τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα τοῦ κυρίου  
καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ.  
5 ὅτι ἔκρυσεν με ἐν σκηνῇ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου·  
ἐσκέπασέν με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ,  
ἐν πέτρᾳ ὕψωσέν με· / 6 καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσεν τὴν κεφαλὴν μου ἐπ’ ἐχθρούς μου·  
ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν <αἰνέσεως καὶ> ἀλαλαγμοῦ,  
ᾄσω καὶ ψαλῶ τῷ κυρίῳ.  
7 εἰσάκουσον, κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα·  
ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου.  
8 σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου· <κύριον ζητήσω>, |  
ἔξεζήτησεν σε τὸ πρόσωπόν μου·  
τὸ πρόσωπόν σου, κύριε, ζητήσω.  
9 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ,  
μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου·  
βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με  
καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου.  
10 ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με,  
ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με.  
11 νομοθέτησόν με, κύριε, τῇ ὁδῷ σου  
καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.  
12 μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με,  
ὅτι ἐπανεστήσαν μοι μάρτυρες ἄδικοι,  
καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ.

26: 4.2 τό] S\* L<sup>d</sup> (etiam 267) Tht<sup>p</sup> He A : τοῦ B U R L<sup>d(sil)</sup> T-Tht<sup>p</sup> S<sup>c</sup> 1219' 2030 26: 6.2 αἰνέσεως καὶ] add. L (etiam 267) 26: 6.3 ᾄσω] S L' (etiam 267) : ᾄσομαι B U R A 2030, ergo Rahlfs 26: 8.1–2 σοὶ ... μου] κύριον ζητήσω add. et sic 8.2 disponunt L' 1219, κύριον ζητήσω ad 8.1 trahunt TSyHe 1219' necnon 267 (vid. etiam apparatus H.–P.) : κύριον ζητήσω om. et ἐζήτησεν τὸ πρόσωπόν μου (ex S) Rahlfs

## 26 – Ψαλμός τῷ Δαυίδ· πρὸ τοῦ χρισθῆναι

Κύριος, φῶς μου καὶ σωτήρ, οὐ φοβηθήσομαί τι  
 ἐπίκουρός μου τῆς ζωῆς· ἐκ τίνος δειλιάσω;  
 ἐν τῷ σφριγᾶν τὰς σάρκας μου τοὺς πονηροὺς ἐσθίειν,  
 οἱ δυσμενεῖς καὶ θλίβοντες πεπτώκασιν νοσοῦντες.  
 οὐ φοβηθήσομαι δεινὴν παρεμβολὴν ἐκφύλων·  
 ἂν ἐγερθῇ μοι πόλεμος, οὐ λύσω τὰς ἐλπίδας.  
 ταύτην ζητήσω καθαρῶς ἣν ἤτησάμην μίαν·  
 τὸ κατοικεῖν διαπαντὸς ἐν οἴκῳ με κυρίου  
 καὶ θεωρεῖν με τὰ τερπνὰ τῆς δόξης τοῦ κυρίου  
 καὶ τῷ ναῷ τῷ κατ' αὐτὸν ὁσῶραι προσεδρεύειν.  
 ἐν γὰρ ἡμέρᾳ με κακῶν τετῆρηκε κατ' οἶκον,  
 ἐν ἀποκρύφῳ με σκηνῆς ἐσκέπασεν ὀλβίας,  
 ὕψωσεν ἐπὶ πέτρας με τὴν κεφαλὴν ἐξάρας·  
 κυκλώσας τούτου τὴν σκηνὴν ἔθυσα τὰς αἰνέσεις, ||<sup>115v</sup>  
 ᾄσω λοιπὸν τῷ πλαστοουργῷ, ψαλῶ δὲ τῷ κυρίῳ.  
 εἰσάκουσόν μου τῆς φωνῆς, ἥσπερ ἐκέκραξά σοι,  
 ἐλέησον τὸν δοῦλον σου καὶ σύνες μοι τῶν λόγων.  
 σοὶ δ' εἶπεν ἡ καρδιά μου· ζητήσω τὸν δεσπότην,  
 ἐμοῦ σε δὲ τὸ πρόσωπον ἐζήτησεν ἐκθύμως,  
 τὸ πρόσωπόν σου, κύριε, ζητήσω μετὰ πόθου.  
 σύ δ' ἐπ' ἐμοῦ τὸ πρόσωπον μηδόλως ἀποστρέψης,  
 μὴ δ' ἐν ὀργῇ τὸν δοῦλον σου τὸν βδελυκτὸν ἐκκλίνης,  
 μὴ δ' ἀποσκορακίσῃς με τῆς σῆς ἐπικουρίας,  
 ὡς δὲ θεός μου καὶ σωτήρ μὴ σύ με καταλίπῃς.  
 ὁ γὰρ πατήρ σὺν τῇ μητρὶ καταλελοίπασί με,  
 ὁ δὲ θεὸς ὥκτειρήσῃ καὶ προσελάβετό με·  
 ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, κύριε, σύ με νομοθετήσας  
 εἰς τρίβους καθοδήγησον τὰς ἀληθῶς εὐθείας.  
 μὴ παραδῶς με πονηροῖς ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου,  
 ἐπεὶ περ ἐπ' ἀνέστησαν μάρτυρες ἄδικοί μοι  
 καὶ ψευσαμένην καθ' αὐτῆς τὴν ἀδικίαν εἶδον.

26 V (ff. 115rv) L (ff. 193rv) D (ff. 203v–204r)

**26 tit.** τῷ Δαυίδ ψαλμός κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθ add. L : τῷ Δαυίδ ψαλμός κς' κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου τίνα φοβηθ et in marg. ext. f. 203v Mi.Ps. *Poem.* 1.79–84 (ed. Westerink) D (vid. app. 1) **26.5** φοβηθήσομαι] φοβήσομαι LD **26.10** προσεδρεύειν] προσεδεῦεν L **26.28** τὰς ἀληθῶς] τῆς ἀληθοῦς D

- 13 πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων.  
 14 ὑπόμεινον τὸν κύριον· <sup>2</sup>ἀνδρίζου, |  
<sup>2</sup>καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά σου, / <sup>3</sup>καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον.

## XXV – Ψαλμός τοῦ Δαυίδ

- Κρῖνόν με, κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακία μου ἐπορεύθην  
 καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω.  
 2 δοκίμασόν με, κύριε, καὶ πείρασόν με,  
 πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.  
 3 ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστίν,  
 καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.  
 4 οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος  
 καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω·  
 5 ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων  
 καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.  
 6 νίψομαι ἐν ἁθώοις τὰς χεῖράς μου  
 καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, κύριε,  
 7 τοῦ ἀκοῦσαι <με> φωνῆς αἰνέσεως <σου>  
 καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.  
 8 κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου  
 καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.  
 9 μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου  
 καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου,  
 10 ὧν ἐν χερσὶν ἀνομίαι,  
 ἢ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.  
 11 ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακία μου ἐπορεύθην·  
 λύτρωσαί με καὶ ἐλέησόν με.  
 12 ὁ [γὰρ] πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι·  
 ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησά σε, κύριε.

26: 14.1–2 ἀνδρίζου ad 14.1 trahunt R' et Ga 26: 14.2–3 divisit Rahfls ex TSyHe, sed rel. codd. unum stichum habent (plerique cum ἀνδρίζου) 25 tit. ψαλμός τοῦ Δαυίδ] sic U<sup>o</sup>-1221 La<sup>G</sup> L<sup>d</sup> (etiam 267) HeR<sup>c</sup> 25: 7.1 με] add. L' (etiam 267, non T) φωνῆς] sic L<sup>d(sil)</sup> (etiam 267) σου] add. Bo U<sup>o</sup> L'' (etiam 267) 1219 Aug 25: 11.2 λύτρωσαί ... με<sup>2</sup>] add. κύριε L' (etiam 267) A', cfr. MPs. 25.23 φιλανθρώπως 25: 12.1 γάρ] om. R' Aug Vulg L' (etiam 267) 2021

ὄψομαι δὲ καὶ τὰ καλὰ τῇ τῶν ἀφθάρτων χώρα,  
 ὑπόμεινον τὸν κύριον κὰν τοῖς δεινοῖς ἀνδρίζου  
 καὶ στήριξέ σου τὴν ψυχὴν τῇ πρὸς αὐτὸν ἐλπίδι.

## 25 – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Κρῖνον μοι, κύριε, καὶ γὰρ ἀκάκως ἐπορεύθην  
 καὶ τῷ κυρίῳ πεποιθὼς οὐδέποτε νοσήσω.  
 δοκίμασόν με, κύριε, καὶ πείρασον ὡς οἶδας  
 καὶ πύρωσόν μου τοὺς νεφροὺς ἀλλὰ καὶ τὴν καρδίαν.  
 πρὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ὀφθαλμῶν τὸν οἶκτον σου λαμβάνω 5  
 κατὰ τὴν σὴν ἀλήθειαν εὐαρεστήσαι θέλων,  
 τὴν δὲ τῆς ματαιότητος συναγωγὴν ἐκκλίνας  
 οὐκ ἂν βουλοίμην εἰσελθεῖν μετὰ παρανομούντων.  
 μεμισηκῶς δε τὸν ἐσμὸν τῶν πονηρευομένων,  
 οὐ μὴ καθίσω μετ' αὐτῶν τῶν ἀσεβῶν τὸν τρόπον. 10  
 νίψομαι δὲ περιφανῶς τὰς χεῖρας ἐν ἁθώοις  
 καὶ τὸ θυσιαστήριον εὐκόσμως σου κυκλώσω,  
 ὥστε φωνὴν ἀκοῦσαι με τὴν τῆς αἰνέσεώς σου  
 καὶ πάντα σου τὰ θαυμαστὰ πρακτέα καταγγεῖλαι.  
 ἡγάπησα τοῦ δόμου σου τὸ κάλλος, παντοκράτορ, 15  
 καὶ τόπον τοῦ σκηνώματος τῆς δόξης σου τῆς θείας.  
 ἐμὴν ψυχὴν μετ' ἀσεβῶν μηδόλως ἀπολέσης,  
 ἐμὴν ζωὴν δε μετ' ἀνδρῶν αἱμάτων μὴ φαυλίσῃς,  
 ὣν ἐν χερσὶ τὰ βδελυκτὰ καὶ μυσαρὰ πρακτέα·  
 πλήρης αὐτῶν ἡ δεξιὰ τῶν παρανόμων δώρων. 20  
 ἐγὼ δ' ἐν ἀκακίᾳ μου πορεύσομαι συνήθως.  
 πάντων με ῥῦσαι τῶν κακῶν οἰκτεῖρας φιλανθρώπως·  
 ἔστη μοι πρὸς εὐθύτητας ὁ ποὺς ἀπαρεγκλίτους,  
 ἐν ἐκκλησίαις ὕμνον σοι προσοίσω τῷ δεσπότη.

25 V (f. 115v) L (ff. 193v–194r) D (f. 203v)

25 tit. τῷ Δαυίδ ψαλμός· κρῖνον με μοι κύριε ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου L : τῷ Δαυίδ ψαλμός· κύριε κρῖνον  
 μέ μοι κύριε ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου D

**XXIX – Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς ᾧ δῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου· τῷ Δαυίδ**

- 2 Ὑψώσω σε, κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με  
καὶ οὐκ εὐφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.  
3 κύριε ὁ θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με·  
4 κύριε, ἀνῆγαγες ἐξ ᾄδου τὴν ψυχὴν μου,  
ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.  
5 ψάλατε τῷ κυρίῳ, οἱ ὅσοι αὐτοῦ,  
καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ·  
6 ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, / <sup>2</sup>καὶ ζῶῃ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ·  
τὸ ἐσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς / <sup>4</sup>καὶ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλλίασις.  
7 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου / <sup>2</sup>Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.  
8 κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν·  
ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.  
9 πρὸς σέ, κύριε, κεκράζομαι / <sup>2</sup>καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι  
10 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου,  
ἐν τῷ καταβῆναί με εἰς διαφθοράν;  
μὴ ἐξομολογήσεται σοι χοῦς  
ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;  
11 ἤκουσεν κύριος καὶ ἠλέησέν με,  
κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.  
12 ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί,  
διέρρηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην,  
13 ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ·  
[κύριε ὁ θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.]

**XXVII – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ**

- Πρὸς σέ, κύριε, ἐκέκραξα, / <sup>3</sup>ὁ θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ,  
μήποτε παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ  
καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.  
2 εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ,  
ἐν τῷ με αἵρειν χειρὰς μου πρὸς ναὸν ἁγίόν σου.

29: 2.2 εὐφρανας] H.—P. necnon 267 : ηὔφρανας Rahlfs 29: 6.1–2 unus stichus S Sa<sup>B</sup> TSy A'  
29: 6.3–4 unus stichus Sa R' T 55 29: 7.1–2 unum stichum praebent rel. codd. praeter La<sup>G</sup> Ga  
1219 (ergo Rahlfs) 29: 9.1–2 unus stichus S Sa R' THe A' necnon 267 29: 12.1 χαράν] universi  
codd., χορόν em. Grabe et accepit Rahlfs 29: 13.2 om. Philes 27 tit. UL' (etiam 267) 27: 1.2–3  
unus stichus S Sa La<sup>G</sup> Ga A necnon 267 27: 2.1 εἰσάκουσον] add. κύριε Bo VulgAug L' (etiam 267)  
Su 55

## 29 – Ψαλμός ὥδῃς ὑπὲρ τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου Δαυίδ

Ὑψώσω σε τὸν πλαστουργόν, σύ γαρ ὑπέλαβές με  
 καὶ τοὺς ἐχθροὺς οὐκ εὐφρανas ἐπὶ τὸν σὸν ἱκέτην.  
 σῶτερ, ἐκέκραξα πρὸς σέ καὶ τεθεράπευκάs με  
 καὶ τὴν ψυχὴν μου παρευθὺς ἀνήγαγες ἐξ ᾄδου.  
 ἐρρύσω με τῶν εἰς βαθὺν καταβαινόντων λάκκον. 5  
 ψάλατε δὴ τῷ κτίσαντι πάντες οἱ τοῦτου δοῦλοι,  
 οὗ δὴ τῆς καθαρότητος τὴν μνήμην ἐπαινεῖτε·  
 ὀργὴν γαρ ἔχει τῷ θυμῷ, ζωὴν δε τῇ θελήσει.  
 ἐσπέρας ἔsται κοπετὸς καὶ τέρψις πρὸ φωσφόρου.  
 ἐγὼ δ' ἐνευθηνούμενος ὦμην οὐ πείσεσθαί τι. ||<sup>116r</sup> 10  
 σύ δε παρέσχου δύναμιν τῷ κάλλει μου θελήsας,  
 ἀπέστρεψάς σου τὴν μορφὴν καὶ ταραχθεῖς εὐρέθην.  
 σῶτερ, κεκράζομαι πρὸς σέ καὶ δεηθήσομαί σου.  
 ἐν αἵματί μου τί ποτε λυσιτελες φανεῖται  
 ἐν τῷ πρὸς πᾶσαν με φθορὰν θανάτου μεταβαίνειν; 15  
 μὴ χοῦς ἀνθομολόγησιν ἐπεξεργάsεται σοι  
 καὶ τὴν ἀλήθειαν τὴν σὴν ἀναγγελεῖ τῇ κτίσει.  
 ἤκουσε κύριος αὐτὸς καὶ κατωκτείρησέ με  
 καὶ γέγονεν ἐπίκουρος τῷ καταπονουμένῳ.  
 εἰς εὐφροσύνην ἔτρεψας τὸν κοπετόν μοι φθάsας, 20  
 διέρρηξας τὸν σάκκον μου ζώsας με θυμηδίαν,  
 ὅπως ἂν ψάλλω σοι φαιδρῶς οὐ κατανενυγμένως.

## 27 – Ψαλμός τῷ Δαυίδ

Σῶτερ, βοῶντος μου πρὸς σέ μὴ παρασιωπήsης,  
 ἂν γὰρ ἐκκλίνης ἀπ' ἐμοῦ καὶ παρασιωπήsης,  
 εὐθὺς ὁμοιωθήsομαι τοῖς ἤκουσιν εἰς λάκκον.  
 ἐν τῷ πρὸς σέ με δέεσθαι σὺ πρόσχες τῇ φωνῇ μου  
 καὶ μᾶλλον αἶροντος ἐμοῦ τὰς χεῖρας τῷ ναῷ σου. 5

29 V (ff. 115v–116r) L (ff. 194rv) D (f. 204v) 27 V (f. 116r) L (ff. 194v–195r) D (f. 204r)

29 tit. ὑψώσω σε κύριε ὅτι ὑπέλαβές με add. LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.90–94 (ed. Westerink) in marg. ext.  
 f. 204v D (vid. app. 1) 29.6 ψάλατε] ψάλλατε D 29.10 ἐνευθηνούμενος] ἐνευθυνοούμενος LD  
 27 tit. πρὸς σέ κύριε κεκράζομαι· ὁ θεός μου μὴ ψαλμός add. LD

- 3 μὴ συνελκύσης μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχὴν μου  
καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσης με  
τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν,  
κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
- 4 δὸς αὐτοῖς <κύριε> κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν  
καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν·  
κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς,  
ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.
- 5 ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου  
καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ·  
καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.
- 6 εὐλόγητὸς κύριος, ὅτι εἰσήκουσεν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
- 7 κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου·  
ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου |  
<sup>2</sup>καὶ ἐβοηθήθην, / <sup>3</sup>καὶ ἀνέθαλεν ἡ σὰρξ μου·  
καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.
- 8 κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ  
καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστίν.
- 9 σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου  
καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

### XXX – Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· ἐκστάσεως

- 2 Ἐπὶ σοί, κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα·  
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῶσαί με καὶ ἐξελοῦ με.
- 3 κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, / <sup>2</sup>τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με·  
γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστήν  
καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.
- 4 ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ  
καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με·
- 5 ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἐκρυψάν μοι,  
ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου.
- 6 εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου·

27: 4.1 κύριε] add. L' (etiam 267) 55      27: 7.2–3 sic dividit 267, καὶ βοηθήθην ad 7.3 trahit La<sup>G</sup>  
30: 3.1–2 unus stichus Sa R' SyHe A' necnon 267

ἄμαρτωλοῖς δε πονηροῖς μὴ σὺ με συνελκύσης,  
 μὴ δὲ συναπολέσης με τοῖς ἔργοις τῶν ἀδίκων,  
 οἱ τὴν εἰρήνην ἐμφανῶς λαλοῦσι πρὸς τοὺς πέλας,  
 δεινὰς δε κρύπτουσι βουλὰς ἐν ταῖς αὐτῶν καρδίαις.  
 δὸς τούτοις, παντοδύναμε, κατὰ τὰ σφῶν πρακτέα 10  
 καὶ κατὰ τὴν ἐγχείρησιν τῶν ἐπιτηδευμάτων,  
 κατὰ τὰς πράξεις τῶν χειρῶν δὸς τούτοις, παντοκράτορ,  
 ἀπόδος ἀνταπόδομα τοῖς πεπαρωνηκόσιν·  
 οὐ γὰρ συνῆκαν εἰς αὐτὰ τὰ τοῦ θεοῦ πρακτέα,  
 οὐδὲ τὰς πράξεις τῶν χειρῶν τοῦ παντεργοῦ δεσπότου· 15  
 σὺ καθελεῖς τοὺς πονηροὺς, οὓς οὐκ οἰκοδομήσεις.  
 εὐλογητὸς ὁ κύριος, ὅτιπερ ἤκουσέ μου,  
 αὐτός γαρ ὑπερασπιστὴς καὶ βοηθὸς ἐστί μοι·  
 ἐμοῦ δ' ἐπήλπισεν αὐτῷ καθάπαξ ἡ καρδία,  
 ἡ σὰρξ μου δ' ἀνατέθην ἐξ ἀρωγῆς τῆς τούτου, 20  
 ἐκὼν οὖν τούτῳ τοὺς ἐμοὺς ἐξαγορεύσω κρότους.  
 κύριος τὸ κραταίωμα τοῦ κατὰ τοῦτον δήμου,  
 ὃς τοῦ χριστοῦ τοῦ παρ' αὐτῷ λαμπρῶς ὑπερασπίζει·  
 σοὺ πάντα σῶσον τὸν λαόν, εὐλόγησον τὸν κλῆρον,  
 ὑψῶν δε ποίμανον αὐτοὺς μέχρι παντὸς αἰῶνος. 25

### 30 – Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· ἐκστάσεως

Ἐπήλπισά σοι, κύριε, καὶ μὴ καταισχυνθεῖην,  
 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαι με τῶν κινδύνων,  
 τάχυνον ἐξελέσθαι με τὴν ἀκοήν σου κλίνας,  
 γενοῦ θεός μοι βοηθὸς ὑπερασπίζων μόνος  
 καὶ σῶζων εἰς κρησφύγετον οὐχ ὀρατῆς με στέγης. 5  
 σὺ γὰρ ἐμοῦ κραταίωμα, σὺ καὶ καταφυγή μου,  
 σὺ θρέψας ὁδηγήσεις με, λαμπρύνων σου τὴν κλῆσιν  
 καὶ τῆς κρυβείσης ταύτης με παγίδος ἐξαρπάσεις·  
 σὺ γὰρ ὑπερασπίζεις μου καὶ σῶζεις με, παντάναξ.  
 εἰς χεῖρας σου τὸ πνεῦμα μου θαρρήσας παραθήσω, 10

30 V (ff. 116rv) L (ff. 195r–196v) D (ff. 204v–205r)

29.13 ἀνταπόδομα] ἀνταπόδωμα D 30 tit. ἐπὶ σοί, κύριε, ἤλπισα μὴ add. L : ψαλμὸς ἐπὶ σοί, κύριε, ἤλπισα μὴ add. D 30.5 οὐχ] οὐχ' D

- ἐλυτρώσω με, κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας.  
 7 ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητος διὰ κενῆς·  
 ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἤλπισα. / 8 ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου,  
 ὅτι ἐπεΐδεις τὴν ταπείνωσίν μου,  
 ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου  
 9 καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ,  
 ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.  
 10 ἐλέησόν με, κύριε, ὅτι θλίβομαι·  
 ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου,  
 ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου.  
 11 ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὁδῷνῃ ἡ ζωὴ μου  
 καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς·  
 ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου,  
 καὶ τὰ ὀστέα μου ἐταράχθησαν.  
 12 παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος  
 καὶ τοῖς γείτοσίν μου σφόδρα / <sup>3</sup>καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου,  
 οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἐφυγον ἀπ' ἐμοῦ.  
 13 ἐπελήσθην ὥσεί νεκρὸς ἀπὸ καρδίας,  
 ἐγενήθην ὥσεί σκεῦος ἀπολωλός.  
 14 ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν·  
 ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμὲ  
 τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο.  
 15 ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, κύριε·  
 εἶπα Σὺ εἶ ὁ θεός μου. / 16 ἐν ταῖς χερσίν σου οἱ καιροί μου·  
 ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου / <sup>3</sup>καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.  
 17 ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου,  
 σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.  
 18 κύριε, μὴ καταισχυνθεῖν, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε·  
 αἰσχυνθεῖσαν οἱ ἀσεβεῖς καὶ καταχθείσαν εἰς ᾄδου.  
 19 ἄλλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια  
 τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν / <sup>3</sup>ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.  
 20 ὥς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, κύριε,  
 ἧς ἔκρυσας τοῖς φοβουμένοις σε,  
 ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ  
 ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

30: 12.2–3 unus stichus R' Ga SyHe necnon 267    30: 15.1 σοί] R LTht<sup>p</sup> A' : σὲ S U-2015 Tht<sup>p</sup>, ergo  
 Rahlfs    30: 15.2–16.1 unus stichus 267    30: 16.2–3 unus stichus Sa SyHe 55    30: 19.2–3 unus  
 stichus 2013'

τῆς ἀληθείας ὁ θεὸς ἐρρύσω με τὸν δοῦλον.  
 ἐμίσησας τοὺς φύλακας τῶν μάτην βουλευμάτων,  
 ἐγὼ δ' ἐλπίσας εἰς θεὸν τέρψιν ἐν σοὶ λαμβάνω.  
 ἐπεῖδες γὰρ εἰς τὴν ἐμὴν ταπεινῶσιν ὑψόθεν  
 καὶ τὴν ψυχὴν μου σέσωκας ἐξ ἀναγκῶν ἀπείρων, 15  
 εἰς χεῖρας δέ με δυσμενοῦς συνέκλεισας οὐδόλως,  
 ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς ἐμοὺς ἔστησας πόδας βάσει. ||<sup>116v</sup>  
 ἐλέησόν με, κύριε, θλίβομαι γὰρ ἐκτόπως·  
 τὸ βλέμμα μου τετάρακται θυμοῦ τινος ὀχλοῦντος  
 ὥσπερ αὐτῆς μου τῆς ψυχῆς καὶ τῆς γαστρὸς ἡ φύσις· 20  
 ὁ γὰρ ἐμὸς ἐξέλιπεν ὡς ἐν ὁδύνῃ βίος,  
 ἐν στεναγμοῖς δὲ τῶν ἐτῶν ὥχετο πᾶς ὁ δρόμος.  
 ἡσθένησεν ὁ τόνος μου πτωχείας τυραννούσης  
 καὶ τῶν ὀστέων τὴν ταραχὴν ὑπενεγκεῖν οὐκ ἔχω.  
 ὄνειδος πάντων γέγονα τοῖς δυσμενέσι πλέον 25  
 καὶ μάλιστα τοῖς γείτοσι καὶ τοῖς γνωστοῖς μου φόβος.  
 πεφεύγασιν οἱ βλέποντες τὰ δυστυχῇ μετὰ μου,  
 ὥσει νεκρὸς ἀπὸ θερμῆς καρδίας ἐπελήσθην,  
 κέκριμαι δὲ τοῖς πονηροῖς ἀπολωλός τι σκεῦος.  
 ψόγον γὰρ ἤκουσα πολλῶν κυκλόθεν παροικούντων, 30  
 ἐν τῷ παρεῖναι κατ' ἐμοῦ τοὺς φαύλους ἡθροισμένους,  
 οἱ τοῦ λαβεῖν μου τὴν ψυχὴν ἐσκέψαντο δολίως.  
 ἐγὼ δ' ἐπῆλπισα τῇ σῇ χρηστότητι, παντάναξ,  
 εἴρηκα· «σύ μου κύριος, εἴ γε κεκλήρωμαί σοι.»  
 ἐκ τῆς χειρός με τῶν ἐχθρῶν τῶν διωκόντων ῥῦσαι, 35  
 ἐπιφανόν σου τὴν μορφήν ἐπὶ τὸν σὸν ἱκέτην  
 καὶ σῶσον με τοῖς οἰκτιρμοῖς καὶ τῇ χρηστότητί σου.  
 εἰ δ' ἐπεκαλεσάμην σε, μὴ, μὴ καταισχυνθεῖην,  
 ἀλλ' αἰσχυνθέντες ἀσεβεῖς εἰς ἄδου καταχεῖεν.  
 ἅλαλα γεννηθήτωσαν τὰ μετὰ δόλου χεῖλη, 40  
 ἅπερ ὑβρίζει τὸν καλὸν ὑπερηφάνῳ θράσει.  
 ὡς ἀπειρος ἡ πλησμονὴ τῆς ἀγαθότητός σου,  
 ἥς ἔκρυσας τοῖς μᾶλλον σε τῶν ἄλλων φοβουμένοις  
 καὶ τοῖς ἐλπίζουσιν εἰς σὲ βεβαίως ἐξεργάσω  
 ἔναντι πάντων τῶν υἱῶν τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων. 45

30.15 ἐξ ἀναγκῶν] ἐξαναγκῶν D

30.29 κέκριμαι] κέκριμμαι D

ἀπολωλός] ἀπολωλώς D

30.30 ψόγον] λόγον LD

- 21 κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου |  
<sup>1</sup>ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων, / <sup>2</sup>σκεπάσεις αὐτοὺς |  
<sup>2</sup>ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.
- 22 εὐλογητὸς κύριος, |  
<sup>1</sup>ὅτι ἐθαυμάστωσεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.
- 23 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου  
 Ἀπέρριμμαι ἄρα ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.  
 διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου / <sup>4</sup>ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.
- 24 ἀγαπήσατε τὸν κύριον, πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ,  
 ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος  
 καὶ ἀνταποδίδωσιν τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερφανίαν.
- 25 ἀνδρίξεσθε καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά ὑμῶν, / <sup>2</sup>πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.

### XXXI – Τῷ Δαυίδ· συνέσεως

- Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι  
 καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι·
- 2 μακάριος ἀνὴρ, ὃ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν,  
 οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.
- 3 ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστέα μου  
 ἀπὸ τοῦ κρᾶζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν·
- 4 ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ’ ἐμέ ἡ χεὶρ σου,  
 ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναί <μοι> ἄκανθαν.
- 5 [διάψαλμα] τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισα / <sup>2</sup>καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα·  
 εἶπα Ἐξαγορεύσω κατ’ ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ·  
 καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.
- 6 [διάψαλμα] ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πᾶς ὅσιος πρὸς σέ ἐν καιρῷ εὐθέτω·  
 πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσιν.
- 7 σύ μου εἰ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με·  
 τὸ ἀγαλλιάμα μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.
- 8 [διάψαλμα] συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἥ πορεύῃ,  
 ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

**30: 21.1–3** sic dividit 267 : He A' iungunt ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων ad σκεπάσεις αὐτοὺς in unum stichum (21.2) : B La<sup>G</sup> Ga in duo stichos dividunt, sed σκεπάσεις αὐτοὺς in 21.3 praebeant : duo stichos (21.1 κατακρύψεις ... ἀνθρώπων et 21.2 σκεπάσεις ... γλωσσῶν) in Rahlfs **30: 23.3–4** unus stichus B' 2013' 1220 R' He\* 55 necnon 267 **30: 25.1–2** unus stichus 2013' necnon 267 **31: 2.1** ὃ] L' (etiam 267) 1219' : οὗ B' U R A, ergo Rahlfs **31: 4.2** μοι] add. B<sup>d</sup> R Ga L' (etiam 267) A' **31: 5.3** καρδίας] universi codd. praeter Ga et Th<sup>t</sup> (ergo Rahlfs) qui ἁμαρτίας praebeant

ἐν ἀποκρύφῳ τῆς μορφῆς σὺ τοῦσδε κατακρύψεις,  
 σκεπάσεις δὲ περιφανῶς ἐκ ταραχῆς ἀνθρώπων,  
 ἀντιλογίας δὲ γλωσσῶν ἐν ἀφανεῖ θριγγίῳ.  
 εὐλογητὸς ὁ κύριος, ἐπείπερ ὡς δεσπότης  
 τὸν οἶκτον ἐθαυμάστωσε περιοχῆς ἐν πόλει. 50  
 ἐγὼ δε πάλιν ἔλεξα καθάπερ ἐν ἐκστάσει·  
 «ἀπέρριμμαί σου τῶν χρηστῶν καὶ γλυκερῶν ὁμμάτων.»  
 καὶ τούτου χάριν ἤκουσας ἐμοῦ σοι κεκραγότες,  
 ποθήσατε τὸν κύριον ὅσοι πρὸς τοῦτον φίλοι,  
 ζητεῖ γὰρ ὡς φιλόανθρωπος τὰς ἀληθείας μόνος 55  
 μετρῶν τὴν ἀνταπόδοσιν πρὸς τοὺς ὑπερηφάνους.  
 οἱ πεποιθότες εἰς θεὸν θαρσεῖτε τὴν καρδίαν.

### 31 – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ συνέσεως

Μάκαρες, ὧν ἀφείθησαν αἱ παρὰ λόγον πράξεις  
 καὶ καλινδῆθραν ἔλαβον τὰ καθημαρτημένα.  
 μάκαρ ἀνὴρ, ᾧ περ θεὸς οὐκ οἶδεν ἀμαρτίαν,  
 οὐδ' ἔστιν ἐν τῷ στόματι τῷ κατὰ τοῦτον δόλος.  
 τὰ γὰρ ὅστ' αἰσιγήσαντι γέγονε παλαιά μοι 5  
 ἀπὸ τοῦ κράζειν ὅλην με συνήθως τὴν ἡμέραν·  
 ἡμέρας γὰρ μοι καὶ νυκτὸς ἡ χεὶρ σου βαρυτέρα,  
 ἐστράφην εἰς περίστασιν ἀκάνθης μοι παγείσης.  
 ἐγνώρισα τὴν πρᾶξιν μου μὴ κρύψας μου τὸν βίον  
 εἶρηκα· «μόνον φθέγξομαι τὰ πλημμελήματά μου», 10  
 σὺ δε καὶ τὴν ἀσέβειαν ἀφῆκας τῆς καρδίας·  
 καὶ ταύτης ὑπερεύξεται πᾶς ὁσὶος εὐθέτως,  
 πλὴν εἰς ὑδάτων πρόσχυσιν τοῦτον οὐχ ἔξει κλύδων.  
 ἐκ τῆς περιεχούσης με σύ μου σωτὴρ ἀνίας,  
 ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με, τέρψις μου, λύτρωσαί με. ||<sup>117r</sup> 15  
 συνετιῶ σε συμβαλὼν ἥπερ ὁδεύσης τρίβῳ  
 καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τὴν ἀρωγὴν σου βλέπων.

31 V (ff. 116v–117r) L (ff. 196v–197r) D (f. 205r)

30.50 οἶκτον] οἶκον D    30.57 τὴν] εἰς LD    31 tit. μακάριον ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι add. LD  
 31.1 λόγον] λόγων D    31.14 ἀνίας] ἀνοίας D

- 9 μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστιν σύννεσις,  
 ἐν κημῶ καὶ χαλινῶ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις  
 τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.  
 10 πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ,  
 τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεος κυκλώσει.  
 11 εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι,  
 καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

### XXXII (2) – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις

- Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν τῷ κυρίῳ·  
 τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις.  
 2 ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ,  
 ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.  
 3 ᾄσατε αὐτῷ ᾄσμα καινόν, / <sup>2</sup>καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ.  
 4 ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος τοῦ κυρίου,  
 καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει·  
 5 ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ κύριος,  
 τοῦ ἐλέους κυρίου πλήρης ἡ γῆ.  
 6 τῷ λόγῳ τοῦ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν  
 καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν·  
 7 συνάγων ὡς ἄσκον ὕδατα θαλάσσης,  
 τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.  
 8 φοβηθήτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ,  
 ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην·  
 9 ὅτι αὐτὸς εἶπεν, καὶ ἐγενήθησαν,  
 αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.  
 10 κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν,  
 ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν  
 καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων·  
 11 ἡ δὲ βουλή τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει,  
 λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

31: 9.2 ἐν ... κημῶ] sic 1098-Ga L (etiam 267) Tht<sup>P</sup> A : ἐν χαλινῶ καὶ κημῶ Rahlfs (vid. apparatus H.-P.) ἄγξαις L<sup>a'</sup> (etiam 267) : ἄγξαι B' U R 1098 He<sup>c</sup> 55 32 (2) tit. nonnulli codd. (etiam 267), vid. apparatus H.-P. : ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις apud Tht et L' sed sine ψαλμός ... Δαυίδ 32 (2): 5.1 ὁ κύριος] add. L' (etiam 267) A' (1219 dub.)

ἡμίονος μὴ γένεσθε μὴ δ' ἵππος ἀτακτοῦντες,  
 ἄγξαις κημῶ καὶ χαλινῶ τὰς σιαγόνας τούτων  
 τῶν μὴ προσπελαζόντων σοι μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος.  
 20  
 πολλάί τινες αἱ μάστιγες τοῦ πονηροῦ τὸν βίον,  
 ἔλεος δὲ τὸν εἰς θεὸν ἐλπίζοντα κυκλώσει.  
 τέρφθητε καὶ σκιρτήσατε δίκαιοι τῷ κυρίῳ,  
 ὅσοι δ' εὐθεῖς τε καὶ χρηστοὶ καυχᾶσθε τὴν καρδίαν.

Δόξα. Κάθισμα γ'

### 32 II – ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις

Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, πάντες ἐν τῷ κυρίῳ·  
 κατάλληλος ἁρμόζει τις αἴνεσις τοῖς εὐθέσι.  
 μετὰ κιθάρας μέλψατε τὸν ὕμνον τῷ κυρίῳ  
 καὶ ψαλτηρίῳ χρήσασθε πρὸς τοῦτον δεκαχόρδῳ,  
 ᾠσμα προσάξατε καινὸν ἀλαλαγμῷ κροτοῦντες·  
 5  
 καὶ γὰρ εὐθὺς καθέστηκεν ὁ λόγος τοῦ κυρίου  
 καὶ πάντα πίσται γίνεται τὰ κατ' αὐτὸν πρακτέα.  
 οἶκτον καὶ κρίσιν ἀγαπᾷ καθάπαξ ὁ δεσπότης·  
 πλήρης ἡ γῆ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ παντουργοῦ τεχνίτου·  
 10  
 ἐστήριξε τοὺς οὐρανούς ὁ τοῦ κυρίου λόγος,  
 τὸ πνεῦμα δὲ τοῦ στόματος ἅπαν αὐτῶν τὸ κράτος·  
 συνάγει γὰρ ὡς εἰς ἄσκον τὴν τῆς θαλάσσης χύσιν  
 τιθεὶς ἀβύσσους τεχνικῶς ἐν θησαυροῖς ἀδήλοις.  
 ἅπανα γῆ τὸν κτίσαντα δεσπότην φοβηθήτω,  
 15  
 ἀπὸ δὲ τούτου μετ' αὐτὴν πᾶν σαλευθήτω γένος·  
 αὐτός γαρ εἶπε «κτίσθητε», καὶ γέγονεν εὐθέως,  
 αὐτός δε πάντων ἐντολῇ παρήγαγε τὰς φύσεις·  
 διασκεδάζει τῶν ἔθνων τὰς σκέψεις ὁ δεσπότης  
 καὶ τῶν λαῶν τοὺς λογισμοὺς ἀκύρους ἀποφαίνει  
 καὶ τῶν ἀρχόντων τὰς βουλὰς ἀθετουμένας βλέπει.  
 20  
 ἡ δὲ βουλή τοῦ κτίσαντος εἰς τὸν αἰῶνα μένει,  
 ὃς ἔσχηκε τοὺς λογισμοὺς εἰς γένος ἀπὸ γένους.

32 II V (f. 117r) L (ff. 197r–198r) D (ff. 205rv)

31.22 εἰς θεόν] ἐκ θεοῦ D 31.24 ὅσοι ... χρηστοί] οἱ δὲ χρηστοὶ καὶ νουνεχεῖς in textu, ὅσοι δ' εὐθεῖς  
 τε καὶ χρηστοὶ in marg. VL 32 II tit. ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ add. LD 32 II.7 αὐτόν]  
 ἐμαυτόν D

- 12 μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἔστιν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ,  
 13 λαός, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.  
 14 ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κύριος, / <sup>2</sup>εἶδεν πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·  
 15 ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ  
 16 ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν,  
 17 ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν,  
 18 ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.  
 19 οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν,  
 20 καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ·  
 21 ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν,  
 22 ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.  
 23 ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν  
 24 τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ  
 25 ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν  
 26 καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.  
 27 ἡ <δέ> ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ κυρίῳ,  
 28 ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἔστιν·  
 29 ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδιά ἡμῶν,  
 30 καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἡλπίσαμεν.  
 31 γένοιτο τὸ ἔλεός σου, κύριε, ἐφ' ἡμᾶς,  
 32 καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

**XXXIII – Τῷ Δαυίδ, ὁπότε ἡλλοίωσεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπῆλθεν**

- 2 Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,  
 3 διὰ παντὸς ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.  
 4 ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεσθήσεται ἡ ψυχὴ μου·  
 5 ἀκουσάτωσαν πρᾶεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.  
 6 μεγαλύνετε τὸν κύριον σὺν ἑμοί,  
 7 καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.  
 8 ἐξεζήτησα τὸν κύριον, καὶ ἐπήκουσέν μου

32 (2): 13.1–2 R', sed unus stichus MPs. 32 D 32 (2): 20.1 δέ] add. L' (etiam 267) 55 ὑπομενεῖ] Sa 267 et vid. apparatus H.–P., *erit* La<sup>R</sup> Aug : ὑπομένει Bo Sy et alii codd. (vid. apparatus H.–P.), ergo Rahlfs

τὸν θεὸν ἐπεγνωκὸς ἔθνος οὐ πάντως φαῦλον,  
 οὐδὲ λαὸς ὁ πρὸς αὐτὸν κατακεκληρωμένος.  
 εἶδεν εὐσπλάγχχνος ὁ θεὸς ἐξ ὕψους τοὺς ἀνθρώπους 25  
 ὡς ἐξ ἐτοίμου καὶ λαμπροῦ τοῦ κατοικητηρίου,  
 ἐπέβλεψεν εἰς τοὺς τὴν γῆν οἰκοῦντας πολυσπόρους  
 ὁ καταμόνας τὰς αὐτῶν παραγαγὼν καρδίας,  
 ὁ συνιεῖς εἰς ἅπαντα τὰ κατ' αὐτοὺς πρακτέα.  
 οὐ σώζεται τις βασιλεὺς ὑπὸ πολλῇ δυνάμει 30  
 καὶ γίγας οὐ σωθήσεται τῷ πλήθει τῆς ἰσχύος,  
 εἰς σωτηρίαν ψεύδεται καὶ τὸ τῶν ἵππων τάχος  
 καὶ πλήθει τις δυνάμεως οὐκ ἂν ποτε σωθείη.  
 ἰδοὺ τὰ βλέφαρα θεοῦ τοῖς τοῦτον φοβουμένοις  
 καὶ τοῖς ἐλπίζουσιν αὐτοῦ τοῖς οἰκτιρμοῖς ἐμφρόνως, 35  
 ὥστε θανάτου τὰς ψυχὰς λυτρώσασθαι τὰς τούτων  
 καὶ διαθρέψαι τῷ καιρῷ τῆς χαλεπῆς ἐνδείας.  
 ἡμεῖς δε πάντων τῷ θεῷ μᾶλλον ὑπομενοῦμεν,  
 ἡμῶν γὰρ ἔστιν ἄρωγός ὑπερασπίζων μόνος·  
 ἐν τούτῳ γὰρ ἡ καθ' ἡμᾶς τερφθήσεται καρδία 40  
 καὶ τούτου καθαρώτερον ἠλπίσαμεν τῇ κλήσει.  
 γένοιτο, σῶτερ, ἐφ' ἡμᾶς θάττον ἢ σὴ χρηστότης,  
 καθὼς ἠλπίσαμεν εἰς σὲ τὸν κτίστην καὶ δεσπότην.

### 33 – Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν

Παντὶ καιρῷ τὸν παντουργὸν δεσπότην εὐλογήσω,  
 οὐπὲρ αἰεὶ τὴν αἴνεσιν τὸ στόμα μου λαλήσει·  
 ἐν τῷ θεῷ μου τὴν ψυχὴν εὐρήσω κροτουμένην,  
 τερφθήτωσαν ἀκούσαντες ὅσοι πρᾶεῖς τὸν τρόπον. ||<sup>117v</sup>  
 δεῦτε δὴ πάντες σὺν ἐμοὶ κροτεῖτε ὁμοφρόνως 5  
 καὶ τούτου μεγαλύναντες ὑψώσωμεν τὴν κλῆσιν.  
 ἐζήτησα τὸν κύριον, οὗτος δ' ἐπήκουσέ μου

33 V (f. 117rv) L (ff. 198r–199r) D (ff. 205v–206r)

33 tit. εὐλογήσω τὸν κύριον παντὶ καιρῷ add. LD : Mi.Ps. *Poem*. 1.98–106 (ed. Westerink) in marg. inf. f. 205v D (vid. app. 1) εὐλογήσω] in marg. ὑμνήσω μου VLD 33.4 ὁμοφρόνως] τὸν δεσπότην in textu, s.l. γρ. ὁμοφρόνως V : τὸν δεσπότην LD

- καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν μου ἐρρύσατό με.  
6 προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε,  
καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυθῇ.  
7 οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ  
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατό αὐτόν.  
8 παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν !  
'καὶ ῥύσεται αὐτούς.  
9 γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος·  
μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.  
10 φοβήθητε τὸν κύριον, οἱ ἅγιοι αὐτοῦ,  
ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.  
11 πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν,  
οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.  
12 [διάψαλμα] δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου·  
φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς.  
13 τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν / <sup>2</sup>ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;  
14 παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ / <sup>2</sup>καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.  
15 ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν,  
ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.  
16 ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους,  
καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.  
17 πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ  
τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.  
18 ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν  
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.  
19 ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν  
καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.  
20 πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων,  
καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς <ὁ κύριος>.  
21 φυλάσσει κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν,  
ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.  
22 θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός,  
καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσιν.  
23 λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ,  
καὶ οὐ μὴ πλημμελήσωσιν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

33: 7.2 ἐρρύσατο] U L<sup>pau</sup> (etiam 267) He : ἔσωσεν Rahlfs αὐτόν] cfr. με 274 (vid. apparatus H.-P.)  
33: 17.2 ἐξολοθρεῦσαι] 2038 L' (etiam 267) A : ἐξολεθρεῦσαι B' U' R 55, ergo Rahlfs 33: 20.2 ὁ κύριος]  
add. VulgAug L' (etiam 267) A' : om. Rahlfs 33: 21.1 φυλάσσει κύριος] sic disponunt VulgAug L'  
(etiam 267) A''

καὶ τῶν πολλῶν με καὶ δεινῶν ἐρρύσατο κινδύνων.  
 πρὸς τοῦτον δὴ προσέλθετε καὶ φωτισθήσεσθέ μοι,  
 οὐ γὰρ καταισχυνθήσεσθε τὰς ὀψεις φωτισθέντες. 10  
 ἔκραξεν οὗτος ὁ πτωχός, ἤκουσεν ὁ δεσπότης  
 καὶ τῶν λυπούντων ἔδειξε τοῦτο εὐθύς βελτίω.  
 νοῦς τοῦ θεοῦ παρεμβαλεῖ τοῖς τοῦτον φοβουμένοις  
 καὶ τοῦτον ρύσεται παντὸς κινδύνου φιλανθρώπως.  
 γεύσασθε δὴ καὶ βλέψατε· χρηστός γὰρ ὁ δεσπότης. 15  
 μάκαρ ἀνὴρ ὁ πρὸς αὐτὸν ἰθύνων τὴν ἐλπίδα.  
 φοβήθητε τὸν κύριον οἱ καθαροὶ τὸν βίον·  
 οὐκ ἔστι γὰρ ὑστέρημα τοῖς τοῦτον δεδοικόσι.  
 πλούσιοι μὲν ἐπτώχευσαν μέχρις ἐσχάτης πείνης,  
 οἱ δ' ἐκζητοῦντες τὸν θεὸν ἔξουσι πάντων κόρον. 20  
 δεῦτε μοι τέκνα ποθεινὰ μᾶλλον ἀκούσατέ μου·  
 ὑμῖν γὰρ εἰσηγήσομαι τὸν τοῦ κυρίου φόβον.  
 τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ ζῆν ἐθέλων ἀκινδύνως;  
 παῦσον τὴν γλῶσσαν σου κακοῦ καὶ δόλον μὴ λαλήσης,  
 ἔκκλινον δὲ τοῦ πονεροῦ καὶ πρᾶξον τὸ καθήκον, 25  
 ζήτησον δὲ καὶ δίωξον ὡς ἔχεις τὴν εἰρήνην.  
 ἐπὶ δικαίους ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέποντος ὀξέως,  
 εἰς δὲ τὴν τούτων δέησιν ὦτα προσέχων κλίνει,  
 πρὸς δὲ τοὺς δρῶντας τὰ κακὰ τὸ πρόσωπον ἐκφαίνει  
 ὥστε τὴν τούτων ἀπὸ γῆς ἐξολοθρεῦσαι μνήμην. 30  
 τῆς τῶν δικαίων δὲ κραυγῆς ἤκουσεν ὁ δεσπότης,  
 ἐκ δὲ πασῶν τῶν θλίψεων ἐρρύσατο τοὺς δούλους.  
 ἐγγύς ἐστιν ὁ κύριος τοῖς τεταπεινωμένοις  
 καὶ τοὺς τῷ πνεύματι πραεῖς τηρήσει φιλανθρώπως.  
 πολλαὶ τινες καὶ δυσχερεῖς αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, 35  
 πασῶν δε τούτων ρύσεται σφᾶς ὁ κοινὸς δεσπότης,  
 πάντα φυλάσσει κύριος τὰ κατ' αὐτοὺς ὅστέα·  
 ἐν ἐξ αὐτῶν εἰς συντριβὴν οὐδόλως ἀπολεῖται.  
 ἔστι δὲ πόντος πονηρὸς ὁ τῶν ἀμαρτανόντων,  
 οἱ τῷ δικαίῳ δυσμενεῖς εἰκότως ἄθυμοῦσι. 40  
 τὰς δὲ ψυχὰς λυτρώσεται τῶν δούλων ὁ δεσπότης,  
 οὐ μὴ δὲ πλημμελήσωσιν οἱ τούτῳ πεποιθότες.

## XXXIV – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

- Δίκασον, κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με,  
πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.
- 2 ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μου,  
3 ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με·  
εἰπόν<> τῇ ψυχῇ μου σωτηρία σου ἐγὼ εἰμι.
- 4 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου,  
ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω |  
<sup>2</sup>καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.
- 5 γενηθήτωσαν ὥσει χνοὺς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου,  
καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς·
- 6 γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα,  
καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς·
- 7 ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν,  
μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου.
- 8 ἐλθέτω αὐτοῖς παγίς ἣν οὐ γινώσκει,  
καὶ ἡ θήρα, ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν,  
καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ.
- 9 ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ,  
τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ·
- 10 πάντα τὰ ὅσα μου ἐροῦσιν Κύριε, τίς ὁμοίός σοι;  
ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ  
καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.
- 11 ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι |  
<sup>1</sup>ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με·
- 12 ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν  
καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.
- 13 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι ἐνεδυόμην σάκκον  
καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου,

**34 tit.** sic La<sup>G</sup> L' (etiam 267) A    **34: 8.1–3** αὐτοῖς ... γινώσκει ... ἔκρυψε ... αὐτόν ... πεσεῖται] sing.  
Sa<sup>B</sup> Ga L' (etiam 267) Th : plu. B' Sa<sup>L</sup>-1221 R' 1219', ergo Rahlfs    **34: 11.1** in duo stichos sic dividunt  
Sa La<sup>G</sup> Ga 1219    **34: 12.1** ἀγαθῶν] R L' (etiam 267) A' : καλῶν B' 2013–1221, ergo Rahlfs

## 34 – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Τοὺς ἀδικοῦντας με δεινῶς δίκασον, παντοκράτορ,  
 καὶ τοὺς ἐκπολεμοῦντας με πολέμησον ὑψόθεν·  
 ὄπλον λαβὼν καὶ θυρεὸν ἐλθέ μοι βοηθήσων,  
 συγκλείσας τοὺς διώκοντας, ἔκχεον δὴ ῥομφαίαν.  
 εἶπον· «ἐγὼ μου τῇ ψυχῇ σὴ μένω σωτηρία.» 5  
 οἱ τὴν ψυχὴν ζητοῦντες μου λαβέτωσαν αἰσχύνην,  
 ἀποστραφήτωσαν οἰκτρῶς εἰς τὰ κατόπιν μέρη  
 καὶ συστολῇ κρυπτέσθωσαν οἱ κατ' ἐμοῦ φρονοῦντες  
 καὶ γεννηθήτωσαν ὡς χνοὺς εἰς πρόσωπον ἀνέμου  
 καὶ τις ἐκθλίβων ἄγγελος τούτους ἐξ ὕψους θεῖος. 10  
 σκότος ἐν ὀλισθήματι τούτων ἢ τρίβος εἶη  
 καὶ πάλιν ἄγγελος θεοῦ καταδιώκων τούτους·  
 προῖκα γὰρ ἔκρυσαν ἐμοὶ παγίδος κακουργίαν,  
 ὠνείδισάν μοι τὴν ψυχὴν ὡς ἐνοχλοῦντες μάτην.  
 ἐλθέτω τούτῳ τις παγὶς μηδόλως ἐγνωσμένη, 15  
 ὑπὸ δὲ θήρας παρ' αὐτῷ κρυβείσης συλληφθήτω·  
 ἐν γὰρ αὐτῇ μὴ δεδορκῶς πεσεῖται τῇ παγίδι.  
 ἐπὶ δὲ τῷ κυρίῳ μου χαίρήσει μου τὸ πνεῦμα  
 καὶ τούτου τὸ σωτήριον τέρψις αὐτῷ φανεῖται.  
 «τίς κατὰ σὲ τὸν παντουργόν» ἐροῦσι μοι τὰ κῶλα 20  
 «{τῶν} στερεωτέρων πτωχὸν ἐλεύθερον δεικνύων ||<sup>118r</sup>  
 καὶ τὸν πτωχὸν καὶ ταπεινὸν ἐκ τῶν διαρπαζόντων;»  
 μάρτυρες ἄδικοί τινες ποθὲν ἐξαναστάντες  
 ἠρώτων με χλευάζοντες, ἅπερ αὐτὸς οὐκ ᾔδειν.  
 καὶ πονηρὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνταπεδίδοσάν μοι 25  
 καὶ τῇ ψυχῇ μου προῦφερον ἐλπίδων ἀτεκνίαν.  
 ἐγὼ δε σάκκον ἐπ' αὐτοῖς ὀχλοῦσιν ἡμπισχόμεν,  
 νηστεία δέ μου τὴν ψυχὴν βρωμάτων ἐταπείνουν,

34 V (ff. 117v–118r) L (ff. 199r–200r) D (ff. 206rv)

34 tit. δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντας με add. L 33.14 ὠνείδισαν] ὀνείδισαν LD 34.21 τῶν  
 ... δεικνύων] ante corr. hypometrum fuit, deinde τῶν in rubr. add. V, sed sic versus metricè mendosus  
 est : στερεωτέρων δέ em. LD 34.23 ἐξαναστάντες] ἐρεθισθέντες in textu V et in marg. s.l. γρ.  
 ἐξαναστάντες : ἐξαναστάντες in textu et in marg. sup. ἐρεθιστέντες L : ἐρεθιστέντες in textu D

- καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται.  
 14 ὥς πλησίον, ὥς ἀδελφὸν ἡμέτερον, οὕτως εὐηρέστουν·  
 ὥς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην.  
 15 καὶ κατ' ἑμοῦ ἠϋφράνθησαν καὶ συνήχθησαν,  
 συνήχθησαν ἐπ' ἐμέ μάλιστα, καὶ οὐκ ἔγνω,  
 διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.  
 16 ἐπέirasάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμόν,  
 ἔβρυξαν ἐπ' ἐμέ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. / 17 κύριε, πότε ἐπόψῃ;  
 ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν,  
 ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.  
 18 ἐξομολογήσομαί σοι, κύριε, ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ,  
 ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.  
 19 μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως,  
 οἱ μισοῦντές με δωρεὰν καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.  
 20 ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν  
 καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο  
 21 καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν,  
 εἶπον Εὖγε εὖγε, εἶδαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.  
 22 εἶδες, κύριε, μὴ παρασιωπήσης,  
 κύριε, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ·  
 23 ἐξεγέρθητι, κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου,  
 ὁ θεός μου καὶ ὁ κύριός μου, εἰς τὴν δίκην μου.  
 24 κρινόν με κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, κύριε ὁ θεός μου,  
 καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι·  
 25 μὴ εἵποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν |  
 'Εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν·  
 μὴδὲ εἵποιεν Κατεπίομεν αὐτόν.  
 26 αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου,  
 ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.  
 27 ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείησαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου  
 καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός Μεγαλυνθήτω ὁ κύριος,  
 οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.  
 28 καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου,  
 ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

34: 16.2–17.2 sic dividit 267 2 34: 21.2 εἶπον 1098 L' (etiam 267) A 34: 25.1–2 εἵποισαν ...  
 εἶποιεν] sic 1219, ambo εἵποισαν R L<sup>d(sil)</sup> (etiam 267) He<sup>\*(vid.)</sup> S<sup>c</sup> A<sup>o</sup> : ambo εἵπαισαν B 1098 L<sup>b</sup> He<sup>c</sup>, ergo  
 Rahlfs

εἰς κόλπον μου στραφήσεται τῆς προσευχῆς ὁ δρόμος.  
 ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον ἠγοῦμην τὸν πλησίον, 30  
 ὡς σκυθρωπάζων καὶ πενθῶν οὕτως ἐταπεινούμην.  
 ἠὺφράνθησαν δὲ κατ' ἐμοῦ συλλήβδην ἠθροισμένοι,  
 συνήχθησάν μοι μάστιγες, ὥσπερ αὐτὸς ἠγνόουν,  
 κατανυγέντες μηδαμῶς ἐσχίσθησαν εἰς μέρος.  
 ἐπείρασαν, ἐλύπησαν, ἐξεμυκτήρισάν με 35  
 καὶ τοὺς ὀδόντας ἔβρυξαν· κύριε, πότε βλέψεις;  
 θάττον μου ῥῦσαι τὴν ψυχὴν τῆς τούτων κακουργίας  
 καὶ τὴν ἐμὴν μονογενῇ τῶν αἰμοβόρων σκύνων.  
 ἐν ἐκκλησίᾳ σε πολλῇ δοξάσω, παντοκράτορ,  
 ἐν δὲ λαῷ τινι βαρεῖ τοὺς ὕμνους ἀπαρτίσω. 40  
 οἱ μάτην μοι μαχόμενοι μηδόλως εὐφρανθεῖεν,  
 οἱ δωρεὰν μισοῦντες με καὶ βλέποντες ἐν δόλῳ·  
 ἐμοὶ μὲν γὰρ τὰ πρὸς αὐτὴν ἐλάλουν τὴν εἰρήνην,  
 μετὰ δὲ μῆνιδος πικρᾶς ἔκρυπτον ἄλλους δόλους  
 καὶ κατ' ἐμοῦ λυττήσαντες ἐπλάτυναν τὸ στόμα, 45  
 εἶπον· «ὑπέρευγε καὶ γὰρ εἶδον ἡμῶν αἱ κόραι»  
 εἶδες ὁ βλέπων ἅπαντα μὴ παρασιωπήσης,  
 μὴ δ' ἀποστήσης ἀπ' ἐμοῦ τὴν ἀγαθότητά σου·  
 ἐγέρθητι καὶ πρόσχες μου, φιλάνθρωπε, τῇ κρίσει,  
 ὁ πλάστης καὶ δεσπότης μου πρὸς τὴν ἐξ ἔργων δίκην. 50  
 κατὰ τὴν σὴν με δίκασον οὐρανοῦ δρόμον θέμιν  
 καὶ μὴ δ' ἐπιχαρείησαν οἱ προσιστάμενοί μοι,  
 μὴ δ' εἵποισαν ἐν ταῖς αὐτῶν οἱ πονηροὶ καρδίαις,  
 «εὗγε, δὲς εὗγε, τῇ ψυχῇ τῇ καθ' ἡμᾶς ἐν τούτοις»,  
 μὴ δ' εἵποιεν ὡς ἡδιστα καταπεπώκασί με. 55  
 οἱ τοῖς κακοῖς μου χαίροντες πληροῦσθωσαν αἰσχύνης,  
 οἱ δὲ μεγαλορρήμονες ἀτιμοτάτου βίου,  
 οἱ θέλοντες τὴν δίκην μου περιφανῶς τερφθεῖεν,  
 διαπαντός δ' εἰπάτωσαν· «ὁ κτίστης δοξασθήτω»,  
 οἱ θέλοντες τοῦ δούλου σου τὴν σταθερὰν εἰρήνην. 60  
 δικαιοσύνην δὲ τὴν σὴν ἢ γλῶσσα μου λαλήσει  
 καὶ τὸν ἐκ βάθους ἔπαινον εἰς ὅλην τὴν ἡμέραν.

**XXXV – Εἰς τὸ τέλος· τῷ παιδί κυρίου τῷ Δαυίδ**

- 2 Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ,  
οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ·
- 3 ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ  
τοῦ εὗρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.
- 4 τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος,  
οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι·
- 5 ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ,  
παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ,  
κακία δὲ οὐ προσώχθισεν.
- 6 κύριε, ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου,  
καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν·
- 7 ἡ δικαιοσύνη σου ὥσει ὄρη θεοῦ,  
τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή·  
ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις, κύριε.
- 8 ὥς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου, ὁ θεός·  
οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιοῦσιν.
- 9 μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος τοῦ οἴκου σου,  
καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς·
- 10 ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς,  
ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
- 11 παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσίν σε  
καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.
- 12 μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας,  
καὶ χεὶρ ἁμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με.
- 13 ἐκεῖ ἔπεσον <πάντες> οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,  
ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

**35 tit.** τῷ παιδί] Bo *L*<sup>pau</sup> (etiam 267)      **35: 4.2** ἠβουλήθη] H.–P. necnon 267 : ἐβουλήθη Rahlfs  
**35: 5.3** κακία δέ] R *L*' (etiam 267) A : τῇ δὲ κακίᾳ B' 2013 R 55, ergo Rahlfs      **35: 13.1** πάντες] B R'' *L*  
(etiam 267) Tht<sup>p</sup>Th A'' : om. Rahlfs

## 35 – Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδί κυρίου τῷ Δαυίδ

Ὁ δυσσεβὴς καθ' ἑαυτὸν ἂν ἁμαρτάνοι λέγει,  
 οὐκ ἔστι φόβος τις θεοῦ πρὸ τῶν αὐτοῦ βλεφάρων  
 καὶ γὰρ ἐνώπιον αὐτοῦ δόλος ἐστὶν ἐκ τούτου  
 ὥστε τὴν ἄνομον βουλὴν εὐρεῖν τε καὶ μισῆσαι.  
 ῥῆσις τοῦ στόματος αὐτοῦ σὺν ἀνομίᾳ δόλος, 5  
 οὐκ ἡβουλήθη συνετῶς ἐργάσασθαι τὸ πρέπον.  
 τῆς ἀνομίας φροντιστὴς ὑπῆρξεν εἰς τὴν κοίτην,  
 τρίβῳ δὲ πάσῃ πονηρᾷ παρέστη κακοτρόπως,  
 κακίᾳ δὲ προσώχθισεν οὐδόλως ἀποστρόφῳ.  
 ἐν οὐρανῷ, παμβασιλεῦ, τοὺς οἰκτιρμοὺς ἐκτείνεις, 10  
 τὸ δ' ἄληθές σου πρόεισιν ἄχρι νεφῶν ἐκτρέχον.  
 ἡ δὲ δικαιοσύνη σου κατὰ τοὺς θείους λόφους,  
 ὑπερχεθεῖσαν ἄβυσσον οἶδα τὰ κρίματά σου.  
 ἀνθρώπους ἅμα κτήνεσιν ὁ παντοκράτωρ σώσεις  
 πληθύνας σου τοὺς οἰκτιρμοὺς καὶ τὴν χρηστότητά σου. 15  
 οἱ παῖδες δὲ τῶν γηγενῶν ὑπὸ τὴν πτέρυγάν σου, ||<sup>118v</sup>  
 ἀπὸ πιότητος τοῦ σοῦ λήψονται μέθην δόμου  
 καὶ τῷ χειμάρρῳ τῆς τρυφῆς τούτους αὐτὸς ἀρδεύσεις.  
 πηγὴ ζωῆς γὰρ παρὰ σοί, δέσποτα παντοκράτωρ,  
 φῶς καθαρὸν ὁψόμεθα τῷ μυστικῷ φωτί σου. 20  
 παράτεινον τοὺς οἰκτιρμοὺς πρὸς τοὺς γινώσκοντάς σε  
 καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς τὴν ψυχὴν εὐθέσιν.  
 ἐγγὺς μὴ φοιτησάτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας  
 καὶ χεῖρ τινος ἁμαρτωλοῦ μηδόλως με σαλεύσαι·  
 πάντες ἐκεῖ πεπτώκασιν οἱ τῶν κακῶν ἐργάται, 25  
 ἐξώσθησαν ὡς μηδαμῶς καὶ στήναι δυνηθῆναι.

---

35 V (ff. 118rv) L (ff. 200rv) D (f. 206v)

---

35 tit. εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ κυρίου τῷ Δαυίδ· φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν LD : commentaria (vid. app.) in marg. f. 206v D 35.17 πιότητος] em. ex Ps., cfr. MPs. 62.10 : ποιότητος VLD

## XXXVI – Ψαλμός τῷ Δαυίδ

- Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις  
μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν·  
2 ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται  
καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.  
3 ἔλπισον ἐπὶ κύριον καὶ ποίει χρηστότητα  
καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς·  
4 κατατρύφησον τοῦ κυρίου, / <sup>2</sup>καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.  
5 ἀποκάλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁδόν σου  
καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσῃ  
6 καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου  
καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν.  
7 ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ καὶ ἰκέτευσον αὐτόν·  
μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, / <sup>2</sup>ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας.  
8 παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν,  
μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι·  
9 ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται,  
οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσιν γῆν.  
10 καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλός,  
καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὔρης·  
11 οἱ δὲ πρᾶεῖς κληρονομήσουσιν γῆν  
καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.  
12 παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον  
καὶ βρῦξει ἐπ' αὐτόν τοὺς ὁδόντας αὐτοῦ·  
13 ὁ δὲ κύριος ἐκγέλάσεται αὐτόν / <sup>2</sup>ὅτι προβλέπει  
ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.  
14 ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοί,  
ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν / <sup>3</sup>τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πέννητα,  
τοῦ σφάζαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ·  
15 ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν,  
καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβεῖν.  
16 κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ / <sup>2</sup>ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν·  
17 ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται,

**36 tit.** 2046 Vulg. *L* (etiam 267, non He) **36: 4.1–2** duo stichi in Ga<sup>c</sup> (necnon 267), ergo Rahlfs, unus rel. codd. **36: 9.1** ἐξολοθρευθήσονται] B 2046 *L'* (etiam 267) 55 : ἐξολοθρευθήσονται S 2013 R A, ergo Rahlfs. Sic etiam in Ps. 36: 22.1, 28.5, 34.3, 38.1 et 2 **36: 14.2–3** unus stichus S 2013' A **36: 15.2** συντριβεῖν] R *L'* (etiam 267) A **36: 16.1–2** unus stichus in B' 2013' He 1219' necnon 267

## 36 – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Μὴ παραζήλου μηδαμῶς ἐν πονηρευομένοις,  
 μὴ δὲ ποιῶντας τὰ κακὰ τοὺς παρανόμους ζήλου·  
 καὶ γὰρ ἐξικμασθήσονται θάττον ὡς χόρτος θέρους,  
 ὡς τινα χλόης λάχανα πεσόντες παραυτίκα.  
 5 ἔλπισον ἐπὶ κύριον, χρηστότητα δὲ ποίει,  
 τὴν γῆν δὲ κατασκήνωσον καὶ ποιμανθήσῃ πλούτῳ.  
 τοῦ κτίστου κατατρύφησον· λήψῃ γὰρ ἅπερ θέλεις.  
 ἐκκάλυψον πρὸς κύριον τοῦ βίου σου τὴν τρίβον·  
 ἂν γὰρ ἐλπίσῃς ἐπ’ αὐτόν, οὗτος ἐργάσεται σοι  
 καὶ τὴν δικαιοσύνην σου καθάπερ φῶς ἐξοίσει,  
 10 τὸ κρῖμα δέ σου παρευθὺς καθάπερ μεσημβρία.  
 μετὰ πολλῆς ὑποταγῆς ἰκέτευσον τὸ θεῖον,  
 μὴ παραζήλου πονηρῷ τῷ κατευοδουμένῳ,  
 λήξον τοῦ πάθους τῆς ὀργῆς τὸ θυμικὸν φαυλίσας,  
 μὴ παραζήλου πονηρὸν ὥστε δεικνύειν τρόπον·  
 15 οἱ γὰρ πονηρευόμενοι συλλήβδην ἀπολοῦνται,  
 οἱ δ’ ὑπομένοντες θεὸν γῆς οὗτοι κληρονόμοι.  
 μετὰ μικρόν δ’ ἁμαρτωλὸς ζῶν οὐ φανεῖται χρόνον·  
 οὐ γὰρ εὐρήσεις τὸν αὐτὸν καίπερ ζητήσας τόπον.  
 οἱ δὲ τὸν τρόπον προσηνεῖς γῆς οὗτοι κληρονόμοι,  
 20 οἱ καὶ κατατρυφήσουσι τοῦ πλήθους τῆς εἰρήνης.  
 ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον παρατηρήσεται πως  
 καὶ τοὺς ὀδόντας ἐπ’ αὐτὸν θήξει καὶ βρῦξει φρίζας.  
 θεὸς δε τοῦτον ἐκγελῶν, ὃ πείσεται, προβλέπει,  
 ἐπεὶ περ ἤξει πρὸς αὐτὸν τῆς τελευτῆς ὁ χρόνος.  
 25 ἐσπάσαντο κομπάσαντες οἱ δυσσεβεῖς ῥομφαίαν,  
 τόξον ἐνέτειναν αὐτῶν κατὰ πτωχοῦ καὶ πράου  
 ὥστε βαλεῖν ἐπὶ σφαγῇ τοὺς ἴσους τὴν καρδίαν.  
 ἐν ταῖς καρδίαις ἑαυτῶν ἢ κατ’ αὐτοὺς ῥομφαία  
 καὶ τούτων ὡς ἐξίτηλα τὰ τόξα συντριβεῖν·  
 30 κρεῖσσον ὀλίγον τῷ χρηστῷ τοῦ παρὰ φαύλοις πλούτου.  
 βραχίονες ἁμαρτωλῶν ἐν συντριβῇ καμφθεῖεν,

36 V (ff. 118v–119r) L (ff. 200v–202v) D (ff. 206v–207r)

36 tit. εἰς τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.107–108  
 (ed. Westerink) in marg. inf. f. 207r D (vid. app. 1) 36.6 πλούτῳ] πλούτου LD 36.19 εὐρήσεις]  
 εὐρήσης D 36.24 δε] γάρ D

- ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δίκαιους κύριος.  
 18 γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων,  
 καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται·  
 19 οὐ καταισχυνηθῶσιν ἐν καιρῷ πονηρῷ  
 καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.  
 20 ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται,  
 οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι  
 ἐκλιπόντες ὥσεί καπνὸς ἐξέλιπον.  
 21 δανεῖζεται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτείνει,  
 ὁ δὲ δίκαιος οἰκτίζει καὶ δίδωσιν·  
 22 ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν,  
 οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται.  
 23 παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται,  
 καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα·  
 24 ὅταν πέσῃ, οὐ καταραχθήσεται,  
 ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.  
 25 νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐγήρασα  
 καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον  
 οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους·  
 26 ὅλην τὴν ἡμέραν ἔλεᾷ καὶ δανεῖζει ὁ δίκαιος,  
 καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.  
 27 ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθὸν  
 καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος·  
 28 ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν  
 καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ,  
 εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.  
 ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται, / <sup>5</sup>καὶ σπέρμα ἄσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται·  
 29 δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν  
 καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.  
 30 στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν,  
 καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν·  
 31 ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,  
 καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.  
 32 κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον  
 καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν,

36: 21.1 ἀποτείνει] ἀποτίσει 267    36: 21.2 δίδωσιν] *L'* (etiam 267) *A'* : διδοῖ *B'* 2013–2046 R 55, ergo Rahlfs    36: 23.2 σφόδρα] *L'* (etiam 267) SuTh *A'*    36: 26.1 ὁ δίκαιος] *L'* (etiam 267) *A'*, deinde fort. ἐλεεῖ pro ἐλεᾷ ut in 2013 *L'* *A* necnon in 267    36: 28.4–5 unus stichus 2013 R"

τοὺς δὲ δικαίους κύριος εὐσπλάγχχνως ὑπερείδει.  
 γινώσκει πάσας κύριος τὰς τρίβους τῶν ἀμώμων,  
 ἔσται δὲ μέχρι τοῦ παντὸς ἡ τούτων κληρουχία 35  
 κᾶν τῷ καιρῷ τῶν δυσχερῶν οὐχ ἔξουσιν αἰσχύνην,  
 κόρον δὲ λήψονται τροφῆς, κᾶν ὁ λιμὸς ἀντέχη.  
 οἱ φαῦλοι γὰρ καὶ πονηροὶ τὸν τρόπον ἀπολοῦνται,  
 οἱ δυσμενεῖς δε τῷ θυμῷ μετὰ τὸ δοξασθῆναι  
 ἐκλείποντες ἐξέλιπον ὥσεί καπνὸς ἀθρόοι. 40  
 ἁμαρτωλὸς δανεῖζεται καὶ πόθεν ἀποτίσει,  
 οἰκτεῖρει δὲ καὶ δίδωσι πᾶς ἀγαθὸς ἀφθόνως.  
 γῆν δὲ κληρονομήσουσιν οἱ τοῦτον εὐλογοῦντες,  
 οἱ καταρώμενοι δ' αὐτὸν ὀλοῦνται παραυτίκα.  
 ἀνθρώπου κατευθύνονται παρὰ κυρίου τρίβοι 45  
 καὶ τὴν ἀπρόσκοπον ὁδὸν τούτου θελήσει σφόδρα.  
 ὃς οὐ καταρραχθήσεται κᾶν ὀλισθήσας πέση, ||<sup>119r</sup>  
 τὴν χεῖρα γὰρ ὁ πανσθενὴς ἀντιστηρίζει τούτῳ.  
 νεώτερος γεγένημαι καὶ πρέσβυς μετὰ τοῦτο,  
 οὐκ εἶδον δέ που δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, 50  
 οὐδὲ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ βρῶσιν αἰτοῦντας τόκους.  
 ὅλης ἡμέρας ὁ χρηστὸς οἰκτεῖρει καὶ δανεῖζει,  
 οὐπὲρ τὸ σπέρμα τὸ σεμνὸν εἰς εὐλογίαν ἔσται.  
 ἐκκλινον θᾶσσον τὸ κακὸν καὶ πρᾶξον τὸ καθῆκον  
 καὶ κατασκήνου τοῦ παντὸς μέχρις αἰῶνος χαίρων· 55  
 καὶ γὰρ ὁ κτίστης ἀγαπᾷ σώζειν ἐθέλων κρίσιν  
 καὶ τοὺς ὁσίους ἑαυτοῦ καταλιπεῖν οὐκ ἔχει·  
 εἰς τὸν αἰῶνα φυλακῆς τεύζονται σωτηρίου.  
 ἄνομοι διωχθήσονται, σπέρμα κακῶν ὀλεῖται  
 καὶ γῆν κληρονομήσουσιν οἱ δίκαιοι τὸν τρόπον, 60  
 ἐν ᾗ κατασκηνώσουσιν ἐπὶ παντὸς αἰῶνος.  
 στόμα δικαίου καθαρὸν σοφίαν μελετήσκει,  
 οὐπὲρ ἡ γλῶσσα φθέγγεται μὴ ψευδομένην κρίσιν·  
 ὁ νόμος τοῦ δεσπόζοντος ἐν τῇ καρδίᾳ τούτου.  
 οὐχ ὑποσκελισθήσονται τοῦδε λοιπὸν αἱ τρίβοι, 65  
 ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον παρατηρεῖ πολλάκις,  
 ζητεῖ δε τοῦτον κατασχεῖν ἀλλὰ καὶ θανατῶσαι.

36.47 καταρραχθήσεται] fort. Philes hanc lectionem in Ps. legit : καταραχθήσεται L : ταραχθήσεται D

36.59 διωχθήσονται] διαχθήσονται D

- 33 ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπη αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ  
οὐδὲ μὴ καταδικάσῃται αὐτόν, ὅταν κρινῇται αὐτῷ.  
34 ὑπόμεινον τὸν κύριον καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ,  
καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι γῆν·  
ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψει.  
35 εἶδον τὸν ἄσεβῃ ὑπερυψούμενον  
καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·  
36 καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν,  
καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὐρέθῃ ὁ τόπος αὐτοῦ.  
37 φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα,  
ὅτι ἔστιν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ·  
38 οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό,  
τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἄσεβων ἐξολοθρευθήσονται.  
39 σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου,  
καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἔστιν ἐν καιρῷ θλίψεως,  
40 καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος καὶ ῥύσεται αὐτοὺς  
καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν  
καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

### XXXVII – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου

- 2 Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με / <sup>2</sup>μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.  
3 ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι,  
καὶ ἐπεστήριζας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρά σου·  
4 οὐκ ἔστιν ἴσας ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου,  
οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.  
5 ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου,  
ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.  
6 προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου  
ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·  
7 ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους,

36: 34.3 ὄψει] *L'* (etiam 267) : ὄψη Rahlfs 36: 35.1 τόν] *L'* (etiam 267) 2013 *A'* : om. *B'* *R* 55, ergo Rahlfs 36: 37.1 ἴδε] *H.*–*P.* et 267 : ἰδὲ Rahlfs 37: 3.2 ἐπεστήριζας] *L'* (etiam 267) et *Sy* in marg. : ἐπεστήρισας rel. codd., ergo Rahlfs

θεός δ' ἐκείνου ταῖς χερσὶν οὐ παραδώσει τοῦτον,  
 οὐδ' ὅταν τούτῳ κρίνῃται, καταδικάσει τοῦτον.  
 ὑπόμεινον τὸν κύριον, οὗ φύλαξον τὴν τρίβον 70  
 καὶ γὰρ ὑψώσει σε τοῦ γῆν κατακληρονομήσαι·  
 ὄψει γε μὴν ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρευομένους.  
 εἶδον ὑπερυψούμενον τὸν ἀσεβῆ καὶ κοῦφον  
 καὶ γῆθεν ἐπαιρόμενον κέδρων Λιβάνου τρόπον,  
 εἶδον δ' οὐκέτι παρελθὼν τὴν ἔπαρσιν ἐκείνου, 75  
 ὃν καὶ ζητῶν ἐπιμελῶς οὐδὲ τὸν τόπον εὔρον.  
 τὴν ἀκακίαν φύλαξον, εὐθύτητα δὲ βλέψον·  
 ἔστι γὰρ ἐγκατάλειμμα τῷ φίλῳ τῆς εἰρήνης.  
 οἱ δὲ παρανομήσαντες συλλήβδην ἀπολοῦνται  
 καὶ τοῖς ἐγκαταλείμμασι τῶν ἀσεβῶν ἡ λύμη. 80  
 ὁ πλάστης δὲ τοῖς ἀγαθοῖς βραβεύει σωτηρίαν,  
 ὧν εἰς καιρὸν ἀβούλητον ὑπερασπίζειν θέλει·  
 ἔσται δὲ τούτοις βοηθὸς καὶ ῥύσεται κινδύνων  
 καὶ δείξει τῶν ἁμαρτωλῶν ἀπηλλαγμένους τούτους,  
 ὥς ἐπ' αὐτὸν ἐλπίσαντας καὶ σώσει παραχρῆμα. 85

Δόξα. Κάθισμα ε'

### 37 – Ψαλμός τῷ Δαυίδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ σαββάτου

Μὴ πρὸς θυμὸν ἐλέγχῃς με, μὴ δ' ἐν ὀργῇ παιδεύῃς,  
 ἐπεὶ περ ἐνεπάγη μοι τὰ βέλη σου, παντάναξ,  
 τὴν χεῖρα σου στηρίζαντος ἐπὶ τὸν πάσχοντά με.  
 ἂν ὀργισθῇς γὰρ ἴασις οὐκ ἔστι τῇ σαρκί μου,  
 ἐκ τῶν παθῶν δ' οὐκ ἔστι μου γαλήνη τοῖς ὀστέοις· 5  
 τὴν κεφαλὴν γὰρ τὴν ἐμὴν αἱ πράξεις ὑπερῆραν,  
 ὥς φόρτος δέ τις ἐπαχθῆς βάρος ἐκτῆσαντό μοι.  
 προσώζεσαν οἱ μῶλωπες σαπέντες μοι τῶν πόνων  
 ἀπὸ προσώπου τῆς ἐμῆς πρὸς τὸ καλὸν ἀγνοίας.  
 τάλαιπωρήσας χαλεπῶς εἰς τέλος κατεκάμφθην, 10

37 V (ff. 119rv) L (ff. 202v–203v) D (ff. 207rv) Vat (35v–36v)

**36.85** παραχρῆμα] παραιντικά in textu et in marg. παραχρῆμα V : in textu LD, παραιντικά in marg. L  
**37 tit.** κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐ add. L : κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέξ D : Mi.Ps. *Poem.* 54.512–519 (ed. Westerink) add. Vat, f. 35v (vid. app. 2) **37.1** θυμόν] θαμόν V **37.5** μου] μοι Vat **37.6** ὑπερῆραν] ὑπερ ἤραν Vat

- ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.  
 8 ὅτι αἱ ψῦαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν,  
 καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου·  
 9 ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,  
 ὠρυσόμεν ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.  
 10 κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου,  
 καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη.  
 11 ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέν με ἡ ἰσχύς μου,  
 καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ.  
 12 οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου |  
<sup>1</sup>ἤγγισαν καὶ ἔστησαν / <sup>2</sup>καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·  
 13 καὶ ἐξεβιάσαντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου,  
 καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος  
 καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.  
 14 ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον / <sup>2</sup>καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ  
 15 καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων / <sup>2</sup>καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγχμους.  
 16 ὅτι ἐπὶ σοί, κύριε, ἤλπισα·  
 σὺ εἰσακούσῃ, κύριε ὁ θεός μου.  
 17 ὅτι εἶπα Μήποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου·  
 καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.  
 18 ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος,  
 καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός.  
 19 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ  
 καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.  
 20 οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσιν καὶ κεκραταίωται ὑπὲρ ἐμέ,  
 καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·  
 21 οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν  
 ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην [...],  
 22 μὴ ἐγκαταλίπῃς με, κύριε·  
 ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ· / 23 πρόσχευς [...] κύριε τῆς σωτηρίας μου.

37: 8.1 ψῦαι]  $L^d$  T H e S<sup>c</sup> Th A, ergo Rahlfs : ψοῖαι  $L^{pau}$  55 : ψοῖαι R  $L^{b'}$  (etiam 267) He<sup>mss</sup> : ψῶαι necnon  
 ψῦῖαι testantur H.—P. 37: 10.2 ἐκρύβη] cfr. ἀπεκρύβη  $L'$  (etiam 267) 37: 12.1 ἐξ ἐναντίας] ut in  
 Ps. 22: 5.1 et 34: 3.1, hic ἐξεναντίας praebebet 267 37: 21.3 om. B'  $La^G$  Ga L A

ἐπορευόμην σκυθρωπὸς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.  
 αἱ δὲ ψυαὶ μου τληπαθεῖς καὶ πλήρεις ἐμπαιγμάτων,  
 ἴασις δέ μου τῆς σαρκὸς οὐ γίνεται τοῖς πόνοις.  
 ἐταπεινώθην κακωθεὶς μέχρις ἐσχάτης βλάβης  
 καὶ στεναγμῷ καὶ συνοχῇ καρδίας ὠρυόμην. 15  
 πᾶσαν μου, δέσποτα, πρὸς σέ τὴν ἔφεσιν ἰθύνω,  
 ἀπὸ δὲ σοῦ τὸν στεναγμὸν οὐκ ἔχω κεκρυμμένον.  
 ἐξ ἐγκαρδίου ταραχῆς ἀπῆλθε μου τὸ σθένος,  
 ὥς καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν οὐδὲ γὰρ σύνεστί μοι. ||<sup>119v</sup>  
 οἱ φίλοι δὲ καὶ πέλας μου πάντες ἐξεναντίας· 20  
 ἔστησαν γὰρ ἐγγίσαντες τῶν πέλας μακρυνθέντων.  
 οἱ δὲ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν ἐξεβιάζοντό με,  
 οἱ δὲ ζητοῦντες τὰ κακὰ ψεῦδος ἐφθέγγαντό μοι,  
 οἱ καὶ μεμελετήκασι πανημερίους δόλους.  
 ἐγὼ δε γέγονα κωφὸς καὶ τις οὐκ ἔχων στόμα, 25  
 ὑπῆρξα δὲ μὴ συνιείς, μὴ δ' ἀντελέγχειν θέλων.  
 ἐπεῖπερ ἤλπισα πρὸς σέ τὸν ἄρωγόν τὸν μέγαν  
 καὶ σύ μου ταύτης τῆς φωνῆς εὐσπλάγχχνως εἰσακούσει·  
 εἶπον γάρ· «μήπως ἐπ' ἐμὲ τερφθεῖεν οἱ μισοῦντες,  
 ἐν γὰρ τῷ σαλευθῆναι μου τοὺς πόδας ὑψηγόρουν.» 30  
 ὅτιπερ ἔτοιμος ἐγὼ πρὸς μάστιγας ὁ τλήμων,  
 αἰεὶ δε τὰ λυποῦντα με πρὸ τῶν ἐμῶν ὀμμάτων·  
 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου πάλιν αὐτὸς ἐκφράσω  
 καὶ μεριμνήσω μυστικῶς ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας.  
 οἱ δυσμενεῖς δὲ ζῶσι μου καὶ κραταιοῦνται πλέον, 35  
 εἰς πλῆθος δὲ γεγονάσιν ἀδίκως οἱ μισοῦντες.  
 οἱ δ' ἀνταποδιδόντες μοι τὰ χεῖρω τῶν κρειττόνων,  
 διαβολαῖς ἐκέχρηντο σκοποῦντος μου τὸ πρέπον.  
 μὴ γοῦν ἐγκαταλίπης με, δέσποτα παντακράτορ,  
 μὴ δ' ἀποστάς μου πρόσχες μοι, σῶτερ, ἐπίκουρέ μου. 40

37.11 ἐπορευόμην] ἐπορεβόμην Vat 37.12 ψυαί] em. : ψυαί V, sic in Hsch. [ψ] 173 (ed. Hansen–Cunningham) et Hdn. *Orth.* 608.8 (ed. Lentz) πλήρεις] πλήρης L 37.16 πρὸς] πρό Vat 37.17 κε-  
 κρυμμένον] κεκρυμμένος Vat 37.18 ἀπῆλθε] ἀπήλθε Vat 37.25 κωφός] κοφῶς Vat 37.26 ὑ-  
 πῆρξα] ἐπῆρξα Vat 37.28 εἰσακούσει] εἰσακούση Vat 37.39 ἐγκαταλίπης] ἐγκαταλίπης Vat

## XXXVIII – Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθοῦν· ὡδὴ τῷ Δαυίδ

- 2 Εἶπα Φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσση μου·  
ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν  
ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.
- 3 ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν,  
καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.
- 4 ἐθερμάνθη ἡ καρδιά μου ἐντός μου,  
καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ.  
ἐλάλησα ἐν γλώσση μου / 5 Γνώρισόν μοι, κύριε, τὸ πέρας μου  
καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐστίν, / <sup>3</sup>ἵνα γνῶ τί ὕστερῳ ἐγώ.
- 6 ἰδοὺ παλαιστάς ἐθου τὰς ἡμέρας μου,  
καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὥσει οὐθὲν ἐνώπιόν σου·  
πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν.
- 7 [διάψαλμα] μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος,  
πλὴν μάτην τaráσσονται·  
θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίς συνάξει αὐτά.
- 8 καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ κύριος;  
καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστίν.
- 9 ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με,  
ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.
- 10 ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με.
- 11 ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγας σου·  
ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον.
- 12 ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον  
καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·  
πλὴν μάτην τaráσσεται πᾶς ἄνθρωπος.
- 13 [διάψαλμα] εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, κύριε,  
καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐνώτισαι·  
τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσης,  
ὅτι πάροικος ἐγὼ εἰμι παρὰ σοὶ  
καὶ παρεπίδημος καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.
- 14 ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω

## 38 – Εἰς τέλος τῷ Ἰδοιθοῦν· ὥδῃ τῷ Δαυίδ

Εἶπα· «φυλάξω τὰς ὁδοὺς τὴν γλῶσσαν μου ῥυθμίσας,»  
 ἐθέμην δέ μου φυλακὴν, ὡς εἶχον, εἰς τὸ στόμα,  
 ἐν τῷ πρὸ τῶν ὁμμάτων μου συστήναι τὸν αὐθάδη.  
 ἐξ ἀγαθῶν ἐσίγησα κωφεύσας καὶ στυγνάσας,  
 ὁ πόνος δέ μου τῆς ψυχῆς ἀνακεκαίνιστάι μοι. 5  
 ἐντός μου γέγονε θερμὸν τὸ πνεῦμα τῆς καρδίας,  
 ὥσπερ δὲ πῦρ ἢ κατ' ἐμὲ καθήσεται μελέτη·  
 ἐλάλησα· «τὸ πέρας μου, δέσποτα, γνώρισόν μοι  
 καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἡμερῶν, ἵνα τὴν σπάνιν γνοίην.»  
 σῶτερ, ἰδοὺ, μοι παλαιστὰς ὠρίσω τὰς ἡμέρας· 10  
 ἢ κατ' ἐμέ δ' ὑπόστασις οὐθέν σοι, παντοκράτορ,  
 πλὴν ματαιότης ἅπαντα πᾶς ἄνθρωπος ἐμπνέων,  
 μέντοιγε δόξαν ἄνθρωπος τὴν ἐν εἰκόνι φέρει.  
 πλὴν μάτην ἐκταράσσεται πρὸς τὰ ῥευστὰ τῆς ὕλης,  
 οὐκ οἶδε τίνοι τουλοιποῦ τοὺς θησαυροὺς ἀνήσει. 15  
 νῦν δέ μοι τίς ὑπομονὴ πλὴν τοῦ κοινοῦ δεσπότης;  
 τὴν γὰρ ἐμὴν ὑπόστασιν μόνος αὐτὸς εἰργάσω.  
 σὺ γοῦν καὶ πάντων ῥῦσαι με τῶν πονηρῶν πρακτέων·  
 ὄνειδος γὰρ ἀφόρητον ἄφρονι δέδωκάς με.  
 κωφεύσας οὐ λελάληκα· σὺ γὰρ τὸ πᾶν εἰργάσω. 20  
 ἀπόστησόν μοι τὴν τῶν σῶν ἐπαγωγὴν μαστίγων·  
 ὅρᾳς γάρ ὡς ἐξέλιπον ἀπὸ τῆς σῆς ἰσχύος.  
 ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ κακοῦ πεπαιδευκα αὐθάδη,  
 οὗ τὴν ψυχὴν ἐξέτηξας ὡς τὸν ἀράχνην τρύχων.  
 πλὴν μάτην ἅπας ἄνθρωπος τόνδε ποθεῖ τὸν βίον. 25  
 εἰσάκουσόν μοι συμπαθῶς τῆς προσευχῆς, παντάναξ,  
 καὶ τῆς δεήσεως αὐτῆς ἐνώτισαι τοῦ δούλου  
 καὶ τῶν θερμῶν δακρύων μου καὶ παρασιωπῆσης.  
 ταύτης τῆς γῆς με πάροικον ὁ πανσθενὴς εἰργάσω  
 καὶ παρεπίδημον καθὼς τοὺς πάντας μου πατέρας. 30  
 ἄνες μοι γοῦν ἀναψυχὴν ἀπὸ τῶν ἐνδον πόνων

38 V (f. 119v) L (ff. 203v–204r) D (ff. 207v usque v. 26)

**38 tit.** ψαλμὸς τῷ Δαυίδ εἶπα φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου τοῦ μή add. L : ψαλμὸς τῷ Δαυίδ εἶπα φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου τοῦ μή ἁμαρτάνειν D **38.6** πνεῦμα] supra rasuram σῶμα ante secundam corr., postea hoc verbum del. et in marg. πνεῦμα add. V **38.12** ματαιότης] ματαιότητος LD **38.20** οὐ λελάληκα] οὐκ ἐλάληκα LD

πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

### XXXIX – Εἰς τὸ τέλος ψαλμός τῷ Δαυίδ

- 2 Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, <sup>1</sup>  
<sup>1</sup>καὶ προσέσχεν μοι / <sup>2</sup>καὶ εἰσήκουσεν τῆς δεήσεώς μου  
3 καὶ ἀνήγαγέν με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας  
καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος  
καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου  
καὶ κατηύθυνεν τὰ διαβήματά μου  
4 καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾠσμηταὶ καινόν,  
ᾠμνον τῷ θεῷ ἡμῶν·  
ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται  
καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύριον.  
5 μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἔστιν τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ  
καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς.  
6 πολλὰ ἐποίησας σύ, κύριε ὁ θεός μου, τὰ θαυμάσιά σου,  
καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστιν τίς ὁμοιωθήσεται σοι·  
ἀπήγγεila καὶ ἐλάλησα, <sup>1</sup>  
<sup>3</sup>ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.  
7 θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας,  
σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι·  
ὀλοκαύτωμα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας.  
8 τότε εἶπον Ἰδοὺ ἤκω,  
ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ·  
9 τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ θεός μου, ἡβουλήθην  
καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.  
10 εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐκ κλησίου μεγάλης·  
ἰδοὺ τὰ χεῖρά μου οὐ μὴ κωλύσω· / <sup>3</sup>κύριε, σὺ ἔγνωσ.  
11 τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου,  
τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα,  
οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου <sup>1</sup>  
<sup>3</sup>ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

**39 tit.** 2013–3034 La<sup>G</sup> Ga L<sup>d</sup> (etiam 267) A **39: 7.2** σῶμα plerique codd. (etiam 267), vid. apparatus H.–P. : ὥτια La<sup>G</sup> Ga, ergo Rahlfs **39: 7.3** ἐζήτησας S R L'' (etiam 267) A' : ἤτησας B La<sup>G</sup> Ga, ergo Rahlfs **39: 9.1** ἡβουλήθην] H.–P. ex nonnullis codd. : ἐβουλήθην Rahlfs **39: 10.2–3** unus stichus R' Ga T **39: 11.3** sic dividit A

πρὶν ἀπελθεῖν εἰς τὸ μηδὲν ἐκ τοῦ μηκέτι βίου.

### 39 – Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Ὑπέμεινα τὸν κύριον καὶ κτίστην ὑπομένων, <sup>120r</sup>  
 ὁ δὲ προσέσχεν ἄνωθεν ἀκούσας μου τῶν λόγων  
 καὶ τῆς ταλαιπωρίας με τοῦ βάθους ἀποσπάσας.  
 ἐρρύσατό με τοῦ πηλοῦ τῆς πονηρᾶς ἰλῦος,  
 ἔστησε δὲ τοὺς πόδας μου στηρίζας ἐπὶ πέτραις  
 καὶ συμπαθῶς κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.  
 ῥῆσμα δ' ἐνέβαλε καινὸν εἰς τὸ σιγῶν μου στόμα  
 ὕμνον αὐτῷ τῷ παντοουργῷ καὶ παντοκράτορι μου.  
 πολλοὶ δε φοβηθήσονται τῶν ταῦτα δεδορκότων  
 καὶ πρὸς αὐτὸν ἐδράσουσι τὰς τῆς ψυχῆς ἐλπίδας.  
 μάκαρ ἀνὴρ, ὃς ἤλπισεν ἐπὶ τῇ τούτου κλήσει,  
 ἀλλ' οὐδ' εἰς ματαιότητας ἐπέειδε καὶ μανίας.  
 πολλὰ σου τὰ θαυμάσια πεποίηκας, παντάναξ,  
 τοῖς σοῖς δὲ διαλογισμοῖς ἴσος οὐδεὶς ἐστὶ σοί.  
 ἀπήγγεila δὲ καὶ τινὰς λελαληκῶς ἐφάνην,  
 οἱ δὲ προκεχωρήκασιν εἰς πλήθος ἀπειρίας.  
 θυσίαν οὐκ ἠθέλησας καὶ προσφορὰν ἀπώσω,  
 σῶμα μοι δέ, φιλόανθρωπε, τῷ δούλῳ κατηρτίσω,  
 οὐδ' ἱλασμὸν ἐζήτησας τὸν ὑπὲρ ἁμαρτίας.  
 τότ' εἶπον ὅτιπερ «ἰδοὺ πρὸς τὸ συνέχον ἦκω,  
 ἐμοῦ δε πέρι γέγραπται βιβλίου κεφαλίδι·  
 ποιῆσαι σου τὸ θέλημα, παντάναξ, ἡβουλήθην  
 καὶ μέσον τῆς κοιλίας μου καλύψαι σου τὸν νόμον.»  
 ἐν ἐκκλησίᾳ δὲ πολλῇ δικαιοσύνην εἶπον·  
 σύ δ' ἔγνωσ ὥς τὰ χεῖλη μου τοῦ λέγειν οὐ κωλύσω,  
 οὐκ ἔκρυψα τὴν δίκην σου τῇ κατ' ἐμὲ καρδίᾳ·  
 εἶρηκα δέ σου τάληθές καὶ τὸ σωτήριόν σου,  
 οὐκ ἔκρυψα τὸν οἶκτον σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου,  
 ἀπὸ πολλῆς συναγωγῆς καὶ συρφετώδους δήμου.

39 V (f. 119v–120r) L (ff. 204r–205r)

38.32 τὸ μηδὲν] τομηδὲν V 39 tit. τῷ Δαυίδ ψαλμὸς ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον L 39.21 πέρι  
 γέγραπται] περιγέγραπται L

- 12 σὺ δέ, κύριε, μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ·  
τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διὰ παντὸς ἀντελάβοντό μου.
- 13 ὅτι περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός,  
κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν·  
ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου,  
καὶ ἡ καρδιά μου ἐγκατέλιπέν με.
- 14 εὐδόκησον, κύριε, τοῦ ῥύσασθαί με·  
κύριε, εἰς τὸ βοηθησαί μοι πρόσχες.
- 15 καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπήϊσαν ἅμα ἰ  
οὶ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξῆραι αὐτήν [...]

### XL – Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

- 2 Μακάριος ὁ συνίων ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα·  
ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος.
- 3 κύριος διαφυλάξει αὐτὸν καὶ ζήσῃ αὐτὸν ἰ  
καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ / <sup>2</sup>καὶ μὴ παραδῶῃ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.
- 4 κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὁδύνης αὐτοῦ·  
ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ.
- 5 ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με·  
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.
- 6 οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι  
Πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;
- 7 καὶ εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει·  
ἡ καρδιά αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ,  
ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει.
- 8 ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατ' ἐμοῦ ἐπιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου,  
κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι,
- 9 λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ  
Μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι;
- 10 καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ' ὃν ἤλπισα,  
ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν·

39: 15.1 sic dividunt R' La<sup>R(c)</sup> Ga 39: 15.2–18.2 non inveniuntur in V 40: 3.2 ἐχθρῶν] S' R Ga  
L' (etiam 267) Th A' : ἐχθροῦ B 2013'-2050 La, ergo Rahlfs

ἐμοῦ δε σὺ τοὺς οἰκτιρμοὺς μηδόλως ἀποστήσης, 30  
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τοῖς καιροῖς ἀντιλαμβάνοιντό μου·  
 κακά γαρ περιέσχον με πλήθους παντὸς βελτίω,  
 ἐκ τῶν ἐμῶν δ' ἀνομιῶν οὐκ ἠδυνήθην βλέπειν·  
 τῆς κεφαλῆς γαρ τῆς ἐμῆς ἐνίκησαν τὰς τρίχας,  
 ἡ δὲ καρδία μου σαφῶς ἐγκαταέλοιπέ με. 35  
 ὁ συμπαθὴς εὐδόκησον τοῦ ῥύσασθαι τὸν δοῦλον,  
 εἰς δὲ τὸ βοηθῆσαι μοι πρόσχες καὶ σπεῦσον, σῶτερ.  
 ἅμα δ' αἰσχύνης ἅπαντες ἐξ ἐντροπῆς πλησθεῖεν,  
 οἱ θέλοντές μου τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος ἐξῆραι.

#### 40 – Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Ὁ συνιών ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα τρισμάκαρ·  
 θεὸς γαρ τούτων βοηθὸς εἰς πονηρὰν ἡμέραν.  
 φυλάξαι τοῦτον κύριος καὶ ζῆσαι καὶ δοξάσαι  
 καὶ μακαρίσας ἐν τῇ γῇ μὴ παραδῶ τοῖς φαύλοις. ||<sup>120v</sup>  
 κύριος τούτου βοηθὸς ἀλγοῦντος ἐπὶ κλίνης, 5  
 ὅλην τὴν κοίτην ἔστρεψας τῇ τούτου καχεξίᾳ.  
 εἶπον ἐγὼ σοι· «κύριε, φεῖσαι μου, παντοκράτορ,  
 ἴασον δέ μου τὴν ψυχὴν, ὅτιπερ ἡμαρτόν σοι.»  
 οἱ γὰρ ἐκ πλείστου δυσμενεῖς εἰρήκασιν κακά μοι·  
 «πότε θανεῖται καὶ φθερεῖ τοῦδε τὴν κλῆσιν τάφος;» 10  
 ἰδεῖν εἰσεπορεύετο καὶ μάτην κατελάλει,  
 ἡ τούτου δὲ συνήγαγε καρδία κακουργίαν,  
 ἔξω δὲ πορευόμενος ἐλάλει μετὰ δόλου.  
 οἱ δυσμενεῖς δε κατ' ἐμοῦ ψιθυρισμοῖς ἐχρῶντο  
 καὶ πάντες ἐλογίζοντο κακά μοι παραυτίκα 15  
 καὶ κατ' ἐμοῦ κατέθεντο παρανομίας λόγον·  
 «ἄρ' οὐκ ἐξαναστήσεται τῆς κλίνης ὁ καθεύδων;»  
 ἄνθρωπος γάρ ἐστιν ἐφ' ὃν ἐλπίζω τῆς εἰρήνης,  
 ὁ δὲ τὸν ἄρτον μου φαγὼν ἐπῆρε μοι τὴν πτέρναν.

40 V (f. 120rv) L (ff. 205v–206r)

39.39 θέλοντες] θέλοντε L spatium album fere sex lineas inter MPs. 39 et 40 praebebat V prob. pro  
 versis qui respondebant Ps. 39: 15.2–18.2 et deperditi sunt 40 tit. μακάριος συνιών ἐπὶ πτωχὸν καὶ  
 add. L 40.2 θεός γαρ] κύριος L

- 11 σὺ δέ, κύριε, ἐλέησόν με !  
<sup>1</sup>καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.  
 12 ἐν τούτῳ ἔγνω ὅτι τεθέληκάς με,  
 ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.  
 13 ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου,  
 καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.  
 14 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ !  
<sup>1</sup>ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. / <sup>2</sup>γένοιτο γένοιτο.

### XLI – Εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ

- 2 Ὅν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων,  
 οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ θεός.  
 3 ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα·  
 πότε ἤξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ;  
 4 ἐγενήθη μοι τὰ δάκρυά μου ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς  
 ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν Ποῦ ἐστὶν ὁ θεός σου;  
 5 ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου,  
 ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς !  
<sup>2</sup>ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ  
 ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἐορτάζοντος.  
 6 ἵνα τί περίλυπος εἶ, ψυχή, !  
<sup>2</sup>καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με;  
 ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·  
 σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου.  
 7 πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη·  
 διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου !  
<sup>2</sup>καὶ Ἑρμωνιείμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ.  
 8 ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου,  
 πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διῆλθον.  
 9 ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ,  
 καὶ νυκτὸς ὥδῃ <αὐτῷ> παρ' ἐμοί,  
 προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου.

40: 14.1–2 sic dividunt B La<sup>G</sup> Ga TSy 55 41: 3.1 τὸν ἰσχυρόν] Ga L' (etiam 267) A' 41: 6.3 καί]  
 R' Vulg L' (etiam 267) Su A 41: 7.2 sic dividunt Sa SyHe A 41: 9.2 αὐτῷ] add. L<sup>a</sup> (etiam 267) S<sup>c</sup>

σὺ δέ με κατοικτεῖρῃσον περιπεφρονημένον· 20  
 ἂν γὰρ ἐξαναστήσης με, τούτοις ἀνταποδώσω.  
 ἐν τούτῳ δ' ἔγνω ὅτι με τεθελικῶς τυγχάνεις,  
 ἂν ἐπ' ἐμοὶ τὸν δυσμενῆ χαρά τις μὴ λαμβάνοι.  
 αὐτός δ' ἄλλ' ἀντελάβου μου διὰ τὴν ἀκακίαν  
 καὶ μένειν βεβαιώσας με τηρεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας. 25  
 εὐλογημένος Ἰσραὴλ ὁ κτίστης καὶ δεσπότης,  
 γένοιτο γένοιτο λοιπὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

#### 41 – Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τοῖς υἱοῖς Κορέ

Ὡς ἡ δορκὰς ἐπιποθεῖ τὰς φλέβας τῶν ὑδάτων,  
 οὕτω καὶ δὲ πεπόθηκε τὸν κτίστην ἡ ψυχὴ μου,  
 ἢ τὸν θεὸν ἐδίψησε τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα.  
 πότε φοιτήσω καὶ θεοῦ φανοῦμαι τῷ προσώπῳ;  
 ἡμέρας δ' οὖν μοι καὶ νυκτὸς ἄρτος τὰ δάκρυά μου. 5  
 «ὁ τούτου ποῦ ποτε θεός;» ἀκούω καθεκᾶστην  
 τούτων μνησθεῖς ἐξέχεα τὴν ἑμαυτοῦ καρδίαν·  
 ἐν τόπῳ γὰρ ἐλεύσομαι σκηνῆς τίνος ἁγίας,  
 ἕως τοῦ δόμου τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος ἀχρόνως  
 ἀγαλλιάσεως φωνῇ καὶ παγκοσμίου κρότου. 10  
 ἔνεκα τίνος σκυθρωπὴ, ψυχὴ μου, χρηματίζει;  
 πῶς δὲ καὶ συνταράσσεις με κυκῶσα κατακράτος;  
 ἐπὶ τὸν κτίστην ἔλπισον· μεγαλυνῶ γὰρ τοῦτον,  
 σωτήριόν μου τῆς μορφῆς αὐτός μοι καὶ δεσπότης.  
 πρὸς ἑμαυτόν μου τὴν ψυχὴν τεταραγμένην ἔχω, 15  
 μνησθήσομαί σοι τοιγαροῦν ἐκ γῆς τῆς Ἰορδάνου  
 καὶ μετ' αὐτὴν Ἑρμωνιεῖμ ἐξ ὄρους βραχυτάτου.  
 ἄβυσσος ἄβυσσον καλεῖ καταρρακτῶν εἰς κτύπον,  
 πάντες με κατεβάπτισαν οἱ μετεωρισμοὶ σου.  
 ἡμέρας δώσει κύριος τοὺς οἰκτιρμοὺς ἀφθόνους, 20  
 νυκτὸς δὲ τούτῳ παρ' ἐμοὶ κρότος ἡδὺς ἁσμάτων.  
 τῆς δὲ ζωῆς μου τῷ θεῷ τὴν προσευχὴν εἰσοίσω·

41 V (f. 120v) L (ff. 206rv) D (f. 208r ab v. 24 et absunt initiales vv. 24–30)

41 tit. εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυίδ. ὃν τρόπον πεποθεῖ ἡ ἔλαφος add. L

- 10 ἐρῶ τῷ θεῷ Ἀντιλήπτωρ μου εἶ· διὰ τί μου ἐπελάθου;  
 ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;  
 11 ἐν τῷ καταθλάσαι τὰ ὀστέα μου ὠνείδισάν με οἱ θλίβοντές με  
 ἐν τῷ λέγειν αὐτοῦς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν Ποῦ ἐστὶν ὁ θεός σου;  
 12 ἵνα τί περίλυπος εἶ, ψυχὴ, |  
<sup>1</sup>καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με;  
 ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·  
 σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θεός μου.

## XLII – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις

- Κρῖνόν με, ὁ θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου |  
<sup>2</sup>ἐξ ἔθνους οὐχ ὀσίου,  
 ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.  
 2 ὅτι σὺ εἶ, ὁ θεός, κραταίωμά μου· |  
<sup>1</sup>ἵνα τί ἀπώσω με; / <sup>2</sup>καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι |  
<sup>2</sup>ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;  
 3 ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου·  
 αὐτά με ὠδήγησαν καὶ ἤγαγόν με |  
<sup>2</sup>εἰς ὄρος ἁγίόν σου / <sup>3</sup>καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.  
 4 καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ  
 πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου·  
 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ, ὁ θεὸς ὁ θεός μου.  
 5 ἵνα τί περίλυπος εἶ, ψυχὴ <μου>, |  
<sup>1</sup>καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με;  
 ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·  
 σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θεός μου.

**41: 10.1** ἀντιλήπτωρ] H.–P. necnon 267 : ἀντιλήμπτωρ Rahlfs **41: 10.2** ἵνα] praemittunt καὶ Vulg L' (etiam 267) A'', cfr. MPs. 41.24 δέ **41: 11.1** οἱ θλίβοντές με] οἱ ἐχθροί μου L' (etiam 267) SuTh A', cfr. MPs. 41.25 οἱ δυσμενεῖς **41: 12.3** σωτήριον] R L' (etiam 267) La Ga : ἡ σωτηρία B' 2013 Aug<sup>p</sup>, ergo Rahlfs **42 tit.** ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις] R L<sup>a</sup> (etiam 267) **42: 2.1–2** sic dividunt R' Sy : ὅτι ... μου<sup>1</sup> / ἵνα ... μου<sup>2</sup> 267 **42: 3.2–3** sic dividit et eis ... σου ad 3.3 trahit Sy **42: 5.1** μου] plerique codd. (etiam 267) : om. Rahlfs ex B' 2013

ἐρῶ γάρ· «ἀντιλήπτορ μου, τοῦ χάριν ἐπελάθου;  
τοῦ δυσμενοῦς δ' ἐκθλίβοντος πῶς σκυθρωπὸς ὀδεύω;»  
τὴν τῶν ὁστῶν μου συντριβὴν οἱ δυσμενεῖς ἐκρότουν, 25  
οἱ καθεκάστην μοι φασί· «ποῦ τὸν θεόν σου βλέπεις;»  
ἔνεκα τίνος σκυθρωπή, ψυχὴ μου, χρηματίζεις;  
πῶς δὲ καὶ συνταράσσεις με κυκῶσα κατακράτος;  
ἐπὶ τὸν κτίστην ἔλπισον· μεγαλυνῶ γὰρ τοῦτον,  
σωτήριόν μου τῆς μορφῆς, αὐτός μοι καὶ δεσπότης. 30

#### 42 – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις

Κρίνον μοι, παντοδύναμε, δικάσας μου τὴν δίκην ||<sup>121r</sup>  
ἐξ οὐχ ὀσίου καὶ δεινοῦ καὶ παρανόμου γένους,  
ἀνδρός δε ρῦσαι με παντὸς ἀδίκου καὶ δολίου.  
σύ γαρ ἔμὸν κραταίωμα καὶ βάθρον, παντοκράτορ·  
ἀπώσω δὲ τοῦ χάριν με καὶ σκυθρωπὸς ὀδεύω 5  
τοῦ δυσμενοῦς ἐκθλίβοντος ὡς ἀρωγῆς οὐκ οὔσης;  
φῶς ἐξαπόστειλον τὸ σὸν καὶ τὴν ἀλήθειάν σου·  
αὐτά με γὰρ ὠδήγησαν, ἤγαγον δὲ κοσμίως  
εἰς ὄρος ἅγιον τὸ σὸν καὶ τὰ σκηνώματά σου.  
εἰς τὸ θυσιαστήριον ἤξω λοιπὸν τὸν θεῖον, 10  
πρὸς τὸν εὐφραίνοντα θεὸν καὶ τὴν νεότητά μου,  
τὸν παντουργὸν ὑμνήσω σε καὶ κτίστην κιθαρίσας.  
ἔνεκα τίνος σκυθρωπή, ψυχὴ μου, χρηματίζεις;  
πῶς δὲ καὶ συνταράσσεις με κυκῶσα κατακράτος;  
ἐπὶ τὸν κτίστην ἔλπισον· μεγαλυνῶ γὰρ τοῦτον, 15  
σωτήριόν μου τῆς μορφῆς, αὐτός μοι καὶ δεσπότης.

Δόξα

42 V (f. 120v–121r) L (ff. 206v–207r) D (f. 208r)

42 tit. κρίνον μοι ὁ θεὸς καὶ δίκασον add. LD 42.7 ἐξαπόστειλον] ἐξαπόστειλλον D 42.14 κυ-  
κῶσα] κυκλῶσα D

## XLIII – Εἰς τὸ τέλος· τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν

- 2 Ὁ θεός, ἐν τοῖς ὥσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν,  
οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν  
ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.
- 3 ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλέθρευσεν, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς,  
ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.
- 4 οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν,  
καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς,  
ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίων σου  
καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.
- 5 [...] / <sup>2</sup> ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ·
- 6 ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν  
καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανιστανομένους ἡμῖν.
- 7 οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἔλπιδω,  
καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με·
- 8 ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς  
καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.
- 9 ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεσθῆσόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν  
καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.
- 10 [διάψαλμα] νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς  
καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν·
- 11 ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν,  
καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἐαυτοῖς.
- 12 ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως  
καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν διέσπειρας ἡμᾶς·
- 13 ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς,  
καὶ οὐκ ἦν πληθὸς ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν ἡμῶν.
- 14 ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν,  
μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν·
- 15 ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,  
κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.
- 16 ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπὴ μου κατεναντίον μου ἐστίν,  
καὶ ἡ αἰσχὺνὴ τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέν με

**43 tit.** sic S La<sup>R</sup> Aug Ga L<sup>d</sup> (etiam 267) He 1219 : add. ψαλμός Rahlfs **43: 5.1** om. MPs. **43: 6.2** ἐξουδενώσομεν] R L' A' : ἐξουθενώσομεν B, ergo Rahlfs **43: 13.2** ἡμῶν] Sa<sup>L</sup> R Ga L' (etiam 267) A' : αὐτῶν B' 2013-Sa<sup>B</sup> La Vulg, ergo Rahlfs **43: 14.2** χλευασμόν] R L' (etiam 267) Th A' : καταγέλωτα B 2013, ergo Rahlfs

## 43 – Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν

Ἐν τοῖς ὣσιν ἠκούσαμεν, δέσποτα παντοκράτορ,  
 καὶ γὰρ ἀνήγγειλαν ἡμῖν τοῖς τέμνοις οἱ πατέρες  
 ἔργον, ὃ πέπραχας αὐτοῖς ἡμέραις ἐν ἀρχαίαις·  
 καὶ γὰρ ἐφύτευσας αὐτοὺς ἐξολοθρεύσας ἔθνη,  
 τοὺς δυσμενεῖς ἐκάκωσας καὶ τοὺς χρηστοὺς ἐρρύσω. 5  
 οὐ γὰρ ἐκληρονόμησαν γῆν τῇ ῥομφαίᾳ τούτων,  
 ὥσπερ αὐτοὺς ὁ κατ' αὐτοὺς οὐκ ἔσωσε βραχίων.  
 ἢ σὴ δε μόνη δεξιὰ καὶ μόνος ὁ βραχίων  
 καὶ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς· ἠυδόκεις γὰρ ἐν τούτοις.  
 ὁ σωτηρίας Ἰακώβ ταῖς ἐντολαῖς θεσπίσας, 10  
 κερατιοῦμεν τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τῆς σῆς ἰσχύος,  
 τῇ κλήσει δὲ φθεροῦμεν σου τοὺς ἐπανισταμένους·  
 οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου νευρώσω τὰς ἐλπίδας,  
 οὐ σώσει δέ με τῶν ἐχθρῶν οὐδ' ἡ στιλπνὴ ῥομφαία·  
 μόνος γὰρ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀντικειμένων, 15  
 τοῖς δὲ μισήσασιν ἡμᾶς ἐπήγαγες αἰσχύνην.  
 ἐν τῷ θεῷ τὸν ἔπαινον ἔξομεν καθημέραν,  
 τὴν σὴν δε κλῆσιν μέλψομεν ἄχρι παντὸς αἰῶνος.  
 νυνὶ δ' ἡμᾶς ὁ συμπαθὴς ἀπώσω καταισχύνας  
 κὰν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν οὐκ ἐξελεύσῃ πάλιν, 20  
 ἀπέστρεψας τοὺς δούλους σου παρὰ τοὺς ἀλλοτρίους,  
 οἱ δὲ μισήσαντες ἡμᾶς ἤρπαζον ὥσπερ σκύλα.  
 ἡμᾶς δὲ τούτοις ἔδωκας ὡς θρέμματα πρὸς βρῶσιν,  
 ἐν δὲ τοῖς ἔθνεσιν ἡμᾶς σποράδην ἐμερίσω.  
 ἄνευ τιμῆς ἀπέδου σου τοὺς ἐκλεκτοὺς ἰκέτας 25  
 καὶ τοῖς ἡμῶν ἀλαλαγμοῖς πληθεὺς οὐκ ἦν ἀνθρώπων.  
 ἔθου τοῖς γείτοσιν ἡμᾶς ὄνειδισμόν καὶ ψόγον,  
 μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ προσοικοῦσιν,  
 παραβολὴν τὰ καθ' ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν εἰργάσω,  
 ἐν τοῖς λαοῖς δε κίνησιν μὴ συναλγοῦσης κάρας. 30  
 ἢ δ' ἐντροπὴ διαπαντὸς πρὸ τῶν ἐμῶν ὁμμάτων,  
 ἐμοῦ δε πᾶν τὸ πρόσωπον ἐκάλυψεν αἰσχύνῃ

43 V (ff. 121r–121v) L (ff. 207r–208r) D (ff. 208rv)

43 tit. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὣσιν ἡμῶν add. LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.115–120 (ed. Westerink) in  
 marg. ext. et Io.Tz. *Hist.* XI, 379.542–543 (ed. Leone) in marg. inf. f. 208r D (vid. app. 1) 43.21 δούλους]  
 λόγους LD

- 17 ἀπὸ φωνῆς ὄνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος,  
 ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.  
 18 ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου  
 καὶ οὐκ ἡδίκησαμεν ἐν διαθήκῃ σου,  
 19 καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν·  
 καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.  
 20 ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως,  
 καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου.  
 21 εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν  
 καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον,  
 22 οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα;  
 αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.  
 23 ὅτι ἔνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν,  
 ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.  
 24 ἐξεγέρθητι· ἵνα τί ὑπνοῖς, κύριε;  
 ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.  
 25 ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις,  
 ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;  
 26 ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν,  
 ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν.  
 27 ἀνάστα, κύριε, βοήθησον ἡμῖν  
 καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

### XVIII – Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

- 2 Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ,  
 ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα·  
 3 ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα,  
 καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.  
 4 οὐκ εἰσὶν λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι,  
 ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν·  
 5 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν

ἐξ ὄνειδιζοντος φωνῆς ἢ καὶ καταλαλοῦντος,  
 ἀπὸ προσώπου δυσμενοῦς διώκοντος ἀσχέτως.  
 ταῦτα παθόντες οὐδαμῶς ἐπελαθόμεθά σου, 35  
 κατὰ δὲ τὰ προστάγματα συντετηρήμεθά σου.  
 οὐδ' ἀπεστήσαμεν αὐτῶν ὀπίσω τὴν καρδίαν,  
 ἀπέστησας δὲ τὰς ἡμῶν ἐκ τῆς ὁδοῦ σου τρίβους·  
 ἡμᾶς γὰρ ἐταπείνωσας κακώσεως ἐν τόπῳ,  
 σκιά δ' ἐκάλυψεν ἡμᾶς θανάτου ψυχοφθόρου. 40  
 εἰ λήθη παρεδώκαμεν τὴν τοῦ δεσπότης κλῆσιν,  
 εἰ πρὸς θεὸν ἀλλότριον τετάκαμεν τὰς χεῖρας, ||<sup>121v</sup>  
 οὐχ ὁ θεὸς ὁ πανσθενὴς ἐξερευνήσῃ τάδε;  
 αὐτός γὰρ εἶδε τὰ κρυπτὰ τῆς ἐν ἡμῖν καρδίας.  
 ἔνεκα γάρ σου θνήσκομεν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, 45  
 ἐκρίθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς τινος ἀθρόοι.  
 ἐγέρθητι, φιλάνθρωπε, τί γὰρ ὑπνοῖς, παντάναξ;  
 ἀνάστηθι καὶ μηδαμῶς εἰς τέλος ἀπολέσης.  
 τὸ δὲ γλυκύ σου πρόσωπον τοῦ χάριν ἀποστρέφεις,  
 ἐπιλανθάνῃ τῆς ἡμῶν πτωχείας τὲ καὶ λύπης; 50  
 ἢ γὰρ ψυχὴ τῶν ἱκετῶν εἰς χοῦν ἐταπεινώθη,  
 εἰς γῆν δε πάλιν ἢ γαστήρ τῶν δούλων ἐκολλήθη.  
 ἀνάστα καὶ βοήθησον ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ  
 καὶ λύτρωσαι τῶν δυσχερῶν δοξάζων σου τὴν κλῆσιν.

Δόξα

## 18 – Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Τοὺς οὐρανοὺς κηρύττοντας οἶδα θεοῦ τὴν δόξαν,  
 λαλοῦν δε τὸ στερέωμα πρᾶξιν χειρῶν τῶν τούτου.  
 ῥῆσιν ἐρεύγεται λαμπρὰν ἡμέρα πρὸς ἡμέραν,  
 ἀναγγελεῖ δε τῇ νυκτὶ νύξ τὴν ἐν πᾶσι γνῶσιν.  
 οὐ λαλιαί τινες εἰσί, ἀλλ' οὐδὲ λόγοι πάλιν, 5  
 ὧν τὰς φωνὰς οὐκ ἀκουστὰς εὐρήσει τις τῇ κτίσει·  
 εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε τούτων τὴν γῆν ὁ φθόγγος,

18 V (f. 121v) L (ff. 208rv) D (ff. 201v–202r)

43.39–54 absunt initiales versuum D  
οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ add. LD

43.42 τετάκαμεν] τετώκαμεν D  
18.4 ἐν πᾶσι] in rubro V, om. LD

18 tit. ψαλμὸς ιη' οἱ

- καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.  
 ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ·
- 6 καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ,  
 ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ.
- 7 ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ,  
 καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ,  
 καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ.
- 8 ὁ νόμος τοῦ κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς·  
 ἡ μαρτυρία κυρίου πιστή, σοφίζουσα νήπια·
- 9 τὰ δικαίωματα κυρίου εὐθεῖα, εὐφραίνοντα καρδίαν·  
 ἡ ἐντολὴ κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα ὀφθαλμούς·
- 10 ὁ φόβος κυρίου ἀγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος·  
 τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό,
- 11 ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολὺν  
 καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.
- 12 καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά·  
 ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.
- 13 παραπτώματα τίς συνήσει;  
 ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με.
- 14 καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου·  
 ἐὰν μὴ μου κατακυριεύσωσιν, τότε ἄμωμος ἔσομαι  
 καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.
- 15 καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου  
 καὶ ἡ μελέτῃ τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός,  
 κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

### LXXXI – Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ

- Ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν,  
 ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ
- 2 Ὡς πότε κρίνετε ἀδικίαν  
 καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;
- 3 [διάψαλμα] κρίνατε ὀρφανῶ καὶ πτωχῶ,

17: 7.3 τῆς θέρμης] *L*<sup>d</sup> (etiam 267) : τὴν θέρμην Rahlfs 81: 1.3 διακρινεῖ] Bo Sa Sy necnon 267 : διακρίνει Rahlfs 81: 3.1 ὀρφανῶ καὶ πτωχῶ] R *L* (etiam 267) *A*\*, *pupillo et egeno* La : ὀρφανὸν καὶ πτωχόν B, ergo Rahlfs

τὰ σφῶν δε ῥήματα πρὸς πᾶν τῆς οἰκουμένης πέρας.  
 ἔθετο δὲ τὸ σκῆνωμα τὸ τούτου τῷ φωσφόρῳ,  
 αὐτός δ' ἐκπορευόμενος ὡς ἐκ παστοῦ νυμφίος 10  
 ἀγαλλιάσεται δραμεῖν ὥσπερ ὁδὸν τις γίγας,  
 ἀπ' ἄκρου δὲ τῶν οὐρανῶν ὁ κατὰ τοῦτον δρόμος  
 καὶ τούτου τὸ κατάντημα μέχρι τῶν ἄλλων ἄκρων.  
 οὐδεὶς δ' ἀποκρυβήσεται τῆς τούτου μεσημβρίας·  
 ὁ νόμος ἄμωμος θεοῦ καρδίας ἐπιστρέφων, 15  
 ἡ μαρτυρία δὲ πιστὴ σοφίζουσα καὶ βρέφη,  
 τὰ δικαιώματα θεοῦ τέρψις εἰσὶ καρδίας,  
 ἡ δ' ἐντολὴ φωτίζουσα τὰς ὄψεις τὰς ἀδήλους·  
 ἀγνὸς ὁ φόβος τοῦ θεοῦ μένων εἰς τὸν αἰῶνα,  
 ἀληθινὰ τὰ κρίματα καὶ δεδικαιωμένα, 20  
 χρυσίου ποθεινότερα καὶ λίθου πολυτίμου,  
 κηρίου δὲ γλυκύτερα καὶ μέλιτος ἀκράτου.  
 καὶ γὰρ ὁ σός, ὡς ἐγχωρεῖ, ταῦτα φυλάσσει δοῦλος  
 τοῖς ταῦτα δὲ φυλάττουσιν ἀνταποδίδως χύδην.  
 τίς δὲ καὶ παραπτώματα συνήσει προσηκόντως; 25  
 σὺ μόνος με καθάρισον ἐκ τῶν ἐμῶν κρυφίων  
 καὶ φεῖσαι μου ῥυσάμενος ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων·  
 ἂν γὰρ μὴ κυριεύσωσιν, ἄμωμος ἔσομαί σοι  
 ἀπὸ μεγάλης καθαρὸς ὑπάρξας ἁμαρτίας.  
 ἔσονται δέ μοι σωστικοὶ τοῦ στόματος οἱ λόγοι, 30  
 ἡ δὲ φροντίς μου τῆς ψυχῆς πρόσθεν σου πάντα χρόνον,  
 ὧ βοηθὲ καὶ λυτρωτὰ καὶ σῶτερ μου παντάναξ.

## 81 – Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ

Εἰς τὴν θεῶν συναγωγὴν ἔστη θεὸς ὁ μέγας  
 θεοὺς δὲ τούτων μεταξὺ διακρινεῖ πανσόφως·  
 «μέχρι γοῦν τίνος κρίνετε λαλοῦντες ἀδικίαν  
 καὶ πρόσωπα λαμβάνετε πραττόντων ἁμαρτίαν;  
 κρίνατε δὴ τοῖς ὀρφανοῖς καὶ τοῖς πτωχοῖς ἐννόμως, 5

81 V (ff. 121v–122r) L (ff. 208v–209r)

18.12 κατὰ τοῦτον] κατατοῦτο L 18.17–19 D invertit versos 17, 18, 19 sed deinde corr. in marg.  
 numeris α' β' γ' 81 tit. συνέσεως τῷ Ἀσάφ· ὁ θεὸς ἔστη (sic) ἐν συναγωγῇ θεῶν L

- ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε·  
 4 ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν,  
 ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε <αὐτόν>.  
 5 οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, / <sup>2</sup>ἐν σκότει διαπορεύονται·  
 σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.  
 6 ἐγὼ εἶπα Θεοὶ ἐστε / <sup>2</sup>καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες·  
 7 ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε  
 καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.  
 8 ἀνάστα, ὁ θεός, κρῖνον τὴν γῆν,  
 ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν.

### LXXXII – Ὡιδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ

- 2 Ὁ θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι;  
 μὴ σιγῆσης μηδὲ καταπραΰνης, ὁ θεός·  
 3 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, / <sup>2</sup>καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλὴν,  
 4 ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργέσαντο γνώμην  
 καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου·  
 5 εἶπον Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτούς ἐξ ἔθνους,  
 καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.  
 6 ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό,  
 κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο  
 7 τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται,  
 Μωὰβ καὶ οἱ Αγαρηνοί, / 8 Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλῆκ  
 καὶ ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον·  
 9 καὶ γὰρ καὶ Ἀσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν,  
 ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ.  
 10 [διάψαλμα] ποιήσον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρα,  
 ὡς ὁ Ἰαβεὶμ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισσῶν·  
 11 ἐξωλεθρεύθησαν ἐν Ἀενδῶρ,  
 ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.  
 12 θεοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν |

81: 4.2 αὐτόν add. L' (etiam 267) 1219 81: 5.1–2 unus stichus Sa<sup>B</sup> R' Ga He A' necnon 267  
 81: 6.1–2 duo stichi Sa<sup>L</sup> T (ergo Rahlfs), sed unus rel. codd. 82: 5.1 εἶπον] L<sup>b</sup>T<sup>He</sup>, εἶπαν Rahlfs  
 ἐξολοθρεύσωμεν] L' (etiam 267, non T) : ἐξολεθρεύσωμεν Rahlfs 82: 9.1 Ἀσοὺρ] H.–P. necnon  
 267 : Ἀσσούρ Rahlfs 82: 9.2 ἀντίληψιν] H.–P. necnon 267 : ἀντίλημψιν Rahlfs 82: 10.2 Ἰαβεὶμ]  
 267 et vid. apparatus H.–P. : Ἰαβιν Rahlfs Κισσῶν] sic 267 : Κισων Rahlfs 82: 12.1–13.2 θεοῦ  
 ... εἶπον] similiter dividit 267, sed 13.1 οἵτινες εἶπον ad 12.2 non trahit : nulla mentio in apparatu Rahlfs,  
 cum partitio in R' Ga He similis sit (sed ὡς τὸν Ὠρηβ in primo sticho)

πένητα δικαιώσατε καὶ τεταπεινωμένον,  
 πένητα πάλιν καὶ πτωχὸν ἐξέλεσθε κακοῦντος,  
 ἐκ δὲ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ρύσασθε τοῦτον πάλιν»,  
 οὐκ ἔγνωσαν ὡς ἐν νυκτὶ πορεύονται καὶ σκότει.  
 ἅπαντα σαλευθήτωσαν τὰ βάθρα τῆς ἡπείρου 10  
 «ὕμᾱς» εἶπον ἐγὼ «θεοὺς πάντας ὑψίστου παῖδας,»  
 ὑμεῖς δ' ὡς ἄνθρωποι θνητοὶ καὶ φαῦλοι τελευτᾶτε ||<sup>122r</sup>  
 καὶ τῶν ἀρχόντων τις ὡς εἷς πίπτετε παραυτίκα.  
 ἀνάστηθι περιφανῶς, κρῖνον τὴν γῆν, παντάναξ,  
 μόνος γὰρ σὺ τοῖς ἔθνεσι κατακληρονομῆσεις. 15

## 82 – Ὡιδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ

Τίς, ὁ θεὸς τῶν τοῦ παντός, ὁμοιωθήσεται σοι;  
 μὴ, μὴ σιγῆσης δέσποτα, μὴ δὲ καταπραῦνης.  
 οἱ γὰρ ἔχθροὶ μισοῦντες σε τὴν κεφαλὴν ἐπῆραν  
 καὶ κατεπανουργέυσαντο τῶν ἱκετῶν σου γνῶμη  
 καὶ κατὰ τῶν ἀγίων σου βεβούλευνται δολίως. 5  
 εἶπον γάρ· «δεῦτε φθείρωμεν πάντας αὐτοὺς ἐξ ἔθνους,  
 ἵνα μὴ πάλιν Ἰσραὴλ ὀνομαστὶ μνησθεῖη»,  
 ἐπείπερ ἐβουλεύσαντο σὺν ὁμονοίᾳ τοῦτο  
 καὶ κατὰ σοῦ διεθέντο τοῦ κτίστου διαθήκην·  
 τῶν Ἰουδαίων αἱ σκηναὶ σὺν τοῖς Ἰσμαλίταις, 10  
 Μωάβ, Ἀμών, Ἀγαρηνοί, Γεβάλ, Ἀμαληκῖται,  
 ἀλλόφυλοι μετὰ παντός οἰκήτορος τῆς Τύρου,  
 ἧ γὰρ ἐκείνων οὐδ' Ἀσοὺρ ἀφεστηκώς τοῦ πλήθους,  
 οὐς πρὸς ἀντίληψιν τοῦ Ἄωτ ὑπῆρξαν τοῖς ἐκγόνοις.  
 ποίησον ὡς τῷ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρα τούτοις 15  
 καὶ μετ' αὐτοὺς ὡς Ἰαβεὶμ ἐν τῷ Κισσῶν χειμάρρῳ  
 καὶ γὰρ ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀεδῶρ ἄθροοι,  
 ὡς κόπρος δὲ γεγόνασι τοῖς δεξαμένοις τόποις.  
 δεῖξον αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας, ὁ πανσθενὴς δεσπότης,

82 V (f. 122r) L (ff. 209rv)

81.11 θεός] om. L    81.13 εἷς] εἶ L    82 tit. ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται σοι· μὴν σιγήσεις add. L

- <sup>1</sup>ὥς τὸν Ὠρηῖβ καὶ Ζήβ / <sup>2</sup>καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανᾶ |  
<sup>2</sup>πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν, / 13 οἵτινες εἶπον |  
<sup>1</sup>Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ.  
14 ὁ θεὸς μου, θεοῦ αὐτοῦς ὡς τροχόν,  
ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου·  
15 ὡσεὶ πῦρ, ὃ διαφλέξει δρυμόν,  
ὡσεὶ φλόξ κατακαύσαι ὄρη,  
16 οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου  
καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταράξεις αὐτούς.  
17 πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας,  
καὶ ζητήσουσιν τὸ ὄνομά σου, κύριε.  
18 αἰσχυνθήτωσαν καὶ παραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος  
καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν  
19 καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι κύριος,  
σὺ μόνος ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

#### LXXXIII – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· τοῖς υἱοῖς Κορεΐ ψαλμός

- 2 Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, κύριε τῶν δυνάμεων.  
3 ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου,  
ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα.  
4 καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν  
καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς,  
τὰ θυσιαστήριά σου, |  
<sup>3</sup>κύριε τῶν δυνάμεων, / <sup>4</sup>ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεὸς μου.  
5 μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου,  
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσίν σε.  
6 [διάψαλμα] μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ, κύριε·  
ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο  
7 εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος εἰς <τὸν> τόπον, ὃν ἔθετο·  
καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν.  
8 πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν,  
ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.  
9 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

**82: 13.1** εἶπον] *L'* (etiam 267, non He) : εἶπαν Rahlfs **82: 15.2** ὡσεὶ] H.–P. necnon 267, cfr. MPs. 82.25–26 ὡς ... / καὶ φλόξ : ὡς εἰ Rahlfs **83: 6.1** ἀντίληψις] fort., ut in H.–P. et 267 : ἀντίλημψις Rahlfs **83: 7.1** εἰς τὴν κοιλάδα] Sa *L' A'* : ἐν τῇ κοιλάδι B" R" GaHi 55, ergo Rahlfs τὸν] add. *L'*

Ὁρεῖβ καὶ Ζεῖβ, καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανᾶ δευτέρους, 20  
 πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν, οἵτινες εἶπον ἅμα·  
 «κληρονομήσωμεν ἡμεῖς τὸ τέμενος τὸ θεῖον.»  
 τοῦ τούτους ὥς τινα τροχὸν κινούμενον ἀστάτως,  
 καλάμην ὑπὸ λαίλαπος ἀναρριπιζομένην,  
 ὡς πῦρ τὸ φλέγον τοῦ δρυμοῦ τὴν ὕλην μετὰ βρόμου 25  
 καὶ φλόξ ὁρέων καυστική τῶν μόλις φλεγομένων,  
 οὕτως αὐτὸς τῇ τῆς ὀργῆς ἐκτρίψεις καταιγίδι  
 καὶ συνταράξεις ἐν θυμῷ καὶ φοβερᾷ δυνάμει.  
 πλήρωσον τούτων τὰς μορφάς, ὁ πλάστης, ἀτιμίας,  
 ἴσως ποτὲ ζητήσουσι τὴν κλήσιν σου, παντάναξ. 30  
 πλὴν ἀλλὰ πληρωθήτωσαν αἰσχύνης αἰωνίου  
 καὶ θᾶττον ἐντραπήτωσαν συλλήβδην παρελθόντες  
 καὶ γνώτωσαν ὡς ὄνομα τὸ “κύριος” ἐστὶ σοι,  
 σὺ μόνος ὕψιστος θεὸς πάσης τῆς γῆς δεσπότης.

### 83 – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· τοῖς υἱοῖς Κορέ

Ὡς ποθινά, παμβασιλεῦ, καὶ τὰ σκηνώματά σου.  
 ἡ γὰρ ψυχὴ μου κέχνηεν εἰς τὰς αὐλὰς κυρίου,  
 ἐτέρφθην δὲ τὴν σάρκα μου καὶ τὴν καρδίαν τούτῳ.  
 καὶ γὰρ στρουθίον ἐαυτῷ καταγωγὴν εὐρίσκει,  
 τρυγῶν δε πάλιν νοσσιάν, οὗ θήσει τὰ νοσσία, 5  
 ἐγὼ δε τὸ κατάπαυμα τῶν θυσιαστηρίων,  
 κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ κτίστης καὶ θεὸς μου.  
 μακαριστοὶ γὰρ οἱ τῆς σῆς οἰκήτορες ἐστίας,  
 αἰνέσουσιν εἰς πάντας σε τοὺς ἐφεξῆς αἰῶνας,  
 μάκαρ ἀνὴρ, οὐπὲρ αὐτὸς ἀντιλαμβάνη, σῶτερ, 10  
 ἐν τῇ καρδίᾳ τέθεικεν ἀρρήτους ἀναβάσεις  
 εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμοῦ καὶ τὸν τῶν θρῆνων τόπον,  
 ὁ δὲ σοφῶς νομοθετῶν τὰ τέρποντα πηγάσει,  
 πορεύσονται πρὸς δύναμιν ἐξ οὗ μικρᾶς ἰσχύος.  
 ὁ δὲ θεὸς ὁ τῶν θεῶν ἐν τῇ Σιών φανεῖται, 15  
 κύριε τῶν δυνάμεων, τῆς προσευχῆς μου σύνες,

83 V (ff. 122rv) L (ff. 209v–210v)

83 tit. εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορέ· ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων L 83.12 θρή-  
νων] θρῆνων L

- ἐνώτισαι, ὁ θεὸς Ἰακώβ.  
 10 [διάψαλμα] ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ θεός,  
 καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.  
 11 ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας·  
 ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ <μου> / <sup>3</sup>μᾶλλον |  
<sup>3</sup>ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.  
 12 ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριος |  
 ὁ θεός / <sup>2</sup>χάριν καὶ δόξαν δώσει·  
 κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.  
 13 κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

#### LXXXIV – Εἰς τὸ τέλος· τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός

- 2 Εὐδόκησας, κύριε, τὴν γῆν σου,  
 ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ·  
 3 ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου,  
 ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.  
 4 [διάψαλμα] κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου,  
 ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.  
 5 ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν,  
 καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν.  
 6 μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇσῃ ἡμῖν  
 ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;  
 7 ὁ θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς,  
 καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.  
 8 δεῖξον ἡμῖν, κύριε, τὸ ἔλεός σου  
 καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν.  
 9 ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεός,  
 ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ  
 καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ  
 καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.  
 10 πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ  
 τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

83: 10.1 ἴδε] H.-P. et 267 : ἰδέ Rahlfs 83: 10.2 ἐπί] L' (etiam 267, nonSyHe) 1219 obtestantur εἰς  
 83: 11.1 μου] add. Ga LThi<sup>p</sup> (etiam 267) A', sed cfr. distributionem MPs. 83.21 83: 11.3 μᾶλλον] ad  
 11.2 trahunt S La<sup>G</sup> TSyHe A" necnon 267 83: 12.1 ἔλεον] ἔλεος L' (etiam 267, non THE\*) ὁ θεός] ad  
 12.2 trahunt S necnon 267 83: 9.4 πρὸς αὐτὸν καρδίαν] καρδίαν ἐπ' αὐτόν L" (etiam 267) : καρδίαν  
 πρὸς αὐτόν 1219

ἐνώτισαι, τῶν Ἰακώβ ταγμάτων ὁ δεσπότης,  
 ἶδε προκύψας, ὁ θεὸς ὑπερασπίζων μόνος, ||<sup>122v</sup>  
 καὶ τὴν μορφὴν ἐπίβλεψον εὐσπλάγχχνος τοῦ χριστοῦ σου.  
 ἡμέρα γὰρ ἡ μετὰ σοῦ κρείσσων ἀπείρων μία, 20  
 μᾶλλον εἰλόμην τοῦ θεοῦ ῥιπτεῖσθαι μου τῇ στέγῃ,  
 ἢ κατοικεῖν ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἡλλοτριωμένων·  
 οὗτος γὰρ οἶκτον ἀγαπᾷ μετὰ τῆς ἀληθείας,  
 χάριν καὶ δόξαν ὡς θεὸς τοῖς φοβουμένοις δώσει,  
 ὃς οὐ στερήσει τῶν καλῶν τοὺς τὴν ψυχὴν ἀκάκους· 25  
 κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ πεποιθὼς σοι μάκαρ.

#### 84 – Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψάλμος

Εὐδόκησας ὡς εὐσπλαγχνος τὴν γῆν σου, παντοκράτορ,  
 ἀπέστρεψας τὴν Ἰακώβ πᾶσαν αἰχμαλωσίαν,  
 ἀφῆκας δέ σου τῷ λαῷ τὰς πράξεις τὰς ἀνόμους  
 καὶ πάσας κατεκάλυψας τὰς τούτων ἀμαρτίας,  
 κατέπαυσάς σου τὴν ὀργὴν, ἣν ἐπ' αὐτοὺς ἠπέλεις, 5  
 ἐκ τῆς ὀργῆς ἀπέστρεψας τοῦ φοβεροῦ θυμοῦ σου.  
 οὐκοῦν ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ σώζων φιλανθρωπῶς  
 καὶ τὸν θυμὸν ἀπόστρεψον τὸν καθ' ἡμῶν ἀκμαῖον.  
 μὴ γὰρ ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς εἰς τέλος ὀργισθήσῃ,  
 μὴ δ' ἐκτενεῖς σου τὸν θυμὸν εἰς γένος ἀπὸ γένους; 10  
 σὺ μόνος, ἅπαντας ἡμᾶς ζωώσεις ἐπιστρέψας,  
 ὁ δὲ λαὸς ἐπὶ τῇ σῇ τερφθήσεται δυνάμει.  
 δεῖξον ἡμῖν τοὺς οἰκτιρμοὺς καὶ τὴν χρηστότητά σου  
 καὶ δός σου τὸ σωτήριον τοῖς τεταπεινωμένοις.  
 ἀκούσομαι τί φθέγγεται κύριος ὁ θεός μοι· 15  
 λαλήσει γὰρ εἰς τὸν λαὸν εἰρήνην τὸν οἰκεῖον  
 καὶ φθέγγεται πρὸς τοὺς αὐτὸν εὐφραίνοντας ὁσίους  
 καὶ πρὸς τοὺς ἐπιστρέφοντας εἰς τοῦτον τὴν καρδίαν,  
 πλὴν ἄχρονον τὸ σῶζεσθαι τοῖς τοῦτον φοβουμένοις  
 ὥστε τῇ γῇ τῇ καθ' ἡμᾶς δόξαν κατασκηνώσαι. 20

84 V (f. 122v) L (ff. 210v–211r)

83.20 σοῦ] σοῦ V 84 tit. εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου add. L

- 11 ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν,  
δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν·  
12 ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, / <sup>2</sup>καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν.  
13 καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα, / <sup>2</sup>καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς·  
14 δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται  
καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

### LXXXV – Προσευχὴ τῷ Δαυίδ

- Κλῖνον, κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου,  
ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.  
2 φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιός εἰμι·  
σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.  
3 ἐλέησόν με, [κύριε], ὅτι πρὸς σέ κεκράζομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.  
4 εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου,  
ὅτι πρὸς σέ, κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου.  
5 ὅτι σύ, κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικής / <sup>2</sup>καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.  
6 ἐνώπισαι, κύριε, τὴν προσευχήν μου / <sup>2</sup>καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.  
7 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι εἰσήκουσάς μου.  
8 οὐκ ἔστιν ὁμοιός σοι ἐν θεοῖς, κύριε,  
καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου.  
9 πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσιν / <sup>2</sup>καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, κύριε,  
καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου, / 10 ὅτι μέγας εἶ σύ. |  
<sup>1</sup>καὶ ποιῶν θαυμάσια, / <sup>2</sup>σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ μόνος ὁ μέγας.  
11 ὁδήγησόν με, κύριε, τῇ ὁδῷ σου,  
καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·  
εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.  
12 ἐξομολογήσομαί σοι, κύριε ὁ θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου  
καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,  
13 ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ  
καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου.  
14 ὁ θεός, παράνομοι ἐπανάστησαν ἐπ' ἐμέ,  
καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου

83: 14.1 ἐναντίον αὐτοῦ] ἐνώπιον αὐτοῦ L' (etiam 267) A' 85: 3.1 κύριε] om. plurimi codd. (vid. apparatus H.-P.) necnon 267 85: 9.1–2 unus stichus S Sa R' T 85: 9.3–10.2 sic dividunt T A, ὅτι μέγας εἶ σύ stichus singularis in 267

ἔλεος δὲ συνήνητησεν ἐξ ὕψους ἀληθεία,  
 εἰρήνη κατεφίλησαν μετὰ δικαιοσύνης,  
 ἐκ γῆς ἀνέσχε τάληθές, ἡ θέμις οὐρανόθεν.  
 κύριος δώσει τὰ χρηστά, γῆ δε καρπούς ἐκφύσει,  
 πρόσθεν αὐτοῦ τῶν ὀφθαλμῶν ἡ θέμις βαδιεῖται,  
 εἰς τρίβον δὲ τινα καινὴν θήσει τὰς τούτων βάσεις.

25

## 85 – Προσευχὴ τῷ Δαυίδ

Ἐπάκουσόν μου, κύριε, τὴν ἀκοήν σου κλίνας·  
 εἰμί γαρ πένης καὶ πτωχὸς ἐν συμφοραῖς ἐσχάταις.  
 φύλαξον δέ μου τὴν ψυχὴν, ὅσιος γὰρ εἰμί σοι  
 καὶ σῶσον με τὸν δοῦλον σου τὸν ἐπελπίζοντά σοι,  
 ὅτι πρὸς σὲ κεκράζομαι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν,  
 εὐφρανον δὴ τὴν σκυθρωπὴν τοῦ δούλου σου καρδίαν,  
 πρὸς σέ γαρ μόνον τὴν ψυχὴν τὸν εὐεργέτην ἦρα.  
 σὺ γὰρ χρηστὸς καὶ προσηνής, οἰκτῖρμον τοῖς ἰκέταις,  
 ἐνώτισαί μου τὴν εὐχὴν καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ μου  
 καὶ γὰρ ἐκέκραξα πρὸς σὲ θλίψεως ἐν ἡμέρᾳ.  
 σοὶ τίς θεὸς παρεμφερῆς οὐκ ἔστι, παντοκράτωρ,  
 οὐδ' ἴσος τοῖς πανσοφοῖς σου καὶ θαυμαστοῖς πρακτέοις.  
 ἤξει τὸ σμῆνος τῶν ἐθνῶν καὶ προσκυνήσουσί σε,  
 τὴν κλῆσιν σου δοξάζοντα, σὺ γὰρ ὑπάρχεις μέγας  
 καὶ θαυμασίων φοβερῶν μόνος θεὸς ἐργάτης.  
 ὁδήγησόν με, κύριε, τῇ μυστικῇ σου τρίβῳ  
 κάγώ πορεύσομαι τῇ σῇ προθύμῳ ἀληθείᾳ.  
 ἡ δὲ ψυχὴ τερφθήτω μου φοβεῖσθαι σου τὴν κλῆσιν. <sup>123r</sup>  
 ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου κροτήσω σε, παντάναξ,  
 τοῦνομα δὲ δοξάσω σου μέχρι παντὸς αἰῶνος,  
 ἐπεὶ περ μέγαν ἐπ' ἐμὲ τὸν οἰκτιρμὸν ἀφῆκας,  
 ἐρρύσω δέ μου τὴν ψυχὴν ἐξ ἄδου κατωτάτου.  
 ἐπαναστάντες ἐπ' ἐμὲ παράνομοι λυποῦσι  
 καὶ κραταιῶν συναγωγὴ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου,

5

10

15

20

85 V (ff. 122v–123r) L (ff. 211rv)

inter MPs. 84 – 85 δόξα et κάθισμα (β' non praebebet V 85 tit. κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον μου add. L 85.11 σοὶ ... θεός] in marg. correxit, in textu praebebet σοὶ τοῖς θεοῖς V

- καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.  
 15 καὶ σύ, κύριε ὁ θεός, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων,  
 μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.  
 16 ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με,  
 δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου  
 καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείας σου.  
 17 ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν,  
 καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν,  
 ὅτι σύ, κύριε, ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

#### LXXXVI – Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς

- Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσιν τοῖς ἁγίοις·  
 2 ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας Σιών  
 ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.  
 3 δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ θεοῦ.  
 4 [διάψαλμα] μνησθήσομαι Ραὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσίν με·  
 καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιοπῶν,  
 οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ.  
 5 Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος,  
 καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ,  
 καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.  
 6 κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν  
 καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ.  
 7 [διάψαλμα] ὡς εὐφραينوμένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

#### XLIV – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν· ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ

- 2 Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν,  
 λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ,  
 ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

ἐνώπιον γὰρ ἑαυτῶν οἶδ' οὐ προέθεντό σε. 25  
 σύ δε, θεός μου κύριος, οἰκτίρμων, ἐλεήμων,  
 ἀληθινός, μακρόθυμος, τοὺς οἰκτιρμούς ἐκχέων,  
 ἐπίβλεψόν με τοιγαροῦν καὶ σῶσον φιλανθρώπως,  
 δός σου τὸ κράτος εὐμενῶς, ὁ ῥύστης, τῷ παιδί σου  
 καὶ σῶσον τῆς παιδείκης σου τὸν πεφιλμένον τόκον. 30  
 εἰς ἀγαθόν τι ποιήσον νῦν μετ' ἐμοῦ σημεῖον,  
 ἰδόντες δ' οἱ μισοῦντες με λαβέτωσαν αἰσχύνην,  
 σὺ γάρ μοι βεβοήθηκας καὶ παρεκάλεσάς με.

#### 86 – Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ψδ᾽ης

Ἐν τοῖς ἁγίοις ὄρεσι τὰ βάθρα τοῦ δεσπότου.  
 Σιών τὰς πύλας ἀγαπᾷ κύριος παντοκράτωρ,  
 ὑπὲρ σκηνὰς τὰς Ἰακώβ τὰς ἐκλεκτὰς ἀπάσας.  
 δεδοξασμένα περὶ σοῦ, πόλις θεοῦ, λαλεῖται· 5  
 μνησθήσομαι τοῖς γνοῦσι με Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος,  
 ἰδοὺ λαὸς ἀλλόφυλος Αἰθίοπες καὶ Τύρος,  
 ὅσοι περ ἐγεννήθησαν ἐκεῖσε καταμέρος·  
 ἄνθρωπος φθέγγεται· «Σιών ἡ τρισολβία μήτηρ,  
 ἄνθρωπος δὲ γεγέννηται τῇδε τῇ ξένῃ πόλει.  
 αὐτός γαρ ταυτὴν ἤδρασεν, ὕψιστος ὢν παντάναξ» 10  
 κύριος διηγῆσεται ταῖς κύρβεσι τῶν δήμων  
 καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν αὐτῇ τῶν ἔτι γινομένων,  
 ἡ κατοικία γὰρ ἐν σοὶ τῶν πανηγυριζόντων.

#### 44 – Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν· ψδ᾽η ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ

Λόγον ἠρεύξατο χρηστὸν ἢ κατ' ἐμὲ καρδία,  
 ἐγὼ φημι τὰς πράξεις μου τῷ παντοκράτορί μου,  
 ἡ γλῶσσα μου γραμματιστοῦ κάλαμος ὀξυγράφου.

86 V (ff. 123r) L (ff. 211v–212r) 44 V (ff. 123rv) L (ff. 212rv) D (f. 208v)

86 tit. εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ· οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι L 44 tit. ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον add. L : ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν D

- 3 ὥραϊος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,  
ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσίν σου·  
διὰ τοῦτο εὐλόγησέν σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
- 4 περιζώσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ,  
τῇ ὥραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου
- 5 καὶ ἐντειναι καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε  
ἐνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητης καὶ δικαιοσύνης,  
καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου.
- 6 τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ,  
λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται  
ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.
- 7 ὁ θρόνος σου, ὁ θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,  
ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
- 8 ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν·  
διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου  
ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.
- 9 σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου  
ἀπὸ βάρων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ἡὔφρανάν σε.
- 10 θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου·  
παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου |  
<sup>2</sup>ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ / <sup>3</sup>περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
- 11 ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἰδὲ καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου  
καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου,
- 12 καὶ ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου,  
ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κύριός σου. / 13 καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ |  
<sup>1</sup>θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις,  
τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
- 14 πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς βασιλέως ἔσωθεν  
ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
- 15 ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς,  
αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι·
- 16 ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει,  
ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.
- 17 ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν υἱοί σου·

44: 5.1 ἐντειναι] *L*<sup>d</sup>Th<sup>t</sup>P (etiam 267) : ἐντεινον Rahlfs 44: 5.2 πραότητης] *L*<sup>3</sup> (etiam 267) : πραύτη-  
τος Rahlfs 44: 10.2 ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ] ad 10.3 trahunt Ga TSyHe A<sup>n</sup> necnon 267 : ad 10.2 B<sup>n</sup> 2013  
La<sup>G</sup>, ergo Rahlfs 44: 12.1 καὶ] *L*<sup>n</sup> Th<sup>t</sup> (etiam 267) A<sup>n</sup> : ὅτι B<sup>n</sup> 2013<sup>n</sup> R<sup>n</sup>, ergo Rahlfs 44: 12.2–13.1 καὶ  
... αὐτῷ] ad 12.1 trahunt S Ga TSy necnon 267 44: 13.1 προσκυνήσεις] *L* (etiam 267) 1219 : προσκυ-  
νήσουσιν B<sup>n</sup> 2013<sup>n</sup> R<sup>n</sup> Ga Th<sup>t</sup>HeThCh A<sup>n</sup> 44: 17.1 υἱοί σου] *L*<sup>n</sup> (etiam 267, non Sy) 1219 : σοι υἱοί  
Rahlfs

ὥραϊος κάλλει παρ' αὐτοὺς τοὺς τῶν ἀνθρώπων τόκους,  
 χάρις ἐν χεῖλεσι τοῖς σοῖς ἀφθόνως ἐξεχύθη 5  
 καὶ διατοῦτο σε θεὸς ἠυλόγησεν εἰς τέλος.  
 περίζωσαι σου τὸν μηρόν, ὦ δυνατέ, ῥομφαία  
 καὶ τῷ τῆς σῆς φαιδρότητος ἀνυπερβλήτῳ κάλλει,  
 ἔντειναι δέ, κατευοδοῦ, βασίλευε καὶ κράτει  
 τῆς ἀληθείας ἔνεκα, τοῦ πράου, τοῦ δικαίου 10  
 καὶ θαυμαστῶς σε τῆς χειρὸς τὸ κράτος ὀδηγήσει.  
 ἡκονημένα, δυνατέ, τὰ βέλη σου τυγχάνει,  
 – ὑπὸ τοὺς πόδας σου λαοὶ πεσοῦνται παραυτίκα –  
 ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βεβασιλευκότος.  
 εἰς τοὺς αἰῶνας ἀληθῶς ὁ θρόνος σου, παντάναξ, 15  
 ῥάβδος ἐστὶν εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς ἀρχῆς σου.  
 δικαιοσύνην ἀγαπᾷς μισήσας ἀνομίαν·  
 κάντεῦθεν ὁ δεσπότης σου καὶ χορηγὸς τοῦ κράτους  
 ἐλαίῳ σε χρηστότητος πρὸ τῶν συγγόνων χρίει.  
 ἀπὸ τῆς σῆς περιβολῆς σμύρνα, στακτή, κασία, 20  
 ἐλεφαντίνων βάρων ἐτέρφθης εὐκοσμία.  
 ἐν τῇ τιμῇ τῇ κατὰ σὲ κρατούντων θυγατέρες,  
 ἐκ δεξιῶν ἢ βασιλὶς παρέστη σοι τοῦ θρόνου  
 ποικίλον καὶ διάχρυσον ἡμφιεσμένη κόσμον.  
 ἄκουσον, βλέψον, θύγατερ, οὓς δε τοῖς λόγοις κλῖνον, 25  
 λάβε σου λήθην τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ πατρώου δόμου ||<sup>123v</sup>  
 καὶ σοῦ τοῦ κάλλους ὁ κρατῶν ἐπιθυμήσει μόνου,  
 ὅτι σου κύριος ἐστὶ καὶ προσκυνήσεις τούτῳ.  
 ἐν δώροις δὲ παντοδαποῖς Τύρου σεμνὴ θυγάτηρ,  
 σὴν ὄψιν λιτανεύσουσιν ὅσοι κομῶσι πλούτῳ. 30  
 τῆς τοῦ κρατοῦντος θυγατρὸς ἔσωθεν πᾶν τὸ κλέος  
 ἐν κροσσωτοῖς ἀπὸ χρυσοῦ καταπεποικιλμένης.  
 κατόπιν ταύτης ἤξουσι τῷ βασιλεῖ παρθένοι  
 καὶ ταύτης ὅσαι γείτονες ἀπενεχθήσονται σοι,  
 ἀπενεχθήσονται ψυχῆς εὐφραινομένης δρόμῳ, 35  
 ἀχθήσονται πρὸς τὸν ναὸν τοῦ πάντων βασιλέως.  
 ἀντὶ τῶν γεννητόρων σου τὰ τέκνα σου γεννᾶται,

44.25 τοῖς λόγοις] τοὺς λόγους D  
 κιλμένους D

44.30 σὴν] τήν LD

44.32 καταπεποικιλμένης] καταπεποι-

- καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.  
 18 μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ·  
 διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοὶ  
 εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

#### **XLV – Εἰς τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ, ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός**

- 2 Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις,  
 βοηθὸς ἐν θλίψεσιν ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.  
 3 διὰ τοῦτο οὐ φοβηθισόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν  
 καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.  
 4 ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν,  
 ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.  
 5 [διάψαλμα] τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσιν τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ·  
 ἡγίασεν τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.  
 6 ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὐ σαλευθήσεται·  
 βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρωί.  
 7 ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι·  
 ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ <ὁ ὕψιστος>, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.  
 8 κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν,  
 ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ.  
 9 [διάψαλμα] δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα κυρίου,  
 ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς.  
 10 ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς  
 τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὄπλον  
 καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.  
 11 σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός·  
 ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.  
 12 κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν,  
 ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ.

45: 7.2 ὁ ὕψιστος] add. R<sup>1098ms</sup> L<sup>1</sup> (etiam 267) A<sup>1</sup> 45: 8.2 ἀντιλήπτωρ] H.–P. necnon 267 : ἀν-  
 τιλήπτωρ Rahlfs 45: 9.1 καὶ] add. R<sup>1</sup>-Aug 1098-Vulg L<sup>1</sup> (etiam 267) A<sup>1</sup> 45: 10.1 συνθλάσει]  
 L<sup>1</sup> (etiam 267) 55 : συγκλάσει B<sup>1</sup> 2013 R 1098, ergo Rahlfs 45: 12.2 ἀντιλήπτωρ] H.–P. necnon 267 :  
 ἀντιλήπτωρ Rahlfs

οὓς καταστήσεις ἄρχοντας τῆς ὑπὸ τὸν φωσφόρον.  
 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐπιμνησθήσομαί σου  
 καὶ τούτου χάριν οἱ λαοὶ πάντες δοξάσουσί σε,  
 εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ παντός τὸν παντουργὸν αἰῶνος.

40

#### 45 – Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων· ψαλμός

Καταφυγὴ καὶ δύναμις πάντων ἡμῶν ὁ κτίστης  
 καὶ βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς σφόδρα κατασχούσαις·  
 οὐκοῦν ἐν τῷ ταραττεσθαι τὴν γῆν ὑπομενοῦμεν  
 καὶ μετατίθεσθαι βουνούς ἐκ θαλασσῶν καρδίαις.  
 ἤχησαν τούτων ἀκρατῶς αἱ χύσεις ταραχθεῖσαι,  
 ὄρος δὲ πᾶν τετάρακται τῇ κατ' αὐτὸν ἰσχύι.  
 τὰ ρεύματα τοῦ ποταμοῦ τέρπει θεοῦ τὴν πόλιν,  
 ἡγίασε τὸ σκῆνωμα τὸ κατ' αὐτὸν ὁ πλάστης,  
 ἐν μέσῳ ταύτης ὁ θεὸς ὡς μὴ σαλευομένης·  
 ἔσται δὲ ταύτης ἀρωγὸς ὀρθρίζων ὁ δεσπότης.  
 πέπονθεν ἔθνη ταραχήν, ἔκλιναν βασιλεῖαι,  
 φωνήσαντος τοῦ κτίσαντος ὁ κόσμος συνεστάλη.  
 κύριος τῶν δυνάμεων ὁ μεθ' ἡμῶν δεσπότης,  
 θεὸς ὁ μέγας Ἰακώβ καὶ μόνος ἀντιλήπτωρ.  
 δεῦτε καὶ βλέψατε τρανῶς τὰ τοῦ θεοῦ πρακτέα  
 καὶ τὴν καινὴν παραγωγὴν τῶν ἐπὶ γῆς τεράτων.  
 ἀνταναιρεῖ γὰρ συμπλοκάς μέχρι τῆς γῆς ἀπάσης,  
 τόξον συντρίψει σθεναρόν, ὄπλον δὲ πᾶν συνθλάσει  
 καὶ κατακαύσει θυρεοὺς τῇ τοῦ πυρὸς ἰσχύι.  
 «μάθετε δὴ σχολάσαντες ὡς ὁ θεὸς τυγχάνω·  
 ἀρθήσομαι τοῖς ἔθνησιν, ἀρθήσομαι τῷ κτίσει.»  
 κύριος τῶν δυνάμεων ὁ μεθ' ἡμῶν δεσπότης,  
 θεὸς ὁ μέγας Ἰακώβ καὶ μόνος ἀντιλήπτωρ.

5

10

15

20

Δόξα. Κάθισμα ζ'

45 V (f. 123v) L (ff. 212v–213r) D (ff. 208v–209r)

45 tit. ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον add. L : ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν D

**XLVI (2) – Εἰς τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ ψαλμός**

- 2 Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας,  
 ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως,  
 3 ὅτι κύριος ὑψιστος φοβερός,  
 βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.  
 4 ὑπέταξεν λαοὺς ἡμῖν / <sup>2</sup>καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν·  
 5 ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ,  
 τὴν καλλονὴν Τακώβ, ἣν ἠγάπησεν.  
 6 [διάψαλμα] ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, / <sup>2</sup>κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.  
 7 ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν, ψάλατε,  
 ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε,  
 8 ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός, / <sup>2</sup>ψάλατε συνετῶς.  
 9 ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη,  
 ὁ θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.  
 10 ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβραάμ,  
 ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς, σφόδρα ἐπήρθησαν.

**XLVII (2) – Ψαλμός ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορέ· δευτέρᾳ σαββάτου**

- 2 Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα  
 ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὅρει ἁγίῳ αὐτοῦ,  
 3 εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς.  
 ὄρη Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ,  
 ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου,  
 4 ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται,  
 ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.  
 5 ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν,  
 διήλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό·  
 6 αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν,  
 ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, / <sup>7</sup> τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν,  
 ἐκεῖ ὠδίνες ὡς τικτούσης.

**46 (2): 4.1–2** unus stichus B 2013<sup>r</sup> TSy A<sup>r</sup> necnon 267 **46 (2): 5.1** ἑαυτοῦ] S R L<sup>d</sup>T (etiam 267) A<sup>r</sup> : αὐτοῦ B 2013, ergo Rahlfs **46 (2): 6.1–2** unus stichus in S 2013-Sa<sup>B</sup> R<sup>r</sup> ut in MPs. 46 II.9, sed duo in MPs. 46 I.8–9 **46 (2): 8.1–2** sic dividunt Sa<sup>B</sup> R<sup>r</sup> The necnon 267 **47 (2): 3.1** εὐρίζῳ] 267 et alii codd., vid. apparatus H.–P. et Rahlfs : L<sup>d</sup>B<sup>c</sup>He<sup>c</sup> **47 (2): 5.2** διήλθοσαν] S R L<sup>r</sup> (etiam 267) 1219 : ἤλθοσαν B A<sup>r</sup>, ergo Rahlfs **47 (2): 6.2–7.1** unus stichus in B<sup>r</sup> La<sup>G</sup> TSyHe A<sup>r</sup> necnon 267

## 46 II – Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ· ψαλμός

Πάντα τὰ φύλα τῶν ἔθνων, κροτήσατε τὰς χεῖρας,  
 δότε θεῷ μετὰ φωνῆς ἀλαλαγμὸν τερπούσης·  
 ὕψιστος γὰρ ὁ κύριος καὶ φοβερός τὴν φύσιν.  
 ὁ μέγας ὄντως βασιλεὺς ἀπάσης τῆς ἡπείρου,  
 λαοὺς ἡμῖν ὑπέταξεν ἔθνη τιθεὶς εἰς πόδας. 5  
 κλῆρον ἡμῖν τὸν καθ' αὐτὸν ἔσχεν ἐξευλεγμένον,  
 ὡς Ἰακώβ τὴν καλλονήν, ἣν ἀγαπῶν εὐρέθη.  
 θεὸς ἀνέβη μετ' ὧδης καὶ σάλπιγγος ἠχοῦσης.  
 ψάλατε δὴ τῷ πλαστουργῷ, ψάλατε δὴ τῷ κτίσῃ,  
 ψάλατε δὴ τῷ βασιλεῖ, ψάλατε καὶ δεσπότῃ, 10  
 ὅτι θεὸς παμβασιλεὺς, ψάλατε δὴ συνέσει.  
 παντὸς δε βεβασίλευκεν ἔθνους ὁ κτίστης μόνος,  
 ἐν θρόνῳ κάθεται θεὸς τῷ κατ' αὐτὸν ἀγίῳ.  
 μετὰ θεοῦ γὰρ Ἀβραάμ συνῆλθον ἡγεμόνες·  
 πᾶς τοῦ θεοῦ δε κραταιὸς σφόδρα τῆς γῆς ἐπήρθη. 15

47 II – Ψαλμός ὧδης τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρα σαββάτου ||<sup>124r</sup>

Μέγας ἐστὶν ὁ κύριος καὶ θαυμαστὸς ἐκτόπως  
 ἐν τε τῇ πόλει τοῦ θεοῦ καὶ τῷ τῆς δόξης λόφῳ  
 ὡς ἐν ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς εὐροίζω.  
 ὄρη Σιών τὰ τοῦ βορρᾶ ταῦτα πλευρὰ τυγχάνει  
 καθάπερ ἡ τοῦ μείζονος τῶν βασιλέων πόλις. 5  
 θεὸς ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται κρειττόνως,  
 ὅταν ἀντιλαμβάνηται καὶ σώζῃ τῶν κινδύνων·  
 καὶ γὰρ τῆς γῆς οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν ἀθρόοι  
 ὡς ὑφ' ἐνὶ βουλήματι καθάπαξ ἡθροισμένοι.  
 οἱ δὴ καὶ τεθαυμάκασιν οὕτως ἰδόντες τάδε· 10  
 τρόμος δὲ τούτους κατασχὼν ἐτάραξεν εὐθέως  
 ὥστε κἂν τούτοις γίνεσθαι τὰς τῆς λεχοῦς ὠδῖνας.

46 II V (f. 123v) L (ff. 213rv) D (f. 209r) 47 II V (f. 123v–124r) L (f. 213v–214r) D (f. 209rv)

46 II tit. πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας add. LD : ψαλμός μς' ὁμοιος τοῦ, ἡ πανσπερμία τῶν ἔθνων  
 add. L 46 II.15 ἐπήρθη] ὑψώθη in textu, in marg. γρ. ἐπήρθη V 47 II tit. μέγας κύριος καὶ  
 αἰνετὸς σφόδρα add. LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.121–127 et 220–235 (ed. Westerink) in marg. inf. f. 209v D (vid.  
 app. 1)

- 8 ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα θαρσεῖς.  
 9 καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως εἶδομεν  
 ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων, / <sup>3</sup>ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν·  
 ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.  
 10 [διάψαλμα] ὑπελάβομεν, ὁ θεός, τὸ ἔλεός σου / <sup>2</sup>ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.  
 11 κατὰ τὸ ὄνομά σου, ὁ θεός, / <sup>2</sup>οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς·  
 δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου.  
 12 εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιών,  
 ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας  
 ἔνεκεν τῶν κριμάτων σου, κύριε.  
 13 κυκλώσατε Σιών καὶ περιλάβετε αὐτήν,  
 διηγῆσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς,  
 14 θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς  
 καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς,  
 ὅπως ἂν διηγῆσθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.  
 15 ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν / <sup>2</sup>εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·  
 αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

#### **XLVIII – Εἰς τὸ τέλος· τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός**

- 2 Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη,  
 ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην,  
 3 οἳ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,  
 ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.  
 4 τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν  
 καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν·  
 5 κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου,  
 ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.  
 6 ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ;  
 ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.  
 7 οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν  
 καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι,  
 8 ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται· λυτρώσεται ἄνθρωπος;

47 (2): 8.1 θαρσεῖς] om. nonnulli codd. (vid. apparatus H.–P.) necnon 267 : θαρσεῖς H.–P. et Rahlfs  
 47 (2): 10.1–2 duo stichi Ga (ergo Rahlfs), sed unus rel. codd. 47 (2): 10.2 λαοῦ] plerique codd.  
 (etiam 267), vid. apparatus H.–P. : ναοῦ GaHi et alii, ergo Rahlfs 47 (2): 11.1–2 unus stichus B'  
 2013<sup>7</sup> La<sup>6</sup> SyHe A" necnon 267 47 (2): 15.1–2 unus stichus S Sa A'

εἰς τοὺς θαρσεῖς δε λαίλαπι συντρίψεις τὰς ὀλκάδας.  
 ὥσπερ ἠκούσαμεν ἡμεῖς, οὕτως ἐσμὲν ἰδόντες  
 ἐν πόλει τοῦ παντάνακτος, ἐν πόλει τοῦ δεσπότου· 15  
 θεὸς τεθεμελίωκε ταύτην εἰς τὸν αἰῶνα.  
 ἔσχομεν σοῦ τοὺς οἰκτιρμούς, σῶτερ, ἐν τῷ λαῷ σου·  
 ἢ δ' αἶνεσίς σου πανταχοῦ καὶ κατὰ τοῦνομά σου,  
 δικαιοσύνης ἀκριβοῦς ἢ δεξιὰ σου πλήρης.  
 ὄρος Σιών τὸ καθαρόν ὡς θέμις εὐφρανθήτω, 20  
 τερφθήτωσαν αἱ φίλταται τῆς Ἰουδαίας πᾶσαι  
 ἔνεκεν τῶν κριμάτων σου, δέσποτα παντοκράτορ.  
 κυκλώσατε δὴ τὴν Σιών καὶ περιλάβετε μοι  
 καὶ ταύτης διηγῆσασθε τοῖς ἀπορρήτοις πύργοις·  
 εἰς δὲ τὴν δύναμιν αὐτῆς νῦν θέσθε τὰς καρδίας 25  
 καὶ ταύτης συμμερίσασθε τὰς ἀκλονήτους βάρεις,  
 ὅπως ἂν διηγῆσασθε πρὸς γενεὰν ἑτέραν,  
 ὡς οὗτος ἔστιν ὁ θεὸς μέχρι παντὸς αἰῶνος,  
 αὐτὸς ἡμᾶς δε ποιμανεῖ πάντας εἰς τοὺς αἰῶνας.

#### 48 – Εἰς τὸ τέλος· τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός

Πάντα τὰ φύλα τῶν ἐθνῶν ἀκούσατέ μοι τάδε  
 καὶ πάντες ἐνωτίσασθε τὴν γῆν οἱ κατοικοῦντες,  
 ὅποσοι δήπου γηγενεῖς καὶ παῖδες τῶν ἀνθρώπων  
 πένης ὁμοῦ καὶ πλούσιος μετὰ συμφώνου γνώμης.  
 σοφίαν ἀξιύμνητον λαλήσει μου τὸ στόμα 5  
 καὶ σύνεσιν ἢ κατ' ἐμὲ φροντιστικὴ καρδία.  
 κλινῶ μου πρὸς παραβολὴν τῆς ἀκοῆς τοὺς πόρους,  
 ἀνοίξω μου τὸ πρόβλημα θυμῆρι ψαλτηρίῳ.  
 τοῦ χάριν δέδοικα ληφθεὶς εἰς πονηρὰν ἡμέραν;  
 τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με τὰ πονηρὰ πρακτέα, 10  
 οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῇ τῇ κατ' αὐτοὺς ἰσχύι  
 καὶ τῶν σφετέρων θησαυρῶν καυχώμενοι τῇ κτήσει.  
 ὃν οὐ λυτροῦται σύγγονος· τίς ἄνθρωπος λυτροῦται;

48 V (ff. 124rv) L (ff. 214r–215r) D (f. 209v)

48 tit. ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη add. LD

- οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ  
 9 καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.  
 10 καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ζήσεται εἰς τέλος,  
 οὐκ ὄψεται καταφθοράν, ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας.  
 11 ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται  
 καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν,  
 12 καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα,  
 σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.  
 ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν.  
 13 καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκεν,  
 παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς.  
 14 αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς,  
 καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκῆσουσιν.  
 15 [διάψαλμα] ὡς πρόβατα ἐν ἄδι ἔθεντο, ἰ  
 ἰθάνατος ποιμαίνει αὐτούς·  
 καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωί,  
 καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ἄδι ἰ  
 ἰ<sup>3</sup> ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν  
 16 πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου / <sup>2</sup> ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνῃ με.  
 17 [διάψαλμα] μὴ φοβοῦ, ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος  
 καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ·  
 18 ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήμψεται τὰ πάντα,  
 οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.  
 19 ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται·  
 ἐξομολογήσεται σοι, ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.  
 20 εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ,  
 ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.  
 21 ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκεν,  
 παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς.

**48: 8.2** ἑαυτοῦ] *L'* (etiam 267) 1219 : αὐτοῦ *B'* 2013 1220 1098 A, ergo Rahlfs **48: 10.1** ἐκοπίασεν] codd. : ἐκόπασεν em. Grabe et accepit Rahlfs **48: 10.2** οὐκ ὄψεται] sic Ga *L'* (etiam 267) A\* : praemittunt ὅτι *B'* 2013' 1220 R' 1098 A<sup>c</sup>, ergo Rahlfs **48: 15.3** ἐκ ... αὐτῶν] stichus singularis in 2013' SyHe A<sup>c</sup>, sed non in 267 ἐξώσθησαν] add. 2013' *L'* (etiam 267) Th A<sup>c</sup> : ἐξωσθήσονται 55 **48: 16.1–2** unus stichus in *B'* 2013' THe A<sup>c</sup> **48: 17.2** καὶ] Rahlfs, sed ἡ *L'* (etiam 267, non Sy) A, cfr. MPs. 48.34 δέ

ἐξίλασμά τις ἴδιον οὐ δώσει τῷ δεσπότη,  
 οὐδὲ τῶν λύτρων τῆς ψυχῆς τὴν μισθαποδοσίαν. 15  
 εἰς τὸν αἰῶνα κέκμηκε, ζήσεται γὰρ εἰς τέλος,  
 οὐκ ὄψεται καταφθοράν καὶ τῶν σοφῶν θνησκόντων.  
 ἄφρων ἀνὴρ καὶ δυσσεβῆς ὁμοίως ἀπολοῦνται  
 καὶ καταλείψουσιν αὐτῶν τὸν πλοῦτον ἄλλοτρίοις  
 οἱ τάφοι τούτων ἔσονται πάλιν αὐτῶν οἰκίαι 20  
 καὶ τούτων τὰ σκηνώματα μέχρι παντὸς αἰῶνος,  
 ἐπὶ δὲ τούτων τῶν γαιῶν σημαίνουσι τὰς κλήσεις.  
 ἄνθρωπος ὢν τὸ πρότερον εἰς δόξαν οὐ συνῆκε,  
 τοῖς ἀνοήτοις κτήνεσιν εἰκότως ὠμοιώθη.  
 σκάνδαλον τούτοις ἀτεχνῶς ἢ κατὰ τούτου τρίβος, 25  
 μετὰ δὲ ταῦτα στόματι λαλήσουσιν εὐκρότω, ||<sup>124v</sup>  
 ἔθετο τούτους πρόβατα δίχα νομῆς ἐν ἄδῃ.  
 πλὴν ποιμανεῖ τοὺς δυστυχεῖς ἡ ῥάβδος τοῦ θανάτου  
 καὶ τούτων κυριεύσουσιν οἱ καθαροὶ συντόμως  
 καὶ τὴν ἐκείνων ἀρωγὴν ἔξει γηρώσαν ἄδης, 30  
 οἱ τῆς σφετέρας δυστυχῶς ἐξώσθησαν εὐκλείας.  
 πλὴν ὁ θεός μου τὴν ψυχὴν λυτρώσεται τοῦ φθόρου.  
 ὅταν τις ἄνθρωπος πλουτῇ, σὺ μὴ φοβοῦ τὴν τύχην,  
 μὴ δ' ὅταν τούτου πληθυνθῇ τὸ κλέον τὸ κατοῖκειν·  
 ἐν γὰρ τῷ θνήσκειν οὐδαμῶς λήψεται ταῦτα πάντα, 35  
 οὐδὲ συγκαταβήσεται τούτῳ λοιπὸν τὸ κλέος  
 εἰς τὸν ἐνταῦθα τῆς ψυχῆς εὐλογουμένης βίον.  
 ἂν ἀγαθύνῃς ὄντινοῦν, εὐχαριστήσῃ χαίρων,  
 ἕως πατέρων γενεᾶς δραμεῖται τῶν ιδίων,  
 ἕως αἰῶνος οὐδαμῶς ὄψεται φῶς ἐκεῖνος. 40  
 ἄνθρωπος ὢν ἐν τῇ τιμῇ τὴν δόξαν οὐ συνῆκεν,  
 ἐξεικασθεὶς τοῖς κτήνεσι τοῖς ἄφροσι τὴν φύσιν.

48.22 σημαίνουσι] ἐσήμαναν in textu VL et in marg. γρ. σημαίνουσι VL

## XLIX – Ψαλμός τῷ Ἀσάφ

- Θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησεν καὶ ἐκάλεσεν τὴν γῆν  
 ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ μέχρι δυσμῶν.  
 2 ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ,  
 ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἤξει,  
 3 ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπῆσεται·  
 πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται,  
 καὶ κύκλω αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα.  
 4 προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω / <sup>2</sup> καὶ τὴν γῆν διακρίναι τὸν λαὸν αὐτοῦ·  
 5 συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ  
 τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις,  
 6 καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ,  
 ὅτι ὁ θεὸς κριτὴς ἐστίν.  
 7 [διάψαλμα] Ἄκουσον, λαός μου, καὶ λαλήσω σοι,  
 Ἰσραήλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι·  
 ὁ θεὸς ὁ θεός σου εἰμι ἐγώ. / 8 οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε,  
 τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστίν διὰ παντός·  
 9 οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους  
 οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.  
 10 ὅτι ἐμά ἐστιν πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ,  
 κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ βόες·  
 11 ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ,  
 καὶ ὠραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν.  
 12 ἐὰν πεινάσω, οὐ μὴ σοι εἴπω·  
 ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἴκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.  
 13 μὴ φάγομαι κρέα τάυρων / <sup>2</sup> ἢ αἷμα τράγων πίομαι;  
 14 θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως  
 καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου·  
 15 καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,  
 καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με.  
 16 [διάψαλμα] τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός  
 Ὅτι τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου  
 καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου;

## 49 – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Θεὸς θεῶν ἐλάλησε, κέκληκε δὲ τὴν κτίσιν  
 ἀπὸ λαμπρῶν ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν ἡλίου.  
 ἐκ τῆς Σιών ἡ κατ' αὐτὸν τοῦ κάλλους ὡραιότης  
 ἤξει προδήλως ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν τότε κρίσιν,  
 οὐ παρασιωπῆσεται τὴν ἔλευσιν ἐκείνην. 5  
 πῦρ ἐκκαυθήσεται δεινὸν ἀπὸ προσώπου τούτου,  
 κύκλῳ δὲ τούτου καταιγὶς καὶ φοβερὰ σφοδρότης,  
 τὸν οὐρανὸν τε καὶ τὴν γῆν καλήσει πρὸς τὴν δίκην  
 καὶ συναγάγεται κοινῇ τοὺς ἐκλεκτοὺς τὸν βίον,  
 τοὺς ἐν ὀλοκαυτώμασι τηρήσαντας τὸν νόμον. 10  
 ἀναγγελοῦσι δ' οὐρανοὶ πᾶσιν αὐτοῦ τὴν θέμιν,  
 ὅτι κριτὴς ἐστὶν αὐτὸς πᾶσαν ἐτάζων φύσιν.  
 «λαὸς ἐμός, ἀκούσατε· θέλων γὰρ τί λαλήσαι  
 καὶ τῷ πλησίον Ἰσραὴλ διαμαρτύρασθαί σοι·  
 ἔγωγε σὸς εἰμι θεός· οὐκ ἔλεγχος, εἰ θύεις, 15  
 τὰ γὰρ ὀλοκαυτώματα πάντα σου προσδεκτά μοι,  
 πλὴν οὓς ἂν φέροις οἴκοθεν οὐκ ἐπαινέσω μόσχους,  
 ἀλλ' οὐδ' ἐκ τῶν ποιμνίων σου προσδέξομαι χιμάρρους·  
 ἐμὰ γὰρ πάντα τῶν ἀγρῶν τυγχάνει τὰ θηρία 20  
 καὶ κτήνη τὰ τοῖς ὄρεσι τρεφόμενα καὶ βόες.  
 ἔγνωκα δὲ τῶν πετεινῶν τὰς ὑψιδρόμους φύσεις,  
 σύνεστι δέ μοι τῶν ἀγρῶν ἡ χρονικὴ φαιδρότης.  
 οὐδὲν σοι φθέγξομαι πεινῶν, οὐδὲ ζητήσω βρῶσιν·  
 ἐμὰ γὰρ τὰ πληρώματα τῆς ὅλης οἰκουμένης.  
 μὴ κρέα ταύρων φάγωμαι, πίνωμαι δ' αἷμα τράγων; 25  
 θύσον ἀγνῆς αἰνέσεως τῷ παντουργῷ θυσίαν  
 καὶ πρὸς τὸν ὑψιστον αὐτὸν ἀπόδος τὰς εὐχάς σου,  
 κάλεσον δὴ με βοηθὸν ἐν θλίψεως ἡμέρᾳ  
 καὶ ῥύσομαί σε παρευθύς, εἴτα με σὺ δοξάσεις.»  
 τῷ δὲ βιοῦντι πονηρῶς εἶπεν ὁ πάντα βλέπων· 30  
 «πῶς σὺ τρανῶς ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου  
 καὶ τὰ τῆς διαθήκης μου κραυγάζει σου τὸ στόμα;

49 V (ff. 124v–125r) L (ff. 215r–216r) D (ff. 209v–210r)

49 tit. ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ θεὸς θεῶν ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε add. L : ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ θεὸς θεῶν ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γ D 49.10 τηρήσαντας] τήσαντες L : ἠτήσαντας D

- 17 σὺ δὲ ἐμίσησας παιδεῖαν / <sup>2</sup>καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.  
 18 εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέντρεχες αὐτῷ,  
 καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις·  
 19 τὸ στόμα σου ἐπλεόνασεν κακίας,  
 καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκεν δολιότητα·  
 20 καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις  
 καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρὸς σου ἐτίθεις σκάνδαλον.  
 21 ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα·  
 ὑπέλαβες ἀνομίαν ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος·  
 ἐλέγξω σε καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου ἁμαρτίας σου.  
 22 σύνετε δὴ ταῦτα, οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ,  
 μήποτε ἀρπάσῃ καὶ μὴ ἦ ὁ ρύόμενος·  
 23 θυσία αἰνέσεως δοξάσει με,  
 καὶ ἐκεῖ ὁδός, ἣ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ.

**LI – Εἰς τὸ τέλος· συνέσεως τῷ Δαυὶδ 2 ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαουλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ Ἦλθεν Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ**

- 3 Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ, ὁ δυνατός,  
 ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν; / 4 ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου·  
 ὥσει ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.  
 5 ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην,  
 ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην.  
 6 [διάψαλμα] ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, / <sup>2</sup>γλῶσσαν δολίαν.  
 7 διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθελεῖ σε εἰς τέλος·  
 ἐκτίλει σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματος  
 καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων.  
 8 [διάψαλμα] καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται  
 καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν  
 9 Ἴδου ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ,  
 ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ  
 καὶ ἐδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.  
 10 ἐγὼ δὲ ὥσει ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ·

49: 17.1–2 unus stichus in 1023-Sa<sup>B</sup> 1219 necnon 267 49: 18.2 μετὰ μοιχοῦ] L (etiam 267, non He) : μετὰ μοιχῶν Rahlfs 49: 19.1 κακίας] L<sup>d</sup> : κακίαν Rahlfs necnon 267 49: 21.3 ἁμαρτίας σου] add. L<sup>r</sup> (etiam 267) 1219' 51: 3.2–4.1 unus stichus 2013' R<sup>r</sup> Ga necnon 267 51: 6.1–2 duo stichi Ga Sy, sed unus rel. codd.

σύ δε μισήσας παίδευσιν ἀπώσω μου τοὺς λόγους;  
 ἂν ἐθεώρεις κλέπτοντα, συντρέχων ὠμολόγεις,  
 τὴν δὲ μερίδα σου μοιχῶ συντεταγμένην εἶχες. 35  
 κακίας ἐπλεόνασε τὸ βδελυκτόν σου στόμα  
 καὶ δόλους περιέπλεκεν ἡ γλῶσσα σου ποικίλους.  
 κατὰ τοῦ σοῦ καθήμενος ἐλάλεις ὁμοσπόρου  
 καὶ σκάνδαλον ἡτοίμαζες εἰς τὸν μητρῶον τόκον. ||<sup>125r</sup>  
 ταῦτα σου δρῶντος ἔγωγε σεσιγηκῶς εὐρήθην· 40  
 ὑπέλαβες ἀνόμημα, σαυτῷ με παρεικάσας,  
 ἐλέγξω κατὰ πρόσωπον τὰ πλημμελήματά σου.  
 οἱ λήθην ἔχοντες θεοῦ σύνετε δὴ μοι τάδε,  
 μήπως ἀρπάσῃ μηδενὸς λυτροῦσθαι δυναμένου·  
 αἰνέσεως θυσία με δοξάσει τὸν δεσπότην 45  
 καὶ δείξω τούτῳ σωστικὴν ἐν τοῖς κινδύνοις τρίβον.»

**51 – Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυίδ ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγ-  
 γελῖλαι τῷ Σαουλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ**

Τοῦ χάριν ἔργοις πονηροῖς, ὁ δυνατός, κομπάζεις;  
 ὅλης ἡμέρας τὰ δεινὰ τῆς γλώττης ἐλογίσω,  
 ὥσεί ξυρὸν ἐποίησας ἡκονημένον δόλον·  
 κακίας γὰρ ἠγάπησας, ἀλλ' οὐκ ἀγαθωσύνην,  
 ὥς ἀδικίαν πονηρὰν ἢ τὸ λαλῆσαι θέμιν. 5  
 πᾶν ῥῆμα καταποντισμοῦ γλώττης ψευδοῦς ἠσπάσω,  
 ὅθεν ὁ φύσει δυνατὸς εἰς τέλος καθελεῖ σε,  
 ἐκτίλαι σε καὶ τῆς σκηνῆς, ἧς ἔχεις, ἀποστήσαι,  
 ἐκ γῆς δε ζώντων ἅπαν σου τὸ ρίζωμα ληφθεῖη.  
 ἰδόντες φοβηθήσονται δίκαιοι μᾶλλον τάδε 10  
 καὶ κατ' αὐτοῦ γελάσαντες ἐροῦσι παραντίκα·  
 «ἄνθρωπος οὗτος ὁ μὴ θεὸς ἐπίκουρον τὸν κτίστην,  
 ἐν γὰρ τῷ πλήθει σφαλερῶς ἐπήλπισε τοῦ πλούτου,  
 ἐπὶ δὲ ματαιότητι προσεῖληφε καὶ σθένος.»  
 ἐγὼ δ' ὥς οἰκῶ τοῦ θεοῦ κατάκαρπος ἐλαία 15

51 V (f. 125r) L (ff. 216rv) D (f. 210v)

49.34 ἐθεώρεις] ἐθεώρης D 49.37 ποικίλους] ποικίλως D 51 tit. τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός add. LD : Mi.Ps. *Poem*. 1.132–140 (ed. Westerink) in marg. ext. f. 210v D (vid. app. 1)

- ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ  
 εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.  
 11 ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας,  
 καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, / <sup>3</sup>ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὀσίων σου.

**LIII – Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· συνέσεως τῷ Δαυὶδ 2 ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους  
 καὶ εἰπεῖν τῷ Σαοὺλ Οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ’ ἡμῖν;**

- 3 Ὁ θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με  
 καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με.  
 4 ὁ θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,  
 ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.  
 5 ὅτι ἀλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ’ ἐμέ,  
 καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου·  
 οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.  
 6 [διάψαλμα] ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι,  
 καὶ ὁ κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.  
 7 ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου·  
 ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.  
 8 ἐκουσίως θύσω σοι,  
 ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, κύριε, ὅτι ἀγαθόν·  
 9 ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με,  
 καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

**LIV – Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· συνέσεως τῷ Δαυίδ**

- 2 Ἐνώτισαι, ὁ θεός, τὴν προσευχὴν μου  
 καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου, / <sup>3</sup> πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου.  
 ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου |  
<sup>2</sup>καὶ ἐταράχθην / <sup>4</sup> ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ |  
<sup>1</sup>καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ,

51: 11.2–3 duo stichi La<sup>G</sup> Ga T, sed unus rel. codd. 53: 6.2 ἀντιλήπτωρ] fort., ut in H.–P. et 267 :  
 ἀντιλήμπτωρ Rahlfs 53: 7.2 ἐξολόθρευσον] B L’ (etiam 267) 55 : ἐξολέθρευσον S 2013 R T, ergo Rahlfs  
 54: 3.2–4.1 sic dividit R’

τοῖς οἰκτιρμοῖς ἐπήλπισα τοῦ σώζειν δυναμένου.  
 εἰς τὸν αἰῶνα τὸν μακρὸν ἄχρι παντὸς αἰῶνος  
 εὐχαριστήσω δὲ τῶν σῶν, ὧν κατειργάσω, χάριν  
 καὶ σοῦ τὴν κλῆσιν ὡς χρηστήν ὑπομενῶ τοῖς δούλοις.

**53 – Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις· συνέσεως τῷ Δαυίδ ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους  
 καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ, οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ’ ἡμῖν;**

Ὁ πλαστουργὸς ἐν τῇ σαυτοῦ σῶζε φρικτῇ με κλήσει  
 καὶ γὰρ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με τὸν ἰκέτην.  
 εἰσάκουσον ὡς εὐσπλαγχνος τῆς ἔνδον προσευχῆς μου,  
 ἐνώτισαι τὰ ῥήματα πάντα τοῦ στόματός μου·  
 τινές γὰρ ἐπανεστήσαν ἄνδρες ἀλλόφυλοί μοι  
 καὶ κραταιοί μου τὴν ψυχὴν ἐζήτησαν ὀλέσαι  
 καὶ τὸν θεὸν οὐκ ἔθεντο πρόσθεν τῶν σφῶν ὀμμάτων.  
 ἰδοὺ γὰρ οὗτος ὁ θεὸς ἐπικούρος ἐστὶ μοι,  
 καμνούσης δέ μου τῆς ψυχῆς ἀντιλαμβάνεται μοι,  
 ὃς ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐπεμβαίνουσίν μοι·  
 ἐν ἀληθείᾳ δὲ τῇ σῇ θραῦσον αὐτοὺς εἰς τέλος.  
 ἐγὼ δ’ ἐκὼν σοι μυστικὴν εὐγνωμοσύνην θύσω,  
 ὡς ἀγαθὴν δὲ φυσικῶς ὑμνήσω σου τὴν κλῆσιν·  
 ἐκ γὰρ παντός με δυσχεροῦς ἐπιφανεῖς ἐρρύσω  
 κὰν τοῖς ἐχθροῖς τὸν ὀφθαλμὸν ἐπέβαλον ἀσμένως.

**54 – Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις· συνέσεως τῷ Δαυίδ**

Ἐνώτισαι, φιλόανθρωπε, τὴν προσευχήν μου πράως  
 καὶ μὴ παρίδης τὰς λιτάς, ἀλλ’ εἰσακούσας πρόσχες.  
 εἰς τὴν ἀδολεσχίαν μου στυγνάσας ἐλυπήθην,  
 ἀπὸ φωνῆς δε δυσμενοῦς ἀθρόας ἐταράχθην,  
 ἁμαρτωλοῦ δε θλίβοντος, τοῦτο παθὼν εὐρήθην·

**53** V (f. 125r) L (ff. 216v–217r) D (ff. 210v–211r) **54** V (ff. 125rv) L (ff. 217r–218r) D (f. 211r)

**53 tit.** ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με add. LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.141–149 (ed. Westerink) intra columnas f. 210v D (vid. app. 1) **53.6** ὀλέσαι] ὠλέσαι D **54 tit.** εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυίδ ψαλμός· ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν μου add. LD

- ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν  
 καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.  
 5 ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί,  
 καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ·  
 6 φόβος καὶ τρόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμέ, / <sup>2</sup>καὶ ἐκάλυψέν με σκότος.  
 7 καὶ εἶπα Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσει περιστερᾶς  
 καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω;  
 8 ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων / <sup>2</sup>καὶ ηὐλίσθη ἐν τῇ ἐρήμῳ.  
 9 [διάψαλμα] προσεδεχόμεν τὸν σῶζοντά με  
 ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταγίδος.  
 10 καταπόντισον, κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν,  
 ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.  
 11 ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς,  
 ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία,  
 12 καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.  
 13 ὅτι εἰ ἔχθρὸς ὠνείδισέν με, ὑπήνεγκα ἄν,  
 καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ.  
 14 σὺ δέ, ἄνθρωπε ἰσόψυχε, / <sup>2</sup>ἡγεμών μου καὶ γνωστὴ μου,  
 15 ὃς ἐπὶ τὸ αὐτό μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα,  
 ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ·  
 16 ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτούς, / <sup>2</sup>καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾄδου ζῶντες,  
 ὅτι πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν.  
 17 ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα, / <sup>2</sup>καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέν μου.  
 18 ἐσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας διηγῆσομαι·  
 ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.  
 19 λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι,  
 ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.  
 20 εἰσακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτούς,  
 ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων.  
 [διάψαλμα] οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, / καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν.  
 21 ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι·  
 ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.  
 22 διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ,  
 καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν·

54: 6.1–2 unus stichus S 2013 55 necnon 267, Philes καὶ<sup>2</sup> (om. 2013) legit, cum δέ scripsisset 54: 8.1–2  
 unus stichus B' 2013' R' Sy 55 necnon 267 54: 14.1–2 duo stichi Ga et T, sed unus rel. codd. 54: 16.1–2  
 unus stichus B' R' 1219' necnon 267 54: 17.1–2 duo stichi Sa et He, sed unus rel. codd. 54: 20.3–4  
 unus stichus 2013' R' Ga SyHe 55 54: 22.2 ἤγγισαν ... αὐτῶν] L' (etiam 267) : ἤγγισεν ἡ καρδία  
 αὐτοῦ B' 2013' R' Ga He<sup>c</sup>, ergo Rahlfs

ἐξέκλιναν γὰρ ἐπ' ἐμὲ ληφθέντες ἀνομία  
 καὶ κατ' ὀργὴν μοι πονηρὰν ἀσχέτως ἐνεκότουν.  
 ἔσχε δὲ πλείστην ταραχὴν ἢ κατ' ἐμὲ καρδία,  
 δειλία δέ μοι παρευθὺς ἐπέπεσε θανάτου,  
 φόβος καὶ τρόμος ἐπ' ἐμέ, σκότος δ' ἐκάλυψέ με. 10  
 εἶπα δὲ· «τίς με πτέρυξι περιστερᾶς ὀπλίσει  
 καὶ πετασθήσομαι ταχὺ καὶ καταπαύσω τρέχων; ||<sup>125v</sup>  
 πλὴν ὡς φυγὰς τις μακρυνθεὶς ἠυλίσθην ἐν ἐρήμῳ.  
 προσεδεχόμεν τὸν θεὸν τὸν δυνατὸν ἐξάγειν  
 τῆς ὀλιγοψυχίας με καὶ τῆς ἐνταῦθα ζάλης.» 15  
 καταποντίσας διέλε τούτων τὰς γλώττας, ἀναξ·  
 ἀντίφθογγον γὰρ ἔδειξαν τῇ πόλει κακουργίαν,  
 ταύτης τὰ τεῖχη δυσμενὲς πάντα καιρὸν κυκλώσει,  
 κόπος δὲ ταύτης μεταξὺ καὶ πόνος καὶ κακία·  
 οὐ γὰρ ἐξέλιπεν αὐτῆς οὐ δόλος οὐδὲ τόκος. 20  
 ὡς ἂν ἐχθρὸς ὠνείδισεν, εἶχον ἂν πράως φέρειν,  
 τοῦδ' ἐπ' ἐμὲ κομπάσαντος εὐθὺς ἂν ἀπεκρῦβην.  
 σύ δ' ἄνθρωπε φιλούμενε, γνωστέ μου, φροντιστά μου,  
 ὃς ἐδωδὴν ἐγλύκανας καὶ παρατέθεικάς μοι,  
 ὁμοῦ συμπεπορεύμεθα πρὸς τὴν τοῦ κτίστου στέγην. 25  
 ἐλθέτω πότμος ἐπ' αὐτούς, ἀχθήτωσαν εἰς ἄδην·  
 ἐν μέσῳ γὰρ τὰ πονηρὰ τῆς τούτων παροικίας.  
 ἐκέκραξα πρὸς τὸν θεόν, οὗτος δ' εἰσήκουσέ μου,  
 ἐσπέρας ἅμα καὶ πρωὶ καὶ κατὰ μεσεμβρίαν.  
 ἀπαγγελῶ φθεγξάμενος, ὃδ' εἰσακούσεται μου, 30  
 λυτρώσεται μου τὴν ψυχὴν τῶν πέλας ἐν εἰρήνῃ·  
 ἐν γὰρ πολλοῖς οἱ σὺν ἐμοὶ καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἦσαν.  
 ἀλλ' εἰσακούσεται θεὸς καὶ ταπεινώσει τούτους,  
 ὁ καὶ πρὸ πάντων ἀληθῶς ὑπάρχων τῶν αἰώνων·  
 οὐ γὰρ ἐστὶν ἀντάλλαγμα τοῖς ἀπτοήτοις τούτοις. 35  
 ἀποδιδούς ἐξέτεινε τὴν χεῖρα τὴν ἰδίαν,  
 ἀφρόνως ἐβεβήλωσαν τὴν τούτου διαθήκην,  
 διεμερίσθησαν ὀργῇ τοῦ κατ' αὐτὸν προσώπου  
 καὶ πάλιν προσεπέλασαν αἱ πονηραὶ καρδίαι,

- ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον, / <sup>4</sup>καὶ αὐτοὶ εἰσιν βολίδες.  
 23 ἐπίρριψον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει·  
 οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.  
 24 σὺ δέ, ὁ θεός, κατὰξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς·  
 ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος / <sup>3</sup>οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν.  
 ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ, κύριε.

**LV – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου· τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὅποτε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ**

- 2 Ἐλέησόν με, κύριε, ὅτι κατεπάτησέν με ἄνθρωπος,  
 ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέν με.  
 3 κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν,  
 ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους.  
 4 [ἡμέρας] <οὐ> φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἐλπῶ.  
 5 ἐν τῷ θεῷ ἐπαιέσω τοὺς λόγους μου [ὅλην τὴν ἡμέραν].  
 ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι σάρξ;  
 6 ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο,  
 κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.  
 7 παροικήσουσιν καὶ κατακρύψουσιν· / <sup>2</sup>αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν,  
 καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου.  
 8 ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτοῦς,  
 ἐν ὀργῇ λαοὺς κατὰξεις, ὁ θεός.  
 9 τὴν ζωὴν μου ἐξηγγειλὰ σοι,  
 ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.  
 10 ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω,  
 ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε· / <sup>3</sup>ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός μου εἶ σύ.  
 11 ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, / <sup>2</sup>ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον.  
 12 ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;  
 13 ἐν ἐμοί, ὁ θεός, αἱ εὐχαὶ ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σοι,  
 14 ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου  
<sup>2a</sup><τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρύων> / <sup>2b</sup>καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος

54: 22.3–4 unus stichus B' 2013 R' SyHe 55 necnon 267 54: 24.2–3 duo stichi La<sup>G</sup> TSyHe (ergo Rahlfs), unus rel. codd. 55: 4.1 ἡμέρας] om. 2013' 55: 4.1 οὐ] add. 2013' L'' (etiam 267) SuTh 55 : om. B'' R'', ergo Rahlfs 55: 5.1 ὅλην ... ἡμέραν] om. S GaAug L'' (etiam 267) 1219, praebent B' 2013' R'' 55, ergo Rahlfs 55: 10.2–3 unus stichus 55 necnon 267 55: 14.2a – 2b sic 267 (sed sine καὶ), add. stichum 14.2a τοὺς ... δακρύων Bo<sup>P</sup> R' Aug L' 1219'

οἱ λόγοι σφῶν ὡς ἔλαιον, οὗτοι δ' εἰσὶ βολίδες. 40  
 ῥίψον τὴν τύρβην πρὸς θεὸν καὶ θρέψει σε πλησμίως,  
 σάλον ἐν βίῳ πονηρὸν οὐ δώσει τῷ δικαίῳ.  
 σύ δ' ὁ θεὸς διαθορᾶς ἄξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ,  
 οὐχ ἡμισεύσουσι τὸν σφῶν ἄνδρες αἰμάτων βίον.  
 ἐγὼ δ' εἰς σέ τὸν κτίστην μου στηρίξω τὴν ἐλπίδα. 45

**55 – Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου τῷ Δαυὶδ εἰς  
 στηλογραφίαν, ὅποτε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ**

Βροτός με κατεπάτησεν, οἴκτειρον σύ με, σῶτερ,  
 ἔθλιψε δέ με πολεμῶν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.  
 ἐχθροὶ με πεπατήκασιν ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας·  
 πολλοὶ γὰρ οἱ μισοῦντες με καὶ βάλλοντες ὑψόθεν,  
 ἐγὼ δ' οὐ φοβηθήσομαι πηγνύς σοι τὴν ἐλπίδα. 5  
 ἐν τῷ θεῷ τῶν λόγων μου τὴν χάριν ἐπαινέσω  
 καὶ τῷ θεῷ μου πεποιθῶς ἔργα σαρκὸς οὐ τρέμω.  
 ὅλην ἡμέραν – ὡς εἰπεῖν – ἐμίσουν μου τοὺς λόγους,  
 πᾶς τις δὲ τούτων λογισμὸς πρὸς τι κακόν μοι βλέπει.  
 τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν ἐν παροικίαις οὗτοι, 10  
 ὥσπερ αὐτήν μου τὴν ψυχὴν ὑπομεμενηκότες.  
 αὐτός δ' ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς ὥσεις αὐτοὺς ἀθρόους,  
 κατὰξεις δῆμους ἐν ὀργῇ συντόνῳ δυσαγώγους.  
 ἐξήγγειλα, παμβασιλεῦ, τὸν ἑμαυτοῦ σοι βίον,  
 εἶδες μου δὲ τὰ δάκρυα, καθάπερ ἐπηγγείλω. 15  
 ἀλλ' ἐπιστρέψουσιν ἐμοῦ κατόπιν οἱ μισοῦντες,  
 καθ' ἣν ἡμέραν σε καλῶ σωτῆρα προσλαμβάνων.  
 αἰνέσω ῥῆμα τῷ θεῷ, τούτῳ δ' αἰνέσω λόγον,  
 ἥλπισα δὲ πρὸς τὸν θεὸν μὴ φοβηθεῖς ἀνθρώπους.  
 σοὶ δ' ἀποδώσω τὰς εὐχὰς τὰς ἐν ἐμοὶ σὺν κρότοις· 20  
 ἐρρύσω γάρ μου τὴν ψυχὴν θανάτου πολυτρόπου,  
 δακρύων δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πτώματος τοὺς πόδας,

55 V (f. 125v) L (ff. 218rv) D (ff. 211r–211v)

inter MPs. 54 – 55 δόξα et κάθισμα η' non praebebet V 55 tit. ἐλέησόν με, ὁ θεός, ὅτι κατεπάτησέ με  
 ἄνθρωπος add. LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.150–160 (ed. Westerink) in marg. inf. f. 211r D (vid. app. 1) 55.9 πρὸς  
 ... βλέπει] in marg. ext. idem hemistichium rescripsit V

εὐαρεστήσω ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων.

**LVI – Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδι-  
δράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον**

- 2 Ἐλέησόν με, ὁ θεός, ἐλέησόν με, / <sup>2</sup>ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου  
καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιδῶ,  
ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.
- 3 κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὑψιστον,  
τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.
- 4 ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέν με,  
ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.  
[διάψαλμα] ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ
- 5 καὶ ἔρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμων.  
ἐκοιμήθην τεταραγμένος·  
υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλον καὶ βέλη,  
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.
- 6 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς, ὁ θεός, / <sup>2</sup>καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
- 7 παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσίν μου / <sup>2</sup>καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου·  
ῥυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον / <sup>4</sup>καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν.
- 8 [διάψαλμα] ἔτοιμη ἡ καρδία μου, ὁ θεός, / <sup>2</sup>ἔτοιμη ἡ καρδία μου, |  
<sup>2</sup>ῥῆσομαι καὶ ψαλῶ <σοι>. / <sup>9</sup> ἐξεγέρθητι, ἡ δόξα μου·  
ἐξεγέρθητι, ψαλτήριον καὶ κιθάρα·  
ἐξεγερθήσομαι ὀρθρου. / <sup>10</sup> ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, κύριε,  
ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν, / <sup>11</sup> ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου  
καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.
- 12 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς, ὁ θεός, / <sup>2</sup>καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

**LVII – Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν**

- 2 Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε;

55: 14.3 εὐαρεστήσω] Bo L' (etiam 267) : τοῦ εὐαρεστήσαι Rahlfs 56: 2.1–2 unus stichus Sa  
56: 7.1–2 unus stichus Sa 56: 7.3–4 duo stichi B Ga<sup>c</sup>, unus rel. codd. 56: 8.1–9.1 sic prae-  
bet 267 (sine 8.2 σοι), stichos 8.1–2 sic distribuit R' 56: 8.2 σοι] add. Sa He et 269 (vid. apparatus  
H.–P.) 56: 9.3–10.1 unus stichus Sa, unus stichus una cum ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν 267 56: 10.2–11.1  
ψαλῶ σοι cum 11.1 iungit Sa (om. ἐν ἔθνεσιν) 56: 12.1–2 sic dividit 267

εὐαρεστήσω πρὸς θεοῦ φῶς ἀθανάτων βλέπων.

**56 – Εἰς τέλος· μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον·** <sup>126r</sup>

Φεῖσαι μου, σῶτερ, φεῖσαι μου σοὶ πεποιθότος μόνῳ,  
ἐν τῇ σκιᾷ γὰρ τῇ τῶν σῶν πτερύγων καθεδοῦμαι,  
ὥς ἂν ἅπαν τὸ κακὸν εἰς τέλος ἀφυβρίση.  
κεκράζομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὑψιστον ἐκ βάθους,  
θεὸν τὸν ὡς φιλόανθρωπον εὐεργετήσαντά με. 5  
ἀπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ διασέσωκέ με  
καὶ τοὺς καταπατοῦντας με παρέδωκεν εἰς ὕβριν.  
πέπομφε δὲ τοὺς οἰκτιρμούς μετὰ τῆς ἀληθείας  
καὶ σέσωκέ μου τὴν ψυχὴν σκύμνων δεινῶν ἐκ μέσου.  
ἐγὼ δε σφόδρα ταραχθεὶς ἐντεῦθεν ἐκοιμήθην, 10  
παῖδες ἀνθρώπων ὥπλισαν ὁδόντας ὑπὲρ βέλη  
καὶ τεθηγμένη μάχαιρα τούτων ἐστὶν ἡ γλῶσσα.  
βαῖνε πρὸς πόλον, ὕψιστε, δόξη τὴν γῆν κοσμήσας.  
ἡτοίμασάν μου τοῖς ποσὶ παγίδα ψυχοφθόρον,  
ῥυξαν βόθρον μοι δεινόν, ἀλλ' ἔπεσον εἰς τοῦτον. 15  
ἐτοίμην, κέκτημαι, σωτήρ, ἐτοίμην τὴν καρδίαν,  
ῥῶσομαι δέ σοι καὶ ψαλῶ τὴν δόξαν μου δεικνύων.  
ἐγέρθητι τὸ κλέος μου καὶ λύρα καὶ κιθάρα  
κάν τοῖς λαοῖς ὀρθρίσας σε δοξάσω τὸν δεσπότην.  
ψαλῶ σοι κάν τοῖς ἔθνεσι τοὺς οἰκτιρμούς ὑψοῦντι 20  
καὶ τὴν ἀλήθειαν τὴν σὴν ἄχρι νεφῶν ἀδήλων,  
εἰς οὐρανοὺς ὑψώθητι δόξης τὴν γῆν ἐμπλήσας.

**57 – Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν**

Ἄν ἄρα θέμιν ἀληθῶς λαλήτε πρὸς ἀλλήλους,

56 V (f. 125v–126r) L (f. 218v) D (f. 211v) 57 V (f. 126r) L (f. 219r) D (f. 211v)

**56 tit.** ἐλέησόν με, ὁ θεός, ἐλέησόν με· ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν add. LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.161–169 (ed. Westerink) in marg. ext. D (vid. app. 1) **56.14** τοῖς ποσὶ] τὴν ψυχὴν LD **57 tit.** εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην add. LD

- εὐθεΐα κρίνατε, οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων;  
 3 καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ,  
 ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.  
 4 ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας,  
 ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστροῦ, ἐλάλησαν ψεύδη.  
 5 θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφeos,  
 ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βουούσης τὰ ὦτα αὐτῆς,  
 6 ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπαδόντων  
 φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.  
 7 ὁ θεὸς συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,  
 τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν κύριος.  
 8 ἐξουδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον·  
 ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν.  
 9 ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεῖς ἀνταναιρεθήσονται·  
 ἐπέπεσε πῦρ <ἐπ' αὐτούς>, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.  
 10 πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ράμνον,  
 ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς.  
 11 εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν [ἀσεβῶν]·  
 τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.  
 12 καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος Εἰ ἄρα ἔστιν καρπὸς τῷ δικαίῳ,  
 ἄρα ἔστιν ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

**LVIII – Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἀπέστειλεν  
 Σαοὺλ καὶ ἐφύλαξεν τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν**

- 2 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός/<sup>2</sup> καὶ ἐκ τῶν ἐπανιστανομένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με·  
 3 ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν  
 καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.  
 4 ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου,  
 ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί.  
 οὗτε ἡ ἀνομία μου οὗτε ἡ ἁμαρτία μου, κύριε·  
 5 ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυναν·  
 ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἴδε.

57: 2.2 εὐθεΐα] εὐθείας L' (etiam 267) κρίνατε] L<sup>d</sup> T<sup>r</sup> R<sup>c</sup> 55 : κρίνετε rel. codd. 57: 6.1 φωνῆς]  
 L' (etiam 267, non THe\*) 55 : φωνήν Rahlfs 57: 7.1 συντρίψει] Bo Sa R L' (etiam 267) 55 : συνέτριψεν  
 B', ergo Rahlfs 57: 9.2 ἐπ' αὐτούς] add. L'' (etiam 267) Th 57: 10.2 αὐτούς] S R'' Ga<sup>c</sup> Vulg L (etiam  
 267) 1219' : ὑμᾶς B' Sa Ga\* TTh<sup>t</sup> He\*Th, ergo Rahlfs 57: 11.1 ἀσεβῶν] om. S' GaAug L' (etiam 267) 55  
 58: 5.2 ἴδε] H.-P. et 267 : ἰδέ Rahlfs

παῖδες ἀνθρώπων κρίνατε τὰς κρίσεις τὰς εὐθείας;  
 ἐν γὰρ ἀνόμοις ἐπὶ γῆς καρδίαις κακουργεῖτε,  
 ὅτι συμπλέκουσιν ὑμῶν αἱ χεῖρες ἀδικίαν.  
 ἐκ μήτρας ἀπεκρούσθησαν οἱ δυσσεβεῖς τὸν τρόπον, 5  
 γαστρόθεν ἐπλανήθησαν ψευδόμενοι τοῖς λόγοις.  
 θυμὸς αὐτοῖς ὁμοίωσις ἐχίδνης ἐπιβούλου  
 ἢ καὶ βουούσης ὡς κωφῆς τὴν ἀκοὴν ἀσπίδος,  
 ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς τῶν ἐπαδόντων  
 παρὰ σοφοῦ καὶ φαρμακοῦ πολλάκις ἀπρακτοῦσα. 10  
 θεὸς ἐν στόματι τῷ σφῶν συντρίψει τοὺς ὀδόντας·  
 τῶν γὰρ λεόντων εὐσθενῶς συνέθλασε τὰς μύλας,  
 ὡς ὕδωρ πορευόμενον κριθήσονται χυδαῖοι,  
 τὸ τόξον τούτοις ἐντενεῖ μέχρις ἐσχάτης νόσου,  
 ὡσεὶ κηρὸς τις ἐκτακεῖς οἰχήσονται καθάπαξ. 15  
 πυρὸς πεσόντος ἐπ’ αὐτοὺς οὐκ εἶδον τὸν φωσφόρον.  
 πρὸ τοῦ τὴν ράμονον τὰς ὑμῶν ἀκάνθας συνιέναι,  
 ὡς ζώντας τούτους ἐν ὀργῇ καταποθέντας θήσει.  
 χαίρησιν δίκαιος ἀνὴρ ἐκδίκησιν ἀθρήσας,  
 ἐν αἵμασιν ἁμαρτωλοῦ νίπεται δὴ τὰς χεῖρας. 20  
 βροτός δε φθέγγεται· «καρπὸς ἂν ἦτις τῷ δικαίῳ,  
 ἄρ’ ἔστι τούτους ὁ θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς ὁ κρίνων.»

**58 – Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἀπέστειλε Σαὺλ καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν**

Ῥῦσαι με, σῶτερ, τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐπανισταμένων  
 καὶ τῶν τὴν πολυστένακτον πραττόντων ἀνομίαν  
 καὶ σῶσον με τὸν δοῦλον σου, νῦν ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων.  
 ἰδοὺ γὰρ τεθηρεύκασιν τὴν τῆς ψυχῆς μου πτῆσιν,  
 ἐπέθεντό μοι κραταιοὶ δυνάσται, παντοκράτορ. 5  
 οὔτε μοι πρᾶξις ἄνομος, οὔτε τις ἁμαρτία,  
 πλὴν ἀνομίας ἐδραμον καὶ κατηυθύνθην τρέχων.  
 ἐγέρθητι, συνάντησον καὶ βλέψον με τὸν δοῦλον,

58 V (ff. 126rv) L (ff. 219r–220r) D (f. 212r)

56.19 ἀθρήσας] ἀθροίσας D 56.21 ἥτις] ἥτις VL, spiritus non distinguitur in D 58 tit. ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ θεός, καὶ ἐκ τῶν ἑπα add. L : Mi.Ps. *Poem.* 1.170–174 (ed. Westerink) in marg. ext D (vid. app. 1)

- 6 καὶ σύ, κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ,  
 πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη,  
 μὴ οἰκτιρήσης πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.
- 7 [διάψαλμα] ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων |  
<sup>1</sup>καὶ κυκλώσουσιν πόλιν.
- 8 ἰδοὺ ἀποφθέγγονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,  
 καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χεῖρεσιν αὐτῶν· |  
<sup>2</sup>ὅτι τίς ἤκουσεν; / 9 καὶ σύ, κύριε, ἐκγελάσῃ αὐτούς,  
 ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.
- 10 τὸ κράτος μου, πρὸς σὲ φυλάξω,  
 ὅτι ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.
- 11 ὁ θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με·  
 ὁ θεὸς δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.
- 12 μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ λαοῦ μου·  
 διασκορπίσον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου  
 καὶ κατάγαγε αὐτούς, ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε.
- 13 ἁμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν,  
 καὶ συλλημφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν·  
 καὶ ἐξ ἁρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντέλειᾳ
- 14 ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσιν·  
 καὶ γινώσκονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπάζει τοῦ Ἰακώβ, |  
<sup>2</sup>τῶν περάτων τῆς γῆς.
- 15 [διάψαλμα] ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων |  
<sup>1</sup>καὶ κυκλώσουσιν πόλιν.
- 16 αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν·  
 ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσιν, καὶ γογγύσουσιν.
- 17 ἐγὼ δὲ ἄσομαι τῇ δυνάμει σου  
 καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου,  
 ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου / <sup>4</sup>καὶ καταφυγὴ |  
<sup>4</sup>ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. / 18 βοηθός μου, σοὶ ψαλῶ,  
 ὅτι, ὁ θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, / <sup>3</sup>ὁ θεός μου, τὸ ἔλεός μου.

58: 7.1 sic dividunt La<sup>G</sup> TSy 58: 8.2–9.1 ὅτι τίς ἤκουσεν] ad 9.1 trahunt B' Sa La<sup>G</sup> 1219', ad 8.2 Ga TSyHe 58: 10.2 ἀντιλήπτωρ] H.–P. necnon 267 : ἀντιλήμπτωρ Rahlfs 58: 13.1 ἁμαρτία ... λόγος] R LTht<sup>P</sup> : ἁμαρτίαν ... λόγον B' Ga Tht<sup>P</sup> 55 2010, ergo Rahlfs 58: 13.3 ἐν συντέλειᾳ] R L (etiam 267) 1219' : συντέλειαι B' Sa Tht<sup>P</sup>Th, ergo Rahlfs 58: 15.1 sic dividunt La<sup>G</sup> TSy necnon R' 17.2–3 ὅτι ... μου] hos stichos sic distribuit, sed 17.2 ad 18.1 non iungit 267 58: 17.3 ἀντιλήπτωρ] fort., ut in H.–P. et 267 : ἀντιλήμπτωρ Rahlfs 58: 18.2 ἀντιλήπτωρ] fort., ut in H.–P. et 267 : ἀντιλήμπτωρ Rahlfs

σύ δε θεὸς ὁ δυνατὸς τῶν Ἰσραὴλ ταγμάτων,  
 τὰς τῶν ἐθνῶν παρεμβολὰς ἐπίσκεψαι καὶ σῶσον. ||<sup>126v</sup> 10  
 πλὴν τοὺς τὰ φαῦλα πράττοντας μὴ κατοικτεῖραις ὅλως·  
 ἐσπέρας ἐπιστρέψουσι, λιμώξουσι ὡς κύων  
 καὶ πόλιν ὠρυόμενοι κυκλώσουσιν ἐκεῖνοι.  
 ἰδοὺ τῷ στόματι τῷ σφῶν ἀφρόνως ἀπεροῦσιν,  
 ἐν δὲ τοῖς τούτων χεῖλησιν ἠκονημένον ξίφος· 15  
 ὅτιπερ ἤκουσεν οὐδεὶς, σύ δ' ἐκγελάσεις τούτους,  
 πάντα τὰ φύλα τῶν ἐθνῶν ἐξουδενώσεις μόνος.  
 ἐγὼ δε, σῶτερ μου, πρὸς σὲ φυλάξω μου τὸ κράτος·  
 σύ γαρ κατέστηκας ἐμὸς ἀρχῆθεν ἀντιλήπτωρ,  
 σύ μου θεός, ἡ κατ' αὐτὸν προφθάσει με χρηστότης· 20  
 οὗτος θεὸς καὶ τοῖς ἐχθροῖς δείξει με σεσωσμένον.  
 μὴ κτείνης τούτους παντελῶς, μήπως ἐκλάθωνταί σου,  
 πλὴν διασκορπίσον αὐτοὺς ὑπὸ τῇ σῇ δυνάμει  
 καὶ τούτους καταβίβασον ὡς ὑπερασπιστῆς μου.  
 ἔγκλημα στόματος αὐτοῖς ὁ τῶν χειλέων λόγος 25  
 καὶ συλληφθήτωσαν αὐτῶν ταῖς ὑπερηφανίαις,  
 οἱ καὶ συντελεσθήτωσαν ὡς ἐξ ἁρᾶς καὶ ψεύδους  
 καὶ μετ' ὀργῆς οἰχέσθωσαν, ὑπάρχοντες οὐκέτι·  
 γινώσκονται γὰρ ὡς Ἰακώβ ὁ πανσθενὴς δεσπόζει  
 καὶ τῶν περάτων – ὡς εἰπεῖν – ἀπάσης τῆς ἡπείρου. 30  
 ἐσπέρας ἐπιστρέψουσι, λιμώξουσιν ὡς κύων  
 καὶ πόλιν ὠρυόμενοι κυκλώσουσιν ἐκεῖνοι,  
 αὐτοὶ δε σκορπισθήσονται πρὸς τὴν δοθεῖσαν βρῶσιν,  
 ἂν δὲ καὶ κορεννύμενοι γογγύσωσι ἀθρόοι.  
 ἐγὼ δε πάλιν ἄσομαι τὸ κράτος σου, παντάναξ, 35  
 καὶ τὸ πρῶτ' ἐρρωθήσομαι κατὰ τοὺς οἰκτιρμούς σου·  
 σύ γαρ ἐμοὶ κρησφύγετος ὑπῆρξας, ἀντιλήπτωρ,  
 ἐπίκουρος ἐν θλίψει, τούτου ψαλῶ σοι χάριν·  
 σύ γαρ ἀντίληψις ἐμοὶ σὺ καὶ πηγαῖος οἴκος.

**LIX – Εἰς τὸ τέλος· τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι, εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυίδ, εἰς δι-  
δαχὴν, 2 ὅποτε ἐνεπύρισεν τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν Συρίαν Σωβα, καὶ  
ἐπέστρεψεν Ἰωάβ καὶ ἐπάταξεν τὴν φάραγγα τῶν ἀλῶν, δώδεκα χιλιάδας**

- 3 Ὁ θεός, ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς,  
ὠργίσθης καὶ οἰκτίρησας ἡμᾶς.  
4 συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν·  
ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.  
5 ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά,  
ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.  
6 ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν  
τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.  
7 [διάψαλμα] ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου,  
σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.  
8 ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ  
Ἀγαλλιᾶσμαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα  
καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω·  
9 ἐμός ἐστιν Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστιν Μανασσής,  
καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου, / <sup>3</sup>Ιούδας βασιλεὺς μου·  
10 Μωάβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου,  
ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου,  
ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.  
11 τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς;  
τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;  
12 οὐχὶ σύ, ὁ θεός, ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς;  
καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ θεός, ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.  
13 δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως / <sup>2</sup>καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.  
14 ἐν δὲ τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν,  
καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

59: 9.1 Μανασσής] R GaAug L' (etiam 267) 1219' : Μανασσή B' La He<sup>c</sup>, ergo Rahlfs  
Rahlfs, sed add. ἡ R L' (etiam 267) Su 1219', cfr: MPs. 59.20 δέ

59 – Εἰς τὸ τέλος· τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι, εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυίδ, εἰς δι-  
 δαχήν, ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ Συρίαν Ὁβάλ καὶ ἐπέστρε-  
 ψεν Ἰωάβ καὶ ἐπάταξε τῇ φάρραγα τῶν ἀλῶν, δώδεκα χιλιάδας

Ἡμᾶς ἀπώσω, δέσποτα παντάναξ, καὶ καθεῖλες,  
 ὠργίσθης ἀλλ' ὠκτείρησας τοὺς ἀπωσμένους πάλιν.  
 πᾶσαν τὴν γῆν συνέσεισας ταράξας τοὺς πυθμένας·  
 ἴασαι τὰ συντρίμματα τῆς ἡδὴ σαλευθείσης.  
 σκληρά τινα τῷ δήμῳ σου πειράζων κατειργάσω, 5  
 οἶνον ἐπότισας ἡμᾶς τὸν ἐν τῇ κατανύξει.  
 τοῖς μέντοι φοβουμένοις σε παρέσχες τι σημεῖον,  
 ὡς ἐξισχῦσαι καὶ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.  
 ὅπως ἄν, οὐσπερ ἀγαπᾷς, ῥυσθῶσι τοῦ κινδύνου,  
 ἐπάκουσον καὶ σῶσον με τῇ θαυμαστῇ χειρὶ σου. 10  
 λελάληκεν ὁ κύριος τῷ καθ' αὐτὸν ἀγίῳ·  
 τερφθῆσομαι καὶ μεριῶ τὸ Σήκημα τοῦ γένους  
 καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω πᾶσαν.  
 ἐμός ἐστιν ὁ Γαλαὰδ καὶ Μανασσῆς οὐ ξένος,  
 ἰσχὺς Ἐφραὶμ τῆς κεφαλῆς, Ἰούδας βασιλεὺς μου, 15  
 Μωάβ δε τῆς ἐλπίδος μου τῆς καχλαζούσης λέβης,  
 ἀλλ' ἐκτενῶ τὸ πέδιλον ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν·  
 ἐμοὶ γὰρ ὑπετάγησαν ἀλλόφυλοι σατράπαι.  
 τίς οὖν ἀπάξει με λαβὼν εἰς πεφραγμένην πόλιν;  
 τίς δ' ἀπλανὴς μοι ποδηγὸς ἕως τῆς Ἰδουμαίας; 20  
 οὐ σὺ παντάναξ ὁ θεός, ὅστις ἡμᾶς ἀπώσω  
 κάν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν οὐκ ἐξελεύσῃ πάλιν;  
 δὸς ἄρωγὴν ἐκ θλίψεως· μάτην βροτός γὰρ σώζει.  
 ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν ἰσχύν τινα βεβαίαν,  
 αὐτός δε τοὺς ἐκθλίβοντας ἡμᾶς ἐξουδενώσει. 25

59 V (ff. 126v) L (ff. 220rv) D (ff. 212rv)

59 tit. ὁ θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς add. LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.175–191, 1.188 (ed. Westerink) in  
 marg. ext. f. 212r D (vid. app. 1) 59.7 τι σημεῖον] τὸ σημεῖον in textu, in marg γρ. τι V : τὰ σημεῖα LD  
 59.24 ποιήσομεν] ποιήσομαι D

**LX – Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· τῷ Δαυὶδ ψαλμός**

- 2 Εἰσάκουσον, ὁ θεός, τῆς δεήσεώς μου, / <sup>2</sup>πρόσχευε τῇ προσευχῇ μου.  
 3 ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα  
 ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου· / <sup>3</sup>ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με,  
 4 ὠδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου,  
 πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.  
 5 παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας,  
 σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου.  
 6 [διάψαλμα] ὅτι σύ, ὁ θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου,  
 ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.  
 7 ἡμέρας ἐφ’ ἡμέρας <τοῦ> βασιλέως προσθήσεις,  
 ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.  
 8 διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ·  
 ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει;  
 9 οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος  
 τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

**LXI – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοῦν· ψαλμός τῷ Δαυίδ**

- 2 Οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου;  
 παρ’ αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου·  
 3 καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου,  
 ἀντιλήπτωρ μου· οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον.  
 4 ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ’ ἄνθρωπον;  
 φονεῦετε πάντες  
 ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ.  
 5 πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι, / <sup>2</sup>ἔδραμον ἐν δίψει,  
 τῷ στόματι αὐτῶν εὐλογοῦσαν καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο.  
 6 [διάψαλμα] πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι, ἡ ψυχὴ μου,  
 ὅτι παρ’ αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου·  
 7 ὅτι αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου,  
 ἀντιλήπτωρ μου· οὐ μὴ μεταναστεύσω.

**60 tit.** ψαλμός] add. post Δαυὶδ *L*<sup>pau</sup> (etiam 267)    **60: 3.2–3** unus stichus SyHe 55 necnon 267  
**60: 7.1** τοῦ] add. *L'* (etiam 267) 1219    **61: 3.2** ἀντιλήπτωρ] fort., ut in H.–P. et 267 : ἀντιλήμπτωρ  
 Rahlfs    **61: 5.2** ἐν δίψει] B' R' Ga *L'* (etiam 267) 1219' : ἐν ψεύδει Sa Sy, ergo Rahlfs    **61: 7.2** ἀν-  
 τιλήπτωρ] fort., ut in H.–P. et 267 : ἀντιλήμπτωρ Rahlfs

**60 – Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· τῷ Δαυίδ ψαλμός** <sup>127r</sup>

Εἰσάκουσόν μου, κύριε, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου·  
 πρὸς σέ γαρ ἀπὸ τῶν τῆς γῆς ἐκέκραξα περάτων,  
 ἀνύψωσας ἐν πέτρᾳ με ναρκώσης τῆς καρδίας.  
 ὠδήγησάς με συμπαθῶς ἐλπίς μοι χρηματίσας,  
 ἐκ δὲ προσώπου δυσμενοῦς πύργος ὀφθεις ἰσχύος. 5  
 εἰς τοὺς αἰῶνας ἐν τῇ σῇ σκηνώσει παροικήσω  
 καὶ σκεπασθήσομαι τῶν σῶν πτερύγων ἐν τῇ σκέπῃ·  
 ὅτιπερ σύ μου τῶν εὐχῶν εἰσήκουσας, παντάναξ,  
 ἔδωκας κλῆρον τοῖς τὴν σὴν αἰσχυνομένοις κλῆσιν.  
 ἡμέρας οὖν τῷ βασιλεῖ προσθήσεις ἐφ' ἡμέρας, 10  
 τούτου δ' ὁ βίος ἄπειρος εἰς γένος ἀπὸ γένους,  
 διαμενεῖ δε πρὸς θεοῦ μέχρι παντὸς αἰῶνος,  
 τίς τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ ζητήσει καὶ τὸν οἶκτον;  
 οὕτως ψαλῶ τῇ κλήσει σου μέχρι παντὸς αἰῶνος,  
 ὡς ἀποδοῦναι τὰς εὐχὰς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. 15

**61 – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοῦν· ψαλμός τῷ Δαυίδ**

Ἄρ' οὐχ ὑποίσεις τῷ θεῷ, ψυχὴ μου, πειθαρχῆσαι;  
 τὸ γὰρ ἔμὸν σωτήριον εὐρίσκω παρὰ τούτου.  
 αὐτός δε πόρρωθεν ἐστὶ θεός μου καὶ σωτήρ μου  
 καὶ τούτου με φυλάσσοντος οὐκ ἄθυμήσω πλέον.  
 πῶς ἐπιτίθεσθε βροτῷ μέχρις δὲ τίνος τόδε; 5  
 ἐστέ γαρ ἅπαντες ὑμεῖς λησταί τινες τὸν τρόπον,  
 ὡς ἐν φραγμῷ τιनि σαθρῷ καὶ τοιχῷ κεκλιμένῳ.  
 πλὴν ἔσπευσάν μου τὴν τιμὴν ἀπώσασθαι διψῶντες,  
 ἠυλόγουν ἐν τῷ στόματι καὶ κρύφα κατηρῶντο.  
 πλὴν ἡ ψυχὴ μου τῷ θεῷ πειθάρχησον ἐμφρόνως· 10  
 τὸ γὰρ ἔμὸν καρτερικὸν ἐκ τούτου μοι τυγχάνει,  
 ἐπείπερ τοῦτον ἔσχηκα θεόν τε καὶ σωτῆρα  
 καὶ τούτου με φυλάσσοντος οὐ μὴ μεταναστεύσω.

**60** V (f. 126v–127r) L (ff. 220v–221r) D (f. 212v) **61** V (f. 127r) L (ff. 221rv) D (f. 212v)

**60 tit.** εἰς τέλος ψαλμός τῷ Δαυίδ· εἰσάκουσόν ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου πρόσχες LD **61 tit.** εἰς τέλος  
 τῷ Ἰδιθοῦ ψαλμός τῷ Δαυίδ· οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου LD

- 8 ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου·  
ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ.
- 9 ἐλπίσατε ἐπ' αὐτόν, πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ·  
ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν·  
ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν.
- 10 [διάψαλμα] πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,  
ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι  
αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό.
- 11 μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἀδικίαν  
καὶ ἐπὶ ἄρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε·  
πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν.
- 12 ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα,  
13 ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ, καὶ σοῦ, κύριε, τὸ ἔλεος,  
ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

## LXII – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας

- 2 Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·  
ἐδίψησέν σοι ἡ ψυχὴ μου. / <sup>3</sup>ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου  
ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ;
- 3 οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὠφθην σοι  
τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
- 4 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς·  
τὰ χεῖλή μου ἐπαινέσουσίν σε.
- 5 οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου,  
ἐν τῷ ὀνόματί σου ἁρῶ τὰς χεῖράς μου.
- 6 ὥσει στέατος καὶ πιότιτος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου,  
καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
- 7 εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου,  
ἐν τοῖς ὄρθροισ ἐμελέτων εἰς σέ·

ἐν τῷδε τὸ σωτήριον, ἐν τῷδε μοι τὸ κλέος·  
 οὗτος ἐμός τις βοηθός, ἐν τούτῳ γὰρ ἐλπίζω. 15  
 ὁμιλος ἅπας λαϊκός, ἐλπίσατε πρὸς τοῦτον,  
 τὰς ὑμετέρας ἐπ' αὐτὸν ἐκχέετε καρδίας·  
 ἡμῶν γὰρ ἔστι βοηθός τῶν καταπονουμένων.  
 πλὴν μάταιοι καὶ τάλανες οἱ παῖδες τῶν ἀνθρώπων,  
 ψευδεῖς οἱ παῖδες τῶν βροτῶν ἐν στάθμαις ἀδικοῦντες 20  
 καὶ γὰρ ἐκ ματαιότητος πᾶς τις εἰς τοῦτον βλέπει.  
 ἐπ' ἀδικίαν μηδαμῶς ἐλπίζετε ματαίαν,  
 μὴ δ' ἄρπαγμα καὶ σπάραγμα ποθεῖτε παρανόμως·  
 πλοῦτος ἂν ῥέη, μηδαμῶς προστίθεσθε καρδίαν.  
 ἅπαξ ἐλάλησε θεός, ἤκουσα δύο ταῦτα· 25  
 ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ, σοῦ δε τὸ σῶζειν, σῶτερ·  
 σύ γὰρ ἐκάστῳ κατ' αὐτὰς τὰς πράξεις ἀποδώσεις.

## 62 – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας

Πρὸς σὲ τὸν παντοδύναμον ὀρθρίζω καὶ δεσπότην·  
 ἐδίψησά σε ποσαπλῶς ψυχῇ τε καὶ σαρκίῳ,  
 εἰς ἄβατον, εἰς ἔρημον ἄγευστον γῆν ὑδάτων.  
 οὕτως ἐγὼ σοι καθαρῶς ἐκ τῶν ἀγνῶν ἐφάνην,  
 ὥστε σου βλέψαι τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ πολὺ σου κλέος. 5  
 ὑπὲρ ζωάς γὰρ οἶδα σου τοὺς οἰκτιρμοὺς βελτίους,  
 τὰ χεῖλη μου κροτήσουσιν, ἅπερ αἰνέσουσί σε.  
 οὕτως ἐν τῷδε μου τῷ νῦν μεγαλυνῶ σε βίῳ,  
 ἄρῳ δ' ἐπὶ τῇ κλήσει σου τὰς χεῖρας ἱκετεῦν.  
 καθάπερ ἐκ πιότητος καὶ στέατος πλησθεῖν 10  
 καὶ τερπομένοις χεῖλεσιν ὑμνήσει μου τὸ στόμα.  
 ἂν ἐμνημόνευον τῶν σῶν ἐν τῇ στρωμνῇ μου λόγων ||<sup>127v</sup>  
 τάχ' ἂν εἰς σὲ τὸν πλαστοουργὸν ὀρθρίζων ἐμελέτων·

62 V (ff. 127rv) L (ff. 221v–222r) D (f. 213r) Vat (ff. 36v–37v)

61.17 ὑμετέρας] ἡμετέρας D 62 tit. ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε add. LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.193–194 (ed. Westerink) in marg. ext. add. D (vid. app. 1) : Mi.Ps. *Poem.* 54.756–762 (ed. Westerink) add. Vat, f. 36v (vid. app. 2) 62.2 ἐδίψησά σε] ἐδίψησού σε Vat 62.5 ὥστε] ὡς τέ Vat 62.6 οἶδα] οἶ Vat βελτίους] οἶ σου Vat 62.10 πιότητος] em. ex Ps., sic corr. D : ποιότητος VL : πειότητος Vat 62.12 ἂν] καὶ D ἐμνημόνευον ... στρωμνῇ] ἐμνημόνεβον ... στρωμνῇ Vat

- 8 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου,  
καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγίων σου ἀγαλλιάσομαι.  
9 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου,  
ἐμοῦ δ' ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.  
10 αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου,  
εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς·  
11 παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας,  
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.  
12 ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ,  
ἐπαινέσθῃσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ,  
ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

### LXIII – Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

- 2 Εἰσάκουσον, ὁ θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με,  
ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.  
3 σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων,  
ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν  
4 οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν,  
ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρὸν  
5 τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον,  
ἐξάπινα κατατοξεύουσιν αὐτὸν καὶ οὐ φοβηθήσονται.  
6 ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν,  
διηγῆσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας·  
εἶπαν Τίς ὀψεται αὐτούς;  
7 ἐξηρεύνησαν ἀνομίας, / <sup>2</sup>ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσει.  
προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδίᾳ βαθεΐα,  
8 καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός.  
βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν,  
9 καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλώσσαι αὐτῶν.  
ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς,  
10 καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. / <sup>2</sup>καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ

62: 9.2 δ' ] Bo R<sup>(vid.)</sup> L'' (etiam 267) 63: 3.1 σκέπασον ] La<sup>G</sup> L'' (etiam 267) 1219 : ἐσκέπασας S<sup>Bs</sup> Sa R'-Aug Ga 55, ergo Rahlfs 63: 3.2 ἀδικίαν ] S' L'' (etiam 267) B<sup>s</sup> 55 : τὴν ἀνομίαν Sa R'' Ga L<sup>pau</sup> He, ergo Rahlfs 63: 7.1 ἀνομίας ] plu. Sa R' Ga Th<sup>tP</sup> He<sup>c</sup>, sing. B'' La<sup>R</sup>-Aug L (etiam 267) Th<sup>tP</sup> 55, cfr. MPs. 63.12 τὸ κακουργεῖν 63: 10.1-2 unus stichus La<sup>G</sup> The 1219' necnon 267

γέγονας γὰρ ἐπίκουρος ἀμηχανήσαντί μοι  
 κάντεῦθεν τῶν πτερύγων σου τερφθήσομαι τῇ σκέπῃ. 15  
 κεκόλληταί σου, δέσποτα, κατόπιν ἡ ψυχὴ μου,  
 ἡ χεὶρ σου δ' ἀντελάβετο καὶ περισέσωκέ με.  
 ὅμως αὐτοὶ μοι τὴν ψυχὴν ἐζήτησαν εἰς μάτην,  
 εἰς τοὺς ἐκτρίβοντας τῆς γῆς ἐλεύσονται πυθμένας,  
 εἰς χειῖρας ἐκδοθήσονται συλληπτικῆς ῥομφαίας, 20  
 ἔσσονται δὲ παράβολοι μερίδες ἄλωπέκων.  
 ὁ βασιλεὺς δε τοῦ θεοῦ τερφθήσεται τῷ κράτει,  
 ὁμνὺς δε πᾶς τις ἐν αὐτῷ κέρδος εὐρήσει κρότων  
 καὶ γὰρ λαλούντων ἄδικα πᾶν ἐνεφράγη στόμα.

### 63 – Εἰς τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Εἰσάκουσόν μου τῆς φωνῆς, παντάναξ, λιπαροῦντος,  
 λύτρωσαι δέ μου τὴν ψυχὴν ἐκ φόβου τυραννοῦντος,  
 ἐκ συστροφῆς με σκέπασον τῶν πονηρευομένων  
 καὶ τῶν σπευδόντων ἀδικεῖν τοῦ κακοτρόπου σμήνους.  
 οἵτινες ὥσπερ μάχαιραν ἠκόνησαν τὰς γλώσσας, 5  
 τόξον ἐνέτειναν αὐτῶν πρᾶγμα πικρὸν ἐκτόπως,  
 ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον βουλευμάσι τοξεῦσαι.  
 ἐξάπινα τοξεύσουσι μὴ φοβηθέντες τοῦτον.  
 σφίσι δὲ λόγον πονηρὸν εἰργάσαντο γενναῖον,  
 ἠθέλησαν ὡς πονηροὶ παγίδα κατακρύψαι 10  
 καὶ καθ' αὐτοὺς εἰρήκασι· «τίς ὄψεται τὸν δόλον;»  
 ἠρεύνησαν τὸ κακουργεῖν, παρῆλθον ἐρευνῶντες.  
 ἄνθρωπος προσελεύσεται καρδίᾳ βαθυτέρᾳ,  
 θεὸς δε μόνος ὑψωθείς ἐλέγξει τὴν ἀπάτην,  
 τούτων ὑπῆρξαν αἱ πλῆγαὶ βέλος ἀμβλὺ νηπίων, 15  
 ἐπὶ δὲ σφᾶς ἠσθένησαν αἱ γλῶσσαι τῶν ἀφρόνων.  
 πάντες οἱ βλέποντες αὐτοὺς ἐν ταραχῇ καὶ κλόνῳ  
 καὶ φοβηθέντες οἱ θνητοὶ κεκράγασι τὰ θεῖα

63 V (f. 127v) L (ff. 222rv) D (f. 213r)

62.19 πυθμένας] πυθμέας D Vat    62.20 συλληπτικῆς] συλληπτικοῖς D    63 tit. εἰσάκουσον  
 ὁ θεὸς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με add. L : εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσταί (sic) με LD  
 63.1 παντάναξ] κύριε D    63.9 παντάναξ] εἰργάσας τὸ D

- καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.  
 11 εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν,  
 καὶ ἐπαινεσθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

**LXIV – Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυίδ· Ἱερεμίου καὶ Ἰεζεκιὴλ ἐκ τοῦ λόγου  
 τῆς παροικίας, ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι**

- 2 Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ θεός, ἐν Σιών,  
 καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.  
 3 εἰσάκουσον προσευχῆς μου· / <sup>2</sup>πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει.  
 4 λόγοι ἀνομιῶν ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς,  
 καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ.  
 5 μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου·  
 κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.  
 πλησθισόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου·  
 ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.  
 6 ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν,  
 ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς / <sup>3</sup>καὶ ἐν θαλάσῃ μακράν,  
 7 ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ,  
 περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ,  
 8 ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης,  
 ἤχους κυμάτων αὐτῆς.  
 ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, / <sup>9</sup> καὶ φοβηθήσονται |  
<sup>1</sup>οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου·  
 ἐξόδους πρωΐας καὶ ἐσπέρας τέρψεις.  
 10 ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν,  
 ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν·  
 ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων·  
 ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία σου.  
 11 τοὺς αὐλακὰς αὐτῆς μέθυσον,  
 πλήθυνον τὰ γενήματα αὐτῆς,  
 ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

**64 tit.** ψαλμός ... Δαυίδ] Sa R L<sup>b</sup>He (etiam 267) : ψαλμός τῷ Δαυίδ, ᾠδὴ Rahlfs **64: 3.1–2** duo stichi La<sup>G</sup> T, ergo Rahlfs, sed unus rel. codd. **64: 6.2–3** unus stichus S R<sup>o</sup> Ga He 1219' necnon 267 **64: 8.3–9.1** sic dividunt La<sup>G</sup> Ga THe 55 : ταραχθήσονται ... σου unum stichum praebent B' Sa R' 1219 necnon 267

καὶ τὰ ποιήματα θεοῦ συνῆκαν παραυτίκα.  
 ἐν τῷ κυρίῳ δίκαιος ἐλπίζει καὶ χαίρήσει,  
 οἱ δὲ τὸν τρόπον ἀγαθοὶ λήψονται μέγα κλέος.

20

Δόξα. Κάθισμα η΄

**64 – Εἰς τέλος ψαλμὸς ᾧ δὴ τῷ Δαυίδ. ᾧ δὴ Ἰερεμίου καὶ Ἰεζεκιὴλ τοῦ λόγου τῆς παροικίας, ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι**

Ὑμνος καὶ κρότος ἐν Σιών σοὶ τῷ δεσπότῃ πρέπει,  
 εὐχή δ' ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀποδοθήσεται σοι.  
 εἰσάκουσόν μου τῶν εὐχῶν, ἥξει σοι πᾶν σαρκίον.  
 ὑπερεκράτουν ἡμᾶς ῥήσεις ἀνδρῶν ἀνόμων,  
 ἡμῶν δε τοῖς ἐγκλήμασι μόνος ἰλάση κρίνων.  
 ὃν ἐξελέξω ζηλωτὸς καὶ προσελάβου, σῶτερ,  
 κατασκηνώσεις ἐν αὐλαῖς εὐσπλάγχχνως ταῖς ἰδίαις.  
 σοῦ τῶν κατ' οἶκον ἀγαθῶν ἔξομεν πάντες κόρον,  
 ὁ δὲ ναὸς σου καθαρὸς καὶ θαυμαστὸς ἐν δίκῃ.  
 σῶτερ, ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ μόνος παντοκράτωρ,  
 πάντων ἐλπίς τῶν ἐν τῇ γῇ καὶ τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ,  
 κατασκευάζων τοὺς βουνοὺς τῇ κατ' αὐτὸν ἰσχύι  
 καὶ δυναστεία φοβερά τὸ κράτος ἐζωσμένος.  
 ὁ συνταράσων καὶ δονῶν τὸ τῆς θαλάσσης κύτος,  
 τίς ταύτης ὑποστήσεται τοὺς ἦχους τῶν κυμάτων;  
 καὶ ταραχθήσονται φυλαὶ καὶ φοβηθήσονται σε  
 ἕνεκεν τῶν σημείων σου τὴν γῆν οἱ κατοικοῦντες.  
 τέρψεις ἐξόδους, ὁ θεὸς, ἐσπέρας καὶ πρωΐας,  
 ἐπισκεψάμενος τὴν γῆν ἐμέθυσας ὑψόθεν,  
 ἐλίπανας, ἐπλήθυνας, ὥστε πλουτίσαι ταύτην.  
 ὁ τοῦ θεοῦ δὲ ποταμὸς ὑδάτων ἐπληρώθη,  
 τοῦτοις ὑπέθου τὴν τροφὴν ὡς ἐν ἐτοιμασίᾳ.  
 μέθυσον δὴ τὰς αὐλάκας ἀπάσης τῆς ἡπείρου, ||<sup>128r</sup>  
 πλήθυνον τὰ γεννήματα καὶ τοὺς καρποὺς ἀφθόνως,  
 ἀνίσχουσα τερφθήσεται σταγόσι ταῖς ἰδίαις.

5

10

15

20

25

64 V (ff. 127v–128r) L (ff. 222v–223r) D (ff. 213rv)

64 tit. σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιών add. LD : Mi.Ps. *Poem*. 1.195–201 (ed. Westerink) in marg. ext. f. 213r D (vid. app. 1) 64.12 κατασκευάζων] κατασκευάζουσ s.l. -ων D

- 12 εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου,  
καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος·  
13 πλανθήσονται τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου,  
καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσσονται.  
14 ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων,  
καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον·  
κεκράζονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

### LXV – Εἰς τὸ τέλος· ὡδὴ ψαλμοῦ· ἀναστάσεως

- Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ,  
2 ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,  
δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.  
3 εἶπατε τῷ θεῷ Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου·  
ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροὶ σου·  
4 πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,  
ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου, <ὑψιστε>.  
5 [διάψαλμα] δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ·  
<ὡς> φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,  
6 ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν,  
ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί.  
ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ,  
7 τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος·  
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν,  
οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.  
8 [διάψαλμα] εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν θεὸν ἡμῶν  
καὶ ἀκουτίσασθε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ,  
9 τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν  
καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.  
10 ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ θεός,  
ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον·  
11 εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα,

65: 1.2 κυρίῳ] LTht<sup>p</sup> (etiam 267 non Hec) : θεῷ Rahlfs 65: 4.2 ὑψιστε] add. Sa La L'' (etiam 267)  
65: 5.2 ὡς] add. La<sup>G</sup> L'' (etiam 267) 1219 65: 8.2 ἀκουτίσασθε] B' 55 : ἀκουτίσατε R L'' (etiam 267)

ἔτους τῆς σῆς χρηστότητος τὸ στέφος εὐλόγησεις,  
 πλησθήσεται πιότητος αὐτά σου τὰ πεδία  
 καὶ τὰ κατὰ τὴν ἔρημον ἀνθήσουσιν ὥραϊα  
 καὶ περιζώσονται βουνοὶ χλιδῶσαν θυμηδίαν·  
 τῶν γὰρ προβάτων οἱ κριοὶ τρίχας προσφάτους ἔσχον.  
 αἱ δὲ κοιλάδες πανταχοῦ τὸν σῆτον πληθυνούσι,  
 πάντες δ' ὁμοῦ κεκράζονται κροτοῦντες τὸν δεσπότην.

## 65 – Εἰς τὸ τέλος ὧδῃ ψαλμὸς ἀναστάσεως

Ἀλαλαγμὸν προσάξατε, γῆ πᾶσα, τῷ κυρίῳ,  
 ψάλατε δὴ τῇ κατ' αὐτὸν ὑπερκοσμίῳ κλήσει,  
 δότε τὴν αἶνεσιν αὐτοῦ μετὰ λαμπρὰς εὐκλείας·  
 «ὡς φοβερὰ σου» φθέγγασθε τῷ κτίστῃ «τὰ πρακτέα.  
 οἱ δυσμενεῖς σε ψεύσονται πλήθει τῆς σῆς ἰσχύος.  
 ἡ γῆ προσκυνησάτω σοι, πάντες ψαλάτωσάν σοι,  
 ὕψιστε, σοὶ ψαλάτωσαν καὶ τῇ φρικτῇ σου κλήσει.»  
 δεῦτε καὶ βλέψατε θεοῦ τὰ θαυμαστὰ πρακτέα·  
 ὡς φοβερός ἐν ταῖς βουλαῖς ὑπὲρ ἀνθρώπων παῖδες.  
 ὁ μεταστρέφων εἰς ξηρὰν τὴν τῆς θαλάττης χύσιν,  
 ἐν ποταμῷ πορεύσονται μετὰ ποδὸς ἀβρόχου  
 κάκεϊ σε τερφθησόμεθα τῷ τοῦ δεσπότης κράτει.  
 ὃς τῇ δυνάμει τῆς χειρὸς δεσπάζει τῶν αἰώνων,  
 οὐπὲρ αἱ κόραι τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγωγὰς ὀρῶσιν.  
 οἱ δὲ παραπικραίνοντες φρονεῖτωσαν μετρίως.  
 ἔθνη, τὸν μόνον παντουργὸν ὕμνεῖτε καὶ κροτεῖτε  
 καὶ τοῦτου παραπέμψατε τῇ κτίσει τοὺς ἐπαίνους·  
 ἔθετο γάρ μου τὴν ψυχὴν εἰς ὑφεστῶτα βίον,  
 ἀσυμπαθῶς μὴ δεδωκὼς εἰς σάλον μου τοὺς πόδας.  
 ἡμᾶς ἐν εἵδει πειρασμῶν ἐφάνης δοκιμάσας,  
 ἐπύρωσας ὡς ἄργυρον χωνεύσας φιλανθρώπως  
 κὰν τῇ παγίδι τῶν κακῶν εἰσήγαγες τοὺς δούλους,

65 V (f. 128r) L (ff. 223v–224r) D (ff. 213rv)

64.27 πιότητος] em. ex Ps., cfr. MPs. 62.10 : ποιότητος VLD 64.29 περιζώσονται] περισώζον-  
 ται D 65 τίτ. ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι add. LD : Mi.Ps. Poem. 1.202–204  
 (ed. Westerink) in marg. ext. f. 213v D (vid. app. 1) 65.10 χύσιν] φύσιν D 65.13 τῶν αἰώνων]  
 τὸν αἰῶνα D

- ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.  
 12 ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν,  
 διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος,  
 καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.  
 13 εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν,  
 ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, / 14 ἃς διέστειλεν τὰ χεῖρά μου  
 καὶ ἐλάλησεν τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου·  
 15 ὀλοκαυτώματα μεμυαλωμένα ἀνοίσω σοι / <sup>2</sup>μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν,  
 ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.  
 16 [διάψαλα] δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγῆσθαι <ὕμιν> ,  
 πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν,  
 ὅσα ἐποίησεν τῇ ψυχῇ μου.  
 17 πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα / <sup>2</sup>καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου  
 18 Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου,  
 μὴ εἰσακουσάτω κύριος.  
 19 διὰ τοῦτο εἰσήκουσέν μου ὁ θεός, / <sup>2</sup>προσέσχεν τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.  
 20 εὐλογητὸς ὁ θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησεν τὴν προσευχήν μου  
 καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

#### LXVIII – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· τῷ Δαυίδ <ψαλμός>

- 2 Σῶσόν με, ὁ θεός, ὅτι εἰσῆλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.  
 3 ἐνεπάγγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις·  
 ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, |  
<sup>2</sup>καὶ καταιγὶς κατεπόντισέν με.  
 4 ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου,  
 ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ τὸν θεόν μου.  
 5 ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν,  
 ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως·  
 ἃ οὐχ ἤρπασα, τότε ἀπετίννουν.  
 6 ὁ θεός, σὺ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου,  
 καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν.  
 7 μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμέ |

65: 13.2–14.1 unus stichus in codd., duo in Rahlfs 65: 15.1–2 unus stichus B'R necnon 267  
 65: 15.3 ἀνοίσω] Bo Sa R'' Ga L'' (etiam 267) 55 : ποιήσω B', ergo Rahlfs 65: 16.1 ὕμιν] add.  
 Bo Sa R'' L'' (etiam 267) 1219 65: 17.1–2 stichos iungit 267 68 ψαλμός] L<sup>pau</sup> (etiam 267)  
 68: 7.1 ἐπ' ἐμέ] R L' (etiam 267) 55 : ἐπ' ἐμοί B' L<sup>pau</sup>, ergo Rahlfs

ἐπὶ τὸν νῶτον τὸν ἡμῶν θλίψεις ἀρρήτους ἔθου.  
 εἰς τὰς ἡμῶν δὲ κεφαλὰς ἀνήγαγες ἀνθρώπους,  
 διήλθομεν διὰ πυρός, ἠνέχθημεν εἰς ὕδωρ, 25  
 ἡμᾶς δε πρὸς ἀναψυχὴν ἐξήγαγες ἀθρόους.  
 φοιτήσω πρὸς τὸν οἶκόν σου καὶ θύσω σοι προσφόρως,  
 ἐκτίσω δέ σοι τὰς εὐχάς, ὥς εἶπε μου τὰ χεῖλη  
 κὰν ταῖς πολλαῖς μου θλίψεσιν ἐλάλησε τὸ στόμα.  
 ἀνοίσω θύματα κριῶν ὥς μεμυλωμένα, 30  
 προσθήσω δὲ τῷ πλαστουργῷ μετὰ χιμάρρων βόας.  
 δεῦτε λοιπὸν ἀκούσατε καὶ τὰ θαμβοῦντα φράσω  
 πᾶσιν ὑμῖν τοῖς τὸν θεὸν ἐμφρόνως φοβουμένοις,  
 ἃ τῇ ψυχῇ μου πέπραχε καὶ κατειργάσατό μοι.  
 ἐκέκραξα τῷ στόματι γλῶτταν ὑψώσας τοῦτῳ. 35  
 εἶπερ ἐσκόπει τὸ κακὸν ἢ κατ' ἐμὲ καρδία,  
 μηδὲ ὅλως ἀκουσάτω μου τῶν λόγων ὁ δεσπότης,  
 ὅθεν εἰσήκουσε θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ μου,  
 εὐλογητὸς ὁ κυριός, ὃς οὐκ ἀπέστησέ μου  
 τῶν οἰκτιρμῶν τὴν πρόσχυσιν μετὰ τῆς προσευχῆς μου. 40

## 68 – Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιθησομένων τῷ Δαυίδ ψαλμός

Σῶσον με, σῶτερ, τὴν ψυχὴν ὑδάτων μοι κυκλοῦντων·  
 εἰς γὰρ ἰλὺν οὐκ ἔχουσαν ὑπόστασιν ἐπάγην  
 κάντεῦθεν ἦλθον εἰς αὐτὰ τὰ τῆς θαλάσσης βάθη,  
 τῆς καταποντιζούσης με λυττώσης καταγίδος.  
 κέκμηκα κράζων ἀφειδῶς, νενόσηκεν ὁ λάρυγξ. 5  
 ἐλπίζων ἐπὶ τὸν θεόν, νῦν οὐδὲ βλέπειν οἶμαι. ||<sup>128v</sup>  
 οἱ δυσμενεῖς τῆς κεφαλῆς νικῶσι μοι τὰς τρίχας,  
 οἱ προῖκα με διώκοντες ἔσχον οὐ φαῦλον σθένος,  
 ἅπερ οὐδὲ ὅλως ἥλπιζον ἐκεῖνοις ἀπεδίδουν.  
 σὺ παντοκράτορ, ἔγνωσ μου τὴν ἀφροσύνην μόνος, 10  
 ἐκ σοῦ δ' οὐκ ἀπεκρύβησαν τὰ πλημμελῆ κατὰ μου.  
 μηδὲ ὅλως αἰσχυθείησαν ἐπὶ τὸν σὸν οἰκέτην

68 V (ff 128r–129r) L (ff. 224r–225v) D (ff. 214v–215r)

68 tit. εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιθησομένων ψαλμός τῷ Δαυίδ· σῶσον με ὁ θεός ὅτι εἰσῆλθωσαν LD  
 68.1 σῶσον ... σῶτερ] σῶτερ με σῶσον D

- <sup>1</sup>οἱ ὑπομένοντές σε, |  
<sup>1</sup>κύριε [κύριε] τῶν δυνάμεων,  
 8 μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμοὶ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ,  
 ὅτι ἔνεκα σοῦ ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν,  
 9 ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.  
 ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου  
 καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου,  
 10 ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέν με,  
 καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ.  
 11 καὶ συνέκαμψα ἐν νηστεία τὴν ψυχὴν μου,  
 καὶ ἐγενήθην εἰς ὀνειδισμόν ἐμοί·  
 12 καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον,  
 καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.  
 13 κατ' ἐμοῦ ἡδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις,  
 καὶ εἰς ἐμέ ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.  
 14 ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, κύριε· / <sup>2</sup>καιρὸς εὐδοκίας |  
<sup>2</sup>ὁ θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου· / <sup>3</sup>ἐπάκουσόν μου |  
<sup>3</sup>ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου / 15 σῶσόν με |  
<sup>1</sup>ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ·  
 ῥυσθεῖν ἐκ τῶν μισούντων με καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων·  
 16 μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος,  
 μηδὲ καταπιέτω με βυθός,  
 μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.  
 17 εἰσάκουσόν μου, κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου·  
 κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.  
 18 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου / <sup>2</sup>ἀπὸ τοῦ παιδός σου,  
 ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.  
 19 πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν,  
 ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με.  
 20 σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου / <sup>2</sup>καὶ τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπὴν μου·  
 ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.  
 21 ὀνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ταλαιπωρίαν,

68: 7.1 κύριε<sup>2</sup>] om. B et Sa<sup>L</sup> 68: 7.2 μηδὲ] L' (etiam 267, non He) 55 : μὴ Rahlfs ἐπ' ἐμοί]  
 ἐπ' ἐμέ obtestatur 267 68: 13.1 ἐν πύλαις] Bo Sa L' (etiam 267) 55 : ἐν πύλῃ B' R' Ga 68: 14.1–15.1  
 similiter distribuit 267, ubi tamen 14.2 καιρὸς εὐδοκίας stichus singularis et ἐν ἀληθείᾳ ... ἐμπαγῶ unus  
 stichus sunt, cfr. etiam SyHe, qui distributionem καιρός ... θεός – ἐν τῷ πλήθει ... ἐπάκουσόν μου – ἐν  
 ἀληθείᾳ ... τῆς σωτηρίας σου praebeant, sed nulla mentio de unione 14.3 cum 15.1 in apparatu Rahlfs referta  
 est 68: 15.2 ἐκ τῶν βαθέων] L (etiam 267), profundis Ga : τοῦ βάθους Rahlfs 68: 18.1–2 sic  
 praebet 267 68: 20.1–2 sic praebet 267

οἱ περιπίπτοντες δεινοῖς, ἀλλ' ὑπομένοντές σε,  
ὁ τῶν δυνάμεων θεὸς καὶ τοῦ παντὸς δεσπότης,  
μὴ δ' οἱ ζητοῦντες Ἰσραὴλ ὡς κτίστην ἐντραπεῖεν· 15  
ἐνεκα γάρ σου καὶ σαφοῦς ὄνειδους ἥνεσχόμην,  
ἐμοῦ δε κατακάλυψε τὸ πρόσωπον αἰσχύνῃ.  
ὑπῆρξα μου τοῖς ἀδελφοῖς ἀπηλλοτριωμένος  
καὶ τῆς μητρός μου τοῖς υἱοῖς, ὥσπερ οἱ νόθοι, ξένος·  
καὶ γὰρ ὁ τῆς οἰκίας σου κατέφαγέ με ζῆλος, 20  
αἱ δὲ κραυγαὶ τῶν ὑβριστῶν ἐπιπεπτώκασί μοι  
κάντεϋθεν συνεκάλυψα νηστεία τὴν ψυχὴν μου,  
ὄνειδισμός δε γέγονα κατ' ἐμαυτοῦ καὶ χλεῦη.  
ἤμειψα δέ μου τὴν στολὴν σάκκον αὐτὴν ἐκφήνας,  
ὑπῆρξα δὲ παραβολὴ τοῖς ἐπεμβαίνουσί μοι. 25  
οἱ δ' ἐν ταῖς πύλαις ἐπ' ἐμέ συλλήβδην ἠδολέσχουν,  
οἱ δὲ τὸν οἶνον πίνοντες ὑβρίζοντες ἐλύπουν.  
ἐγὼ δ' ἄν, σῶτερ, εὐδοκῆς τὰς προσευχὰς ἀνοίσω,  
ἐπάκουσόν μου τῷ πολλῷ τῶν οἰκτιρμῶν σου πλήθει.  
ἐν ἀληθείᾳ δε τῆς σῆς ῥῦσαι με σωτηρίας, 30  
ἀπὸ πηλοῦ καὶ τέλματος, μήπως αὐτοῖς ἐμπέσω,  
ῥυσθεῖν τῶν μισούντων με καὶ τοῦ τῶν ῥείθρων βάθους.  
μὴ καταποντισάτω με συναγωγὴ ῥευμάτων,  
μὴ δὲ καταπιέτω με βυθός τις ὑπομβρίας,  
μὴ δέ τι φρέαρ χαλεπὸν συσχέτω μοι τὸ στόμα. 35  
ὡς ἐλεήμων καὶ χρηστός, σῶτερ, εἰσάκουσόν μου,  
ἐπίβλεψόν με κατ' αὐτὸ τῶν οἰκτιρμῶν τὸ πλῆθος,  
μηδόλως ἀπὸ τοῦ παιδὸς τὰς ὀψεις ἀποστρέψης·  
θλίβομαι γὰρ ἐπάκουσον ταχέως μου τῶν λόγων  
καὶ πρόσχες δὴ μοι τῇ ψυχῇ καὶ λύτρωσαι κινδύνων. 40  
ἐνεκα δέ μου τῶν ἐχθρῶν ῥῦσαι με, παντοκράτορ·  
σύ γαρ γινώσκεις τὴν ἐμὴν ὥσπερ οὐδεὶς αἰσχύνην,  
πρὸ τῶν ὀμμάτων δὲ τῶν σῶν πάντες οἱ θλίβοντές με.  
ὄνειδος προσεδόκησε καὶ σπάνιν ἡ ψυχὴ μου.

- καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξεν,  
καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὖρον.
- 22 καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν / <sup>2</sup>καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.  
23 γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα  
καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον·
- 24 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν,  
καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον·
- 25 ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου,  
καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.
- 26 γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἡρημωμένη,  
καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν·
- 27 ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν,  
καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σου προσέθηκαν.
- 28 πρόσθετες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,  
καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου·
- 29 ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων  
καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.
- 30 πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ, / <sup>2</sup>καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου, ὁ θεός, ἀντελάβετό μου.  
31 αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μετ' ᾧ δῆς,  
μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει,
- 32 καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον  
κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς.
- 33 ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν·  
ἐκζητήσατε τὸν θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν,
- 34 ὅτι εἰσήκουσεν τῶν πενήτων ὁ κύριος  
καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.
- 35 αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ,  
θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ.
- 36 ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν Σιών, / <sup>2</sup>καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας,  
καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν·
- 37 καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτήν,  
καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

68: 30.2 καί<sup>2</sup>] fort. om. Philes ut R<sup>s</sup> Ga L'' (etiam 267) 55 τοῦ προσώπου σου] fort. simpliciter σου  
legit Philes ut R<sup>s</sup> Ga L<sup>p</sup> (etiam 267) 68: 35.2 ἐν αὐτῇ] Bo Sa L'' (etiam 267) 55 : ἐν αὐτοῖς BS<sup>s</sup>-2042 R''

ἐζήτουν συλλυπούμενον, ἀλλ' ὅμως οὐχ ὑπῆρξε, 45  
 παρακαλοῦντας, ἀλλὰ μὴν οὐχ εὔρον οὐδὲ τούτους.  
 ἔδωκαν βρῶσιν μοι χολήν, ὄξος δ' ἐπότισάν με.  
 γενέσθω τούτοις θήρατρον ἢ τράπεζα παγίδος,  
 εἰς ἀνταπόδοσιν δεινὴν εἰς ἀφορμὴν σκανδάλου 50  
 καὶ σκοτισθήτωσαν αὐτῶν τὰ βλέφαρα μὴ βλέπειν,  
 σύγκαμψον τούτων ἄνωθεν ὡς ἀκαμπῇ τὸν νῶτον.  
 ὄμβρισον χύδην ἐπ' αὐτοὺς τὸ τῆς ὀργῆς σου σθένος,  
 ὃ δὲ θυμός σου τῆς ὀργῆς ἐκείνους καταλάβοι.  
 δεῖξον αὐτῶν ὡς δυνατὸς ἐρήμους τὰς ἐπαύλεις,  
 μηδεὶς δε τούτων ταῖς σκηναῖς οἰκῆτωρ ὑπαρχέτω· 55  
 ὃν γὰρ αὐτὸς ἐπάταξας, ἐλύπησαν ἀφρόνως,  
 τῷ δ' ἀλγητῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν ἄλλό τι.  
 πρόσθετες ἀνόμῃμα δεινὸν τῇ τούτων ἀνομίᾳ  
 κὰν τῇ δικαιοσύνῃ σου τούτων μηδεὶς εἰσίστω.  
 ἐξαλειφθήτωσαν κοινὴ τῆς βίβλου τῆς τῶν ζώντων 60  
 καὶ μηδαμῶς γραφήτωσαν μετὰ τῶν μακαρίων.  
 ἀλγῶν ἐγὼ πτωχός εἰμι, σῶζε με, σὺ παντάναξ,  
 αἰνέσω τοῦνομα θεοῦ μετὰ λαμπρῶν ἁσμάτων  
 καὶ τῇ κατ' αἰνεσιν αὐτὸν μεγαλυνῶ συνθήκη· <sup>129r</sup>  
 ἀρέσει δὲ τῷ κτίσαντι μόσχου προσφάτου πλέον, 65  
 ὅπλᾱς τινὰς ἐκφέροντος τὴν φύσιν κερασφόρου.  
 ἀθρήσαντες οἱ πένητες τερφθήτωσαν ἀθρόοι,  
 τὸν πλαστουργὸν ζητήσατε καὶ ζήσεσθε κοσμίως·  
 τῶν γὰρ πενήτων ἤκουσεν ὡς τεταπεινωμένων,  
 οὐδὲ γὰρ ἐξουδένωσε τοὺς ἑαυτοῦ δεσμώτας. 70  
 γῇ τε καὶ πάντες οὐρανοὶ κροτεῖτωσαν τὸν κτίστην  
 καὶ θάλασσα καὶ σύμπαντα τὰ βυθοδρόμα ζῶα.  
 θεός γὰρ σώσει τὴν Σιών μετὰ τῆς Ἰουδαίας  
 καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ κληρονομούντων δίκην  
 καὶ ταύτην καταλήψονται τῶν δούλων σου τὸ σπέρμα 75  
 ἐν ταύτῃ δὲ σκηνώσουσιν οἱ σὲ πεποθηκότες.

Δόξα. Κάθισμα θ'

68.47 βρῶσιν] βρῶσι L : βρώσει D    68.51 σύγκαμψον] σύγκαψον LD    68.57 ἀλγητῶν] em. : ἀλ-  
 γειτῶν V    68.65 ἀρέσει] ἀρέσαντι LD    δέ ... κτίσαντι] δέ γε τούτῳ LD    68.67 ἀθρήσαντες]  
 ἀθροίσαντες D    68.73 μετὰ ... Ἰουδαίας] καὶ τὰς κυκλόθεν πόλεις in textu et in marg. γρ. μετὰ τῆς  
 Ἰουδαίας V : μετὰ τῆς Ἰουδαίας LD    68.76 οἱ] εἰς LD

**LXX – Τῷ Δαυίδ· υἱῶν Ἰωναδὰβ καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων, <ἀνε-  
πίγραφος παρ' Ἑβραίοις>**

- Ἐπὶ σοί, κύριε, ἤλπισα, μὴ κατασυνθελῇν εἰς τὸν αἰῶνα.  
 2 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με,  
 κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με.  
 3 γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν  
 καὶ εἰς τόπον ὄχυρόν τοῦ σῶσαί με,  
 ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.  
 4 ὁ θεός μου, ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ,  
 ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος·  
 5 ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου, κύριε·  
 κύριος ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.  
 6 ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός,  
 ἐκ κοιλίας μητρὸς μου σύ μου εἶ σκεπαστής·  
 ἐν σοὶ ἡ ὑμνησίς μου διὰ παντός.  
 7 ὥσει τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, / <sup>2</sup>καὶ σὺ βοηθὸς κραταιός.  
 8 πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως,  
 ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου,  
 ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.  
 9 μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρωος,  
 ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.  
 10 ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ / <sup>2</sup>καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου |  
<sup>2</sup>ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ / 11 λέγοντες Ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν·  
 καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, / <sup>3</sup>ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.  
 12 ὁ θεός, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ·  
 ὁ θεός μου, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.  
 13 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου,  
 περιβαλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.  
 14 ἐγὼ δὲ διὰ παντὸς ἐλπῶ <ἐπὶ σέ>  
 καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰνεσίῃν σου.

**70 tit.** ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις] add. La<sup>R</sup> L' **70: 1.2** ἐπὶ ... κύριε] S Ga L' (etiam 267) 1219'  
**70: 5.2** κύριος] B' (ergo Rahlfs), sed cfr. κύριε S R'Aug Ga L' (etiam 267) 1219' **70: 6.1** ἀπὸ γαστρός]  
 add. μάτρας R **70: 9.1** γήρωος] S L<sup>a</sup>' (etiam 267) : γήρους B R L<sup>b</sup>He\*S<sup>c</sup> 1219' **70: 10.2–11.1** καὶ  
 ... μου et ἐβουλεύσαντο ... αὐτό sic dividunt Ga 1219, sed ἐβουλεύσαντο ... αὐτό ad 11.1 λέγοντες ... αὐτόν  
 trahunt tantum B R' : 11.1 ad 10.2 trahunt Sa 55, sed sine divisione inter καὶ ... μου et ἐβουλεύσαντο ...  
 αὐτό **70: 11.2–3** sic dividunt Sa He 55 **70: 14.1** ἐπὶ σέ] add. La<sup>R</sup> L' (etiam 267) 1219'

**70 – Τῷ Δαυίδ ψαλμός τῶν υἱῶν Ἰωναδὰβ καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις**

Εἰς σέ, παντάναξ, ἤλπισα καὶ μὴ καταισχυνθείην.  
 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαι με δὴ καὶ σῶσον,  
 τὰ δ' ὦτα πρὸς με κλῖνον σου καὶ σύνες φιλανθρώπως.  
 γενοῦ θεός μου βοηθός, ὑπερασπίζων σύ μου,  
 ὡς εἰς κρησφύγετον στερρὸν οἰκτεῖται με καὶ σῶσαι, 5  
 ὅτι μου σὺ στερέωμα, σὺ καὶ καταφυγή μου.  
 ῥῦσαι με τοίνυν ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ σὸν δούλον,  
 παρανομοῦντος ἐκ χειρὸς καὶ πράττοντος ἀδίκως·  
 σύ γὰρ ἐμὴ καθέστηκας ὑπομονή, παντάναξ,  
 ἐλπίς μου καὶ κραταίωσις ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων. 10  
 ἐπεστηρίχθην σοι πιστῶς ἀπὸ γαστρὸς μητρώας,  
 σύ δε πλατὺς μοι σκεπαστής ἀπὸ θηλῆς καὶ χνόης,  
 διαπαντὸς τὴν ὕμνησιν εἰς σέ μου καταρτίζω.  
 τέρας ὑπῆρξα τοῖς πολλοῖς, σὺ δ' ἄρωγός ἀκμαῖος,  
 αἰνέσεως τὸ στόμα μου καὶ κρότων πληρωθήτω, 15  
 ὅπως ὕμνήσω τὸ λαμπρὸν καὶ θαυμαστόν σου κλέος  
 καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.  
 μηδόλως ἀπορρίψης με πρὸς τὸν τοῦ γήρως χρόνον,  
 ἐν τῷ χαυνοῦσθαι τὴν ἰσχὺν μηδόλως με παρήσης·  
 οἱ δυσμενεῖς γὰρ εἶπον μοι καὶ τῆς ψυχῆς οἱ κύνες 20  
 ἐν ὁμοιοῖα λέγοντες· «τόνδε θεὸς μεθῆκε.  
 διώξαντες, κατάσχετε· ποῦ γὰρ ὁ σώζων τοῦτον;»  
 ἀλλ' ὁ δεσπότης ἀπ' ἐμοῦ καὶ κτίστης μὴ μακρύνῃς,  
 εἰς τὴν ἐμὴν βοήθειαν ἐπείχθητι προφθάσας.  
 οἱ τὴν ψυχὴν λυποῦντες μοι φθαρήτωσαν αἰσχύνη 25  
 περιβαλέσθω δ' ἐντροπὴν ὅς τὰ κακά μοι θέλει.  
 ἐγὼ δε σοῦ τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἐξαρτήσω  
 καὶ πᾶσαν σοι τὴν αἴνεσιν μετὰ προσθήκης οἶσω

70 V (ff. 129rv) L (f. 225v–227r) D (ff. 215rv)

**70 tit.** ἐπὶ σοὶ κύριε ἔλπισα μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα add. LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.208–213 (ed. Westerink) in marg. ext. f. 215r D (vid. app. 1) **70.1–5** εἰς σέ ... σῶσαι] cfr. Rhoby, Epigramme auf Stein, Nr. GR20 u. app. **70.7** σόν] τόν LD **70.18** γήρως] γήρους LD **70.21** μεθῆκε] ἀφῆκε in textu, s.l. γρ. (scil. γράφεται) μεθῆκε V **70.22** κατάσχετε] κατάσχεται D **70.27** ἐξαρτήσω] ἐξαρτίσω D

- 15 τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου,  
ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου,  
ὅτι οὐκ ἔγνω γράμματείας. /16 εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυρίου·  
κύριε, μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνοι.
- 17 ἃ ἐδίδαξάς με ὁ θεός ἐκ νεότητός μου,  
καὶ μέχρι <τοῦ> νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου.
- 18 καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου, |  
<sup>1</sup>ὁ θεός, μὴ ἐγκαταλίπῃς με,  
ἕως ἂν ἀπαγγεῖλω τὸν βραχίονά σου πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ,  
τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου. /19 [ὁ θεός], ἕως <τῶν> ὑπίστων |  
<sup>1</sup>ἃ ἐποίησας μεγαλεῖα· / <sup>2</sup>ὁ θεός, τίς ὁμοίός σοι;
- 20 ὅσας ἐδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς,  
καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με  
καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.
- 21 ἐπλεόνασας τὴν ἐπ' ἐμέ μεγαλωσύνην σου  
καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με  
<καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με>.
- 22 καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι <ἐν λαοῖς, κύριε> |  
<sup>1</sup>ἐν σκευῇ ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου, ὁ θεός·  
ψαλῶ σοι ἐν κιθάρα, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.
- 23 ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖρά μου, ὅταν ψάλλω σοι,  
καὶ ἡ ψυχὴ μου, ἣν ἐλυτρώσω. /24 ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσα μου |  
<sup>1</sup>ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου,  
ὅταν αἰσχυρθῶσιν καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

## LXXI – Εἰς Σολομών <ψαλμός>

Ὁ θεός, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς

70: 15.1 ἐξαγγελεῖ] B R 1219', sed cfr. ἀγγελεῖ S L' (etiam 267) 70: 15.3–16.1 unus stichus La<sup>G</sup> 55 necnon 267 70: 17.1 ἃ ... με] 55, cfr. ὁ θεός ἃ ἐδίδαξάς με L' (etiam 267) : ἐδίδαξάς με ὁ θεός B' R', ergo Rahlfs 70: 17.2 τοῦ] add. plurimi codd. (vid. apparatus H.–P.) necnon 267 70: 18.1 nulla mentio de hac partitione in duo stichos, sed cfr. R' Ga qui textus 18.1–2 in tres stichos praebent (καὶ ... πρεσβείου, ὁ θεός ... με ad 18.2 ἕως ... σου tractus, πάσῃ ... ἐρχομένη) 70: 18.3–19.2 sic dividunt S Sa La<sup>G</sup> Ga He necnon 267 70: 19.1 ὁ θεός] om. 267 et alii codd. (vid. apparatus H.–P.) τῶν] add. L' et fort. Sy 70: 21.1 ἐπ' ἐμέ] Sa R' L' (etiam 267) 1219 70: 21.3 καὶ ... με B' R' L' 1219' praebent : om. S Sa Ga et textus masoreticus (ergo Rahlfs) 70: 22.1–2 sic dividunt La<sup>G</sup> SyHe 1219 70: 22.1 ἐγὼ] om. etiam B' et 223 70: 22.1 ἐν ... κύριε] add. Sa La L' (etiam 267) 70: 22.2 sic nonnulli codd. et item 267, et post 70: 22.3 ψαλῶ σοι praebet B La<sup>G</sup> 70: 23.1 ψάλλω] sic praebet 267 : ψάλλω Rahlfs 71 tit. Σολομών] Ga L<sup>pau</sup> : Σαλομών B L<sup>pau</sup> He, ergo Rahlfs ψαλμός] add. R' (non Aug) L<sup>b</sup> (etiam 267)

|                                                                  |    |
|------------------------------------------------------------------|----|
| καὶ τὴν δικαιοσύνην σου λαλήσει μου τὸ στόμα                     |    |
| καὶ τὴν ἡμέραν ἄπασαν ἣν δίδως σωτηρίαν                          | 30 |
| καὶ γραμματείας ἀγνοῶν ἤξω θεοῦ δυνάμει.                         |    |
| μόνου δὲ σοῦ τῆς θέμιδος μνησθήσομαι, παντάναξ.                  |    |
| ἅπερ ἐδίδαξας αὐτός, ὄντα με βρέφος ἔτι,                         |    |
| μέχρι τουνῦν ἀπαγγελῶ περιφανῇ πρακτέα.                          |    |
| καὶ μέχρι γήρως λιπαροῦ καὶ περιττοῦ πρεσβείου,                  | 35 |
| μὴ γοῦν ἐγκαταλίπης με τὸν δοῦλον, παντοκράτορ,                  |    |
| ἕως ἂν εἴποιμι τὸ σὸν τοῖς ὀψιγόνοις κράτος                      |    |
| καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τὴν ἕως τῶν ὑψίστων.                     |    |
| τίς ὁμοίός σοι κατ' αὐτὰ τὰ πρὸς με πεπραγμένα;                  |    |
| ὅσας μοι θλίψεις ἐδειξας πολλὰς τε καὶ δυσκόλους,                | 40 |
| ἀλλ' ἐπιστρέψας παρευθὺς ἐζωοποίησάς με                          |    |
| καὶ πάλιν ἐπανήγαγες ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀβύσσων                      |    |
| καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου πολλήν μοι κατειργάσω                    |    |
| κάν τοῖς δεινοῖς με συμπαθῶς παρακαλῶν ἐφάνης    <sup>129v</sup> |    |
| καὶ τῶν πυθμένων με τῆς γῆς ἀναγαγὼν εὐρέθης.                    | 45 |
| ἐν τοῖς λαοῖς σοι, παντουργέ, λαμπρῶς εὐχαριστήσω,               |    |
| λαλήσω δέ σου τάληθές ἐν σκεύεσιν ἁσμάτων,                       |    |
| κροτήσω δὲ κιθάρα σε τὸν Ἰσραὴλ δεσπότην.                        |    |
| ἡνίκα δέ σοι ψάλλωσι, χαιρήσει μου τὰ χεῖλη,                     |    |
| ἢ δὲ ψυχὴ καὶ γλῶσσα μου, σύ γαρ αὐτάς ἐρρύσω,                   | 50 |
| εἰς πάντα φθέγγονται καιρὸν τὴν ἀγαθότητά σου,                   |    |
| ἂν οἱ ζητοῦντες μοι κακὰ λαμβάνωσιν αἰσχύνην.                    |    |

## 71 – Εἰς Σολομών ψαλμός

Δὸς ὡς θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ, παντάναξ,

71 V (f. 129v) L (ff. 227rv) D (ff. 215v–216r)

70.49 ψάλλωσι] ψάλλω σοι D 71 tit. Σολομών sic V : εἰς Σολομῶνα ψαλμός· ὁ θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός LD : Mi.Ps. *Poem.* 1.214–215 (ed. Westerink) in marg. ext. f. 215v D (vid. app. 1)

- καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως  
 2 κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ  
 καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει.  
 3 ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ [σου] / <sup>2</sup>καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.  
 4 κρίνει τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ / <sup>2</sup>καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων  
 καὶ ταπεινώσει συκοφάντην / 5 καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ  
 καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν  
 6 καὶ καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον  
 καὶ ὡσεὶ σταγῶν στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.  
 7 ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη  
 καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.  
 8 καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης  
 καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.  
 9 ἐνώπιον αὐτοῦ προπесоῦνται Αἰθίοπες,  
 καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσιν·  
 10 βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσιν,  
 βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσιν·  
 11 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς <τῆς γῆς>,  
 πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.  
 12 ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου  
 καὶ πένητα, ὃ οὐχ ὑπῆρχεν βοηθός·  
 13 φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος / <sup>2</sup>καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει·  
 14 ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν,  
 καὶ ἐντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ.  
 15 καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσοῦ τῆς Ἀραβίας,  
 καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντός,  
 ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν.  
 16 ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων·  
 ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ,  
 καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.  
 17 ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας,  
 πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

71: 3.1–2 unus stichus in B<sup>o</sup> R<sup>o</sup>, sed hii codd. ἐν δικαιοσύνῃ ad stichum 4.1 iungunt 71: 3.1 σου] om. nonnulli codd. (vid. apparatus H.–P.) necnon 267 71: 3.2 δικαιοσύνην] Sa GaAug L<sup>o</sup> (etiam 267) 1219<sup>o</sup>: ἐν δικαιοσύνῃ B<sup>o</sup> La<sup>G</sup> Aug<sup>var</sup>, ergo Rahlfs 71: 4.1–2 sic praebet 267 71: 6.2 σταγῶν στάζουσα] L<sup>o</sup> (etiam 267): σταγόνες στάζουσαι B<sup>o</sup> R<sup>o</sup> Ga TSy<sup>mg</sup> He 1219<sup>o</sup> Tert., ergo Rahlfs 71: 10.1 Θαρσεῖς] om. nonnulli codd. (vid. apparatus H.–P.) necnon 267: Θαρσίς H.–P. et Rahlfs 71: 11.1 τῆς γῆς] add. S R<sup>o</sup> Vulg L<sup>o</sup>-Su (etiam 267) 1219<sup>o</sup> 71: 13.1–2 sic praebet 267 71: 17.1 ἔσται] Sa R<sup>o</sup> L<sup>o</sup> 1219<sup>o</sup>: ἔστω B<sup>o</sup> La<sup>G</sup> Aug Ga He<sup>c</sup> Tert., ergo Rahlfs

καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ βασιλέως γόνῳ,  
 ὥστε σου κρίνειν τὸν λαὸν μετὰ δικαιοσύνης  
 καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ταπεινοὺς ἐν ἰσορρόπῳ κρίσει.  
 ἐν ὄρεσιν εἰρήνη τις, ἐν δὲ βουνοῖς ἡ θέμις, 5  
 κρίνει τοῦ δήμου τοὺς πτωχοὺς καὶ σώσει τοὺς ἀπόρους  
 καὶ συκοφάντας ταπεινῶν συνέσται τῷ φωσφόρῳ  
 καὶ πρὶν γενέσθαι γενεὰν ἐκ γένους τῇ σελήνῃ.  
 ἦξει καθάπερ ὄμβρος τις ὑψόθεν ἐπὶ πόκον,  
 ὡς δὲ σταγῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἡ στάζουσα φανεῖται. 10  
 ἀνατελεῖ τὸ δίκαιον ἐν ταῖς ἡμέραις τούτου  
 καὶ σύμβασις εἰρηνικὴ μέχρι σελήνης τέλους.  
 ἀπὸ θαλάσσης δὲ πολλῆς ἕως θαλάσσης ἄρξει  
 καὶ ποταμῶν καὶ τῶν τῆς γῆς ἀνθέξεται περάτων.  
 πεσοῦνται δὲ πρὸ τῶν ποδῶν Αἰθίοπες τῶν τούτου, 15  
 οἱ δὲ πρὸς τοῦτον δυσμενεῖς λείξουσιν χοῦν ἀθλίως.  
 δῶρα προσοίσουσι Θαρσεῖς οἱ βασιλεῖς καὶ νῆσοι,  
 Ἀρράβων δῶρα καὶ Σαββὰ προσάξουσιν δεσπόται  
 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντα τῆς γῆς τὰ κράτη,  
 πάντα δουλεύουσιν αὐτῷ τὰ τῶν ἐκ φύλων γένη· 20  
 καὶ γὰρ ἐξήρπασε πτωχὸν δυνάστου κακοτρόπου  
 καὶ πένητα πολύμοχθον, ὥπερ οὐκ ἦν προστάτης.  
 πτωχὸν καὶ πένητα φιλῶν σώσει ψυχὰς ἀπόρων.  
 ῥύσεται τούτων τὰς ψυχὰς ἐξ ἀρπαγῆς καὶ τόκου  
 καὶ κτήσεται παρὰ παντὸς τὴν κλῆσιν τιμωμένην 25  
 καὶ ζήσεται καὶ λήψεται χρυσὸν ἐξ Ἀρραβίας.  
 προσεύξονται δ' ὑπὲρ αὐτοῦ μέχρι παντὸς ἐκεῖνοι  
 καὶ τοῦτον εὐλογήσουσι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.  
 ἔσται δὲ βάθρον εἰς τὴν γῆν ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων,  
 τούτου καὶ μᾶλλον ὁ καρπὸς ἀρθήσεται Λιβάνου, 30  
 ἐκ πόλεως ἀνθήσουσιν ὥπερ τῆς γῆς ὁ χόρτος.  
 ἢ τούτου κλῆσις ἐν παντὶ δεδοξασμένη τόπῳ,  
 διαμενεῖ δε τοῦνομα τὸ τούτου πρὸ φωσφόρου.

71.9–10 invertit D      71.19 πάντα ... κράτη] τὰ τῶν ἐκ φύλων γένη D      71.20–21 invertit D  
 71.22 προστάτης] πρὸς τοῦτι D      71.26 ζήσεται καὶ λήψεται] λήψεται καὶ ζήσεται D      71.31 χόρτος]  
 κρότος D

- καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς,  
πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.  
18 Εὐλογητὸς κύριος [ὁ θεὸς] ὁ θεὸς Ἰσραὴλ !  
ἵὸ ποιῶν θαυμάσια μόνος,  
19 καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ !  
ἵεις τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,  
καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. / <sup>3</sup>γένοιτο γένοιτο.

### LXXII – Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί. Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ

- Ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ / <sup>3</sup>τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.  
2 ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες,  
παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.  
3 ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις / <sup>2</sup>εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν,  
4 ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις τῷ θανάτῳ αὐτῶν  
καὶ στερέωμα ἐν τῇ μᾶστιγι αὐτῶν·  
5 ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶν / <sup>2</sup>καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται.  
6 διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία <εἰς τέλος>,  
περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν.  
7 ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν  
διήλθοσαν εἰς διάθεςιν καρδίας·  
8 διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ,  
ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν·  
9 ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν,  
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.  
10 διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαὸς μου ἐνταῦθα,  
καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐρεθήσονται αὐτοῖς.  
11 καὶ εἶπαν Πῶς ἔγνων ὁ θεός, / <sup>2</sup>καὶ εἰ ἔστιν γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ;  
12 ἰδοὺ οὗτοι ἀμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες· / <sup>2</sup>εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλούτου.  
13 καὶ εἶπα Ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου  
καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου·

71: 18.1 ὁ θεός<sup>1</sup>] add. Sa GaHi (ergo Rahlfs), sed om. rel. codd. 71: 18.1 sic dividunt La<sup>G</sup> Sy 55 necnon 267 71: 19.1 sic R<sup>o</sup> TSy 55 71: 19.2–3 unus stichus R<sup>o</sup> Ga TSyHe 1219<sup>o</sup> necnon 267 72 tit. ἐξέλιπον ... Ἰεσσαί] in titulo Ps. 72 praebent omnes codd., sed in Rahlfs ut Ps. 71: 20.1 apparet 72: 1.1–2 duo stichi in Ga et Sy (ergo Rahlfs), unus rel. codd. 72: 1.1 ὁ ... Ἰσραὴλ L<sup>o</sup> (etiam 267) 1219 et codd. MPs. LD in titulo : ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ R L<sup>pau</sup>T : ἀγαθὸς τῷ Ἰσραὴλ ὁ θεός B<sup>o</sup> Sy 55 Ga, ergo Rahlfs 72: 3.1–2 unus stichus B<sup>o</sup> Sa R<sup>o</sup> 55 72: 6.1 εἰς τέλος] add. L<sup>o</sup> (etiam 267, non He) 1219 72: 12.1 εὐθηνοῦντες] R<sup>o</sup> Ga L<sup>o</sup> (etiam 267) : εὐθηνοῦνται B<sup>o</sup>-2039 1219<sup>o</sup>, ergo Rahlfs

τῷδ' ἐνευλογηθήσονται πάντα κοινῇ τὰ γένη,  
 τὰ δ' ἔθνη πάντα σύμφωνα μακαριοῦσι τοῦτον. 35  
 εὐλογητὸς ὁ κύριος τῶν Ἰσραὴλ ταγμάτων,  
 ὁ μόνος ἐργαζόμενος τὰ θαυμαστὰ πρακτέα,  
 εὐλογημένον τοῦνομα τῆς κατ' αὐτὸν εὐκλείας,  
 μέχρι παντὸς τοῦ μέλλοντος αἰῶνος τῶν αἰώνων,  
 οὐ̣περ τῆς δόξης γένοιτο πᾶσαν τὴν γῆν πλησθῆναι. 40

## 72 – Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί, ψαλμὸς τῷ Ασάφ

Ὡς ἀγαθὸς τὸν Ἰσραὴλ ὁ πλάσας τοῖς εὐθέσιν·  
 ἐμοῦ γὰρ ἐσαλεύθησαν παραμικρὸν οἱ πόδες  
 καὶ παρολίγον κέχυται τὰ διαβήματά μου·  
 ζῆλον γὰρ ἔσχον θεωρῶν ἀμαρτωλῶν εἰρήνην,  
 οὐκ ἔστι γὰρ ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ τούτων, 5  
 ἐν δὲ τῇ μάστιγι τῇ σφῶν ἐρηρυσμένη βάσις,  
 βροτῶν ἐν κόποις οὐκ εἰσίν, οὐς μάστιξ οὐ λυπήσει.  
 ὅθεν ἐκράτησεν αὐτοὺς εἰς τέλος ἡ κακία, ||<sup>130r</sup>  
 ἀπάτην ἡμφιάσαντο μετὰ τῆς ἀδικίας.  
 ὥσπερ ἐκ στέατος ἡ σφῶν πορεύσεται φαυλότης, 10  
 εἰς βδελυρὰν διάθεσιν διήλθοσαν καρδίας.  
 ἐφθέγγαντο τὰ πονηρὰ σκεψάμενοι τὰ χεῖρω,  
 ἐλάλησεν ὡς ἄφρονες εἰς ὕψος ἀδικίαν,  
 εἰς οὐρανὸν κομπάζοντες ἔθεντο σφῶν τὸ στόμα,  
 τὴν γλῶσσαν δὲ τὴν ἑαυτῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἀφῆκας. 15  
 ὅθεν ὁ δῆμος ἐπ' ἐμὲ σωφρόνως ἐπιστρέψει  
 καὶ πλήρεις εὐρεθήσονται τούτοις εὐθὺς ἡμέραι·  
 «πῶς» εἶπον «ἔγνωκε θεὸς καὶ τίς ἐν τούτῳ γινώσκει;»  
 ἰδοὺ πληθὺς ἀμαρτωλῶν εὐθηνουμένη πλούτῳ.  
 εἶπα δ' «ὡς μάτην σέσωκα τὴν ἑμαυτοῦ καρδίαν 20  
 ἐφάνην δὲ νιψάμενος τὰς χεῖρας ἐν ἁθώοις

72 V (ff. 129v–130r) L (ff. 227v–228v) D (ff. 216rv)

72 tit. ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ add. LD : Mi.Ps. *Poem*. 1.216–219 (ed. Westeringk) in marg. ext. et commentaria in marg. f. 216r D (vid. app. 1) 72.7 κόποις] κόλποις D

- 14 καὶ ἐγενόμην μεμαστιγμένος ὅλην τὴν ἡμέραν,  
καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρῶϊας.
- 15 εἰ ἔλεγον Διηγῆσομαι οὕτως,  
ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἡσυνθέτηκα. / 16 καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι·  
<sup>1</sup>τοῦτο / <sup>2</sup>κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου,
- 17 ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ  
καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.
- 18 πλὴν διὰ τὰς δολιότητας <αὐτῶν> ἔθου αὐτοῖς <κακά>,  
κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.
- 19 πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν ἐξάπιν·  
ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
- 20 ὥσει ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου,  
κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.
- 21 ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, / <sup>2</sup>καὶ οἱ νεφροί μου ἡλλοιώθησαν,  
καὶ ἐγὼ ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνω,
- 22 κτηνῶδης ἐγενόμην παρὰ σοί. / 23 καὶ ἐγὼ διὰ παντὸς μετὰ σοῦ,  
ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου,
- 24 ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με / καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.
- 25 τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ,  
καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;
- 26 ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου,  
ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
- 27 ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται,  
ἐξωλέθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.
- 28 ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστιν,  
τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου  
τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου  
ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

### LXXIII – Συνέσεως τῷ Ἀσάφ

Ἵνα τί ἀπώσω, ὁ θεός, εἰς τέλος,  
ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;

72: 16.1–2 τοῦτο κόπος] sic praebent codd., ad 16.1 τοῦτο traxit Rahlfs 72: 18.1 αὐτῶν] add. Bo<sup>p</sup> R  
L<sup>v</sup> (etiam 267) 1219' κακά] add. L<sup>v</sup> (etiam 267) 1219' 72: 21.1–2 duo stichi in S et Ga, sed unus  
rel. codd.

καὶ μεμαστίγωμαι δεινῶς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν,  
 ὁ δ' ἔλεγχος ὀρθρίζων μοι συνέσται παραχρῆμα.»  
 ἂν οὕτως ἔλεγον «ὥς ἦν τοὺς λόγους ἀπαγγεῖλαι»,  
 ἰδοὺ τῶν παίδων τῇ φυλῇ ταῦτ' ἐνομίσθη γινῶναι 25  
 καὶ τοῦτο κόπος τίς ἐστι πρὸ τῶν ἐμῶν ὀμμάτων,  
 ἕως ἂν εἰς τὸ τέμενος ἐλεύσωμαι τὸ θεῖον  
 καὶ βλέψω τούτων συνετῶς τὸν τελευταῖον βίον.  
 πλὴν ἔθου τούτοις τὰ κακὰ μεμισηκῶς τὸν δόλον,  
 αὐτοὺς δε καταβέβληκας ἐν τῷ δεινῶς κομπάσαι. 30  
 πῶς ἄρα γέγονεν αὐτοῖς ἐρήμωσις ἐξαίφνης·  
 ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν.  
 ὥς γρηγοροῦντος ὄνειρον μετὰ τὸ καθευδῆσαι,  
 τῇ πόλει σου τὸν κατ' αὐτοὺς ἐξουδενώσεις τύπον.  
 ἐκαύθη γάρ μου τὴν ψυχὴν καὶ τοὺς νεφροὺς ἐτράπην, 35  
 ἐγὼ δ' οὐκ ἔγνων τὸ λυποῦν ὥς ἐξουδενωμένος,  
 κτηνώδης σοι γεγέννημα, πλὴν ἀλλὰ σύνειμί σοι.  
 ἐκράτησάς μου τῆς χειρὸς οὐχὶ τῆς εὐωνύμου,  
 ὠδήγησάς με τῇ βουλῇ καὶ δόξῃ προσελάβου.  
 τί γαρ ἐμοὶ πρὸς οὐρανὸν ὑπάρχει, παντοκράτορ; 40  
 τί δε τεθέληκα τῇ γῇ παρὰ τῆς σῆς ἰσχύος;  
 ἐξέλιπε τὸ σῶμα μου, παρῆλθεν ἡ καρδία,  
 σύ δε θεὸς μου τῆς ψυχῆς, ἡ δὲ μερὶς ἐν σοὶ μου.  
 οἱ σοῦ δε μακρυνόμενοι συλλήβδην ἀπολοῦνται,  
 ἡφάνισας ἀπὸ σαυτοῦ πάντα πορνείας φίλον. 45  
 ἐμοὶ δε τὸ τῷ κτίσαντι κολλᾶσθαι τῶν εἰκότων  
 καὶ τὴν ἐλπίδα τίθεσθαι πρὸς τοῦτον τῆς καρδίας,  
 ὥστε σου πάσας τὰς λαμπρὰς αἰνέσεις ἐξαγγεῖλαι,  
 ἐν πύλαις ταῖς τῆς θυγατρὸς Σιών τῆς τρισολβίας.

### 73 – Συνέσεως τῷ Ἀσάφ

Ἐνεκα τίνος ὁ θεὸς εἰς τέλος ἀπεσείσω,  
 ἔδειξας δὲ τὸ θυμικὸν εἰς πρόβατα νομῆς σου;

73 V (ff. 130rv) L (ff. 228v–229v) D (f. 216v)

72.22 μεμαστίγωμαι] μεμαστίγομαι D 72.36 ἔγνων] ἔγνω D 72.40 παντοκράτορ] παντοκράτωρ D 72.41 δε] γάρ D 72.45 ἡφάνισας] ἐφανίσας LD 73 tit. ἵνα τί ἀπώσω εἰς τέλος ὠργίσθη add. LD

- 2 μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς·  
ἐλυτρῶσω ῥάβδῳ κληρονομίαν σου,  
ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
- 3 ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος,  
ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἀγίοις σου.
- 4 καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου,  
ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν.
- 5 ὥς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω,  
ὥς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς,  
ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν.
- 7 ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἀγιαστήριόν σου,  
εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόματός σου.
- 8 εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ  
Δεῦτε καὶ κατακαύσωμεν πάσας τὰς ἐορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.
- 9 τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδομεν,  
οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γινώσεται ἔτι.
- 10 ἕως τότε, ὁ θεός, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς,  
παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίας τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;
- 11 ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου /<sup>2</sup> καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;
- 12 ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος,  
εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
- 13 σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν,  
σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.
- 14 σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος,  
ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψιν.
- 15 σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χεიმάρρους,  
σὺ ἐξήρνας ποταμοὺς Ἡθάμ.
- 16 σὴ ἔστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἔστιν ἡ νύξ,  
σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον.
- 17 σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς·  
θέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἔπλασας αὐτά· / 18 μνήσθητι ταύτης· !

73: 2.2 ῥάβδῳ κληρονομίαν] *L*<sup>d</sup> : ῥάβδον κληρονομίας rel. codd. (etiam 267), ergo Rahlfs 73: 3.2 ἐν τοῖς ἀγίοις] B<sup>o</sup> Sa R<sup>o</sup> SyHe 1219<sup>o</sup> : ἐν τῷ ἁγίῳ GaHi *L*<sup>o</sup> (etiam 267) 73: 5.1 ἔξοδον] *L*<sup>o</sup> (om. 267), *egressum* Aug. *exitu* Ga : εἴσοδον B<sup>o</sup> Sa R<sup>o</sup> 55, ergo Rahlfs 73: 8.1 εἶπον] *L*<sup>d</sup> (etiam 267) T 1219 : εἶπαν B<sup>o</sup> R *L*<sup>d</sup> He 55, ergo Rahlfs αἱ συγγένειαι] *L*<sup>o</sup>, *cognationes eorum* *L*<sup>R</sup> (etiam 267) : ἡ συγγένεια, *cognatio eorum* B<sup>o</sup> (Bo add. *total*) Sa R GaAug He<sup>m</sup> 1219<sup>o</sup>, ergo Rahlfs 73: 9.1 αὐτῶν] Sa *L*<sup>o</sup> (etiam 267) : ἡμῶν B<sup>o</sup> R<sup>o</sup> Ga 1219<sup>o</sup>, ergo Rahlfs 73: 11.1–2 unus stichus S The necnon 267 73: 11.2 καὶ ... σου] om. S 73: 14.1 τὴν κεφαλὴν] S La *L* (etiam 267) 55 : τὰς κεφαλὰς B<sup>s</sup> Sa R GaHi Tht<sup>o</sup>, ergo Rahlfs 73: 17.1 ὠραῖα] *L*<sup>d</sup> (etiam 267) : ὅρια Rahlfs 73: 18.1 μνήσθητι ταύτης] ad 17.2 trahunt B<sup>o</sup> The necnon 267, stichus singularis in Ga

μνήσθητι τῆς συναγωγῆς, ἥς ἀπαρχῆς ἐκτίσω  
 καὶ ῥάβδῳ τῆς ἰσχύος σου τὸν κληῖρον ἐλυτρώσω,  
 καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῆς Σιών ὃ κατελιήφεις ὄρος, 5  
 ἔπαρον δὴ τὰς χεῖρας σου πρὸς τὸν ἐκείνων τύπον,  
 ὅσα κακῶς ὁ δυσμενὴς ἐπονηρεύσατό σοι.  
 καὶ πάντες οἱ μισοῦντες σε τῆς ἑορτῆς ἐν μέσῳ  
 ἔθεντο δὲ μὴ γνόντες σοι τὰ τέρατα σημεῖα.  
 ὡς ὑπεράνω τῆς κοινῆς ἐξόδου τῶν ἀνθρώπων, 10  
 ἐξέκοψαν ὡς ἐν δρυμῷ θύρας αὐτῆς ἀξίνας,  
 ὁμοῦ δε ταύτην ἐγκοπῇ καθεῖλον καὶ πελέκει.  
 τὸ σὸν δὲ τέμενος πυρὶ κατέσπασαν ἀκμαίῳ,  
 ὡς ἄφρονες τῆς δόξης σου τὸν οἶκον βεβηλοῦντες,  
 πάντες εἰρήκασιν ὁμοῦ καὶ κατὰ συγγενείας, 15  
 «δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν τὰς ἑορτὰς ἀπάσας.» <sup>||130v</sup>  
 τούτων οὐκ εἶδομεν ἡμεῖς οὐδόλως τὰ σημεῖα,  
 ἡμᾶς δ' οὐ γινώσεται λοιπόν, ὅς οὐ προφήτης ἔστι.  
 πλὴν μέχρι τίνος, ὁ θεός, ὁ δυσμενὴς ὑβρίσει,  
 ὁ δ' ἐναντίος σου λυττῶν παροξυνεῖ τὴν κληῖσιν; 20  
 ἐν μέσῳ δὲ τοῦ κόλπου σου τί στρέφεις σου τὴν χεῖρα;  
 ὁ δὲ θεὸς πρὸ τοῦ παντὸς αἰῶνος παντοκράτωρ,  
 ὅστις εἰργάσατο τῆς γῆς ἐν μέσῳ σωτηρίαν.  
 σὺ θαυμαστὴν τῷ κράτει σου τὴν θάλασσαν εἰργάσω,  
 σὺ τῶν δρακόντων τῆς ὑγρᾶς συνέτριψας τὰς κάρας, 25  
 σὺ κεφαλὴν συνέθλασας ἐν χέρσῳ δρακοντεῖαν  
 λαοῖς δε τοῖς Αἰθίοσιν ἔδωκας τοῦτον βρῶμα.  
 σὺ καὶ πηγὰς διέρρηξας ἀφθόνους καὶ χειμάρρους,  
 τοὺς ποταμούς δε τοὺς Ἡθαμ ἐξήρυνας ἀθρόους.  
 σὺ τῆς ἡμέρας βασιλεὺς καὶ τῆς νυκτὸς δεσπότης, 30  
 σὺ κατηρτίσω τεχνικῶς καὶ φαῦσιν καὶ φωσφόρον,  
 σύ δε καὶ πάντα τὰ τῆς γῆς ὥραϊα κατηρτίσω,  
 ἔαρ καὶ θέρος ἔργα σοι· μνήσθητι ταύτης πάλιν.

73.12 ὁμοῦ] ἐμοῦ LD

73.14 σου] om. LD

73.26 δρακοντεῖαν] δρακουντείας D

- <sup>1</sup>ἐχθρὸς ὠνείδισεν τὸν κύριον <τῆς κτίσεως σου>, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνεν τὸ ὄνομά σου.
- 19 μὴ παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος.
- 20 ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.
- 21 μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κατησχυμμένος· πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσιν τὸ ὄνομά σου.
- 22 ἀνάστα, ὁ θεός, δίκασον τὴν δίκην σου· μνησθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.
- 23 μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διὰ παντὸς πρὸς σέ.

#### LXXIV – Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρης· ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ ὥδης

- 2 Ἐξομολογησόμεθά σοι, ὁ θεός, / <sup>2</sup>ἐξομολογησόμεθά <σοι> καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου.
- 3 διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου, | <sup>1</sup>ὅταν λάβω καιρόν· / <sup>2</sup>ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.
- 4 ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς.
- 5 εἶπα τοῖς παρανομοῦσιν Μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν Μὴ ὑψοῦτε κέρας, / 6 μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν.
- 7 ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ δυσμῶν / <sup>2</sup>οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων,
- 8 ὅτι ὁ θεὸς κριτὴς ἐστίν, τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ.
- 9 ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πληρὲς κεράσματος, καὶ ἐκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, / <sup>4</sup>πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη, πίνονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.
- 10 ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ θεῷ Ἰακώβ·

73: 18.1 τῆς κτίσεως σου] add. B' Sa R'' 74: 2.1–2 sic dividunt S R' SyHe 1219 74: 2.2 σοι] add. S' Sa R' Aug L'' (etiam 267) 74: 3.1 ὅταν ... καιρόν] ad 3.2 trahunt La<sup>G</sup> Aug Ga The 1219' necnon 267 : ad 3.1 B' Sa R'' Tht' 74: 7.1–2 sic in S Sa R'' necnon 267 74: 9.3–4 sic in B

ὁ δυσμενὴς ὠνείδισε τὸν κτίστην καὶ δεσπότην,  
 ὄχλος δὲ σοῦ μὴ συνετὸς παρῶξυνε τὴν κλῆσιν. 35  
 θηρσί ψυχὴν μὴ παραδῶς ἐξομολογουμένην,  
 μὴ λάβῃς λήθην τῶν ψυχῶν τῶν πενιχρῶν εἰς τέλος.  
 ἐπίβλεψον εἰς τὴν ἡμῖν δοθεῖσαν διαθήκην·  
 οἱ γὰρ τυφλοὶ πεπλήρωνται κατοίκους ἀνομίας.  
 μηδεὶς στραφήτω ταπεινὸς μὴ δὲ κατησχυμένος, 40  
 πτωχὸς καὶ πένης ὕμνοις σου κροτήσουσι τὴν κλῆσιν.  
 ἀνάστα, σῶτερ, δίκασον τὴν δίκην σου τὴν θεῖαν,  
 μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν τοῦ φαύλου καθημέρας,  
 τῶν ἱκετῶν σου τῆς φωνῆς μηδόλως ἐπιλάθῃ,  
 ὁ τύφος τῶν μισοῦντων σε μέχρι παντὸς ἀνέβῃ. 45

Δόξα

#### 74 – Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Ἀσάφ ψαλμὸς ὥδῃς

Ἐξομολογησόμεθα καὶ καυχησόμεθά σοι,  
 τὴν σὴν ἐπικαλέσασθαι, σῶτερ, ποθοῦντες κλῆσιν.  
 πάντα σου τὰ θαυμάσια λαλήσω τοῖς ἀνθρώποις,  
 κρινῶ δε σὺν εὐθύτητι καιρὸν τινα λαμβάνων.  
 ἐτάκη γῆ καὶ σύμπαντες οἱ ταύτην κατοικοῦντες· 5  
 ἐγὼ γὰρ ταύτης ἀσφαλῶς ὑπῆρεια τοὺς στύλους.  
 εἶπα τοῖς πράττουσι κακά· «μὴ, μὴ παρανομεῖτε»,  
 καὶ τοῖς ἐξαμαρτάνουσι· «τὸ κέρας μὴ σοβεῖτε,  
 λαλεῖτε δὲ κατὰ θεοῦ μηδόλως ἀδικίαν»  
 οὐ γὰρ ἐξόδων καὶ δυσμῶν οὐδ' ἀπὸ τῶν ἐρήμων, 10  
 ὅτι κριτὴς ἐστὶν αὐτὸς τῆς ὅλης οἰκουμένης,  
 τὸν μὲν κατάγει ταπεινῶν, τόνδ' ἀνυψῶν ἐπαίρει.  
 ὅτι ποτήριον ἐστὶ εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου,  
 κέρασμα φέρον καὶ θυμοῦ γλεῦκος ἀκράτου πλήρες.  
 εἰς τοῦτ' ἐκ τούτου κέκλικεν, ἡ τρυὶς οὐκ ἀπερρῦη, 15  
 πίνονται πάντες οἱ τῆς γῆς ἁμαρτωλοὶ προσκόρως.  
 ἐγὼ δ' ἀγαλλιάσομαι κατὰ τὸν πάντα χρόνον,  
 πρὸς τὸν θεὸν τὸν Ἰακώβ ψαλῶ μου τὰς αἰνέσεις

74 V (f. 130v) L (ff. 229v–230r) D (f. 216v usque v. 4)

73.34 ὠνείδισε] ὀνειδισε D 74 tit. ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεός add. LD

- 11 καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἀμαρτωλῶν συνθλάσω,  
καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

**LXXV – Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ὥδῃ πρὸς τὸν Ἀσσύριον**

- 2 Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεός,  
ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.  
3 καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ  
καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών·  
4 ἐκεῖ συνέτριψεν τὰ κράτη τῶν τόξων,  
ὄπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον.  
5 φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων.  
6 ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ,  
ὑπνωσαν ὕπνον αὐτῶν καὶ οὐχ εὔρον οὐδέν  
πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν.  
7 ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, ὁ θεὸς Ἰακώβ,  
ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις.  
8 σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι;  
ἀπὸ τότε ἡ ὀργὴ σου / 9 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν,  
γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν / 10 ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν θεὸν  
τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πρᾶεῖς τῆς γῆς.  
11 ὅτι ἐνθυμῖον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι,  
καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἐορτάσει σοι.  
12 εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν·  
πάντες οἱ κύκλω αὐτοῦ οἴσουσιν δῶρα  
13 τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων,  
φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

75: 7.2 τοῖς ἵπποις] L-Tht<sup>p</sup> (etiam 267) 1219 : τοὺς ἵππους B' R Tht<sup>p</sup>He<sup>c</sup> 55, ergo Rahlfs  
ἡσύχασεν] prob. post Ps. 75: 10.1 (vel 10.2?) ut in 185, cfr. secundum colon MPs. 75.16

75: 9.2 γῆ ...

καὶ πάντα τῶν ἀμαρτωλῶν τὰ κέρατα συνθλάσω  
καὶ πάλιν ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

20

## 75 – Εἰς τὸ τέλος ἐν ὑμνοῖς· ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ ὡδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον

Γνωστός ἐστὶν ὁ παντουργὸς κατὰ τὴν Ἰουδαίαν,  
ἐν Ἰσραὴλ δε θαυμαστὴ τούτου σαφῶς ἡ κλῆσις,  
ὁ τόπος τούτου γέγονε καταγωγεὺς εἰρήνης  
καὶ τὸ κατοικητήριον εἰς τὴν Σιών τὴν θείαν.  
ἐκεῖ συνέτριψε χειρὶ πᾶν τὸ τῶν τόξων κράτος,  
ὄπλον ὁμοῦ καὶ πόλεμον καὶ μάχην καὶ ῥομφαίαν.  
σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ βουνῶν φωτίζεις αἰώνων  
καὶ πάντες ἐταράχθησαν οἱ φαῦλοι τὴν καρδίαν,  
ὑπνον ὑπνώσαντες αὐτῶν εὗρον οὐδὲν οὐδόλως, <sup>131r</sup>  
οἱ δὲ πλουτοῦντες ἅπαντες εἰς τὰς ἐκείνων χεῖρας.  
ἐκ τῆς ἐπιτιμῆσεως τῆς σῆς δε, παντοκράτορ,  
τοῖς ἵπποις ἐπενύσταξαν οἱ τούτων ἀναβάται.  
σὺ φοβερὸς καὶ δυνατός, τίς ἀντιστήσεται σοι;  
πόρρωθεν ὠφθης ὀργισθεῖς, ἔθου δ' ἐκ πόλου κρίσιν.  
εἰς κρίσιν ἤκοντος θεοῦ καὶ πάντας ἐρευνώντος  
τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πρᾶεῖς ἡσύχασεν ἡ κτίσις.  
ὅτι σοι πᾶν ἐνθύμιον δῆλον ἐστὶν ἀνθρώπου,  
τὸ τούτου δ' ἐγκατάλειμμα σοὶ πάλιν ἐορτάσει.  
εὗξατε καὶ πληρώσατε τῷ παντουργῷ δεσπότη,  
οἱ κύκλῳ τούτου σύμπαντες οἴσουσι δὴ σοι δῶρα,  
τῷ φοβερῷ καὶ τέμνοντι τὸν τῶν ἀρχόντων βίον,  
τῷ φοβερῷ καὶ θαυμαστῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν.

5

10

15

20

75 V (ff. 130v–131r) L (ff. 230rv)

75 tit. γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεός· ἐν τῷ Ἰσραὴλ μεγὰ τό add. L 75.3–5 add. in marg. inf. V, cum signo post versum 4 : desunt in L 75.3 ὁ τόπος ... εἰρήνης] pro verso 3 versum 6 ὄπλον ὁμοῦ καὶ πόλεμον καὶ στίλβουσιν ῥομφαίαν ante correctionem scripsit, deinde καὶ στίλβουσιν ῥομφαίαν cum γρ. καὶ μάχην καὶ ῥομφαίαν in marg. ext. correxit, sed postea hunc versum deleuit et verso 3 supplevit V 75.3 et 6 invertit L 75.6 καὶ ... ῥομφαίαν] καὶ στίλβουσιν ῥομφαίαν ante corr., γρ. καὶ μάχην καὶ ῥομφαίαν in marg. ext. corr. V : καὶ μάχην καὶ ῥομφαίαν L

## LXXVI – Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοῦν· ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ

- 2 Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, / <sup>2</sup>φωνῇ μου πρὸς τὸν θεόν, καὶ προσέσχεν μοι.  
 3 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα,  
 ταῖς χερσίν μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην·  
 ἀπηνίγητο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου.  
 4 ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην·  
 ἠδολέσχισα, καὶ ὠλιγοψύχησεν τὸ πνεῦμά μου.  
 5 προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου,  
 ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα. / 6 διελογισάμην |  
<sup>1</sup>ἡμέρας ἀρχαίας / <sup>2</sup>καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην |  
<sup>2</sup>καὶ ἐμελέτησα· / 7 νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου |  
<sup>1</sup>ἠδολέσχουν, / <sup>2</sup>καὶ ἔσκαλλεν τὸ πνεῦμά μου.  
 8 μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κύριος  
 καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;  
 9 ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει  
 <συνετέλεσε ῥῆμα> ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;  
 10 μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ θεὸς  
 ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ;  
 11 καὶ εἶπα Νῦν ἠρξάμην,  
 αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.  
 12 ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου,  
 ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου  
 13 καὶ μελετήσω ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις σου  
 καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασίν σου ἀδολεσχίσω.  
 14 ὁ θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου·  
 τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν;  
 15 σὺ εἶ ὁ θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια,  
 ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου·  
 16 ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου,  
 τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ.  
 17 εἶδосάν σε ὕδατα, ὁ θεός, / <sup>2</sup>εἶδосάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν,  
 καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, πλῆθος ἡχους ὑδάτων.  
 18 φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι,  
 καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται·

76 τίτ. ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ] sic La<sup>R</sup>Aug L' (etiam 267) 55 76: 6.1–7.2 καὶ ... μου] καὶ ἐμελέτησα ad 7.1  
 stichum La<sup>G</sup> Aug Ga et ἠδολέσχουν ad 7.2 La<sup>G</sup> Aug Ga 1219 76: 9.2 συνετέλεσε ῥῆμα] add. L<sup>o</sup>Su (etiam  
 267) 1219' 76: 10.1 μὴ] R' L' (etiam 267) : ἢ B' Sa L<sup>R</sup>Aug, ergo Rahlfs 76: 17.1–2 unus stichus S  
 Sa<sup>B</sup> R"

## 76 – Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθούνη· ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ

Ἐκέκραξα πρὸς κύριον, ὃδ' οὐκ ἀπώσατό με,  
 ἐν τῷ καιρῷ τῶν δυσχερῶν ἐζήτησα τὸν κτίστην,  
 ὕψωσα χεῖρας ἐν νυκτὶ καὶ γὰρ οὐκ ἠπατήθην,  
 παρακληθῆναι τὴν ψυχὴν οὐδόλως ἠνεσχόμην.  
 ἐμνήσθην μόνον τοῦ θεοῦ καὶ παρευθὺς ἠὐφράνθην. 5  
 τὸ πνεῦμα δὲ φροντιστικῶς ὠλιγοψύχησέ μοι  
 καὶ φυλακὰς τὰ βλέφαρα προκατελάβοντό μοι  
 καὶ ταραχθεὶς ἐσίγησα καὶ διελογισάμην·  
 ἔσχον ἀρχαίων ἡμερῶν τῶν ἀπ' αἰῶνος μνήμην  
 καὶ μεμελέτηκα νυκτὸς εἰς τὴν ἐμὴν καρδίαν, 10  
 ἀδολεσχοῦντος ἔσκαλλε στυγνάζον μου τὸ πνεῦμα·  
 μὴ μέχρι τέλους ὁ χρηστὸς ἀπώσεται δεσπότης,  
 ἀλλ' οὐ προσθήσει φείσασθαι μετ' εὐδοκίας ἔτι;  
 ἢ μέχρι τέλους εἰς ἡμᾶς τὸν οἶκτον ἀποκόψει,  
 ὃς ῥῆμα συνετέλεσεν εἰς γένος ἀπὸ γένους; 15  
 μὴ λήθην ἔξει κύριος τοῦ συμπαθῶς οἰκτεῖραι  
 ἢ μετ' ὀργῆς τῶν οἰκτιρμῶν συνέξει σὰς ἐκχύσεις;  
 εἶπα δέ· «νῦν μεταπεσῶν εἰς τὸ καλὸν ἠρξάμην  
 τῆς τοῦ δεσπότης δεξιᾶς τὸ γεγονὸς ἀλλοῖον.»  
 ἐμνήσθην ἀγαλλόμενος τῶν ἔργων τοῦ κυρίου, 20  
 ἀρχῆθεν δὲ μνησθήσομαι τῶν κατὰ σὲ τεράτων.  
 ἐν πᾶσι δὲ τοῖς ἔργοις σου ποικίλως μελετήσω  
 κἀν τοῖς ἐπιτεδεύμασι τοῖς σοῖς ἀδολησχῆσω,  
 ἐν τοῖς ἀγνοῖς ὁ πλαστουργὸς ἰθύνεις σου τὴν τρίβον. 25  
 τίς ὥσπερ ὁ θεὸς ἡμῶν, τίς ἀσυγκρίτως μέγας;  
 σὺ πάντως μόνος ὁ ποιῶν ὅσα νικᾷ τὴν φύσιν,  
 ἐν τοῖς λαοῖς ἐγνώρισας τὸ θαυμαστόν σου κράτος.  
 τὸν σὸν δε κλῆρον τῇ χειρὶ προφθάσας ἐλυτρώσω  
 ἐν τοῖς φιλτάτοις Ἰακώβ, ἐν Ἰωσήφ τοῖς γόνοις. 30  
 εἶδοσαν – εἶδον – ὕδατα καὶ κατεπτήχασί σε,  
 ἢ δ' ἄβυσσος τετάρακται πληθὸς ὑδάτων ἤχους,  
 φωνὴν ἐξήνεγκαν φρικτὴν ἐξ ὕψους αἱ νεφέλαι  
 καὶ γὰρ διαπορεύεται συντόνως σου τὰ βέλη.

76 V (f. 131r) L (ff. 230v–231v) D (f. 217v)

76 tit. φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα add. LD ῥῆμα] 76.15 ῥῦμα em. Stickler

- 19 φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ,  
 ἔφανεσαν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ,  
 ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.  
 20 ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοὶ σου, / <sup>2</sup>καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς,  
 καὶ τὰ ἔχνη σου οὐ γνωσθήσονται.  
 21 ὠδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου  
 ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών.

### C – Τῷ Δαυίδ ψαλμός

- Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, κύριε·  
 2 ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ·  
 πότε ἤξεις πρὸς με;  
 διεπορευόμεν ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.  
 3 οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον,  
 ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα·  
 4 οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδίᾳ σκαμβή,  
 ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον.  
 5 τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον·  
 ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.  
 6 οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς |  
<sup>1</sup>τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ·  
 πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.  
 7 οὐ κατῶκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν,  
 λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου.  
 8 εἰς τὰς πρῶϊας ἀπέκτενον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς  
 τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου |  
 πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

76:20.1 αἱ ὁδοὶ σου] *L*<sup>d</sup>Tht<sup>p</sup>He<sup>c</sup> et Psalt. Rom. : ἡ ὁδός σου Rahlfs 100:3.1 οὐ προετιθέμην] *L'* (etiam 267, non THe) 1219 : προεθέμην Rahlfs 100:6.1 unus stichus Sa Ga (ergo Rahlfs) : duo stichi rel. codd. 100:7.2 ἐναντίον] ἐνώπιον *S L'* (etiam 267) A'' 100:8.2 duo stichi R'' T 100:8.2 ἐξολοθρεῦσαι] *L'* (etiam 267, non T) : ἐξολεθρεῦσαι Rahlfs

ἐν τῷ τροχῷ δὲ τῆς βροντῆς, σῶτερ, τῆς σῆς ὁ κτύπος,  
 εἰς πᾶσαν ἐξεκένωσας τὰς ἀστραπὰς τὴν κτίσιν, 35  
 ἔντρομος γέγονεν ἡ γῆ τῷ φόβῳ σαλευθεῖσα.  
 ἰχνηλατεῖς ἐν τοῖς βυθοῖς καὶ τρίβεις ἐφ' ὑδάτων,  
 ἀλλ' ὅμως οὐ γνωσθήσεται σοῦ τῶν ἰχνῶν ἡ ξέσις.  
 ὠδήγηγας ὡς πρόβατα τὸν δῆμον σου, παντάναξ,  
 τὸν Ἀαρὼν καὶ τὸν Μωσῆν δημαγωγοὺς ἐκφίνας. 40

### 100 – Τῷ Δαυὶδ ψαλμός

Οἶκτον καὶ κρίσιν ᾄσομαι τῷ παντοκράτορί σοι,  
 ἐν τρίβῳ δὲ μὴ ῥυπαρᾷ ψαλῶ τε καὶ συνήσω, ||<sup>131v</sup>  
 πλὴν ἤξεις πρὸς με τὸν εἰς σέ τεθαρρηκότα πότε;  
 ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου καλῶς ἐπορευόμην,  
 πρὸ τῶν βλεφάρων ἀσεβῆς οὐ προυτιθέμην πρᾶγμα. 5  
 μεμίσηκα τοὺς πράττοντας ἀφρόνως παραβάσεις,  
 οὐκ ἐκολλήθη μοι σκαμβὴ καὶ πονηρὰ καρδία.  
 τοῦ δυσμενοῦς ἐκκλίνοντος τοῦτον αὐτὸς ἡγνόουν.  
 τὸν δὲ λαθραῖον ὑβριστὴν τοῦ πέλας ἀπεσόβουν,  
 ἀλῶν δε τούτῳ κοινωνεῖν ὁ ζῆλος οὐκ ἐδίδου. 10  
 οἱ δ' ὀφθαλμοί μου τοὺς πιστοὺς πάσης τῆς γῆς ἐζήτουν,  
 ὥστε καὶ συγκαθῆσθαι μοι καθάπαξ καὶ συνεῖναι.  
 ὁ πορευόμενος ὀρθῶς, οὗτος ἐδούλευέ μοι,  
 εἰ δέ τις ὑπερήφανος οὐδόλως μοι συνῶκει,  
 ὁ πρὸ προσώπου μου λαλῶν ἀδίκως οὐκ ἠυστόχει. 15  
 ὀρθρου δὲ πάντας τοὺς τῆς γῆς ἀμαρτωλοὺς ἀνῆρουν,  
 ὥστε τῆς πόλεως θεοῦ πάντας ἐξολοθρεῦσαι,  
 τοὺς δυσμενεῖς καὶ τῆς δεινῆς ἐργάτας ἀνομίας.

Δόξα. Κάθισμα ιγ'

100 V (ff. 131rv) L (ff. 231v–232r) D (tantum vv. 1, 3, 5, 7, 9 habet, f. 218r)

neque post MPs. 76 neque ante MPs. 77 δόξα et κάθισμα ια' praebebat V 100 tit. ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαι σε κύριε add. LD : in marg. inf. etiam οἶκτον καὶ κρίσιν ᾄσομαι τῷ παντοκράτορί σοι add. D

**CI – Προσευχή τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ**

- 2 Εἰσάκουσον, κύριε, τῆς προσευχῆς μου,  
καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.
- 3 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ·  
ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου·  
ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ εἰσάκουσόν μου.
- 4 ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου,  
καὶ τὰ ὀστέα μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.
- 5 ἐπλήγη ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου,  
ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
- 6 ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου / <sup>2</sup>ἐκολλήθη τὸ ὅστούν μου τῇ σαρκί μου.
- 7 ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ,  
ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ,
- 8 ἡγρύπνησα καὶ ἐγενήθην / ὡσεὶ στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.
- 9 ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου,  
καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ’ ἐμοῦ ὤμνουν.
- 10 ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον  
καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων
- 11 ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου,  
ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.
- 12 αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν,  
καὶ ἐγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.
- 13 σὺ δέ, κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις,  
καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
- 14 σὺ ἀναστὰς οἰκτιρήσεις τὴν Σιών,  
ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρὸς·
- 15 ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς  
καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτιρήσουσιν.
- 16 καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου  
καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου,
- 17 ὅτι οἰκοδομήσει κύριος τὴν Σιών  
καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

**101: 2.1** εἰσάκουσον κύριε] B R' : κύριε εἰσάκουσον S Ga L' A' **101: 2.2** ἐλθέτω] S\* R\* L' : ἐλθάτω  
B THe\* S<sup>c</sup>R<sup>c</sup> A' **101: 3.2** πρὸς ... σου] sic S Ga L' A' : τὸ οὖς σου πρὸς με B R' **101: 6.1–2** unus  
stichus B' R' Sy He A' necnon 267 **101: 8.1–2** duo stichi Ga, unus rel. codd. **101: 8.2** ἐπὶ δώματος]  
L (etiam 267, non TThHeSu) : ἐπὶ δώματι Rahlfs

**101 – Προσευχή τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ**

Εἰσάκουσόν μου συμπαθῶς τῆς προσευχῆς, παντάναξ,  
 ἢ δὲ κραυγὴ μου πρὸς τὸ σὸν ἐπιεικὲς ἐλθέτω,  
 ἐμοῦ δε πρόσωπον τὸ σὸν μηδόλως ἀποστρέψῃς,  
 ἦν δ' ἂν ἡμέραν θλίβωμαι, κλῖνον μοι, σῶτερ, ὦτα,  
 ἦν δ' ἂν ἐπικαλέσωμαι, θάττον ἐπάκουσόν μου. 5  
 αἱ γὰρ ἐμαὶ κατὰ καπνὸν ἐξέλιπον ἡμέραι,  
 φρυγίου τρόπον δέ τινος τὰ κῶλα συνεφρύγην,  
 πληγείς ὡς χόρτος ἔσχηκα ξηράν μου τὴν καρδίαν,  
 ἐπείπερ τοῦ τὸν ἄρτον μου φαγεῖν ἐπελαθόμην.  
 στενάζοντός μου τῇ σαρκὶ τὸ κῶλον ἐκολλήθη. 10  
 ἐρημικῷ παρεμφερῆς εὐρέθην πελεκᾶνι  
 καὶ νυκτικόραξ ἀγεννῆς ἐν οἰκοπέδῳ νέος,  
 ἡγρύπνησα καὶ γέγονα στρουθός τις ἐπὶ στέγῃς.  
 ὠνειδιζόμην παρ' ἐχθρῶν εἰς ἅπασαν ἡμέραν,  
 οἱ δ' ἐπαινοῦντες με τοπρὶν ὕβριζον νῦν ὁμνῦντες, 15  
 ὅτι σποδὸν ὡς φύραμα καὶ τρύφος εὐωχήθην,  
 μετὰ κλαυθμοῦ δε δυσπαθῶς ἐκίρνων μου τὸ πόμα,  
 ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς καὶ τοῦ φρικτοῦ θυμοῦ σου·  
 ἐπάρας γὰρ εἰς ὕψος με κατήνεγκας εἰς βάθος.  
 τρόπον σκιᾶς αἱ κατ' ἐμὲ παρέδραμον ἡμέραι, 20  
 ἐγὼ δε χόρτος ἄνικμος ὑπῆρξα παραυτίκα.  
 σύ δ' ὁ τὰ πάντα τετευχῶς εἰς τὴν αἰῶνα μένεις  
 καὶ τὸ μνημόσυνον τὸ σὸν εἰς γένος ἀπὸ γένους.  
 σύ δ' οἰκτειρήσεις ἀναστὰς καὶ τὴν Σιών τὴν θεῖαν·  
 οὗτος γὰρ ἔστι ὁ καιρὸς τοῦ ταύτην κατοικτεῖραι, 25  
 ταύτης καὶ γὰρ ἠυδόκησαν οἱ δοῦλοι σου τοὺς λίθους  
 καὶ ταύτης οἰκτειρήσουσι τὸν χοῦν τε καὶ τὴν βάσιν.  
 ἔθνη δὲ πάντα πτήξουσι τὴν τοῦ δεσπότης κλῆσιν,  
 οἱ δὲ τοῦ κόσμου βασιλεῖς τὴν δόξαν σου, παντάναξ·  
 τὴν γὰρ Σιών ὁ παντουργὸς οἰκοδομήσει μόνος, 30  
 ἥ καὶ φανήσεται δεικνὺς τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν.

**101** V (ff. 131v–132r) L (ff. 232r–233r) D (f. 218v tantum vv. 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54 habet)

**101 tit.** κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου καὶ ἡ κραυγὴ μου add. L

- 18 ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν  
καὶ οὐκ ἐξουδένωσεν τὴν δέησιν αὐτῶν.  
19 γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν,  
καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον,  
20 ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ,  
κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψεν  
21 τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων,  
τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων,  
22 τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα κυρίου  
καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ  
23 ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ  
καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ.  
24 ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ / [τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι·]  
25 μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου,  
ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.  
26 κατ' ἀρχὰς σὺ, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,  
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί·  
27 αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις,  
καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,  
καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἀλλάξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῇσονται·  
28 σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.  
29 οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσιν,  
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

### СII – Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ

- Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν κύριον / <sup>3</sup>καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·  
2 εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν κύριον  
καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·  
3 τὸν εὐλατεῦοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου,  
τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·  
4 τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου,  
τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·

**101: 21.1** τοῦ στεναγμοῦ] *L'* (etiam 267, sed non non *L*<sup>pau</sup>-He) : τὸν στεναγμόν Rahlfs **101: 23.1** συναχθῆναι] *B' R 1219'* : ἐν τῷ ἐπὶ συναχθῆναι *L' A* **101: 23.2** βασιλεῖς] *Sa Ga L'' A''* : βασιλείας *B'' R''*, ergo Rahlfs **101: 27.1** διαμένεις] *Sa La Ga necnon 267* : διαμενεῖς *Bo Sy*, ergo Rahlfs **101: 27.3** ἀλλάξεις] *S La Ga et Tert*, sed cfr. ἐλίξεις *L'' A''* **102 tit.** sic *La<sup>G</sup> L<sup>A'</sup>* (etiam 267, non He)

πρὸς τὰς εὐχὰς ἐπέβλεψε τῶν τεταπεινωμένων,  
 ἐξουδενώσας τὰς αὐτῶν οὐδόλως παρακλήσεις.  
 αὕτη γραφήτω σήμερον εἰς γενεὰν ἐτέραν,  
 ὁ δὲ κτιζόμενος λαὸς αἰνέσει τὸν δεσπότην· 35  
 ὕψους καὶ γὰρ ἐξέκυψε τοῦ καθ' αὐτὸν ἁγίου  
 κύριος ὢν ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν γῆν ὑψόθεν,  
 ὅπως ἀκούσῃ στεναγμοῦ τοῦ τῶν πεπεδημένων  
 καὶ λύσῃ πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων,  
 ὥστε τρανῶσαι τῇ Σιών τὴν τοῦ δεσπότου κλησιν, 40  
 ἐν τῷ Σαλήμ δὲ τὰς αὐτοῦ παρὰ παντὸς αἰνέσεις,  
 ἐν τῷ φυλὰς παντοδαπὰς συλλήβδην ἄθροισθῆναι ||<sup>132r</sup>  
 καὶ βασιλεῖς πολυτελεῖς δουλεύειν τῷ κυρίῳ.  
 ἰσχύος τρίβῳ τῆς αὐτοῦ πρὸς τοῦτον ἀπεκρίθη·  
 ἐμῆς ἡμίσει με ζωῆς μηδόλως ἀναγάγῃς, 45  
 ἐν γενεᾷ γὰρ γενεῶν τὰ τῶν ἐτῶν σου πλήθῃ.  
 σὺ καταρχάς, ὁ παντουργὸς, βάθρα τῇ γῇ πηγνύεις,  
 χερσὶ δε σαῖς τοὺς οὐρανοὺς ἐσφαίρωσας ἀρρήτως.  
 αὐτοὶ φθεροῦνται, δέσποτα· σὺ δ' ὑπὲρ πάντας μένεις  
 καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται σοι, 50  
 οὓς ἐξαμεῖψεις ἐν στροφῇ περιβολαίου τρόπον.  
 σὺ δε μενεῖς ἀκίνητος ἐν ἔτεσι ἐστῶσιν,  
 οἱ παῖδες δὲ τῶν παίδων σου κατασκηνώσουσί σοι.  
 καὶ σφῶν κατευθυνθήσεται μέχρι παντὸς τὸ σπέρμα.

## 102 – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Σὺν τοῖς ἐγκάτοις μου, ψυχὴ, τὸν παντουργὸν εὐλόγει  
 ναί, κρότει μεγαλύνουσα, ψυχὴ μου, τὸν δεσπότην  
 καὶ μέμνησο τῆς περὶ σὲ καθ' ὥραν προμηθείας·  
 τὸν πᾶσι τοῖς ἐγκλήμασι εὐλατεύοντά σου,  
 τὸν καθαιροῦντα μυστικῶς ἀπάσας σου τὰς νόσους, 5  
 τὸν τῆς φθορᾶς λυτρούμενον εὐσπλάγχχνος σου τὸν βίον,  
 τὸν στεφανοῦντα σε λαμπρῶς ἐν οἰκτιρμοῖς ἀφθόνοις,

102 V (f. 132r) L (ff. 233r–234r) D (f. 219r) Vat (ff. 37r–38r)

**102 tit.** εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου add. LD : ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· τῷ κυρίῳ  
 εὐχαριστήριος et Mi.Ps. *Poem.* 54.1037–1047 (ed. Westerink) add. Vat, f. 37r (vid. app. 2) **102.2** ναί·]  
 καὶ Vat **102.7** ἀφθόνοις] ἀφθόνος Vat

- 5 τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου,  
ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.
- 6 ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος  
καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
- 7 ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ,  
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
- 8 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος, / <sup>2</sup>μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·  
οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται
- 9 οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηστῆ·  
οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν
- 10 οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν  
ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς
- 11 ἐκραταίωσεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·  
καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν,
- 12 ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.  
καθὼς οἰκτίζει πατὴρ υἱούς, / <sup>2</sup>οἰκτίρησεν κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
- 13 ὅτι αὐτὸς ἐγνώ τὸ πλάσμα ἡμῶν·  
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
- 14 ἄνθρωπος, ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·  
ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει·
- 15 ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει  
καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
- 16 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος |  
<sup>1</sup>καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν,  
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν
- 17 τοὺς [...] / <sup>2</sup>[...] μεμνημένους τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.  
κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασεν τὸν θρόνον αὐτοῦ,
- 18 καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.  
εὐλογεῖτε τὸν κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,
- 19 δυνατοὶ ἰσχύι ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ  
τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ·
- 20 εὐλογεῖτε τὸν κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ,  
λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
- 21 εὐλογεῖτε τὸν κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ  
ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ·

**102: 10.1–2** ἀνομίας ... ἁμαρτίας] sic *L* (etiam 267, non T-Thr<sup>1</sup>He) : ἁμαρτίας ... ἀνομίας Rahlfs  
**102: 13.1** οἰκτίρησεν] ψκτίρησεν *L'* (etiam 267, non THe) **102: 14.2** ἐμνήσθη] Ga *L'* (etiam 267) A' : μνήσθητι Rahlfs **102: 17.1** duo stichi La<sup>G</sup> Ga TSy A' necnon 267 **102: 18.1–2** τοὺς ... μεμνημένους] sic *L*<sup>pau</sup>

τὸν ἐμπιπλῶντα τοῖς καλοῖς τὴν σὴν ἐπιθυμίαν,  
 ὡς ἀετὸς ὁ χρόνος σου γεγηρακῶς ἀνθήσει.  
 κύριος ἔστιν ὁ ποιῶν τὰς ἐλεημοσύνας 10  
 καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς πτωχοῖς καὶ τοῖς ἀδικουμένοις.  
 ἐγνώρισε τῷ Μωυσῇ τὰς τρίβους τὰς ἰδίας,  
 αὐτοῦ δε τὰ θελήματα τοῖς Ἰσραὴλ ἐκγόνοις.  
 οἰκτίρμων καὶ μακρόθυμος ὁ συμπαθὴς δεσπότης·  
 οὐδὲ γὰρ ὀργισθήσεται τοῖς πταίσμασιν εἰς τέλος, 15  
 οὐδ' εἰς αἰῶνας ἅπαντας ἐπιτενεῖ τὴν μῆνιν,  
 οὐ πρὸς τὰς πράξεις τὰς ἡμῶν εἰργάσατο τοῖς δούλοις,  
 οὐδ' ἀνταπέδωκεν ἡμῖν κατὰ τὰς ἁμαρτίας·  
 ὅσον γὰρ ὕψος οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς δεικνύει,  
 τοσοῦτον κατωκτείρησε τοὺς τοῦτον φοβουμένους. 20  
 καθόσον δ' ἀφεστήκασιν ἀνατολαὶ δυσμóθεν,  
 τοσοῦτον ἔθετο μακρὰν τὰ καθ' ἡμᾶς πρακτέα.  
 πάντας οἰκτεῖρει πατρικῶς τοὺς φοβουμένους τοῦτον·  
 αὐτὸς γὰρ ἔγνω τὴν ἡμῶν γῆθεν πλασθεῖσαν φύσιν,  
 ὅτι δὲ χοῦς ἐσμέν ἡμεῖς ὡς πλαστουργὸς ἐμνήσθη. 25  
 ἄνθρωπος γὰρ ὡς χόρτος τις αἱ κατ' αὐτὸν ἡμέραι,  
 ὡς ἄνθος δέ τι θαλερὸν ἀγρόθεν ἐξανθήσει·  
 πνεῦμα γὰρ ἦλθεν ἐπ' αὐτῷ καὶ πάλιν οὐχ ὑπάρξει  
 καὶ τόπον, ὃν ἐπλήρωσεν, οὐκ ἐπιγνώσεται πού.  
 οἱ δ' οἰκτιρμοὶ τοῦ κτίσαντος μέχρι ἐτῶν ἀπείρων 30  
 καὶ πᾶσι μέχρι τοῦ παντὸς τοῖς τοῦτον δεδαικóσιν,  
 ἐπὶ δὲ παῖδας καὶ γονεῖς ἢ κατὰ τοῦτον θέμις  
 τοὺς μεμνημένους τὰς αὐτοῦ τελέσαι παραινέσεις.  
 ἐν οὐρανοῖς ἡτοίμασε τὸν θρόνον ὁ δεσπότης,  
 δεσπάζει δὲ τοῦ ξύμπαντος ἡ τούτου βασιλεία. 35  
 ὑμνεῖτε τὸν φιλόανθρωπον αἱ τῶν ἀγγέλων φύσεις,  
 αἱ δυναταὶ πρὸς τὸ πληροῦν τὰς παρ' αὐτοῦ προστάξεις  
 καὶ τῆς φωνῆς τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνεῖναι λεγομένων.  
 ὑμνεῖτε τὸν ὑψίθρονον αἱ παρ' αὐτοῦ δυνάμεις,  
 οἱ λειτουργοὶ τῶν κατ' αὐτὸν ἐργάται θελημάτων. 40  
 ὑμνεῖτε τὸν φιλόανθρωπον τὰ παρ' αὐτοῦ πρακτέα,  
 ἐν δὲ παντὶ τῷ τῆς αὐτοῦ κυριαρχίας τόπῳ.

102.16 ἐπιτενεῖ] ἐπιτελεῖ Vat

102.19 οὐρανός] οὐρανοῦ Vat

102.20 τοσοῦτον] τὸ σοῦτον Vat

102.25 χοῦς] χοῦσι Vat

102.35 βασιλεία] ἢ add. Vat

εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν κύριον.

#### CIV – Ἀλληλούια

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,  
ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἔργα αὐτοῦ·
- 2 ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ,  
διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
- 3 ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ,  
εὐφρανθήτω <ἡ> καρδιά ζητούντων τὸν κύριον·
- 4 ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε,  
ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός.
- 5 μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησεν,  
τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ,
- 6 σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ,  
υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.
- 7 αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν,  
ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.
- 8 ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ,  
λόγου, οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς,
- 9 ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, / <sup>2</sup>καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ
- 10 καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα  
καὶ τῷ Ἰσραὴλ διαθήκην αἰώνιον
- 11 λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν  
σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.
- 12 ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς,  
ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ
- 13 καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος,  
<καὶ> ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον·
- 14 οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς  
καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς
- 15 Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου / <sup>2</sup>καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.
- 16 καὶ ἐκάλεσεν λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν,

**104: 3.2** ἡ] add. L<sup>pau</sup> (etiam 267)    **104: 9.1–2** unus stichus S Sa A'    **104: 11.1** σοί] cum λέγων in Phile    **104: 13.2** καί] add. SBo<sup>p</sup> Sa R Ga L' (etiam 267) A', cfr. MPs. 104.25 δέ    **104: 15.1–2** sic praebebet 267

εὐλόγει μεγαλύνουσα, ψυχὴ μου, τὸν δεσπότην.

## 104 – Ἀλληλούια

Ὑμνοῦντες τὸν παντάνακτα, τοῦτον ἐπικαλεῖσθε  
καὶ τούτου καταγγείλατε τοῖς ἔθνεσι τὰς πράξεις. ||<sup>132v</sup>  
ἄσατε τούτῳ, ψάλατε μετὰ φωνῆς εὐσήμεν  
καὶ τούτου διηγῆσασθε τὰ θαυμαστὰ πρακτέα,  
οὗ καὶ τῇ κλήσει τῇ σεπτῇ καθάπαξ ἐπαινέισθε. 5  
ἐχέτω τέρψιν ἡ ψυχὴ τῶν τὸν θεὸν ζητούντων·  
ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητέ μοι,  
διαπαντὸς ζητήσατε τὴν ὄψιν τοῦ δεσπότου,  
μνήσθητε τούτου τῶν πολλῶν καὶ ξένων θαυμασίων  
καὶ τῶν τοῦ στόματος αὐτοῦ κριμάτων καὶ τεράτων, 10  
ὅσοι τοῦ γένους Ἀβραάμ καὶ δοῦλοι τοῦ δεσπότου,  
ὅσοι τοῦ γένους Ἰακώβ πλήν ἐκλεκτοὶ τὸν τρόπον.  
κύριος οὗτος καὶ θεὸς τῶν ἀνθρώπων γένους,  
οὐπὲρ εἰς ἅπασαν τὴν γῆν τὸ τῶν κριμάτων πληθός.  
μέχρι παντὸς τῆς καθ' αὐτὸν ἐμνήσθη διαθήκης 15  
καὶ λόγου τοῦ πρὸς γενεὰς χιλίας εἰρημένου,  
ὃν Ἀβραάμ σὺν Ἰσαὰκ λελάληκε μεθ' ὄρκου,  
ὃν Ἰακώβ εἰς πρόσταξιν κατέστησεν ἐδραΐαν,  
τῷ δ' Ἰσραὴλ αἰώνιον ἀφῆκε διαθήκην  
σοὶ λέγων· «δώσω Χαναὰν τὸν μερισθέντα κληῖρον, 20  
ὅμιν δὲ τοῦτον σχοίνισμα θεσπίσας ὑποστήσω»  
ἐν τῷ βραχεῖς τὸν ἀριθμὸν πάντας αὐτοὺς τυγχάνειν,  
ὀλιγοστοὺς καὶ ταπεινοὺς καὶ φαύλους καὶ παροίκους,  
ἐξ ἔθνους δὲ παρήλασεν εἰς ἔθνος φυγαδεύων,  
εἰς δὲ λαὸν ἀλλοδαπὸν ἐξ αὐτοκρατορίας. 25  
ἄνθρωπον τούτους ἀδικεῖν ἐκεῖνος οὐκ ἀφῆκεν  
ὑπὲρ αὐτῶν δε βασιλεῖς ἐλέγχων οὐκ ἀνήει·  
«μὴ τῶν χριστῶν καθάπτεσθε, μὴ δὲ τῶν προφητῶν μου»  
λιμόν δ' ἐκάλεσε δεινὸν ἐπὶ τὴν οἰκουμένην,

104 V (ff. 132r–133r) L (ff. 234r–235v) D (ff. 219v–220v)

104 tit. ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα add. L : εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ δόξα ἀλληλούια ψαλμὸς ρδ D

- πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν·  
 17 ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον,  
 εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.  
 18 ἔταπεινῶσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ,  
 σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ  
 19 μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ,  
 τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρῳσεν αὐτόν.  
 20 ἀπέστειλεν βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν,  
 ἄρχων λαῶν, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν·  
 21 κατέστησεν αὐτόν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ  
 καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ  
 22 τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν  
 καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι.  
 23 καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον,  
 καὶ Ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῇ Χάμ·  
 24 καὶ ἠὔξησεν τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα  
 καὶ ἐκραταίωσεν αὐτόν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.  
 25 μετέστρεψεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ,  
 τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.  
 26 ἐξαπέστειλεν Μωυσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ,  
 Ἀαρών, ὃν ἐξελέξατο αὐτόν·  
 27 ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ  
 καὶ τῶν τεράτων ἐν γῇ Χάμ.  
 28 ἐξαπέστειλεν σκότος, καὶ ἐσκότασεν,  
 ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ.  
 29 μετέστρεψεν τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἶμα  
 καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.  
 30 ἐξεῖρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους / <sup>2</sup>ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν.  
 31 εἶπεν, καὶ ἦλθεν κυνόμυια / <sup>2</sup>καὶ κνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῶν.  
 32 ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν,  
 πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,  
 33 καὶ ἐπάταξεν τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν  
 καὶ συνέτριψεν πᾶν ξύλον ὀρίου αὐτῶν.  
 34 εἶπεν, καὶ ἦλθεν ἀκρίς / <sup>2</sup>καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός,  
 35 καὶ κατέφαγεν πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν

104: 20.2 λαῶν] λαοῦ L' (etiam 267)      104: 25.1 αὐτοῦ] Sa L' (etiam 267) A : αὐτῶν Rahlfs  
 104: 28.2 ὅτι] L (etiam 267) A Psalt. Rom. : καὶ B' Sa R'' 55      104: 30.1 ἐξεῖρψεν] L<sup>d</sup> (etiam 267) :  
 ἐξῆρψεν Rahlfs      104: 31.2 κνίπες] 290 apud H.-P. : σκνίπες B L'' A\*(vid.), σκνίπες 267      104: 34.1–2  
 unus stichus B' La<sup>G</sup> A''

ἄρτου δὲ στήριγμα χρηστὸν συνέτριψεν ἀθρόον, 30  
 ἔμπροσθεν τούτων ἄνθρωπον ἐξέπεμψεν ὠραίον·  
 καὶ γὰρ ὁ σώφρων Ἰωσήφ αἰχμάλωτος ἐπράθη,  
 οὗ πέδαις ἐταπείνωσαν οἱ δυσμενεῖς τοὺς πόδας,  
 σφαγῆς δε σίδηρον αὐτοῦ διήλθεν ἡ καρδιά 35  
 μέχρι τοῦ φθῆναι πρὸς αὐτὸν τὴν τοῦ δεσπότης ψήφον·  
 ἐπύρωσε τὸν ἄνθρωπον τὸ ῥῆμα τοῦ κυρίου  
 καὶ βασιλεὺς ἀπέστειλε καὶ λέλυκεν ἐκεῖνον,  
 ἄρχοντος δὲ κελεύσαντος, ἀνείθη τοῦ κινδύνου.  
 πάσης αὐτὸν κατέστησε δεσπότην τῆς οἰκίας 40  
 καὶ τῆς οὐσίας ἄρχοντα τῆς ὑποτεταγμένης,  
 ἵνα παιδεύσῃ καθ' αὐτὸν τοὺς ἄρχοντας ἐκείνου  
 καὶ πρεσβυτέρους τοὺς αὐτοῦ σοφίσας καταρτίσῃ.  
 πλὴν ἄλλ' εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον αὐτίκα,  
 ὁ δ' Ἰακώβ ἐν τῇ τοῦ Χάμ παρώκησεν ἡπίρῳ, 45  
 ἐνθα τὸν δῆμον ἠύξησεν, ὃν εἶχε κατακράτος,  
 καὶ τοῦτον ἔθετο στερρόν ὑπὲρ τοὺς πολεμίους.  
 ἀλλὰ μετέστρεψεν αὐτοῦ πρὸς μῖσος τὴν καρδίαν,  
 ὥς ἐν τοῖς δούλοις τοῖς αὐτοῦ συνεῖναι μετὰ δόλου.  
 ἀπέστειλε δὲ Μωυσῆν τὸν δοῦλον τὸν οἰκεῖον,  
 τὸν Ἀαρὼν δε μετ' αὐτὸν εἰς ἐκλογὴν δευτέραν, 50  
 ἐν τούτοις δὲ παρέθητο σοὺς τῶν σημείων λόγους  
 καὶ τῶν τεράτων τῶν φρικτῶν ἐν τῇ τοῦ Χάμ ἡπίρῳ.  
 σκότος ἐξέπεμψε βαθὺ καὶ σκοτασμὸς ἡ κτίσις,  
 ἐπεὶ περ παρεπύκρναν τοὺς λόγους τοῦ δεσπότης.  
 πᾶν ὕδωρ πότιμον αὐτοῖς μετέστρεψας εἰς αἶμα 55  
 καὶ ξύμπαντας ἀπέκτεινε τοὺς παρ' αὐτοῖς ἰχθύας,  
 γῆ δὲ βατράχους τοῖς αὐτῶν ἐξεῖρψε βασιλείοις,  
 ἦλθε δὲ σφῶν κυνόμεια καὶ κνίπες τοῖς ὀρίοις.  
 ἔθετο δὲ καὶ χάλαζαν τὰς τούτων ἐπομβρίας  
 καὶ πῦρ ἀνῆψε παρευθὺς τῶνδε τὴν γῆν συμφλέγον 60  
 καὶ τὰς συκὰς ἐπάταξε καὶ τὰς ἀμπέλους τούτων  
 καὶ πᾶν συνέτριψεν αὐτῶν ἐν τοῖς ὀρίοις ξύλον. ||<sup>133r</sup>  
 εἶπε· καὶ γέγονεν ἀκρις πλὴν ἀριθμοῦ καὶ βροῦχος  
 καὶ πάντα δεδαπάνηκε τὸν χόρτον τοῦ πεδίου

- καὶ κατέφαγεν <πάντα> τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.  
 36 καὶ ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, / <sup>2</sup>ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν,  
 37 καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ  
 καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν <ὁ> ἀσθενῶν.  
 38 εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν,  
 ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.  
 39 διεπέτασεν νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς  
 καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.  
 40 ἤτησαν, καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα,  
 καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς·  
 41 διέρρηξεν πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα,  
 ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.  
 42 ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ  
 τοῦ πρὸς Ἀβραάμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ  
 43 καὶ ἐξήγαγεν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει  
 καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.  
 44 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν,  
 καὶ πόνους λαῶν ἐκληρονόμησαν,  
 45 ὅπως ἂν φυλάξωσιν τὰ δικαιώματα αὐτοῦ  
 καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

### CV – Ἀλληλούια

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρηστός,  
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.  
 2 τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου,  
 ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;  
 3 μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν  
 καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.  
 4 μνήσθητι ἡμῶν, κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου,  
 ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου  
 5 τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου,  
 τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου,

**104: 35.2** πάντα] add. GaAug *L'* (etiam 267) *A'* et πᾶν τὸ γένημα τῆς χώρας 55, sed MPs. 104.65 τὸν καρπὸν  
 ... πάσης τῆς γῆς **104: 37.2** ὁ] add. *L'* (etiam 267) **105: 2.1** τὰς δυναστείας] praemittit πάσας Bo,  
 sed cfr. Ps. 105: 2.2 et MPs. 105.4

καὶ τὸν καρπὸν ἠφάνισε πάσης τῆς γῆς ἐκείνης 65  
καὶ τὰ πρωτότοκα τὰ σφῶν ἐπάταξεν ἀθρόα,  
πάλιν δ' αὐτοὺς ἐξήγαγεν ἐν πλούτῳ χρυσαργύρου,  
οὐδεὶς δε τούτων ταῖς φυλαῖς ἐνόσει τηνικάδε.  
οἱ μὲν οὖν ἐπανήχθησαν, ἡ δ' Αἴγυπτος εὐφράνθη· 70  
καὶ γὰρ ἐπέπεσεν αὐτῶν ὁ φόβος τοῖς ἐκεῖσε  
καὶ τούτους ἐπεσκίασε νεφέλη πετασθεῖσα  
καὶ πῦρ ἐφώτισεν αὐτοῖς τὸ σκότος τῆς ἐσπέρας.  
ὀρτυγομήτρα πρὸς αὐτοὺς αἰτησαμένους ἦλθεν,  
ἄρτος δὲ τούτους ἐπλησεν οὐρανοῦ φύρτου ζύμης,  
ῥαγείσης πέτρας, ὕδατα χάριν αὐτῶν ἐρρῦν, 75  
ἡ χύσις δὲ ποταμῆδὸν ἐπλήρου τὰς ἐρήμους·  
τοῦ λόγου γὰρ τοῦ καθ' αὐτὸν ὁ παντουργὸς ἐμνήσθη,  
ὃν εἶρηκε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν ἐξαιρέτως δοῦλον  
καὶ τὸν λαὸν ἐξήγαγε μετ' εὐφροσύνης ξένης  
καὶ τοὺς τὸν τρόπον ἐκλεκτοὺς ἐν τέρψει πολυτρόπῳ. 80  
ἐθνῶν δε χώρας δέδωκεν ἐξ ὑπαρχῆς ἐκείνοις,  
λαῶν δε πόρους ἔλαβον ἀντὶ πατρῶων κλήρων,  
ὥς ἂν φυλάξωσιν αὐτοῦ τὰς ἐντολὰς ἐμφρόνως  
καὶ τούτου προθυμότερον ζητήσωσι τὸν νόμον.

Δόξα. Κάθισμα ιδ'

## 105 – Ἀλληλούια

Ὑμνεῖτε δὴ τὸν παντουργὸν ὡς ἀγαθὸν τὴν φύσιν·  
ἐκτείνει γὰρ τοὺς οἰκτιρμοὺς ἄχρις ἐτῶν ἀπειρῶν.  
τίς ἄρα πάσας τὰς αὐτοῦ λαλήσει δυναστείας;  
τίς δ' ἀκουστὰς ἐργάσεται τὰς πρὸς αὐτὸν αἰνέσεις;  
εὐδαίμονες ὑπάρχουσιν, ὅσοι τηροῦσι κρίσιν, 5  
διηνεκῶς δε πράττουσιν ἔργα δικαιοσύνης.  
ἐν εὐδοκίᾳ μνήσθητι, παντάναξ, τοῦ λαοῦ σου,  
τῷ σῶ δ' ἐπίσκεψαι τοὺς σοὺς ὑπόθεν σωτηρίῳ,  
τοῦ βλέψαι τῇ χρηστότητι τῶν παρὰ σοὶ κρειττόνων,  
τοῦ δ' ἔθνους σου τῇ ποθεινῇ τερφθῆναι θυμηδία 10

105 V (ff. 133r–134r) L (ff. 235v–237v) D (ff. 220v–221r)

105 tit. ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός ὅτι add. LD

- τοῦ ἐπαινέσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.  
6 ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν,  
ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.  
7 οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου  
οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου  
καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.  
8 καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ  
τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ·  
9 καὶ ἐπετίμησεν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐξηράνθη,  
καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ·  
10 καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντος  
καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν·  
11 [καί] ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς,  
εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.  
12 καὶ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ  
καὶ ᾔσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.  
13 ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ,  
οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ·  
14 καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ  
καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.  
15 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἶτημα αὐτῶν  
καὶ ἐξαπέστειλεν πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν.  
16 καὶ παρώργισαν Μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ  
τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου·  
17 ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιεν Δαθάν  
καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών·  
18 καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν,  
φλόξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλοὺς.  
19 καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ / <sup>2</sup>καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ·  
20 καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν / <sup>2</sup>ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἔσθοντος χόρτον.  
21 <καί> ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς,  
τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ,  
22 θαυμαστά ἐν γῇ Χάμ, / <sup>2</sup>φοβερά ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.

**105: 10.1** μισούντος] R L' (etiam 267) A : μισούντων B' Sa La Ga SyHe 1219' **105: 10.2** ἐχθρῶν] Bo La<sup>G</sup> L<sup>d</sup>HeS<sup>c</sup> (etiam 267) 1219 : ἐχθροῦ Rahlfs **105: 11.1** καί] om. L' (etiam 267) A **105: 12.1** τῷ λόγῳ] L' (etiam 267, non THe) 1219' : ἐν τῷ λόγῳ Bo : ἐν τοῖς λόγοις Rahlfs **105: 16.1** Μωυσῆν] τὸν Μωυσῆν S L' A' **105: 16.2** τόν] L' (etiam 267) A' : καί Rahlfs **105: 16.2** Ἀβειρών] H.-P. necnon 267 : Αβιρων Rahlfs **105: 21.1** καί] add. L<sup>a</sup>Tht<sup>p</sup> (etiam 267, non THe) 2040 **105: 22.1–2** unus stichus B' **105: 22.1** θαυμαστά] θαυμάσια R L' (etiam 267) A'

καὶ τῇ κληρονομίᾳ σου συνεπαινεῖσθαι τούτους.  
 ἡμάρτομεν οἱ τάλανες μετὰ τῶν γεννητόρων,  
 ἡνομηκότες ἄδικα πεπράχαμεν ἐν βίῳ.  
 οὐπω συνῆκαν οἱ γονεῖς τὰς ἐν Αἰγύπτῳ πράξεις,  
 οὐδὲ τοῦ πλήθους ἔλαβον τῶν οἰκτιρμῶν σου μνήμην, 15  
 ἀλλ' ἔτι παρεπίκραναν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.  
 τούτους δὲ πάλιν ἔσωσεν ἡ τοῦ δεσπότου κλῆσις,  
 ὥστε γνωρίσαι τὴν αὐτοῦ πρὸς πάντας δυνειστείαν,  
 εἶπε· καὶ γέγονε ξηρὸν τὸ τῆς θαλάσσης βάθος  
 καὶ τούτους καθωδήγησεν ὡς ἐν ἐρήμῳ τρίβῳ 20  
 καὶ σέσωκεν ἀπὸ χειρὸς μισοῦντος τοὺς ἰδίους  
 καὶ τῆς χειρὸς τῶν δυσμενῶν ἐρρύσατο τοὺς δούλους·  
 ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐκάλυψεν ἀθρώους,  
 οὐχ ὑπελείφθη πεπλευκῶς εἷς ἐξ αὐτῶν οὐδόλως.  
 κάντεῦθεν πεπιστεύκασι τῷ τοῦ δεσπότου λόγῳ 25  
 καὶ τὴν πρὸς τοῦτον αἰνεσιν εὐεπηβόλως ἦσαν.  
 ἀλλ' αὐθις ἐπελάθοντο τῶν φιλανθρωπευμάτων  
 καὶ τὴν τοῦ σώζοντος βουλὴν οὐκ εἶχον ὑπομεῖναι.  
 ἄλλη δὲ πάλιν ὄρεξις ἐκείνοις ἐν ἐρήμῳ  
 καὶ πάλιν ἐξεπείρασαν τὸν κτίστην ἐν ἀνύδρῳ. 30  
 καὶ δέδωκε τὴν αἴτησιν τοῖς ἐρασταῖς εὐθέως  
 καὶ πλησμονὴν ἀπέστειλεν εἰς τὰς αὐτῶν καρδίας,  
 πλὴν ἐν τῇ σφῶν παρεμβολῇ παρώργισαν Μωσέα,  
 τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον ὡσαύτως τοῦ κυρίου.  
 ἡ γῆ γοῦν ὑπορρήγνυται καὶ τὸν Δαθὰν λαμβάνει 35  
 τῆς Ἀβειρῶν συναγωγῆς καλύπτουσα τὰ στίφη, ||<sup>133v</sup>  
 ἐν δὲ τοῖς πλήθεσιν αὐτῶν πῦρ ἐξεκαύθη βρέμον  
 καὶ φλόξ κατέφλεξεν αὐτῶν τοὺς ἀγνωμονεστέρους.  
 καὶ μόσχον ἔσχον ἐν Χωρήβ καὶ τὸ γλυπτὸν ἐτίμων  
 τὸ σέβας ἐξαμείψαντες εἰς χορτοφάγον ζῶον. 40  
 καὶ πάντες ἐπελάθοντο τοῦ σεσωκότος τούτους  
 καὶ τέρασι τὴν Αἴγυπτον ἐκπλήξαντος ἀρρήτοις,  
 τὴν γῆν δε Χάμ τοῖς φοβεροῖς ἐπ' ἐρυθροῦ πελάγους,

- 23 καὶ εἶπεν τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς,  
εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ  
ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ  
τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι.
- 24 καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν,  
οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ·
- 25 καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν,  
<καί> οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου.
- 26 καὶ ἐπῆρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς  
τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ
- 27 καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν  
καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.
- 28 καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ  
καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν·
- 29 καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν,  
καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις.
- 30 καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, / <sup>2</sup>καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις·
- 31 καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην / <sup>2</sup>εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.
- 32 καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας.  
καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς,
- 33 ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ,  
καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ.
- 34 οὐκ ἐξωλέθρευσαν τὰ ἔθνη, ἃ εἶπεν κύριος αὐτοῖς,
- 35 καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν / <sup>2</sup>καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν·
- 36 καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν,  
καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον·
- 37 καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν / <sup>2</sup>καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις
- 38 καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον,  
αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων,  
ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν,  
καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασιν
- 39 καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν,  
καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

105: 23.1 et 4 ἐξολοθρεῦσαι] L' (non T) : ἐξολεθρεῦσαι Rahlfs in utrisque locis 105: 23.4 τὸν θυμὸν] L' A' : τὴν ὀργὴν S Sa R He *iram* La<sup>G</sup>Aug Ga, ergo Rahlfs 105: 25.2 καί] add. L<sup>pau</sup>  
105: 26.1 ἐπ' αὐτούς] αὐτοῖς B La<sup>G</sup>, ergo Rahlfs, sed ἐπ' αὐτούς rel. codd. 105: 30.1–2 unus stichus Sa R' Ga 55 necnon 267 105: 32.1 παρώξυναν] 1219 : παρώργισαν rel. codd. (etiam 267), ergo Rahlfs  
105: 35.1–2 sic praebebet 267 105: 37.1–2 unus stichus S Sa TSyHe 1219' necnon 267

ἐντεῦθεν καὶ τεθέσπικεν ἐξολοθρεῦσαι τούτους.  
 ἀλλὰ Μωσῆς ὁ παρ' αὐτοῦ δοκιμασθεὶς ἐξόχως 45  
 ἔστη τὴν θραῦσιν ἐξαιτῶν πρόσθεν αὐτοῦ λυθῆναι  
 καὶ τὸν θυμὸν καταλιπεῖν καὶ τούτους μὴ συμφθεῖραι.  
 οἶδ' ἐξουδένωσαν τὴν γῆν, ἥς ἐπεθύμουν πάλαι,  
 καὶ πίστιν οὐκ ἐλάμβανον, ὧν πρὸς αὐτοὺς ἐλάλει.  
 ἐν δὲ ταῖς σφῶν καταγωγαῖς ἐγόγγυσαν ἀφρόνως 50  
 καὶ τῆς φωνῆς τοῦ σώζοντος οὐκ ἤθελον ἀκοῦσαι·  
 ἦρε γοῦν χεῖρα κατ' αὐτῶν ἀμυτικής ἰσχύος,  
 ὥστε κατὰ τὴν ἔρημον ἐκείνους ἀποκτεῖναι  
 καὶ τούτων ἐν τοῖς ἔθνεσι καταβαλεῖν τὸ σπέρμα,  
 σκορπίσαι δὲ καὶ τὰς φυλὰς τῶν δυσμενῶν ταῖς χώραις. 55  
 Βεελφεγὼρ δε παρευθὺς ὑπῆρξαν τελεσθέντες  
 καὶ δεδειπνήκασιν νεκρῶν θυσίας ἀποστρόφους·  
 καὶ τούτοις τοῖς ἐγκλήμασι παρώξυναν τὸν κτίστην  
 καὶ πάλιν γέγονεν αὐτοῖς εἰς πληθυσμὸν ἢ πτώσις.  
 ἔστη δὲ ζήλω Φινεὲς καὶ λέλυκε τὴν θραῦσιν, 60  
 ἢ πρᾶξις δ' ἔμμισθος αὐτῷ μέχρι παντὸς ἐκρίθη.  
 εἰς ὕδωρ δὲ παρώξυναν τοῦτον ἀντιλογίας,  
 ὁ δὲ Μωσῆς δυσαρεστῶν πρὸς τούτους ἐκακώθη,  
 τὸ τοῦτου γὰρ ἐφάνησαν λελυπηκότες πνεῦμα,  
 ἐντεῦθεν καὶ σεσίγηκε τὰ χεῖλη κατακλείσας. 65  
 ἃδ' εἶπεν, ἔθνη πρὸς αὐτοὺς εἰς ὄλεθρον οὐκ ἤγον,  
 μιγέντες δὲ τοῖς ἔθνεσιν ἔμαθον σφῶν τὰς πράξεις  
 καὶ τοῖς γλυπτοῖς ἐδούλευσαν ἀφρόνως τῶν ἐκφύλων  
 καὶ γέγονεν εἰς σκάνδαλον ἐκείνοις ἡ θρησκεία·  
 ἔθυσαν δὲ τοῖς δαίμοσιν, οὓς ἔτεκον φιλτάτους, 70  
 αἶμα δ' αἰσχύνης ἄγευστον ἐχεῖτο παραυτίκα,  
 τούτων σφαττόντων τοὺς υἱοὺς μετὰ τῶν θυγατέρων,  
 ὧν τοῖς γλυπτοῖς τοῦ Χαναὰν ἀπηυτομόλουν θύειν·  
 ἢ γῆ γοῦν ἐν τοῖς αἵμασι κατεφονοκτονήθη  
 καὶ ταῖς ἐκείνων πράξεσι πεπλήρωται τοῦ μίσους, 75  
 καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐπόρνευσαν τῶν τρώπων.

- 40 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ  
καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·  
41 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐθνῶν,  
καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς·  
42 καὶ ἐθλίψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν,  
καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.  
43 πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς,  
αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν  
καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.  
44 καὶ εἶδεν <κύριος> ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς  
ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν·  
45 καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ  
καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ  
46 καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμούς  
ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς.  
47 σῶσον ἡμᾶς, κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν,  
καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν  
τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ,  
τοῦ ἐγκαινῶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.  
48 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ |  
ἵ ἀπὸ τοῦ αἵωνος καὶ ἕως τοῦ αἵωνος.  
καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς Γένοιτο γένοιτο.

### CVI – Ἀλληλουία

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρηστός,  
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ  
2 εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου,  
οὓς ἔλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.  
3 ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτοὺς  
ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης.  
4 ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ,  
ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὔρον  
5 πεινῶντες καὶ διψῶντες, / <sup>2</sup> ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν·

105: 41.1 ἐθνῶν] S' R" Ga TTh<sup>t</sup>P<sup>r</sup>He, sed cfr. etiam ἐχθρῶν Sa LTht<sup>p</sup> (etiam 267) A" (cfr. MPs.105.79)  
105: 44.1 κύριος] add. Bo L" (etiam 267) A 105: 47.3 τῷ<sup>1</sup> ... ἁγίῳ] sic praebent La<sup>G</sup> L" A : τῷ  
ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου S R<sup>8</sup> Aug Ga He 55, ergo Rahlfs 105: 48.1 unus stichus S La<sup>R</sup> (ergo Rahlfs), sed  
sic dividunt rel. codd. 106: 5.1–2 unus stichus Sa R' THe 1219 necnon 267

ὠργίσθη δ' οὖν ὁ συμπαθὴς ἐπὶ τὸν τούτου δῆμον  
 καὶ τοῦτον ἐβδελύξατο μετουπολὺ τὸν κλῆρον  
 καὶ τούτους παραδέδωκεν εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων·  
 καὶ κατεκράτησαν αὐτῶν οἱ δυσμενεῖς ἐκ μίσους 80  
 καὶ θλίψεις ἐπεσώρευσαν τοῖς ταλαιπώροις τούτοις  
 καὶ γὰρ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς τούτων χεῖρας.  
 πολλάκις τούτους τῶν πολλῶν ἐρρύσατο κινδύνων,  
 αὐτοὶ δε παρεπίκραναν τὸν εὐηργετηκότα  
 καὶ ταπεινοὶ γεγόνασιν ὡς πεπλημμεληκότες. 85  
 ἐν δὲ τῷ τούτους θλίβεσθαι κύριος εἶδε πάλιν  
 καὶ τῆς φωνῆς εἰσήκουσε τῆς τούτων ἱκεσίας  
 καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ κατέστη μνημονεύσας  
 καὶ δὴ μεταμεμέλῃται τῶν οἰκτιρμῶν τῷ πλήθει  
 καὶ δέδωκεν εἰς οἰκτιρμούς τοὺς τῆς ὀργῆς ἀξίους, 90  
 ἔμπροσθεν πάντων τῶν αὐτοὺς ἀνδραποδισαμένων.  
 σῶσον ἡμᾶς, ὁ παντουργός, σῶσον ἡμᾶς, ὁ κτίσας  
 καὶ τὸν λαὸν ἐκ τῶν ἐθνῶν ἐπισυνάγαγέ σου,  
 ὡς ἐξομολογήσασθαι τῇ θαυμαστῇ σου κλήσει  
 καὶ ταῖς αἰνέσεσι ταῖς σαῖς ἐγκαυχωμένους χαίρειν. 95  
 εὐλογητὸς ὁ βραβευτὴς τῶν Ἰσραὴλ ταγμάτων <sup>134r</sup>  
 μέχρι αἰῶνος παντελοῦς ἐκ τοῦ παντὸς αἰῶνος.  
 ἐρεῖ δε σύμπας ὁ λαὸς «γένοιτο γένοιτό σοι.»

## 106 – Ἀλληλούια

Ὑμνεῖτε τὸν φιλόανθρωπον, ὅτι χρηστὸς τὴν φύσιν,  
 ὅτι τὸν οἶκτον ἄπειρον εἰς τὸν αἰῶνα φέρει.  
 εἰπάτωσαν οἱ παρ' αὐτοῦ λελυτρωμένοι τοῦτο,  
 οὓς ἐκ χειρὸς ἐρρύσατο μισούντων καὶ λυπούντων 5  
 ἐκ τῶν χωρῶν συναγαγὼν τοὺς διεσκορπισμένους  
 ἔωθεν μέχρι τῶν δυσμῶν βορρᾶ τε καὶ θαλάσσης.  
 εἰς πλῆθος δὲ γεγόνασιν ἐν τοῖς ἀνύδροις τόποις  
 καταγωγῆς δε πόλεως ὅλως ὁδὸν οὐχ εὔρον  
 καὶ παρευθὺς ἀπώλοντο πεινῶντες καὶ διψῶντες.

106 V (ff. 134rv) L (ff. 237v–239v) D (ff. 221r–222r)

106 τίτ. ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τόν add. LD 106.8 ὁδόν] οὐδὸν L

- 6 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς,  
καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς  
7 καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεΐαν  
τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.  
8 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ  
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,  
9 ὅτι ἐχόρτασεν ψυχὴν κενὴν  
καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.  
10 καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου,  
πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ,  
11 ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ  
καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν,  
12 καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδιά αὐτῶν,  
ἡσθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν·  
13 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς,  
καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς  
14 καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου  
καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν.  
15 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ  
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,  
16 ὅτι συνέτριψεν πύλας χαλκᾶς  
καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασεν.  
17 ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν,  
διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν·  
18 πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν,  
καὶ ἠγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου·  
19 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς,  
καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς,  
20 ἀπέστειλεν τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἰάσατο αὐτούς  
καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.  
21 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ  
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων  
22 καὶ θυσάτωσαν <αὐτῷ> θυσίαν αἰνέσεως  
καὶ ἐξαγγελιάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.  
23 οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐν πλοίοις

**106: 16.2** συνέθλασεν] *L*Th<sup>p</sup> A' : συνέκλασεν *S* R, ergo Rahlfs  
Philes, ut R, αὐτόν 168 (vid. apparatus H.–P.) necnon *eos* La Ga  
267) A' 2029

**106: 17.1** αὐτῶν<sup>1</sup>] fort. αὐτούς legit  
**106: 22.1** αὐτῷ] add. *Bo L'* (etiam

ἀλλ' ἔκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῇδε τῇ κακώσει 10  
 καὶ τῶν τοσούτων ἀναγκῶν ἐβράβευσε τὴν λύσιν  
 καὶ τούτους καθωδήγησεν εἰς τρίβον σωτηρίας,  
 ἵνα τὴν πόλιν εὖρωσι τοῦ κατοικητηρίου.  
 ὑμνεῖτωσαν τὸν παντουργὸν τῶν οἰκτιρμῶν τὰ πλήθη  
 καὶ τούτου τὰ θαυμάσια τοῖς τέκνοις τῶν ἀνθρώπων, 15  
 ὅτι ψυχὴν ἐχόρτασε τῇ σπάνει κενωθεῖσαν,  
 βρωμάτων δὲ πεπλήρωκε λιμώττουσαν καρδίαν  
 καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους  
 καὶ στρεβλουμένους ἔσωθεν πτωχεῖα καὶ σιδήρῳ.  
 πλὴν αὐθις παρεπύκρναν τοὺς λόγους τοῦ κυρίου 20  
 καὶ τὴν βουλὴν παρώξυναν τοῦ σεσωκότος τούτους,  
 ὃς τούτων ἐταπείνωσεν ἐν κόποις τὴν καρδίαν·  
 οὐκ ἦν δε τούτοις βοηθός, ὅτε πικρῶς ἐνόσουν.  
 καὶ πάλιν εἶδον πρὸς θεὸν ἐν τῷ καιρῷ τῆς λύπης  
 καὶ σέσωκε τῶν ἀναγκῶν ἐκείνους παραυτίκα 25  
 καὶ πάντας ἐλυτρώσατο τοῦ σκότους τοῦ θανάτου  
 καὶ τοὺς δεσμώτας ἔλυσε τῆς ἐνοχλούσης πέδης.  
 ὑμνεῖτωσαν τὸν παντουργὸν τῶν οἰκτιρμῶν τὰ πλήθη  
 καὶ τούτου τὰ θαυμάσια τοῖς τέκνοις τῶν ἀνθρώπων,  
 ὅτι συνέτριψε στερρὰς καὶ χαλκηλάτους πύλας 30  
 καὶ τοὺς μοχλοὺς τοὺς σιδηροὺς συνέθλασεν εὐτόνως.  
 ἐκ δὲ τῆς τρίβου τῶν κακῶν ἀνακαλεῖται τούτους,  
 καὶ γὰρ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τῆς ἀνομίας·  
 πᾶν βρῶμα τούτων ἡ ψυχὴ καθάπαξ ἀπεστράφη  
 κάντεϋθεν προσεπέλασαν ταῖς πύλαις τοῦ θανάτου. 35  
 καὶ πάλιν πρὸς τὸν κύριον ἐκέκραξαν ἀλγοῦντες  
 καὶ τῶν τοσούτων ἔδειξε κρείσσονας τούτους πόνων  
 καὶ λόγῳ τούτων ζωτικῷ παρέλυσε τὰς νόσους  
 καὶ τῶν δεινῶν διαφορῶν τοὺς γογγυστὰς ἀφῆκε.  
 κροτεῖτωσαν τὸν παντουργὸν τῶν οἰκτιρμῶν τὰ πλήθη 40  
 καὶ τούτου τὰ θαυμάσια τοῖς τεκνοῖς τῶν ἀνθρώπων.  
 ὕμνου δὲ τούτῳ πρόσφορον θυσάτωσαν θυσίαν  
 καὶ κηρυξάτωσαν αὐτοῦ σκιρτῶντες τὰ πρακτέα·  
 καὶ γὰρ οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις

- 24 ποιῶντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς,  
 αὐτοὶ εἶδοσαν τὰ ἔργα κυρίου  
 καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ·  
 25 εἶπεν, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος,  
 καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς·  
 26 ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν  
 καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων,  
 ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο,  
 27 <καὶ> ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων,  
 καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη·  
 28 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς,  
 καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς  
 29 καὶ ἐπέταξεν τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν,  
 καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς·  
 30 καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν,  
 καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν.  
 31 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ  
 καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,  
 32 ὑψώσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ  
 καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.  
 33 ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον  
 καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν,  
 34 γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην  
 ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.  
 35 ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων  
 καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων  
 36 καὶ κατώκισεν ἐκεῖ πεινῶντας,  
 καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας  
 37 καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας  
 καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενήματος,  
 38 καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα,  
 καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνεν.  
 39 καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν / <sup>2</sup> ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.  
 40 ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας <αὐτῶν> ,  
 καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.

106: 24.1 εἶδοσαν] S R He 55 : εἶδον L' A 2029 106: 27.1 καί] add. R' Ga Tht<sup>p</sup> SHeS<sup>c</sup> 106: 36.2 πό-  
 λεις] Bo Sa L<sup>pau</sup> (etiam 267) : πόλιν S' La<sup>R</sup> Aug Ga, ergo Rahlfs 106: 39.1–2 unus stichus Sa R'  
 106: 40.1 αὐτῶν] add. Bo L' (etiam 267) A'

καὶ τοῖς ἀπείροις ὕδασι ποιοῦντες ἐργασίαν 45  
 αὐτοὶ τεθεωρήκασιν τὰς πράξεις τοῦ κυρίου  
 καὶ τούτου τὰ θαυμάσια τὰ τῷ βυθῷ δειχθέντα·  
 εἰπόντος, ἔστη παρευθὺς πνεῦμα τι καταιγίδος  
 καὶ τῆς θαλάσσης τῆς μακρᾶς ἢ πρόσχυσις ὑψώθη,  
 μέχρις αὐτῶν τῶν οὐρανῶν τὰ κύματα φοιτῶσι 50  
 καὶ πάλιν καταβαίνουσιν ἄχρις αὐτῶν ἀβύσσων.  
 τῶν δὲ πλωτήρων ἡ ψυχὴ κατέπτησε τῷ δέει  
 καὶ πάντες ἐταράχθησαν ὡς μέθη σαλευθέντες  
 καὶ πᾶσα τούτων ἡ δεινὴ σοφία κατεπόθη.  
 καὶ πάλιν πρὸς τὸν σώζοντα κεκράγασιν ἐκ πόνων 55  
 καὶ παρευθὺς τῶν ἀναγκῶν ἐξήγαγεν ἐκείνους·  
 ἔστη γὰρ τούτου νεύσαντος ἡ καταιγὶς εἰς αὔραν  
 καὶ τῶν κυμάτων ὁ βρασμὸς ἐσίγησεν εὐθέως, ||<sup>134v</sup>  
 οἱ δὲ πλωτῆρες ἤσθησαν ἡσυχασάντων τούτων,  
 οὓς τοῦ θελήματος αὐτοῦ προσῆξε τῷ λιμένι. 60  
 κροτεῖτωσαν τὸν παντουργὸν τῶν οἰκτιρμῶν τὰ πλήθη  
 καὶ τούτου τὰ θαυμάσια τοῖς τέκνοις τῶν ἀνθρώπων.  
 καὶ τοῦτον ὑψώσάτωσαν ἐν ἐκκλησίαις δῆμων  
 καὶ πάλιν αἰνεσάτωσαν ἐν πρεσβυτέρων θάκῳ.  
 ἀνῆκε γὰρ τοὺς ποταμοὺς εἰς ἔρημον διψῶσαν, 65  
 εἰς δ' ἀνομβρίαν αὐχμηρὰν ὑδάτων διεξόδους,  
 γῆν δε κομῶσαν τοῖς καρποῖς ἐξέτρεψεν εἰς ἄλμην,  
 ἀπὸ κακίας τῶν αὐτῶν οἰκούντων παρανόμων.  
 ἔθετο πάλιν ἔρημον εἰς ὕδατα λιμναῖα  
 καὶ ταῖς ἀνύδροις ἔδωκεν ὑδάτων διεξόδους 70  
 καὶ τοὺς πεινώντας ἀγαγὼν κατώκισεν ἐκεῖσε.  
 αὐτοὶ δὲ συνεστήσαντο κατοικεσίας πόλεις  
 ἀγροὺς δε καταπεύραντες ἐφύτευσαν ἀμπέλους  
 καὶ τὰς γενέσεις τῶν καρπῶν συνέλεξαν ἀφθόνως  
 εὐλογηθέντες δ' ἄνωθεν ἐπέδωκαν εἰς πλῆθος· 75  
 οὐ γὰρ ἐσμίκρυνεν αὐτῶν ὁ παντουργὸς τὰ κτήνη.  
 καὶ πάλιν ὠλιγώθησαν ἐν θλίψει κατωδύνῳ  
 καὶ πάλιν ἐξουδένωσις ἐπὶ τοὺς σφῶν ὀλβίους,  
 ἐν οὐχ ὁδῷ δ' ἐπλάνησεν αὐτούς, ἀλλ' ἐν ἀβάτῳ,

- 41 καὶ ἐβοήθησεν πένητι ἐκ πτωχείας  
καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.  
42 ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται,  
καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.  
43 τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα  
καὶ συνήσουσιν τὰ ἐλέη τοῦ κυρίου;

### CVII – Ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ

- 2 Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου,  
ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.  
3 <sup>1a</sup><ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου>  
<sup>1b</sup>ἐξεγέρθητι, ψαλτήριον καὶ κιθάρα·  
ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. / 4 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, κύριε,  
<sup>2</sup>καὶ ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν,  
5 ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου  
καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.  
6 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς, ὁ θεός,  
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.  
7 ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου,  
σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.  
8 ὁ θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ  
Ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα  
καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω·  
9 ἐμός ἐστιν Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστιν Μανασσής,  
καὶ Ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου,  
Ἰούδας βασιλεὺς μου· / 10 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου,  
<sup>2</sup>ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου, / <sup>3</sup>ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.  
11 τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς;  
<ἦ> τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;  
12 οὐχὶ σύ, ὁ θεός, ὁ ἀπώσάμενος ἡμᾶς;  
καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ θεός, ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.  
13 δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως·

107: 3.1a praebeant Bo Vulg. L' (etiam 267) Su 1219' 107: 3.3–4.1 unus stichus Sa 107: 9.1 Μανασσής] R' Vulg L' A' : Μανασσή S' Sa La<sup>G</sup> Ga 107: 9.2 ἀντίληψις] H.–P. necnon 267 : ἀντίλημψις Rahlfs 107: 9.3–10.1 unus stichus R' Sy necnon 267 107: 10.2–3 sic praebeant 267 107: 10.2 ἐπιβαλῶ] L' (etiam 267) A, immittam La<sup>G</sup> : ἔκτενω S' 2017 R' Ga L<sup>pau</sup> He 1219', ergo Rahlfs 107: 11.2 ἦ] Bo Sa R L' Sy<sup>ms</sup> (etiam 267) A'

ἐκ δὲ πτωχείας πένητι γέγονεν ἀντιλήπτωρ, 80  
 ἔθετο δὲ τὰς πατριάς ὡς πρόβατα ποιμνίων.  
 εὐθεὶς ἰδόντες καὶ χρηστοὶ χαίρήσουσι ἐκτόπως,  
 πάσῃ δὲ πράξει πονηρᾷ φραγήσεται τὸ στόμα.  
 τίς οὕτω μέγας καὶ σοφὸς ὥστε φυλάξαι ταῦτα;  
 συνήσουσι δὲ πῶς τινες τὸν οἶκτον τοῦ δεσπότης; 85

### 107 – Ὡιδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ

Ἐτοίμην ἔχω τὴν ψυχὴν, ἐτοίμην τὴν καρδίαν,  
 ᾄσομαι δῆτα καὶ ψαλῶ τῇ δόξῃ, μου παντάναξ.  
 ἐγέρθητι καὶ φάνηθι τὸ κυρωθέν μοι κλέος,  
 ἐγέρθητι ψαλτήριον, ἐγέρθητι κιθάρα.  
 ὀρθρίσας ἐγερθήσομαι καὶ μέλψω σε τοῖς δήμοις, 5  
 ψαλῶ σου δὲ τοῖς ἔθνεσι τὰ ξένα μεγαλεῖα·  
 ἐπάνω γὰρ τῶν οὐρανῶν τὸν οἰκτιρμὸν ἐκτίσω,  
 τὸ δ' ἀληθὲς ἐξέτεινας ἄχρι νεφῶν ὑψώσας.  
 ἐπ' οὐρανούς ὑψώθητι τοὺς οὐρανούς ὁ κτίσας,  
 ἐπὶ δὲ πᾶσαν σου τὴν γῆν ἡ δόξα, παντοκράτορ. 10  
 ὥς ἂν τοὺς σοὺς ἀγαπητοὺς τῶν δυσχερῶν ἐξέλῃς,  
 τῇ δεξιᾷ σου σῶσον με, θάττον ἐπάκουσόν μου.  
 λελάληκεν ὁ κύριος τῷ καθ' αὐτὸν ἀγίῳ·  
 «πρὸς ὕψος ἀναβήσομαι καὶ μεριῶ τοὺς κλήρους  
 καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω πᾶσαν. 15  
 ἐμός ἐστιν ὁ Γαλαὰδ καὶ Μανασσῆς οὐ ξένος,  
 ἐμοῦ δ' Ἐφραὶμ τῆς κεφαλῆς ἀντίληψις ἐκρίθη,  
 Ἰούδας δέ μοι βασιλεύς, λέβης Μωᾶβ ἐλπίδος,  
 ἐμοί δε σμῆνος δυσμενῶν ἐκφύλων ὑπετάγη.»  
 πλὴν ἀλλὰ τίς ἀπάξει με περιοχῆς εἰς πόλιν; 20  
 ἔσται δὲ τίς μοι ποδηγὸς ἕως τῆς Ἰδουμαίας;  
 οὐχὶ σὺ πάντως ὁ θεός, ὅστις ἡμᾶς ἀπώσω  
 κὰν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν οὐκ ἐξελεύσῃ πάλιν;  
 δὸς οὖν βοήθειαν ἡμῖν, δὸς τῶν θλιβόντων λύσιν·

107 V (f. 134v) L (ff. 239v–240r) D (f. 222r)

107 tit. ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός, ἐτοίμη ἡ LD

- καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.  
 14 ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν,  
 καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

### CVIII – Εἰς τὸ τέλος· τῷ Δαυὶδ ψαλμός

- Ὁ θεός, τὴν αἰνεσίην μου μὴ παρασιωπήσης,  
 2 ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη,  
 ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία  
 3 καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με / <sup>2</sup>καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.  
 4 ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλόν με, / <sup>2</sup>ἐγὼ δὲ προσευχόμεν·  
 5 καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν  
 καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.  
 6 κατέστησαν ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν,  
 καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ·  
 7 ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδικασμένος,  
 καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.  
 8 γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι,  
 καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος·  
 9 γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοί / <sup>2</sup>καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα·  
 10 σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπειτησάτωσαν,  
 ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.  
 11 ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα, ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ,  
 διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτῶν·  
 12 μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ,  
 μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ·  
 13 γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν,  
 ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα αὐτοῦ.  
 14 ἀναμνησθεῖν ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι κυρίου,  
 καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖν·  
 15 γενηθήτωσαν ἔναντι κυρίου διὰ παντός,  
 καὶ ἐξολοθρευθεῖν ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν,  
 16 ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος

**108: 3.1–2** sic praebebat 267 **108: 4.1–2** unus stichus THe **108: 9.1–2** unus stichus 55 necnon 267 **108: 11.2** αὐτῶν] *L*<sup>b</sup> : αὐτοῦ Rahlfs necnon 267 **108: 12.1** ἀντιλήπτωρ] H.–P. necnon 267 : ἀντιλήμπτωρ Rahlfs **108: 13.1** ἐξολόθρευσιν] *L'* (etiam 267) : ἐξολέθρευσιν Rahlfs **108: 15.2** ἐξολοθρευθεῖν] *L* (etiam 267, non T) : ἐξολεθρευθεῖν Rahlfs

ἅπαντα γὰρ ἀνόνητος ἀνθρώπου σωτηρία.  
 ἐν τῷ θεῷ κτησώμεθα τὸ κατὰ πάντων κράτος,  
 ὡς ἂν τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς ἐξουδενώσῃ μόνος.

25

### 108 – Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Τὴν αἴνεσίν μου, δέσποτα, μὴ παρασιωπήσης·  
 ἠνοίχθη γάρ τι πονηρὸν ἁμαρτωλοῦ μοι στόμα,  
 ἐλάλησαν δὲ κατ' ἐμοῦ γλώσση τινὶ δολίᾳ  
 καὶ προῖκα παρελύπουν με λόγοις κυκλοῦντες μίσους. ||<sup>135r</sup>  
 κάκεῖνοι με διέβαλλον, ἐγὼ δε προσηυχόμην,  
 ἀντὶ τοσοῦτων δε καλῶν διέθεντο κακά μοι  
 καὶ μῖσος ἀντεπήνεγκαν τῆς ἀγαπήσεώς μου.  
 «κατάστησον ἁμαρτωλὸν κακοῦργον ἐπὶ τοῦτον  
 καὶ στήτω τις ἐκ δεξιῶν τοῦδε Σατὰν συντρίβων.  
 ἐξέλθοι δὲ κρινόμενος καταδικασμένος,  
 ἢ προσευχὴ δε γένοιτο πρὸς τοῦτον ἁμαρτία.  
 ὀλίγαι δ' ὑπαρξάτωσαν αἱ κατ' αὐτὸν ἡμέραι  
 καὶ τὴν εἰς τοῦτον ἕτερος ἐπισκοπὴν λαμβάνοι.  
 σχοίῃ τοὺς παῖδας ὀρφανοὺς καὶ τὴν γυναῖκα χήραν.  
 μεταβαινέτωσαν οἰκτρῶς οἱ παῖδες προσαιτοῦντες  
 καὶ πάντες ἐκβληθήτωσαν τῶν οἰκοπέδων τούτων.  
 ἐρευνησάτω δανειστὴς τὴν ὑπ' αὐτὸ οὐσίαν,  
 κτησάσθωσαν ἀλλότριοι πάντας αὐτῶν τοὺς πόνους.  
 μὴ δ' ἀντιλήπτωρ τις αὐτῷ μηδόλως ὑπαρξάτω,  
 οἰκτίρμων δὲ τοῖς ὀρφανοῖς μὴ γεννηθήτω τούτου.  
 εἰς ἐξολόθρευσιν αὐτοῦ τὰ τέκνα γεννηθήτω,  
 ἐν γενεᾷ τινὶ μιᾷ κλῆσις αὐτοῦ μηκέτι.  
 τῶν γεννητόρων τὰ κακὰ πρὸς τοῦ θεοῦ μνησθείη,  
 ἢ δ' ἁμαρτία τῆς μητρὸς ἐκ τούτου μὴ λυθείη.  
 ὑπεναντίως ἔχοντες πρὸς τὸν θεὸν ὀφθεῖν  
 καὶ τούτου τὸ μνημόσυνον ἐκ γῆς ὀλοθρευθείη  
 ἀνθ' ὧν ἐργάσασθαι καλὸν οὐδόλως ἠβουλήθη,

5

10

15

20

25

108 V (ff. 134v–135r) L (ff. 240r–241v) D (ff. 222r–222v)

108 tit. ἀλληλούια· ὁ θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσης LD

- καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν  
καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι.
- 17 καὶ ἠγάπησεν κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ·  
καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
- 18 καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον,  
καὶ εἰσῆλθεν ὡς ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ  
καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ·
- 19 γεννηθῆτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται, <sup>/</sup>καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν διὰ παντὸς περιζώννυται.
- 20 τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου  
καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.
- 21 καὶ σύ, κύριε κύριε, ποιήσον μετ' ἐμοῦ ἔλεος |  
<sup>1</sup>ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, / <sup>2</sup>ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου.
- 22 ῥῦσαί με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης ἐγώ εἰμι,  
καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.
- 23 ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανηρέθην,  
ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες
- 24 τὰ γόνάτά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας,  
καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.
- 25 καὶ ἐγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς·  
εἰδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.
- 26 βοήθησόν μοι, κύριε ὁ θεός μου, / <sup>2</sup>σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου,
- 27 καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη  
καὶ σύ, κύριε, ἐποίησας αὐτήν.
- 28 καταράσσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις·  
οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν,  
ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.
- 29 ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν  
καὶ περιβαλέσθωσαν ὡσεὶ διπλοῖδα αἰσχύνην αὐτῶν.
- 30 ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου  
καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν,
- 31 ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος  
τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδικόντων τὴν ψυχὴν μου.

πτωχόν δε κατεδίωξε καὶ πένητα μισήσας  
 καὶ θανατοῦν ἐσπούδασε τὸν κατανευγμένον.  
 κατάραν ἐπεπόθησεν, ἥξει λοιπὸν εἰς τοῦτον, 30  
 οὐδὲ τεθέληκεν εὐχὴν καὶ μακρυνθήτω τούτου.  
 κατάραν ἐνεδύσατο περιβολαίου τρόπον,  
 ὡς ὕδωρ δὲ τοῦ τληπαθοῦς εἰσῆλθε τοῖς ἐγκάτοις,  
 ἐλαίου δίκην δέ τινος ἐν τοῖς ὀστέοις τούτου.  
 γενέσθω τούτῳ καὶ χιτῶν ἄχρι παντὸς καὶ ζώνη.» 35  
 ταῦτα φασὶ πρὸς τὸν θεὸν οἱ διαβάλλοντές με  
 καὶ κατ' αὐτῆς μου τῆς ψυχῆς τὰ πονηρὰ λαλοῦντες.  
 σὺ δέ τι πρᾶξον μετ' ἐμοῦ, κύριε, κύριέ μου,  
 χάριν τῆς κλήσεως τῆς σῆς ὅτι χρηστὸς τυγχάνεις.  
 πτωχός εἰμι, καὶ ῥῦσαι με· πένης, καὶ λύτρωσαί με· 40  
 ἐντός μου γὰρ τετάρακται πενθοῦντος ἡ καρδία.  
 σκιᾶς δε τρόπον ἀπαγοῦς ἐκκλίνας ἀπεκρύβην,  
 τὰ γόνατά μοι πέπονθεν ἐκτιναγμὸν ἀκρίδων,  
 ἐξίτηλα γὰρ γέγονεν ὑπὸ τῆς ἀσιτίας,  
 ἢ σάρξ μου δὲ δι' ἔλαιον ὑπῆρξεν ἀμειφθεῖσα. 45  
 ἐγὼ δ' εἰς ὄνειδος αὐτοῖς ὁ τλήμων ἐγενήθην,  
 ἐσάλευσαν ἰδόντες με τὰς κεφαλὰς ἄθροοι.  
 βοήθησόν μοι, κύριε, κατὰ τοὺς οἰκτιρμούς σου  
 καὶ γνώτωσάν σου τῆς χειρὸς τῆς ὑψηλῆς τὸ κράτος  
 καὶ σὺ μετὰ χρηστότητος ταύτην ἡμῖν εἰργάσω. 50  
 αὐτοὶ μὲν καταράσσονται, σὺ δ' εὐλογήσεις μᾶλλον.  
 οἱ κατ' ἐμοῦ κινούμενοι λαβέτωσαν αἰσχύνην,  
 ὁ σός δε δοῦλος εὐφρανθεὶς ὑμνήσει σου τὸ κράτος.  
 φορεῖτωσαν τὴν ἐντροπὴν οἱ διαβάλλοντές με  
 καὶ συμπεριβαλέσθωσαν ὡς χλαῖναν τὴν αἰσχύνην. 55  
 ὑμνήσω τὸν φιλόανθρωπον σφόδρα τῷ στόματί μου,  
 πολλῶν δε τοῦτον μεταξὺ τὸν παντουργὸν ὑμνήσω·  
 παρέστη γὰρ ἐκ δεξιῶν πένητος λυπούμενου,  
 ἵνα μου σώσῃ τὴν ψυχὴν τῶν καταδιωκόντων.

Δόξα. Κάθισμα ιε'

**108.49** καί ... κράτος] καὶ γνώτωσαν τὴν χεῖρα σου τὴν πάντα δυναμένην in textu, deinde σου s.l. add.  
 et in marg. γρ. τῆς χειρὸς τῆς ὑψηλῆς τὸ κράτος corr. V, sed post corr. accentus enclisis supra γνώτωσαν  
 scripte non additus est lapsus causa : γνώτωσάν σου τῆς χειρὸς τῆς ὑψηλῆς τὸ κράτος in textu et in marg.  
 τὴν χεῖρα σου τὴν πάντα δυναμένην LD

## CIX – Ψαλμός τῷ Δαυίδ

- Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,  
 ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.  
 2 ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι κύριος ἐκ Σιών,  
 καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.  
 3 μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου  
 ἐν ταῖς λαμπρότησιν τῶν ἁγίων <σου>·  
 ἐκ γαστροῦ πρὸ ἑωσφόρου ἐξεγέννησά σε.  
 4 ὤμοσεν κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται  
 Σὺ [εἶ] ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.  
 5 κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν |  
 ἑν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς·  
 6 κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, πληρώσει πτώματα,  
 συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.  
 7 ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται·  
 διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

## CX – Ἀλληλούια

- Ἐξομολογήσομαί σοι, κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου  
 ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. / 2 μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου,  
 ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ·  
 3 ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ,  
 καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.  
 4 μνεῖαν ἐποίησατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ,  
 ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος·  
 5 τροφὴν ἔδωκεν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν,  
 μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.  
 6 ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ  
 τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.  
 7 ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις·

**109 tit.** sic praebent La<sup>G</sup> Ga L<sup>d(sill)</sup>He (etiam 267) 55      **109: 2.1** ἐξαποστελεῖ σοι] L' (etiam 267) :  
 ἐξαποστελεῖ σε Sa, σοι ἐξαποστελεῖ Sy : σου ἐξαποστελεῖ Bo R'' GaHi, ergo Rahlfs      **109: 3.2** σου]  
 add. L' (etiam 267) A      **109: 4.2** εἶ] om. L' (etiam 267) A'      **109: 5.1** duo stichi La<sup>G</sup> Ga<sup>c</sup> SyHe 55 sed  
 συνέθλασεν ad 5.2 trahunt      **110: 1.2–2.1** unus stichus S TSyHe A'' necnon 267      **110: 1.2** εὐθέων]  
 L' (etiam 267) : εὐθείων Rahlfs

## 109 – Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Εἶπε κυρίῳ κύριος· «ἐκ δεξιῶν μου κάθου,  
 ἕως ἂν θῶ σου τοὺς ἐχθροὺς βάσιν τῶν σῶν πελμάτων.  
 ἐκ τῆς Σιών ἀποστελεῖ τὴν ῥάβδον σοι τοῦ κράτους  
 καὶ σὺ κατακυριεύσῃς ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου· ||<sup>135v</sup>  
 καὶ γὰρ τὸ κράτος μετὰ σοῦ τῷ τῆς ἰσχύος χρόνῳ, 5  
 ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν σῶν περιφανῶν ἀγίων.  
 ἐγέννησά σε τὸν υἱὸν γαστροτόθεν πρὸ φωσφόρου.»  
 ὤμοσε κύριος αὐτὸς ἅπερ οὐκ ἠθετήσῃ.  
 σὺ θύτης μέχρι τοῦ παντὸς Μελχισεδέκ τὴν τάξιν,  
 ἐκ δεξιῶν σου βασιλεῖς συνέθλασεν ὁ κτίστης, 10  
 ὅτε κατέστησεν ὀργῆς ἡμέραν τοῖς ἀνόμοις,  
 τότε κρινεῖ τοῖς ἔθνεσι καὶ πτώματα πληρώσει,  
 πολλῶν συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ τῆς γῆς ἀδίκων.  
 ἐν δὲ τῇ τρίβῳ πίεται χειμάρρου πολυρρύτου  
 καὶ διατοῦτο κεφαλὴν ὑψώσει παραχρῆμα. 15

## 110 – Ἀλληλούια

Ἐν ὅλῃ σε τὸν κύριον δοξάσω μου καρδίᾳ,  
 ἐν τῇ βουλῇ τῶν ἀγαθῶν μέγας θεὸς τοῖς ἔργοις,  
 τοῖς κατ' αὐτὸν θελήμασιν ὡς ἐξεζητημένοις.  
 ἢ τούτου πρᾶξις ἔπαινος ἐν μεγαλοπρεπείᾳ,  
 ἢ θέμις δὲ διηνεκῆς· οὐδὲ γὰρ ἔχει πέρας. 5  
 ἀνάμνησιν τῶν καθ' αὐτὸν εἰργάσατο θαυμάτων,  
 οἰκτίρμων καὶ φιλόανθρωπος ὁ περὶ πάντας πρᾶος,  
 ὃς ἐχορήγησε τροφὴν τοῖς τοῦτον φοβουμένοις,  
 μέχρι παντὸς τὴν ἑαυτοῦ φυλάξει διαθήκην.  
 ἰσχὺν τῶν ἔργων τῶν αὐτοῦ λελάληκε τῷ δήμῳ, 10  
 ὥστε καὶ κληρὸν ἐθνικὸν τούτοις εὐσπλάχνως δοῦναι.  
 ἔργα χειρῶν τῶν κατ' αὐτὸν ἀλήθεια καὶ κρίσις,

109 V (ff. 134v–135r) L (ff. 240r–241v) D (ff. 222r–222v) 110 V (f. 135v) L (ff. 241v–242r) D (ff. 222v–223r)

109 tit. ἀλληλούια· ὁ θεὸς τὴν αἰνεσίην μου μὴ παρασιωπήσης LD 110 tit. ἀλληλούια, ψαλμὸς ρι'·  
 ἐξομολογήσομαί σοι, κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐν βουλῇ LD

- πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,  
 8 ἐστηριγμένα ἐῖς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,  
 πεπονημένα ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.  
 9 λύτρωσιν ἀπέστειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ,  
 ἐνετείλατο ἐῖς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ·  
 ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.  
 10 ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου,  
 σύνεσις <δὲ> ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν.  
 ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει ἐῖς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

### CXI – Ἀλληλούια

- Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον,  
 ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα·  
 2 δυνατόν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ,  
 γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται·  
 3 δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,  
 καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει ἐῖς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.  
 4 ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν  
 ἐλεήμων καὶ οἰκτίρων καὶ δίκαιος.  
 5 χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κυχρῶν,  
 οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει·  
 6 ὅτι ἐῖς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται,  
 εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.  
 7 ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·  
 ἐτοίμη ἡ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον.  
 8 ἐστήρικται ἡ καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ,  
 ἕως οὗ ἐπὶ δὴ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ  
 9 ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν·  
 ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει ἐῖς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,  
 τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.  
 10 ἁμαρτωλὸς ὧσεται καὶ ὀργισθήσεται,  
 τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακίησεται·

πισταί δε καθεστήκασι αἱ τούτου παραινέσεις·  
 ἐστηριγμέναι γάρ εἰσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,  
 εὐθύτης δὲ πεποίηκε ταύτας μετ' ἀληθείας. 15  
 λύτρωσιν ἔπεμψεν αὐτοῦ τῷ ποθουμένῳ κλήρῳ  
 καὶ τούτῳ τὴν αἰώνιον ἀφῆκε διαθήκην.  
 ἡ κλῆσις τούτου φοβερὰ καὶ καθηγιασμένη.  
 ἀρχὴ σοφίας ἀληθοῦς ὁ φόβος τοῦ κυρίου,  
 χρηστή δε σύνεσις αὐτοῖς τοῖς πρακτικοῖς τὸν βίον. 20  
 ὁ τούτου κρότος ἄληκτος ἐπὶ παντὸς τοῦ χρόνου.

### 111 – Ἀλληλούια

Μάκαρ ἀνὴρ ὁ δεδοικῶς τὸν φοβερὸν δεσπότην·  
 θελήσει γὰρ τὰς ἐντολὰς ἐκείνου κατακράτος.  
 τὸ σπέρμα τούτου δυνατὸν ἔσται τῇ γῇ καὶ βρύον,  
 ἐυλογηθήσεται λαμπρῶς τὸ γένος τῶν εὐθέων.  
 δόξα καὶ πλοῦτος τὴν αὐτοῦ πληρώσουσιν οἰκίαν, 5  
 μένει δὲ τούτου καθαρῶς μέχρι παντὸς ἡ θέμις.  
 φῶς ἐξανέτειλε φαιδρὸν ὑψόθεν τοῖς εὐθέσι,  
 δίκαιος ἔστιν ὁ χρηστὸς οἰκτίρμων ἐλεήμων.  
 χρηστὸς ἀνὴρ ὁ δανειστής, ὅταν οἰκτείρῃ πλέον,  
 οἰκονομήσει τοὺς αὐτοῦ πάντας ἐν κρίσει λόγους· 10  
 καὶ γὰρ οὐ σαλευθήσεται μέχρι παντὸς τοῦ χρόνου,  
 δίκαιος εἰς μνημόσυνον λήθης ὑπάρξει κρεῖσσον.  
 ἐξ ἀκοῆς δε πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεταιί που,  
 ἐτοίμην ἔχει τὴν ψυχὴν ἐλπίζειν εἰς τὸν κτίστην.  
 πρὸς πάντα δὲ τὰ φόβητρα στηρίζει τὴν καρδίαν, 15  
 ἕως ἂν ἴδοι πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐπιτιθεμένους.  
 ἐσκόρπισε καὶ δέδωκε τοῖς πένησιν ἀφθόνως,  
 ἡ θέμις δὲ μεμένηκεν ἀθάνατος ἡ τούτου,  
 αὐτοῦ τὸ κέρας λήψεται προσθήκην μετὰ δόξης.  
 ὄψεται δ' οὖν ἁμαρτωλὸς μετὰ θυμοῦ ῥαγδαίου 20  
 καὶ παρευθὺς τακίσεται καὶ βρύξει τοὺς ὀδόντας,

111 V (f. 135v) L (f. 242rv) D (f. 223r)

111 tit. ψαλμὸς ρια' μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον add. LD 111.16 ἐπιτιθεμένους] ἐ-  
 πανισταμένους in textu et in marg. γρ. ἐπιτιθεμένους V : ἐπιτιθεμένους in textu et ἐπανισταμένους in  
 marg. L

ἐπιθυμία ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται.

## LXVII – Εἰς τὸ τέλος ὥδης ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

- 2 Ἀναστήτω ὁ θεός, |  
<sup>1</sup>καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,  
καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
- 3 ὥς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν·  
ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,  
οὕτως ἀπόλιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ.
- 4 καὶ οἱ δίκαιοι [...] <sup>2</sup>ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, / <sup>3</sup>τερφθήτωσαν [...].
- 5 ἄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·  
ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, |  
<sup>2</sup>κύριος ὄνομα αὐτῷ, / <sup>3</sup>καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ.  
ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,
- 6 τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν·  
ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. / 7 ὁ θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ  
ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ,  
ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.
- 8 ὁ θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου,  
ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ
- 9 γῇ ἐσείσθῃ, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν,  
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦτο Σινᾶ,  
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ.
- 10 βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου,  
καὶ ἡσθένησεν, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.
- 11 τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ·  
ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ θεός.
- 12 κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ,  
13 ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ,  
καὶ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.
- 14 ἐὰν κοιμηθῇτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων,  
πτέρυγες περιστερᾶς περιηγυρωμένοι,  
καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.
- 15 ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς

67:5.2 κύριος ... αὐτῷ] stichus singularis in 267  
B Sa La Ga He\* et Cyp.

67:5.4 ταραχθήτωσαν] S' R<sup>8</sup> L' 55 : ταραχθήσονται

ἐπιθυμία πονηροῦ ταχέως ἀπολεῖται.

67 – Εἰς τὸ τέλος ὥδῃς ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ||<sup>136r</sup>

Ὁ παντοκράτωρ καὶ θεὸς καὶ κτίστης ἀναστήτω  
καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ πρὸς αὐτὸν αὐθάδεις,  
οἱ τοῦτον δὲ μισήσαντες φυγέτωσαν ἄθροοι  
καὶ πάντες ἐκλιπέτωσαν ὡς ὁ καπνὸς ἐκλείπει.  
ὥσπερ δὲ τήκεται κηρὸς ὑπὸ πυρὸς παμφάγου, 5  
οὕτως ὀλοῦνται πονηροὶ πρὸς τοῦ παντοδυνάμου,  
δίκαιοι δὲ τερφθήτωσαν ἐν τῷ προσώπῳ τούτῳ.  
ῥασατε δὴ καὶ ψάλατε τῇ τοῦ δεσπότου κλήσει,  
ὁδοποιήσατε λαμπρῶς τῷ τῶν δυσμῶν τεχνίτῃ·  
ὄνομα τούτῳ κύριος, ᾧ τέρπεσθε κοσμίως. 10  
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ πᾶς ἄφρων ταραχθήτω·  
κριτὴς γὰρ ἔστι τῶν χηρῶν ὡς ὄρφανῶν γεννήτωρ.  
ἐν τόπῳ δὲ τῷ καθ' αὐτὸν οἰκίζει μονοτρόπους,  
πεπεδημένους ἰσχυρῶς ἐξάγων ἐν ἀνδρίᾳ,  
ὡς τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς ὄντας ἐν ταῖς τάφοις. 15  
θεὸς ἐκπορευόμενος ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ σου  
καὶ διαβαίνων ἐπ' αὐτὰς ἀπταίστως τὰς ἐρήμους,  
ἔσταξαν δρόσον οὐρανοὶ σεισθείσης τῆς ἡπείρου  
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦ καὶ Σινᾶ δεσπότου,  
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τῶν Ἰσραὴλ ταγμάτων. 20  
βροχὴν ἐκούσιον σωτὴρ ἀφοριεῖς τῷ κλήρῳ  
καὶ τοῦτον ἀσθενήσαντα σὺ κατηρτίσω πάλιν.  
ἐν δὲ τῇ γῇ τῶν ζώων σου τὰ πλήθη κατοικοῦσιν,  
ἡτοίμασάς τι τῷ πτωχῷ πρὸς τὴν χρηστότητά σου.  
θεὸς σοφίζει τοὺς στερωῶς εὐαγγελιζομένους, 25  
ὁ κράτωρ τῶν δυνάμεων τῶν τοῦ πεποθημένου,  
τῇ τῆς σκηνῆς λαμπρότητι σκῦλα συχνὰ λαμβάνειν  
ἂν κοιμηθῇτε χαίροντες τῶν κλήρων ἀνὰ μέσον,  
πτέρυγες δὲ περιστερᾶς περιηγυρωμέναι  
καὶ ταύτης τὰ μετάφρενα χλωρότητι χρυσοῦ. 30  
τοῦ διαστέλλειν τὸν θεὸν τοὺς βασιλεῖς ὑψόθεν,

- χιονωθήσονται ἐν Σελμών.  
 16 ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον, / <sup>2</sup>ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον  
 17 ἵνα τί ὑπολαμβάνετε, ὄρη τετυρωμένα,  
 τὸ ὄρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ;  
 καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.  
 18 τὸ ἄρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον, / <sup>2</sup>χιλιάδες εὐθηνούντων·  
 ὁ κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σιναῖν ἐν τῷ ἁγίῳ.  
 19 ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν,  
 ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις,  
 καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνώσαι.  
 κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός, / <sup>20</sup> εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν,  
 κατευοδῶσει ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν.  
 21 ὁ θεὸς ἡμῶν θεὸς τοῦ σώζειν,  
 καὶ τοῦ κυρίου κυρίου αἱ διεξοδοὶ τοῦ θανάτου.  
 22 πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ,  
 κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.  
 23 εἶπεν κύριος Ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω,  
 ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης,  
 24 ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι,  
 ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.  
 25 ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ θεός,  
 αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.  
 26 προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων  
 ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.  
 27 ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν,  
 τὸν κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.  
 28 ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει,  
 ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν,  
 ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλεὶμ.  
 29 ἔντειλαι, ὁ θεός, τῇ δυνάμει σου,  
 δυνάμωσον, ὁ θεός, τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἡμῖν.  
 30 ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ / <sup>2</sup>σοὶ οἴσουσιν βασιλεῖς δῶρα.  
 31 ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου·

67: 18.1–2 sic dividunt Sa SyHe 55 67: 18.3 Σιναῖν] H.–P. in apparatu et Ps.-Zonar. II, 738.19 (ed. Tittmann) : Σινᾶ Rahlfs necnon 267, Σιναιὶ H.–P. 67: 19.2 ἐν ἀνθρώποις] S Sa R<sup>s</sup> Aug GaHi L' (etiam 267) 55 : ἐν ἀνθρώπῳ B hominem La<sup>G</sup>, ergo Rahlfs 67: 19.3 ἀπειθοῦντας] R<sup>s</sup> Hi L' (etiam 267) Su : ἀπειθοῦντες B' 1219', ergo Rahlfs 67: 28.3 Νεφθαλεῖμ] S' Sa La<sup>G</sup> Aug Ga L' (ergo 267) 1219' : Νεφθαλί B Vulg, ergo Rahlfs 67: 29.2 ἡμῖν] ἐν ἡμῖν obtestantur R<sup>s</sup> Vulg L' (ergo 267) 67: 30.1–2 unus stichus Sa He

χιονωθήσονται λαμπρῶς καὶ ἐν τῷ Σελμῶν ἐκεῖνοι·  
 ὄρος θεοῦ περιφανές, τετυρωμένον, πῖον.  
 πῶς ἄρ' ὑπολαμβάνετε βουνοὶ τετυρωμένοι  
 ὄρος ἐν ᾧ περ ὁ θεὸς ἡδύοκῃσεν οἰκῆσαι; 35  
 οἰκήσει γὰρ ὁ κύριος μέχρι παντὸς ἐν τούτῳ.  
 ἄρμα τὸ θεῖον ἄπειρον εἰς χιλιάδας χύδην.  
 κύριος μόνος ἐν αὐτοῖς ἐν Σιναῖν ἀγίῳ.  
 εἰς ὕψος ἀναβέβηκας, ἔλαβες πλήθος λείας,  
 ἐσκύλευσας καὶ δόματα νικήσας ἐν ἀνθρώποις· 40  
 ἐπείσας γὰρ κατασκηνοῦν τοὺς ἀπειθοῦντας τέως.  
 εὐλογητὸς ὁ κύριος ἡμέραν καθημέραν,  
 θεὸς ὁ τῶν σωτηριῶν ἡμῖν κατευοδώσαι,  
 αὐτὸς ὁ κύριος ἡμῶν τοῦ σώζειν ὁ δεσπότης  
 καὶ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ τῆς τελευτῆς αἱ τρίβοι. 45  
 πλὴν ὁ θεὸς τὰς κεφαλὰς τῶν δυσμενῶν συνθλάσει,  
 ἐν πλημμελείαις κορυφὴν τριχὸς πορευομένων.  
 κύριος εἶπεν· «ἐκ Βασάν ἀρρήτως ἐπιστρέψω  
 κάκειθεν πάλιν ἐν μυχοῖς θαλάσσης ἐπιστρέψω,  
 ὅπως ἐν αἵματι θερμῷ βάψης σαυτοῦ τὸν πόδα, 50  
 ἐκ τῶν ἐχθρῶν δε παρ' αὐτῷ σοῦ τῶν κυνῶν ἡ γλῶσσα.»  
 ἐθεωρήθησαν αἱ σοὶ πορεῖαι, παντοκράτορ,  
 αἱ τοῦ θεοῦ τοῦ καθαροῦ δυστέκμαρτοι πορεῖαι.  
 ἄρχοντες δὲ προέφθασαν ἐχόμενοι ψαλλόντων  
 καὶ νεανίδων τύμπανα μαστίζουσιν ἐν μέσῳ. 55  
 ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖν τὸν κτίστην προθυμεῖσθε,  
 ἐξ Ἰσραὴλ δε τῶν πηγῶν ὑμνεῖτε τὸν δεσπότην.  
 ἐκέισε καὶ Βενιαμὴν ὁ νέος ἐν ἐκστάσει, ||<sup>136v</sup>  
 Ἰούδα πάντες ἄρχοντες οἱ τούτων ἡγεμόνες,  
 οἱ Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλεὶμ περιφανεῖς τὴν τύχην. 60  
 ἔντειλαι δὴ τῇ κατὰ σὲ δυνάμει, παντοκράτορ,  
 κράτυνον τοῦτο συμπαθῶς, ὅπερ ἡμῖν εἰργάσω.  
 ἐκ τοῦ ναοῦ σοι πρὸς Σιών ἀνακτες δωροφόροι.  
 πλὴν ἐπιτίμα τοῖς δεινοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου,

- ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσιν τῶν λαῶν  
 τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ·  
 διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα.  
 32 ἤξουσιν πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου,  
 Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ.  
 33 αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ἄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ κυρίῳ.  
 34 ψάλατε τῷ θεῷ  
 τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς·  
 ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.  
 35 δότε δόξαν τῷ θεῷ·  
 ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ,  
 καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.  
 36 θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· <sup>2</sup>ὁ θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν |  
<sup>2</sup>καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. / <sup>3</sup>εὐλογητὸς ὁ θεός.

εἰς τὰς δαμάλεις τῶν λαῶν ἢ συνδρομὴ τῶν ταύρων, 65  
 ὡς ἀργυρίῳ συμβαλεῖν τοὺς δεδοκιμασμένους.  
 σκόρπισον ἔθνη τὰ δεινοὺς ἐθέλοντα πολέμους,  
 ἥξουσι πρέσβεις ἐξ αὐτῆς τῆς Αἰγυπτίων χώρας,  
 Αἰθιοπία τῷ θεῷ ταύτης προφθάσει χεῖρα.  
 ᾄσατε πᾶσαι τῷ θεῷ τῆς γῆς αἱ βασιλεῖαι, 70  
 ᾄσατε μόνῳ τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ κυρίῳ,  
 ὃς ἦλθε κατ' ἀνατολὰς εἰς τὸν τοῦ πόλου πόλον.  
 ἰδοὺ φωνῇ τῇ κατ' αὐτὸν δώσει φωνὴν ἰσχύος.  
 δόξαν τῷ πάντων βασιλεῖ πάντες ὑμνοῦντες δότε,  
 ἐπὶ τὸν θεῖον Ἰσραὴλ τὸ τοῦτου μεγαλεῖον, 75  
 τὸ κράτος δὲ τὸ πανσθενὲς ἐν ταῖς νεφέλαις τρέχει.  
 θεὸς ὁ σώζων Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἀγίοις μέγας,  
 ὃς ἐνισχύσει τὸν λαὸν εὐλογητὸς τυγχάνων.